

Лиахона

Речи от общата конференция

Президент Нелсън насърчава
светиите да се вслушват в Господ

Президент Нелсън
представя Прокламация
за Възстановяването по
случай двестагодишнината

Църквата приема символ,
който набляга на
централната роля на
Спасителя в Неговата
Църква

Подкрепени са нови
висши ръководители
седемдесетници и ново
общо президентство на
Младите мъже

Обявени са 8 нови храма





С тази цел, от Йонгсѐнг Ким

„Спомняме си, ние винаги си спомняме, страданията и смъртта на Христос, с които извършва Единение за нашите грехове, и честваме тази най-прекрасна от всички недели, Господния ден, на който Той възкръсва от мъртвите. Поради Възкресението на Исус Христос, Възстановяването има смисъл, нашият живот на земята има смисъл, и накрая самото ни съществуване има смисъл“.

Старейшина Д. Тод Кристоферсън от Кворума на дванадесетте апостоли, „Да споделяме посланието на Възстановяването и Възкресението“, с. 113.

Съботна сутрешна сесия

- 6 Откриващо послание
Президент Ръсел М. Нелсън
- 8 Не трябва ли да продължаваме в такова едно велико дело?
Президент М. Ръсел Балард
- 12 Осигуряване на справедливо правосъдие
Старейшина Джеймс Р. Расбанд
- 15 Изключително благородно призвание
Джой Д. Джоунс
- 18 Духовни спомени, които ни променят завинаги
Старейшина Нийл Л. Андерсън
- 23 Дълбоко в сърцата ни
Дъглас Д. Холмс
- 27 Молитви с вяра
Президент Хенри Б. Айринг

Съботна следобедна сесия

- 30 Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители
Президент Далин Х. Оукс
- 31 Доклад на отдела за финансови ревизии на Църквата, 2019 г.
Кевин Р. Джергенсън
- 32 Появата на Книгата на Мормон
Старейшина Юлисис Соарес
- 36 Елате в Христос – да живеем като светии от последните дни
Старейшина Джон А. Маккюн
- 38 Живо свидетелство за Живия Христос
Епископ Жералд Косе
- 41 Размишлявайте над добрината и величието на Бог
Старейшина Дейл Г. Ренлънд
- 45 Силата на Книгата на Мормон при обръщането във вярата
Старейшина Бенджамин М. З. Тай
- 48 Добра основа за бъдещето
Старейшина Гари Е. Стивънсън

Съботна вечерна сесия

- 52 Осанна и Алелуя – живият Исус Христос: същността на Възстановяването и Великден
Старейшина Герит У. Гонг

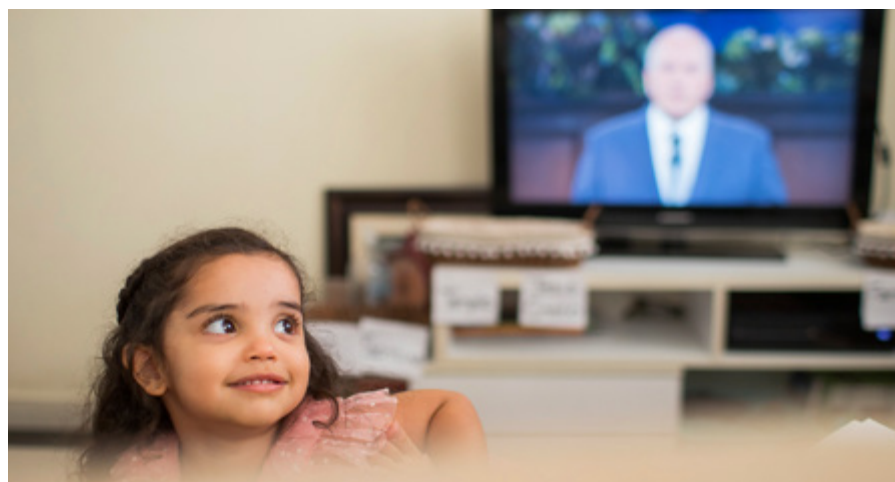
- 56 Как свещеничеството благославя младежите
Лауди Рут Каук
- 58 Как свещеничеството благославя младежите
Енцо Серж Петело
- 60 Единни в извършването на Божието дело
Джийн Б. Бингам
- 66 Той върви пред нас
Президент Хенри Б. Айринг
- 69 Свещеничеството на Мелхиседек и ключовете
Президент Далин Х. Оукс
- 72 Отваряне на небесата за помощ
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна сутрешна сесия

- 75 Изпълнение на пророчествата
Старейшина Роналд А. Расбанд
- 78 За да могат да видят
Бони Х. Кордън
- 81 Съвършена светла надежда
Старейшина Джефри Р. Холанд
- 84 „Нека този дом бъде съграден за Моето име“
Старейшина Дейвид А. Беднар
- 88 Слушайте Него
Президент Ръсел М. Нелсън
- 92 Възглас „Осанна“
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 93 Великият план
Президент Далин Х. Оукс
- 96 Благословиите на продължаващото откровение към пророци и личното откровение – напътствия за нашия живот
Старейшина Куентин Л. Кук
- 101 Да намираме убежище от бурите в живота
Старейшина Рикардо П. Хименез
- 104 Елате и се присъединете към нас
Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
- 107 Най-добрите домове
Старейшина Л. Уитни Клейтън
- 110 Да споделяме посланието за Възстановяването и Възкресението
Старейшина Д. Тод Кристоферсън
- 114 Напредвайте с вяра
Президент Ръсел М. Нелсън
- 64 Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни
- 116 Статистически отчет, 2019 г.
- 117 Новини от Църквата
- 127 Следвайте Ме, елате с Мен – да се учим от посланията от общата конференция



Сао Пауло, Бразилия

190-ата годишна обща конференция

Съботна сутрешна сесия, 4 април 2020 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва:

старейшина Ричард Дж. Мейнс

Закриваща молитва: Мишел Крейт

Музика от Хора на Табернакъл при Храмовия площад*: „Awake and Arise“ („Събудете се и станете“), *Hymns*, no. 8; „Зора зазори“, *Химни*, № 1, ар. Уилбър; „It Is Well with My Soul“ („Радва се моята душа“), Spafford and Bliss, ар. Уилбър; „Хайде, Божии чеда“, *Химни*, № 42; „Първата молитва на Джозеф Смит“, *Химни*, № 19; „Come, Thou Fount of Every Blessing“ („Извор на всяка благословия“), Robinson/американска народна мелодия, ар. Уилбър.

Съботна следобедна сесия,

4 април 2020 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг

Откриваща молитва: Милтън Камарго

Закриваща молитва:

старейшина Рубен В. Алиод

Музика от Хора на Табернакъл при Храмовия площад: „Високо на върха“, *Химни*, № 4, ар. Уилбър; „От словата щом се уча“, *Химни*, № 165, ар. Мърфи; „Ликувайте, Господ е Цар!“, *Химни*, № 51; „Спасителю на Израил“, *Химни*, № 5, ар. Уилбър.

Съботна вечерна сесия, 4 април 2020 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва:

старейшина Кайл С. Маккей

Закриваща молитва: Кристина Б. Франко

Музика от Хора на Табернакъл при Храмовия площад: „Сион да се вдигне в красота“, *Химни*, № 30, ар. Кейсън; „Води, нежна Светлина!“, *Химни*, № 68, ар. Уилбър; „Чедо на Бога съм“, *Химни*, № 186; „Чуйте, народи“, *Химни*, № 169, ар. Уилбър.

Неделна сутрешна сесия, 5 април 2020 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва: старейшина Брук П. Хейлз

Закриваща молитва:

старейшина Питър М. Джонсън

Музика от Хора на Табернакъл при Храмовия площад: „Вечна истино“, *Химни*, № 9; „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55, ар. Уилбър; „This Is My Beloved Son“ („Този е Моят възлюбен Син“), *Children's Songbook*, с. 76, ар. Кардън; „Да запеем с радост“, *Химни*, № 3; „Чуй, Израил, Бог зове те“, *Химни*, № 6, ар.

Уилбър; „Hosanna Anthem“ („Осанна“) и „Духът Божий“, Стивънс и *Химни*, № 2, ар. Стивънс.

Неделна следобедна сесия,

5 април 2020 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг

Откриваща молитва:

старейшина Кевин Р. Дънкан

Закриваща молитва: старейшина Лин Г. Робинс

Музика от Хора на Табернакъл при Храмовия площад: „Славим пророка, той с Бога говори“, *Химни*, № 20, ар. Уилбър; „The Day Dawn Is Breaking“ („Развидавява се“), *Hymns*, no. 52, ар. Мърфи; „Спасителят живее, знам“, *Химни*, № 86; „За пророка ни славим Те, Боже“, *Химни*, № 12, ар. Уилбър.

* Музиката за всяка сесия, под диригентството на различни диригенти и с участието на различни органисти, е записана предварително; закриващият химн е записан от Хора на Табернакъл и шест други певчески хора от Акра, Гана; Мексико Сити, Мексико; Сеул, Южна Корея; Сао Пауло, Бразилия; Франкфурт, Германия и Оуклънд, Нова Зеландия.

Речите от конференцията са на разположение

За достъп до речи от общата конференция в Интернет на много езици посетете conference.ChurchofJesusChrist.org и изберете език. Речите

са на разположение и чрез мобилното приложение Gospel Library. Обикновено в рамките на шест седмици след конференцията видео и аудио записи на английски са на разположение в центровете за разпространение. Информация за общата конференция във формати, достъпни за членове с увреждания, е на разположение на disability.ChurchofJesusChrist.org.

На корицата

На предната корица: картина на Първото видение от Дан Бър

На задната корица: снимка от Мейсън Кобърли

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Коуди Бел, Джаней Бингам, Мейсън Кобърли, Уестън Колтън, Брайън Никълсън и Лесли Нилсън. Допълнителни снимки от Алешъндър Боржес, Марк Брънсън, Никълас Серей Бустаманте, Анет Кембъл, Кариса Криър, Кати Фрост, Алехандро Гутиерес, Наталия Хепуорт, Корийн Найт, Ашли Ларсън, Бруно Лима, Ашли Малили, Мелани Миза, Кендрик Наваро, Арте Оджиджа, Вероника Олсън, Алейн Палмър, Мелани Портър, Джонас Ребиски, Марк Ромесер, Елизабет Томпсън, Чунг Хо Цай, Емили Ютикански, Марко Варгас, Кристофър Уокър, Дейв Уорд, Джонатан Уинг, Джъстин Райт.



Уест Джордан, Юта, САЩ

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светиите
от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс,
Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард,
Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин
Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд,
Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Съветници: Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко,
Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Качър, Ян И. Нюман, Адриан Очоа,
Майкъл Т. Рингууд, Върн П. Станфил

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърт

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Асистент публикации: Камила Кастрийон

Набор и редакция: Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуърдс, Матю Д.
Флитън, Гарет Х. Гарф, Джон Райън Джонсън, Арън Джонстън,
Шарлът Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Джошуа Дж.
Пърки, Джен Пинбъроу, Ричард М. Ромни, Минди Селу, Лори
Фулър Соса, Чакел Уордли, Мариса Уидисън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андриъ, Фей П. Андръс, Манди Бенгли,
С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Джошуа Денис, Дейвид Грийн,
Коллин Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрен, Скот М. Мууи,
Алени Ретер, Марк У. Робинсън, К. Никол Уолкърхорст

Координатор интелектуална собственост: Колет Нейбърък Он

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Айра Глен Адер, Джули Бърдет, Хосе Чавез,
Брайън У. Джики, Джини Дж. Нилсън,
Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис

Директор печат: Стивън Т. Люис

Директор разпространение: Нелсън Гонзалес

Адрес за кореспонденция: *Liahona*, FL 23, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“
или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски,
бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски
(опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски,
естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски,
исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски,
латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки,
полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски,
испански, суахили, шведски, тагалог, тайтянски, тайски, тонгански,
украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2020 на Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Отпечатано в
Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено
друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична
нетърговска употреба (включително за призования в Църквата).
Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните
материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е
забранено в бележката до произведението. Въпросите относно
авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада:

May 2020 Vol. 27 No. 2. *LIAHONA* (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN
1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and
November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is
\$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage
Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may
be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



Санди, Юта, САЩ

Указател на говорителите

Айринг, Хенри Б., 27, 66
Андерсън, Нийл Л., 18
Балард, М. Ръсел, 8
Беднар, Дейвид А., 84
Бингам, Джийн Б., 60
Гонг, Герит У., 52
Джергенсън, Кевин Р., 31
Джоунс, Джой Д., 15
Каук, Лауди Рут, 56
Клейтън, Л. Уитни, 107
Кордън, Бони Х., 78
Косе, Жералд, 38
Кристоферсън, Д. Тод, 110
Кук, Куентин Л., 96
Маккюн, Джон А., 36
Нелсън, Ръсел М., 6, 72, 88, 92, 114
Оукс, Далин Х., 30, 69, 93
Петело, Енцо Серж, 58
Расбанд, Джеймс Р., 12
Расбанд, Роналд А., 75
Ренлънд, Дейл Г., 41
Соарес, Юлисис, 32
Стивънсън, Гари Е., 48
Тай, Бенджамин М. З., 45
Ухтдорф, Дитер Ф., 104
Хименез, Рикардо П., 101
Холанд, Джефри Р., 81
Холмс, Дъглас Д., 23

Указател на темите

Адам и Ева, 60
благодарност, 41
благополучие, 113
благословии, 58
брак, 69
Великден, 52
взаимоотношения, 23
Възкресение, 52, 93, 110
Възстановяване, 8, 15, 27, 52, 60,
66, 75, 81, 88, 93, 110, 114
вяра, 27, 48, 72, 101, 114
готовност, 6
Джозеф Смит, 6, 8, 15, 18, 27,
32, 58, 60, 66, 75, 84, 88, 96,
101, 104, 110
дом, 107
достойнство, 58
духовност, 48, 107
Единение, 12, 38, 41, 52, 56,
93, 101
единство, 23, 60
жени, 15, 60
жертва, 23, 110
завети, 84
знание, 18
изучаване, 104
изучаване на Писанията, 107
изцеление, 12
име на Църквата, 72
истина, 69
Исус Христос, 6, 12, 36, 38, 41,
45, 48, 52, 66, 72, 78, 81, 84,
88, 93, 101, 104, 110, 114
ключове, 69
Книгата на Мормон, 12, 32, 38,
45, 110
лично израстване, 15, 45, 69
лично откровение, 18, 88, 96
любов, 18, 23, 36, 81, 110
милост, 12
мир, 6, 12, 36
мисионерска работа, 27, 66, 75,
104, 110
молитва, 27, 72

мъже, 60
мъченичество, 8
надежда, 81
Небесен Отец, 18, 41, 81, 88
несгоди, 6, 8, 32, 36, 38, 56, 88,
93, 101, 107
Великден, 52
обреди, 69, 84
обръщане във вярата, 45
Общество за взаимопомощ, 60
откровение, 15, 23, 88, 96
Пасха, 52
патриархални благословии, 56
Писания, 88
план на спасение, 69
покаяние, 23, 45, 104
пост, 72
правосъдие, 12
преследване, 8
призования в Църквата, 96
пример, 78, 110
пророци, 1, 75, 88, 96
пророчество, 75
Първото видение, 6, 8, 15, 18,
27, 92, 69
радост, 101
ръководители, 23
ръководители на Църквата, 30
Светия Дух, 88, 96
светлината на Христа, 78
свещенически благословии, 56
свещеничество, 15, 58, 60, 66, 84
свещеничество на Мелхиседек, 69
свидетелство, 18, 32, 48
свобода на избор, 23, 69
семейна история, 84, 88
семејство, 69
сила, 27
страх, 6
събиране на Израил, 66, 78
съд, 12, 69
ученичество, 104, 107
храмова работа, 52, 66, 81,
84, 114
храмове, 48, 56, 75, 88, 92, 114
щедрост, 41

Резюме на 190-ата годишна обща конференция



Посланието на президент Ръсел М. Нелсън на общата конференция бе ясно: „Слушайте Него“.

Президент Нелсън учи: „По всички възможни начини трябва да се стремим да се вслушваме в Исус Христос, Който ни говори чрез силата и служението на Светия Дух.

Целта на тази и всички общи конференции е да ни помагат да чуваме Неговия глас“ (страница 7).

По време на конференцията, съсредоточена върху Първото видение и Възстановяването, бяхме учени, че можем да чуваме гласа на Спасителя, подобно на Джозеф Смит в Свещената горичка. Заобиколени от последствията от една световна пандемия, засегнала милиони, бяхме учени да се вслушваме в Неговия глас за напътствия в нашите тревоги. Към нас бяха отправени послания да подновим усилията си да се вслушваме в Него и да Го следваме, докато гледаме напред

към светлото бъдеще на Църквата и нашето собствено.

„Многото вдъхновяващи аспекти на тази обща конференция през април 2020 г. – каза президент Нелсън. – ... могат да бъдат обобщени с две божествено постановени думи: „Слушайте Него“. Молим се вашето съсредоточаване върху Небесния Отец, изрекъл тези думи, и върху Неговия Възлюбен Син Исус Христос да бъде най-важното, което ще остане в съзнанието ви след всичко казано“.

Докато изучавате посланията от тази конференция и се стремите „да чувате, да се вслушвате и да обръщате внимание на словата на Спасителя“, ще откриете как „вярата ви ще се увеличава, а страхът ви ще намалява“ и така обещанието на пророка ще се изпълнява (страница 114).

- На страница 73 президент Нелсън представя нов символ за Църквата.
- На страница 91 президент Нелсън представя прокламация за Възстановяването.
- На страница 92 президент Нелсън води световно тържествено събрание.
- На страница 115 президент Нелсън обявява осем нови храма.
- Научете повече за това как можем да помагаме на другите да се вслушват в Него на HearHim.ChurchofJesusChrist.org. ■

ИЗОБРАЖЕНИЯ В ТОЗИ БРОЙ

Опитваме се да документираме всяка обща конференция чрез изображенията, които публикуваме. Макар всяка конференция да е уникална, изображенията в този брой отразяват някои от необичайните обстоятелства, при които бе проведена тази.

В допълнение към изображенията от излъчванията, ще откриете снимки от красивия Храмов площад (макар да е необичайно празен поради COVID-19 и ремонтните дейности), както и свързани с Възстановяването на Евангелието картини и снимки на членове, участващи в конференцията по целия свят.



НАРЕЧЕ МЕ ПО ИМЕ, ОТ УОЛТЕР РЕЙН



Съботна сутрешна сесия | 4 април 2020 г.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Откриващо послание

По всички възможни начини трябва да се стремим да се вслушваме в Исус Христос, Който ни говори чрез силата и служението на Светия Дух.

Мои възлюбени братя и сестри, приветствайки ви на тази историческа априлска обща конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, по известни за вас причини, стоя пред вас в празна зала!

Когато по време на общата конференция през октомври 2019 г. ви обещах, че тази конференция през април ще бъде „запомняща се“ и „незабравима“, не подозирах, че да

говоря в присъствието на по-малко от 10 души, ще направи тази конференция запомняща се и незабравима *за мен!* При все това, знанието, че участвате чрез електронно излъчване, и прекрасното изпълнение на хора на химна „Радва се моята душа“ носят голяма утеха на *моята* душа.

Както знаете, като част от нашите усилия да сме добри граждани на света и да правим всичко възможно да ограничаваме разпространението

на COVID-19, присъствието на тази обща конференция е много ограничено. Вирусът е засегнал значително целия свят. Това доведе и до временни промени в събранията, мисионерската служба и храмовата работа на нашата Църква.

Въпреки че сегашните ограничения са свързани с опасен вирус, личните изпитания в живота включват много повече от тази пандемия. Бъдещи изпитания може да са резултат на инциденти, природни бедствия или неочаквани лични страдания.

Как можем да устояваме на такива изпитания? Господ ни е казал: „ако сте подготвени, вие няма да се боите“¹. Разбира се, можем да имаме лични запаси от храна и вода, както и спестявания. Но също толкова жизненоважна е нашата нужда да изпълваме своите *духовни* хранилища с вяра, истина и свидетелства.

Нашата основна цел в живота е да се подготвим да срещнем своя Създател. Правим това, като ежедневно се стремим да ставаме по-подобни на нашия Спасител Исус Христос². А правим *това*, като ежедневно се покаяваме и получаваме Неговата пречистваща, изцеляваща и укрепваща сила. След това можем да чувстваме трайна радост и мир, дори и в бурни времена. Точно затова Господ



ни умолява да стоим на свети места и да „бъде(м) непоклатими“³.

Тази година отбелязваме двеста-годишнината от едно от най-значимите събития в историята на света, а именно явяването на Бог Отец и Неговия Възлюбен Син Исус Христос на Джозеф Смит. По време на това забележително видение Бог Отец посочва към Исус Христос и казва: „Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!“⁴.

Това увещание към Джозеф се отнася за всички нас. По всички възможни начини трябва да се стремим да се вслушваме в Исус Христос, Който ни говори чрез силата и служението на Светия Дух.

Целта на тази и всички общи конференции е да ни помагат да чуваме Неговия глас. Ние сме се молили и каним и вас да се молите Господният Дух да бъде с нас толкова изобилно, че да можете да чуete посланията на Спасителя специално за вас – те ще донесат мир в душите ви. Послания, които ще изцелят съкрушените ви сърца. Послания, които ще просветлят умовете ви. Послания, които ще ви помогнат да разберете какво да правите, докато вървите напред в тези дни на смут и изпитания.

Молим се тази конференция да бъде запомняща се и незабравима поради посланията, които ще чуete, уникалните обявления, които ще бъдат направени, и това, в което ще бъдете поканени да участвате.

Например, в края на неделната сутрешна сесия ще проведем световно тържествено събрание, при което ще ви водя при свещения възглас „Осанна“. Молим се това да бъде духовен върховен момент за вас, докато в световен унисон изразяваме своята дълбока благодарност към Бог Отец и Неговия Възлюбен Син, като Ги славим по този уникален начин.

За това священо преживяване използваме чисти бели кърпички. Но ако нямате такива, можете просто да помахате с ръка. В края

на възгласа „Осанна“ конгрегацията ще се присъедини към хора в изпълнение на „Духът Божий“⁵.

Мои скъпи братя и сестри, тази конференция ще бъде великолепна. Тази година ще бъде необикновена, докато съзнателно се съсредоточаваме върху Спасителя и Неговото възстановено Евангелие. Най-важните трайни последици от тази историческа конференция ще са промените в сърцата ни и подновеният стремеж да се вслушваме в Него през целия си живот.

Добре дошли на общата конференция през април 2020 г.! Аз знам, че Бог, нашият Небесен Отец,

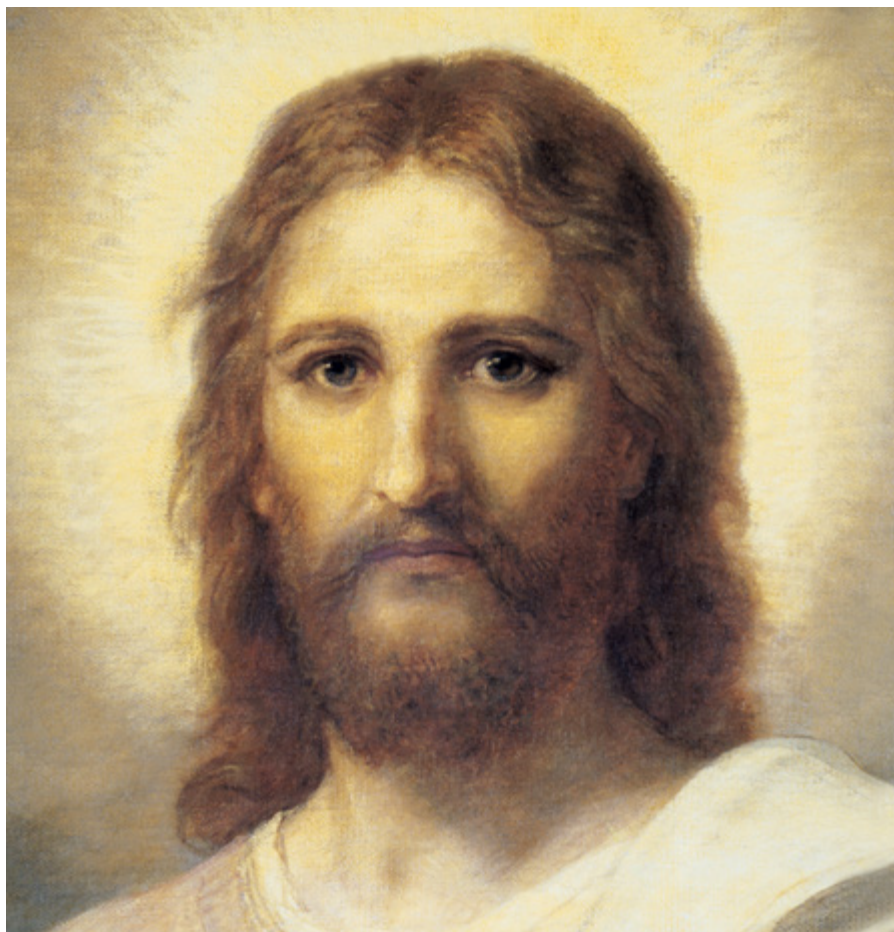
и Неговият Син Исус Христос се грижат за нас. Те ще бъдат заедно с нас по време на тези два славни дни, докато се стремим да се доближаваме към Тях и да Ги почитаме. В свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 38:30.
2. Вж. 3 Нефи 27:27.
3. Учение и завети 87:8.
4. Джозеф Смит – История 1:17.
5. *Химни*, № 2.



Куритиба, Парана, Бразилия



ХРИСТОВИЯТ ЛИК, ОТ ХАЙНРИХ ХОФМАН



От старейшина М. Ръсел Балард
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

Не трябва ли да продължаваме в такова едно велико дело?

Трябва винаги да помним цената, заплатена от Джозеф и Хайръм Смит, и толкова много други верни мъже, жени и деца за установяването на Църквата.

Благодаря ви много, президент Нелсън, за това прекрасно откриване. Братя и сестри, преди 215 години едно момче се ражда на Джозеф и Луси Мак Смит във Върмонт, в район, известен като Нова Англия в североизточните Съединени щати.

Джозеф и Луси Мак вярват в Исус Христос, изучават Светите Писания, молят се искрено и върват с вяра в Бог.

Те наричат новородения си син Джозеф Смит-младши.

Бригъм Йънг казва за семейство Смит: „Господ (познавал Джозеф

Смит) и неговия баща, и бащата на неговия баща, и техните предци назад до Авраам, и от Авраам до потопа, от потопа до Енох и от Енох до Адам. Наблюдавал това семейство и тази кръв, докато преминавала от своето начало до раждането на този човек. (Джозеф Смит) е бил предопределен във вечността“¹.

Обичан от семейството си, Джозеф-мл. е особено близък със своя по-голям брат Хайръм, който е на почти шест години при раждането на Джозеф.

Миналия октомври седнах до каменната плоча, служила за огнище в малкия дом на семейство Смит в Шарън, щата Върмонт, където е роден Джозеф. Усетих любовта на Хайръм към Джозеф и си представих как той държи малкия си брат на ръце и как го учи да ходи.

Татко и майка Смит преживяват трудности, които принуждават семейството да се премества няколко пъти, докато накрая напускат Нова Англия и вземат смелото решение да се преместят на запад в щата Ню Йорк.

Семейството преодолява тези трудности, защото са единни и заедно се заемат с трудната задача да започнат отначало на 100 акра (0,4 km²) гориста земя в Манчестър близо до Палмира, щата Ню Йорк.

Не съм сигурен, че мнозина от нас осъзнават физическите и емоционалните трудности на семейство Смит, когато започват отначало – разчистване на земя, засаждане на овошки, засяване на посеви, построяване на малък дом от трупи и други сгради, работа като наемници и производство на стоки за продажба в града.

Когато семейството пристига в западен Ню Йорк, районът е обхванат от религиозно оживление, известно като Второто велико пробуждане.

По това време на обсъждания и спорове между религиозните групи Джозеф има чудно видение, днес известно като Първото видение.



Буенос Айрес, Аржентина

Благословени сме да разполагаме с четири основни разказа, от които ще цитирам².

Джозеф записва: „По това време на голямо вълнение умът ми бе завладян от сериозно размишление и голямо беспокойствие; но въпреки че чувствата ми бяха дълбоки и често изострени, аз все още се държах настрана от всички тези групи, при все че посещавах някои техни събрания толкова често, колкото ми позволяваха обстоятелствата. ... Но безпорядъкът и борбите между отделните деноминации бяха толкова големи, че за млад човек като мене, толкова непознат с хората и другите неща, бе невъзможно да дойде до определено заключение кой е прав и кой греши“³.

Джозеф се обръща към Библията, за да открие отговори на въпросите си, и прочита Послание на Яков 1:5: „Ако някому от вас не достига мъдрост, нека поиска от Бога, Който дава щедро на всички човеци и не укорява, и ще му се даде“⁴.

Той отбелязва: „Никога пасаж от писанието не е достигал с повече мощ до сърцето на човек, както този, по това време, до моето. Изглеждаше, че прониква с огромна сила дълбоко в сърцето ми. Отново и отново аз размишлявах върху него“⁵.

Джозеф осъзнава, че Библията не съдържа всички отговори на житейските въпроси, а по-скоро учи мъжете и жените как могат да намират отговори на въпросите си, като общуват директно с Бог чрез молитва.

Той добавя: „И тъй, в съгласие с това мое решение да искам от Бога, аз се усамотих в гората, за да направя опита. Беше утрото на един прекрасен, ясен ден в ранната пролет на хиляда осемстотин и двадесета година“⁶.

Скоро след това Джозеф казва: „(Стълб от) светлина се установи върху ми (и) аз видях над мен във въздуха две Личности, чиято яркост и слава не се поддават на



никакво описание. Единият от Тях ми проговори, като ме нарече по име и каза, посочвайки другия: (Джозеф,) *Този е Моят Възлюбен Син! Него слушай!*⁷

Тогава Спасителят проговаря: „Джозеф, сине мой, греховете ти са опростени. Върви по пътя си, ходи според повеленията Ми и спазвай Моите заповеди. Ето, Аз съм Господ на славата. Бях разпънат за света, за да могат всички, които вярват в Моето име, да имат вечен живот“⁸.

Джозеф добавя: „Ето защо, щом дойдох на себе си, тъй че да мога да говоря, аз запитах Личностите, Които стояха над мен в светлината, коя от всичките секти е права“⁹.

Той си спомня: „Те ми казаха, че всички религиозни деноминации вярват в неправилни учения и че никоя не е призната от Бог като Неговата Църква и царство. И... в същото време получ(их) обещание, че пълнотата на Евангелието ще ми бъде сторена знайна в някой бъдещ момент“¹⁰.

Джозеф също така отбелязва: „Видях много ангели в това видение“¹¹.

Джозеф пише, какво се случва след това славно видение: „Душата ми беше изпълнена с любов и в

продължение на много дни изпитвах велика радост. ... Господ беше с мен“¹².

Той излиза от Свещената горичка, за да започне своята подготовка да стане пророк.

Джозеф също започва да научава през какво са преминавали древните пророци – отхвърляне, противопоставяне и преследване. Той си спомня как споделя за своето видение с един от проповедниците, активно заети в религиозното оживление:

„Неговото поведение много ме изненада. Той се отнесе към моето съобщение не само несериозно, но и с голямо неуважение, като каза, че всичко това било от дявола; че в тези дни нямало такива неща като видения и откровения, че всички тези неща са се били преустановили с апостолите и че никога повече нямало да ги има.

Много скоро, обаче, аз открих, че разказването на историята ми е предизвикало много предубеждения срещу мен сред привържениците на религията и че е причина за голямото преследване, което продължаваше да нараства; ... и това стана общото между всички секти – всички те се обединиха да ме преследват“¹³.

Три години по-късно, през 1823 г., небесата се разтварят отново като част от продължаващото Възстановяване на Евангелието на Исус Христос в последните дни. Джозеф отбелязва, че ангел на име Мороний му се е явил и му е казал, „че Бог имал работа, която трябвало да изпълн(и) ... (и че) имало една предадена на съхранение книга, написана върху златни плочи“, която „съдържа пълнотата на вечното Евангелие, тъй както е било предадено от Спасителя на древните обитатели (на американския континент)“¹⁴.

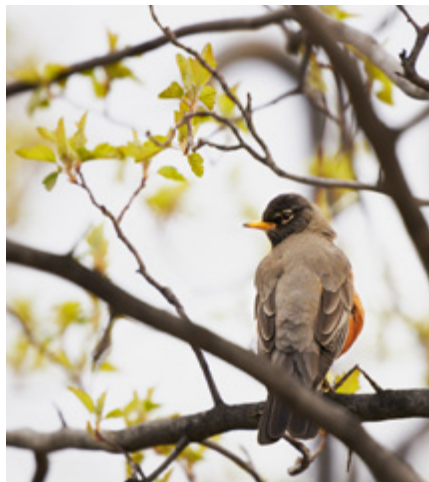
В крайна сметка, Джозеф придобива, превежда и публикува древния летопис, известен днес като Книгата на Мормон.

Брат му Хайръм, който непростанно го подкрепя, особено след болезнената и животозастрашаваща операция на крака през 1813 г., е един от хората, които виждат златните плочи. Той също така е един от шестимата членове на Църквата на Исус Христос при организирането ѝ през 1830 г.

През живота си Джозеф и Хайръм заедно се сблъскват с тълпи и преследване. Например те страдат при ужасни условия в затвора Либърти в Мисури в продължение на пет месеца по време на студената зима на 1838–1839 г.

През април 1839 г. Джозеф пише на съпругата си Ема, описвайки положението им в затвора Либърти: „Мисля, че вече станаха пет месеца и шест дни, откакто ден и нощ съм под погледа на пазач, между стени, решетки и скърцащи железни врати в самотен, мрачен и мръсен затвор. ... Трябва да бъдем преместени от това (място) скоро и се радваме за това. Каквото и да стане с нас, в по-лоша дупка от тази не можем да попаднем. ... Никога няма да ни липсва Либърти в окръг Клей, Мисури. Безкрайно ни омръзна от това място“¹⁵.

Когато е преследван, Хайръм проявява вяра в Господните



обещания, включително уверението, че ще бъде избавен от враговете си, ако избере това. В благословия, която Хайръм получава през 1835 г. под ръцете на Джозеф Смит, Господ му обещава: „Ще имаш силата да се избавиш от ръцете на враговете си. Ще се стремят да отнемат живота ти с неуморни усилия, но ти ще се избавиш. *Ако ти е угодно и желаеш, ще имаш силата доброволно да положиш живота си*, за да прославиш Бог“¹⁶.

През юни 1844 г. Хайръм е поставен пред избора да живее или да положи живота си, за да прослави Бог и да „запечата... своето свидетелство с кръвта си“¹⁷, рамо до рамо със своя възлюбен брат Джозеф.

Седмица преди съдбовното пътуване до Картидж, където са хладнокръвно убити от въоръжена тълпа страхливци с боядисани лица, за да не бъдат разпознати, Джозеф пише: „Посъветвах брат си Хайръм да отведе семейството си със следващия параход до Синсинати“.

Все още се трогвам дълбоко, като си спомням отговора на Хайръм: „Джозеф, *не мога да те изоставя*“¹⁸.

И така, Джозеф и Хайръм отиват в Картидж, където стават мъченици за делото и името Христово.

В официалното обявление за мъченичеството им е заявено следното: „Джозеф Смит,

Пророкът и Гледачът на Господа, ... извади наяве Книгата на Мормон, която преведе чрез дара и силата Божии, и осъществи нейното издаване на два континента; изпрати пълнотата на вечното Евангелие, което тя съдържаеше, до четирите краища на земята; донесе откровенията и заповедите, които съставят тази книга на Учение и завети, и много други мъдри документи и наставления за ползата на чедата човешки; събра много хиляди светии от последните дни, основа един велик град и остави слава и име, които не могат да бъдат унищожени. ... И подобно на повечето от Господните помазаници от древни времена, запечата мисията си и делото си със собствената си кръв, тъй както и брат му Хайръм. *През живота си не се разделиха и в смъртта си бяха неразделни!*“¹⁹.

След мъченическата смърт, телата на Джозеф и Хайръм са върнати в Наву, измити и облечени, така че семейство Смит да могат да видят своите обични хора. Тяхната скъпа майка си спомня: „Дълго време напругах всеки нерв, събирах всичката енергия на душата си и призовавах Бог да ме укрепи, но когато влязох в стаята и видях убитите си синове, положени и двамата пред очите ми, и чух риданията и стоновите на семейството ми, и думите на плач... от устните на техните съпруги, деца, братя и сестри, това ми дойде много. Потънах отново в плач към Господа в мъката на душата си: „Боже мой! Боже мой! Боже мой, защо остави това семейство?“²⁰.

В този момент на скръб и нещастие, тя помни как те ѝ казват: „Майко, не плачи за нас, победихме света чрез любов“²¹.

Те наистина победиха света. Джозеф и Хайръм Смит, подобно на верните светии, описани в книгата Откровението, „излизат от голямата скръб; и са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнеца, (и) ... са пред престола на Бога и

Му служат денем и нощем в Неговия храм; и Седящият на престола ще разпростре скинията Си върху тях.

Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги поразят слънцето, нито някой пек;

защото Агнецът, Който е посред престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с течащи води; и Бог ще обърне всяка сълза от очите им²².

Докато отбелязваме този радостен повод, 200-годишнината от Първото видение, трябва винаги да помним цената, заплатена от Джозеф и Хайръм Смит, и толкова много други верни мъже, жени и деца за установяването на Църквата, така че вие и аз да можем да се радваме на многото благословии и всички тези разкрити истини, с които разполагаме днес. Тяхната вярност никога няма да бъде забравена!

Често съм се чудил защо е трябвало Джозеф, Хайръм и семействата им да страдат толкова много. Може би защото чрез страданията са опознали Бог така, както е немалко да стане без тях. През всичко те са мислели за Гетсимания и за кръста на Спасителя. Както казва Павел: „Защото относно Христос на вас е дадено не само да вярвате в Него, но и да страдате за Него“²³.

Преди смъртта си през 1844 г. Джозеф Смит пише въздействащо писмо до светиите. То е призив за действие, който е отправен и към членовете на Църквата днес:

„Братя (и сестри), *не трябва ли да продължаваме в такова едно велико дело?* Вървете напред, а не назад. Кураж, братя (и сестри), и напред, напред към победата! ...

Прочее, нека и ние като църква и като народ, и като светиини от последните дни да принесем на Господа приношение в праведност“²⁴.

Докато се вслушваме в Духа по време на отбелязването на тази 200-годишнина, помислете какво приношение в праведност ще принасяте на Господ в бъдеще. Бъдете смели, споделете мислите си с

доверен човек, и най-важното, отделийте време да правите нужното!

Аз знам, че Спасителят е доволен, когато Му принасяме приношения в праведност от сърце, точно както е доволен от направените с вяра приношения на изключителните братя Джозеф и Хайръм Смит и всички други верни светиини. Тържествено свидетелствам за това, в святото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Бригъм Йънг, цитиран в *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 579; вж. също Brigham Young, "Remarks," *Deseret News*, Oct. 26, 1859, 266.
2. Съществуват четири основни разказа за Първото видение, от които цитирам; вж. "Joseph Smith's Accounts of the First Vision," josephsmithpapers.org.
3. Джозеф Смит – История 1:8.
4. Вж. Джозеф Смит – История 1:11.
5. Джозеф Смит – История 1:12.
6. Джозеф Смит – История 1:14.
7. Джозеф Смит – История 1:17.
8. В Joseph Smith, "History, circa Summer 1832," 3, josephsmithpapers.org; правопис, пунктуация и главни

букви стандартизирани.

9. Джозеф Смит – История 1:18.
10. Joseph Smith, "Church History," *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 707; вж. също josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, "Journal, 1835–1836," 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, "History, circa Summer 1832," 3, josephsmithpapers.org; пунктуация и главни букви стандартизирани.
13. Джозеф Смит – История 1:21–22.
14. Джозеф Смит – История 1:33–34.
15. Joseph Smith, "Letter to Emma Smith, 4 April 1839," 1–2, josephsmithpapers.org; правопис, пунктуация и главни букви стандартизирани.
16. Joseph Smith, in "Minute Book 1," 186, josephsmithpapers.org; курсив добавен; пунктуация стандартизирана.
17. Вж. Учение и завети 136:39.
18. Joseph Smith, "History of Joseph Smith," *The Latter-day Saints' Millennial Star*, Apr. 19, 1862, 248; курсив добавен.
19. Учение и завети 135:3, курсив добавен.
20. "Lucy Mack Smith, History, 1845," 312–13, josephsmithpapers.org; правопис и пунктуация стандартизирани.
21. "Lucy Mack Smith, History, 1845," 313, josephsmithpapers.org.
22. Откровението 7:14–17.
23. Филипяните 1:29.
24. Учение и завети 128:22, 24, курсив добавен.



ДЖОЗЕФ И ХАЙРЪМ СМИТ КРАЙ РЕКАТА, ОТ ТИМОТЪР С. ГОРКА



От старейшина Джеймс Р. Расбанд
От Седемдесетте

Осигуряване на справедливо правосъдие

*За да осигури справедливо правосъдие,
Спасителят ще разчисти шубраците на
невежеството и ще премахне мъчителните
тръни на болката, причинена от другите.*

Книгата на Мормон съдържа учението на Христа.

Миналия октомври президент Ръсел М. Нелсън ни покани да се замислим как би се променил животът ни, ако „изведнъж (н)и бъде отнето полученото от Книгата на Мормон знание“¹. Размишлявах върху неговия въпрос, както съм убеден, че и много от вас са направили. Една мисъл идваше в ума ми отново и отново – без Книгата на Мормон и яснотата, която тя дава относно учението и единителната жертва на Христос, кой щеше да ми дарява мир?

Христовото учение, което се състои от следните спасителни принципи и обреди: вяра в Христос, покаяние, кръщение, дара на Светия Дух и устояване до края, е проповядвано многократно във всички Писания на Възстановяването, но с особена сила в Книгата на Мормон². Учението започва с вяра в Христос, а всеки един от елементите на

учението зависи от упованието на човек в Неговата единителна жертва.

Както учи президент Нелсън: „Книгата на Мормон предоставя най-гълното и достоверно изложение на Единението на Исус Христос, което може да се намери“³. Колкото повече разбираме божествения дар на Спасителя, толкова повече ще осъзнаваме в умовете и сърцата си⁴ реалността на даденото от президент Нелсън уверение, че „истините в



Книгата на Мормон имат *силата* да изцеляват, утешават, възстановяват, помагат, укрепват, утешават и ободряват душите ни“⁵.

Единението на Спасителя задоволява всички изисквания на правосъдието

Книгата на Мормон ни дава важното и носещо мир допълнително разбиране за Единението на Спасителя и учението, че милостивата жертва на Христос задоволява всички изисквания на справедливостта. Както обяснява Алма: „Затова самият Бог извършва единение за греховете на света, за да осъществи плана на милостта, за да задоволи изискванията на правосъдието, за да може Бог да бъде съвършен, справедлив Бог, а също и милостив Бог“⁶. Планът на милостта на Отца⁷, наричан в Писанията още план на щастието⁸ или план за спасението⁹, нямаше да бъде изгълнен, освен ако всички изисквания на правосъдието не бяха задоволени.

Но какво точно представляват „изискванията на правосъдието“? Помислете за това, което преживява самият Алма. Спомнете си, че като млад мъж Алма се стреми „да унищож(и) църквата Божия“¹⁰. Всъщност Алма казва на сина си Еламан, че е „измъчван от болките на пъкъл“, защото наистина е „убил много от (Божии-те) чед“¹¹, като ги е „отвеждал“ към унищожение¹¹.

Алма обяснява на Еламан, че мирът най-сетне го спохожда, когато си спомня за ученията на своя баща „относно пришествието на... Исус Христос... (Който ще дойде) да извърши единение за греховете на света“¹². Каещият се Алма се моли за Христовата милост¹³ и изпитва радост и облекчение, когато осъзнава, че Христос ще извърши Единение за неговите грехове и ще заплати всичко, което се изисква от правосъдието. И отново, какви са изискванията на правосъдието по отношение на Алма? Както по-късно научава самият Алма, „нищо нечисто не може да наследи царството Божие“¹⁴. Това, което сигурно дава известно облекчение на Алма, е възможността да получи

милост, защото иначе правосъдието би му попречило да се завърне да живее с Небесния Отец¹⁵.

Спасителят изцелява раните, които ние не можем да изцелим

Но радостта на Алма изцяло върху него самия ли е съсредоточена – върху това, че *той* ще избегне наказанията и *той* ще може да се завърне при Отца? Знаем, че Алма се измъчва и заради онези, които е отклонил от истината¹⁶. Но Алма сам не може да изцели и да върне всички онези, които е отклонил. Той не може сам да им осигури справедлива възможност да научат Христовото учение и да бъдат благословени от живота според неговите, носещи радост принципи. Не може да върне обратно онези, които може да са умрели все още заслепени от неговите лъжливи учения.

Както учи президент Бойд К. Пакър: „Мисълта, която освобождава Алма от мъките... е следната: Да се възстанови онова, което ние не можем да възстановим; да се изцели рана, която ние не можем да изцелим, да се поправи онова, което сме разрушили и не можем да поправим – това е целта на Христовото Единение“¹⁷. Радостната истина, за която Алма се хваща е, че не само той може да бъде очистен, а че и онези, на които е причинил зло, също могат да бъдат изцелени.

Жертвата на Спасителя осигурява справедливо правосъдие

Години преди Алма да бъде освободен от мъките чрез това носещо утеха учение, цар Вениамин учи за обхвата на изцелението, което се дава чрез единителната жертва на Спасителя. Цар Вениамин казва, че „благовестия на велика радост“ са му били сторени знайни „от ангел Божий“¹⁸. Сред тези благовестия е истината, че Христос ще страда и умре за нашите грехове и грешки, за да осигури „едно *справедливо правосъдие*, (което) да споходи чедата човешки“¹⁹.

Какви точно са изискванията на „справедливо(то) правосъдие“?



ХРИСТОС СЕ МОЛИ В ГЕТСИМАНСКАТА ГРАДИНА, ОТ ХЕРМАН КЛЕМЕНЦ

В следващия стих цар Вениамин обяснява, че за да се осигури справедливо правосъдие, кръвта на Спасителя извършва Единение „за греховете на онези, които са паднали чрез прегрешението на Адам“ и за онези, „които са умрели, без да узнаят Божията воля относно тях, или които са съгрешили от невежество“²⁰. Той учи, че справедливото правосъдие изисква също „кръвта Христова (да) извърш(и) единение за“ греховете на малките деца²¹.

От тези стихове научаваме следното славно учение – безплатният дар на единителната жертва на Спасителя изцелява онези, които съгрешават от невежество, т.е. онези, на които, както казва Яков, „няма даден закон“²². Отговорността за греха зависи от получената от нас светлина и способността ни да упражняваме своята свобода на избор²³. Знаем за тази носеща изцеление и утеха истина единствено благодарение на Книгата на Мормон и другите Писания на Възстановяването²⁴.

Разбира се, там, където има даден закон, където знаем за волята Божия, ние носим отговорност. Както пояснява цар Вениамин: „Горко на оногава, който знае, че се бунтува против Бога! Защото спасението не идва при никой такъв, освен ако не

бъде чрез покаяние и вяра в Господа Исуса Христа“²⁵.

Това също са благовестия на учението на Христа. Спасителят не само изцелява и възстановява онези, които съгрешават поради невежество, но предлага изцеление и на онези, които съгрешават срещу светлината, при условие, че се покаят и повярват в Него²⁶.

Алма трябва да се е „хванал“ за тези две истини. Дали той наистина би изпитал онази „извънредна радост“²⁷, ако мислеше, че само той ще бъде спасен от Христос, а всички онези, които е отклонил от истината, ще страдат завинаги? Със сигурност – не. За да може Алма да изпита съвършен мир, онези, на които е сторил зло, също трябва да получат възможност за изцеление.

Но как точно те или тези, които ние може да нараним, биха могли да бъдат изцелени? Макар и да не разбираме напълно свещените механизми, чрез които единителната жертва на Спасителя изцелява и възстановява, ние знаем, че за да осигури справедливо правосъдие, Спасителят ще разчисти шубраците на невежеството и ще премахне мъчителните тръни на болката, причинена от другите²⁸. По този начин Той осигурява на всички Божии чед

възможността с ясно съзнание да избера да Го последват и да приемат великия план на щастие²⁹.

Спасителят ще поправи всичко, което сме разрушили

Това са истините, които навярно са донесли мир на Алма. Това са истините, които следва да носят мир и на нас. Като естествени мъже и жени, всички ние се „препъваме“ или понякога се „сблъскваме“ едни с други и така се нараняваме. Както може да свидетелства всеки родител, болката, съпътстваща нашите грешки, не е само от страха, че ще бъдем наказани, а и че може да сме ограничили радостта на децата си или че по някакъв начин може да сме им попречили да видят и разберат истината. Славното обещание на единителната жертва на Спасителя е, че що се отнася до нашите грешки като родители, Той счита децата ни за невинни и им обещава изцеление³⁰. И дори, когато съгрешават срещу светлината като всички нас, Неговата ръка на милост е протегната към тях³¹ и Той ще ги изкупи, и те ще живеят, ако само погледнат към Него³².

Въпреки че Спасителят има силата да поправя това, което ние не можем, Той ни заповядва да правим всичко по силите си, за да изкупим вината си като част от нашето покаяние³³. Нашите грехове и грешки се отразяват негативно не само на нашите взаимоотношения с Бог, но и на взаимоотношенията ни с другите. Понякога усилията ни да изцелим и възстановим може просто да се свеждат до едно извинение, но друг път изкупването на вината ни може да изисква години на смирени усилия³⁴. И въпреки това, за много от нашите грехове и грешки ние просто не сме в състояние напълно да изцелим онези, които сме наранили. Прекрасното, носещо мир обещание на Книгата на Мормон и на възстановеното Евангелие е, че Спасителят ще поправи всичко онова, което сме разрушили³⁵. Той ще поправя и нас, ако се обръщаме към Него с вяра и се покаяваме за вредите, които сме причинили³⁶.

Той ни предлага и двата дара, тъй като обича всички ни със съвършена любов³⁷ и желае да ни осигури справедливо правосъдие, което почита както справедливостта, така и милостта. Свидетелствам, че това е истина, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Закриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 122.
2. Вж. 2 Нефи 31; 3 Нефи 11:28, 32, 35, 39–40; Учение и завети 10:62–63, 67–70, 68:25; Моисей 6:52–54, 8:24; Символът на вярата 1:4.
3. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея?“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 62.
4. Вж. Учение и завети 8:2–3.
5. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея?“, с. 62.
6. Алма 42:15.
7. Вж. Алма 42:15.
8. Вж. Алма 42:8.
9. Вж. Алма 24:14, Моисей 6:62.
10. Вж. Мосия 27:8–10.
11. Алма 36:13, 14.
12. Алма 36:17, 18.
13. Вж. Алма 36:18.
14. Алма 40:26, вж. също 1 Нефи 15:34, Алма 7:21, Алма 11:37, Еламан 8:25.
15. Вж. 3 Нефи 27:19, вж. също Моисей 6:57.
16. Вж. Алма 36:14–17.
17. Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness“, *Ensign*, Nov. 1995, 19–20.
18. Мосия 3:2, 3.
19. Мосия 3:10, курсив добавен.
20. Мосия 3:11, вж. също 2 Нефи 9:26.
21. Мосия 3:16; вж. също Мосия 15:25; Мороний 8:11–12, 22.
22. 2 Нефи 9:25.
23. Вж. 2 Нефи 2:26–27, Еламан 14:29–30.
24. Вж. Символът на вярата 1:2, вж. също Учение и завети 45:54. Обяснявайки подробно учението за кръщението за мъртвите, Пророкът Джозеф веднъж казва: „Докато една част от човешката раса безжалостно съди и укорява другата, Великият Родител на вселената гледа на целия човешки род с бащинска грижа и родителски поглед; Той ги вижда като Свое потомство. ... Той е мъдър Законодател и ще съди всички хора не според ограниченияте, тесни човешки представи. ... Той ще ги съди „не според това, което нямат, а според това, което имат“; онези, които са живели без закон, ще бъдат съдени без закон, а онези, които са имали закон, ще бъдат съдени по този закон. Не бива да се съмняваме в мъдростта и разума на великия Йехова; Той ще отсъди възмездие

или милост на всички народи според техните различни заслуги, начините им на придобиване на разум, законите, по които са управлявани, позволените средства да добиват вярна информация и Неговите неразгадаеми планове относно човешкия род; и когато плановите на Бог бъдат проявени и завесата на бъдното отдръпната, всички ние най-накрая ще трябва да признаем, че Съдията на цялата земя е свършил всичко правилно“ (*Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 432–433).

25. Мосия 3:12; вж. също 2 Нефи 9:27.
26. Вж. Мосия 3:12, Еламан 14:30, Мороний 8:10, Учение и завети 101:78. Отделните хора може да не знаят за някои заповеди и завети или да не могат да упражняват свободата си на избор при някои обстоятелства, но въпреки това да носят отговорност при други обстоятелства поради това, че разполагат със светлината на Христа (вж. 2 Нефи 9:25, Мороний 7:16–19). Спасителят, който е наш съдия, осигуряващ ни справедливо правосъдие, ще направи разлика между тези обстоятелства (вж. Мормон 3:20, Моисей 6:53–57). Той е платил цената и за двете – за първото, което е безусловно, и за второто, което е при условие на покаяние.
27. Алма 36:21.
28. Вж. Мосия 3:11; вж. също Д. Тод Кристоферсън, „Изкупление“, *Лиахона*, май 2013 г., с. 110; Алма 7:11–12 („Той ще вземе върху Си болките и болестите на Своя народ. ... И Той ще вземе върху Си немощите им“); Исайя 53:3–5 („Той наистина понесе печалта ни, и със скърбите ни се натовари“); Исайя 61:1–3 („Господ ме е помазал... да превържа съкрушените сърца, ... да наредя за наскърбените в Сион, да им дам венец вместо пепел, миро на радост вместо плач“). Поучителен е фактът, че Спасителят цитира тези стихове от Исайя, когато обявява Своята мисия като Месия: „Днес се изгълни това Писание пред вас“ (вж. Лука 4:16–21).
29. В света на духовете „Евангелието се преподава на онези, които никога не са чували за него, на непокаяните се и на непокорните, за да могат да се освободят от робството и да получат благословиите, които един любящ Небесен Отец е



Прово, Юта, САЩ

подготвил за тях“ (Далин Х. Оукс „Уповавайте се на Господ“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 27). Вж. 1 Петър 4:6; 2 Нефи 2:11–16; Учение и завети 128:19, 137:7–9, 138:31–35.

30. Вж. Моисей 6:54. Президент М. Ръсел Балард преподава това учение във връзка със самоубийството: „Само Бог знае пълните подробности и Той е този, Който ще съди нашите постъпки в земния ни живот. Когато ни съди, аз чувствам, че Той ще вземе под внимание всичко: нашите гени и от какви химически вещества сме изградени, умственото ни състояние, интелектуалните ни способности, това, на което сме били учени, традициите на бащите ни, нашето здраве и т.н. От Писанията научаваме, че кръвта на Христа ще извърши Единение за греховете на хората, „които са умрели, без да узнаят Божията воля относно тях, т.е. които са съгрешили от невежество“ (Мосия 3:11)“ („Suicide: Some Things We Know, and Some We Do Not,” *Ensign*, Oct. 1987, 8; *Tambuli*, Mar. 1988, 18).
31. Вж. Яков 6:5, Мосия 29:20, 3 Нефи 9:14, Учение и завети 29:1.
32. Вж. Еламан 8:15.
33. Вж. Левит 6:4–5, Йезекиил 33:15–16, Еламан 5:17, Учение и завети 58:42–43.
34. Това са просто такива усилия, каквито самият Алма полага (вж. Алма 36:24).
35. Президент Бойд К. Пакър преподава това по въздействащ начин:

„Понякога не можете да поправите това, което сте разрушили. Навярно сте обидили някого много отдавна или наскърбеният отказва да приеме вашето разкаяние и извинение. Може вредата да е толкова сериозна, че да не можете да я поправите, независимо колко отчаяно желаете това.

Вашето покаяние не може да бъде прието, освен ако нещата не бъдат възстановени, както са били. Ако не можете да премахнете или върнете назад това, което сте сторили, попадате в капан. Разбираемо е колко безпомощни и отчаяни се чувствате тогава и защо може да ви се иска да се откажете, точно като Алма. ...

Не знаем как могат да бъдат поправени всички неща. Навярно не всичко може да бъде осъществено в този живот. От видения и посещения на небесни пратеници знаем, че Господните служители продължават делото по изкуплението отвъд завесата.

Това знание следва да дава утеха както на невинните, така и на виновните. Мисля за родителите, които изпитват непоносими страдания за грешките на своите отклонили се от пътя деца и са на път да загубят надежда“ („The Brilliant Morning of Forgiveness,” 19–20).

36. Вж. 3 Нефи 12:19, вж. също Матей 6:12, 3 Нефи 13:11.
37. Вж. Йоан 15:12–13, 1 Йоан 4:18; Дитер Ф. Ухтдорф, „Съвършената любов прогъжда страха“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 107.



От Джой Д. Джоунс

Обща президентка на Неделното училище за деца

Исключително благородно призвание

Като жени на вярата, можем да откриваме принципи на истина в преживяванията на Пророка Джозеф Смит, които дават прозрения за получаване на лично откровение.

Благодарна съм да говоря днес за продължаващите роли на жените във Възстановяването. Ясно е, че през цялата история жените са имали отличително място в плана на нашия Небесен Отец. Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Не може да се измери влиянието, което... жени(те) имат не само върху семействата, но също и върху Господната Църква: като съпруги, майки и баби, като сестри и лели, като учители и ръководителки, и най-вече като

примери и отдадени защитнички на вярата“¹.

В Обществото за взаимопомощ в Наву преди 178 години Пророкът Джозеф Смит съветва сестрите да „живеят според своите привилегии“². Учим много от техния пример днес. Те сплотено следват гласа на пророка и живеят с непоколебима вяра в Исус Христос, докато помагат за полагането на основата, на която стоим ние сега. Сестри, сега е наш ред. Имаме божествено





поръчение от Господ и нашият предан, уникален принос е важен.

Президент Спенсър У. Кимбъл обяснява: „Да бъдеш праведна жена по време на заключителните сцени на тази земя, преди Второто пришествие на нашия Спасител, е изключително благородно призвание. Силата и влиянието на праведната жена днес може да бъдат десетократно повече от това, което можеше да са в спокойни времена“³.

Президент Нелсън ни кани по същия начин: „Умолявам моите сестри в Църквата... да пристъпят напред! Заемете своето изконно и необходимо място във вашия дом, във вашата общност и в царството Божие – повече, отколкото сте го правили преди“⁴.

Неотдавна имах привилегията заедно с група деца от Църквата да се срещна с президент Ръсел М. Нелсън в една възстановка на дома на семейство Смит в Палмира, Ню Йорк. Чуйте как нашият обичан пророк учи децата какво *могат* да направят, за да пристъпят напред.

Сестра Джоунс: „Чудя се дали имате въпрос, който искате да зададете на президент Нелсън. Седите тук с пророка. Има ли нещо, което винаги сте искали да попитате пророка? Да, Пърл.“

Пърл: „Трудно ли е да си пророк? Много ли си зает?“

Президент Нелсън: „Разбира се, че е трудно. Всичко, свързано с това да станем по-подобни на

Спасителя, е трудно. Например, когато Бог поиска да даде на Моисей десетте заповеди, къде каза на Моисей да отиде? На върха на една планина, на върха на Синайската планина. Така че, Моисей трябваше да се изкачи до върха на планината, за да получи десетте заповеди. Небесният Отец можеше да каже: „Моисей, ти тръгни от тук, аз – от там, и ще се срещнем по средата“. Не, Господ обича усилията, защото усилията носят награди, които не могат да дойдат по друг начин. Например, ходили ли сте на уроци по пиано?“

Децата: „Да.“

Пърл: „Свиря на цигулка.“

Президент Нелсън: „И упражнявате ли се?“

Децата: „Да.“

Президент Нелсън: „Какво се случва, ако не се упражнявате?“

Пърл: „Забравяме.“

Президент Нелсън: „Да, и не напредваме, нали? Така че, отговорът е да, Пърл. Трябват усилия, много труд, много учене и няма край. Това е добре. Добре е, защото винаги напредваме. Дори и в идния живот напредваме.“

Отговорът на президент Нелсън към тези скъпоценни деца се отнася и за всички нас. Господ обича усилията, а усилията биват възнаграждавани. Продължаваме да действаме. Винаги ще напредваме, стига да се стремим да следваме Господ⁵. Той не очаква съвършенство днес. Продължаваме да се изкачваме по личната ни Синайска планина. Както и в миналото, пътуването ни действително изисква усилия, труд и изучаване, но отдадеността ни към напредъка носи вечни награди⁶.

Какво още научаваме от Пророка Джозеф Смит и Първото видение относно усилията, труда и изучаването? Първото видение ни дава насока в *нашите* уникални продължаващи роли. Като жени на вярата, можем да откриваме принципи на истина в преживяванията

на Пророка Джозеф Смит, които дават прозрения за получаване на лично откровение. Например:

- Действаме при трудни обстоятелства.
- Обръщаме се към Писанията за знание как да действаме.
- Проявяваме вярата и упование-то си в Бог.
- Упражняваме силата си да се молим на Бог за помощ в това да възпрепятстваме влиянието на противника.
- Изливаме пред Бог желанията на сърцето си.
- Правим така, че Неговата светлина да ни насочва в житейските ни избори и да се установява върху нас, когато се обръщаме към Него.
- Осъзнаваме, че Той познава лично всяка от нас и има индивидуални роли, които да изпълняваме⁷.

Освен това, Джозеф Смит възстановява знанието, че имаме божествен потенциал и вечна ценност. Поради тази връзка с нашия Небесен Отец, считам, че Той *очаква* от нас да получаваме откровения от Него.

Господ казва на Ема Смит да „получи Светия Дух“, да учи много, да „остави настрана нещата от този свят, ... да търси нещата от един по-добър“ и да се придържа към сключените от нея завети с Бог⁸. Ученето е важно за нашия напредък, особено когато постоянното спътничество на Светия Дух ни учи какво трябва да изоставяме – това, което може да ни *разсее* или да *отложи* напредъка ни.

Президент Нелсън казва: „Умолявам ви да увеличавате духовната си способност да получавате откровения“⁹. Словата на нашия пророк са постоянно в ума ми, когато мисля за способността на жените да пристъпват напред. Той ни умолява, което означава, че това е приоритет. Той ни учи как да оцеляваме духовно в един греховен

свят, като получаваме откровения и действаме според тях¹⁰. Когато правим това, почитайки и спазвайки Господните заповеди, подобно на Ема Смит ни е обещана „корона от праведност“¹¹. Пророкът Джозеф ни учи колко е важно да *знаем*, че Бог одобрява пътя, по който вървим в този живот. Без това знание, ние ще „се уморим умствено и ще паднем“¹².

На тази конференция ще чуем истини, които ни вдъхновяват да се променим, да станем по-добри и да пречистим живота си. Чрез търсенето на лично откровение можем да предотвратим това, което някои наричат „претоварване от общата конференция“ – когато си тръгнем, решени да свършим *всичко* сега. Жените имат много роли, но е невъзможно и ненужно да ги вършат едновременно. Духът ни помага да преценяваме работата, върху която да наблегнем днес¹³.

Господното любящо влияние чрез Светия Дух ни помага да узнаем приоритетите, които Той поставя за нашия напредък. Вслушването в личните откровения води до *личен* напредък¹⁴. Ние се вслушваме и действаме¹⁵. Господ казва: „Поискайте от Отца в Мое име с вяра, вярвайки, че ще

получите, и вие ще имате Светия Дух, Който изявява всички неща, които са целесъобразни“¹⁶. Продължаващата ни роля е да получаваме продължаващо откровение.

Като се учим да правим това, можем да получаваме повече сила в личните ни роли да служим и вършим делото на спасението и възвисяването – наистина да „остави(м) настрана нещата от този свят и да търси(м) нещата от един по-добър“¹⁷. Така можем по-ефективно да вдъхновяваме подрастващите да правят същото.

Братя и сестри, всички искаме Божията сила в нашия живот¹⁸. Има прекрасно единство между жените и мъжете при извършването на Божието дело днес. Имаме достъп до силата на свещеничеството чрез завети, сключвани първо във водите на кръщението и после в светите храмове¹⁹. Президент Нелсън ни учи: „Всяка жена и всеки мъж, които сключват завети с Бог и ги спазват, и които участват достойно в свещеническите обреди, имат директен достъп до силата Божия“²⁰.

Личното ми признание днес е следното: не осъзнавах по-рано в живота си, че като жена *имам* достъп, чрез сключените от мен

завети, до силата на свещеничеството²¹. Сестри, моля се да разпознаваме и ценим свещеническата сила, като „се придържа(ме) към заветите (ни)“, ²² приемаме истините в Писанията и се вслушваме в словата на нашите живи пророци.

Нека смело заявим отдадеността ни към Небесния Отец и нашия Спасител, „с непоклатима вяра в Него, уповаващи се изцяло на заслугите на Този, Който е могъщ да спасява“²³. Нека радостно продължим по този път към най-висшия ни духовен потенциал и да помагаме на хората около нас да правят същото чрез любов, служба, водачество и състрадание.

Старейшина Джеймс Е. Талмидж деликатно ни напомня: „Най-великият защитник на жените и женствеността е Исус Христос“²⁴. В последния анализ на продължаващите роли на жените при Възстановяването, както и за всички нас, коя роля е най-важна? Свидетелствам, че тя е да Го *чуваме*²⁵, да Го следваме²⁶, да се уповаваме на Него²⁷ и да сме посланици на Неговата любов²⁸. Знам, че Той живее²⁹. В светото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 95–96.
2. Joseph Smith, in “Nauvoo Relief Society Minute Book,” 38, josephsmithpapers.org.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 217.
4. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, с. 97.
5. Вж. Учение и завети 58:26–28.
6. Вж. Учение и завети 6:33.
7. Вж. Джозеф Смит – История 1:11–17.
8. Учение и завети 25:8, 10, 13.
9. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 96.
10. Вж. 2 Нефи 9:39.
11. Учение и завети 25:15.
12. *Lectures on Faith* (1985), 68.
13. Вж. Учение и завети 42:61.
14. Президент Хенри Б. Айринг казва: „Ако с вас си говорехме насаме (бих искал да можеше), на място, където може да питате каквото искате, представям си, че бихте казали нещо като: „О, брат Айринг, чувствал съм някои от нещата, които описахте.



Сан Бернардо, Сантяго, Чили

Светият Дух докосва сърцето и ума ми от време на време. Но аз ще се нуждая от него постоянно, за да не бъда победен или измамен. Това възможно ли е? Възможно ли е и ако да, какво е нужно, за да бъде получена тази благословия?

Нека почнем с първата част на въпроса ви. Да, това е възможно. Винаги, когато ми трябва това уверение, а и на мен ми трябва такова понякога, си спомням за двама братя. Нефи и Лехий, както и другите Божии служители, трудещи се с тях, са подложени на жесток натиск. Те служели в един все по-нечестив свят. Трябвало да се справят с ужасни измами. И така, черпя смелост (както можете и вие) от думите на следния стих в Еламан. Увереността е в разказа за случилото се в течение на една година, макар за летописеца то не е изненадващо. Слушайте:

„И през седемдесет и деветата година започна да има много спорове. Но стана така, че Нефи и Лехий, и много от техните братя, които познаваха истинските точки на учението и ежедневно имаха много откровения, проповядваха на народа и сложиха край на техните спорове в същата тази година“ (Еламан 11:23).

Те са имали „много откровения“ всеки ден. Тъй че за вас и мен това отговаря на първия ви въпрос. Да, възможно е да имаме спътничеството на Светия Дух достатъчно, за да получаваме много откровения всеки ден. Няма да е лесно. Но е възможно. Какво ще е нужно за това е различно при всеки човек, защото започваме от нивото, на което се намираме, и предвид уникалния ни житейски опит“ (“Gifts of the Spirit for Hard Times” [Brigham Young University fireside, Sept. 10, 2006], 3–4, speeches.byu.edu).

15. Вж. 2 Нефи 2:16.
16. Учение и завети 18:18.
17. Учение и завети 25:10.
18. Вж. Учение и завети 121:26, 33, 41, 45–46.
19. Вж. Учение и завети 84:19–21.
20. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 77.
21. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, с. 76–79; Далин Х. Оукс, „Ключовете и властта на свещеничеството“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 49–52; Хенри Б. Айринг, „Жените и изучаването на Евангелието у дома“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 58–60.
22. Учение и завети 25:13.
23. 2 Нефи 31:19.
24. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 475.
25. Вж. Джозеф Смит – История 1:17.
26. Вж. Матей 4:19–20.
27. Вж. Притчи 3:5–6, Учение и завети 11:12.
28. Вж. Йоан 13:34, Мороний 7:47.
29. Вж. 2 Нефи 33:6, Учение и завети 76:22.



От старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Духовни спомени, които ни променят завинаги

Когато лични трудности или условия в света извън наш контрол затъмнят пътеката ни, променящите живота духовни моменти от нашата книга на живота са като светещи камъни, които озаряват пътя напред.

Осемнадесет години след Първото видение Пророкът Джозеф Смит пише подробен разказ за своето преживяване.

Той търпи противопоставяне, подигравки, заплахи и жестоки нападения¹. „Аз наистина видях светлина и посред тази светлина



Солт Лейк Сити, Юта, САЩ

видях две Личности, и Те наистина ми говориха. И въпреки че бях мразен и преследван за това, че казвах, че съм видял видение, все пак, това бе истината. ... Аз го знам и знам, че и Бог го знае, и не можех да го отрека².

В най-трудните моменти Джозеф се връща почти две десетилетия назад към спомена за увереността в любовта на Бог към него и събитията, които подготвят света за отдавна предсказаното Възстановяване. Размишлявайки над своето духовно пътуване, Джозеф казва: „Не обвинявам никого за това, че не вярва на разказа ми. Ако не го бях преживял, аз самият нямаше да го повярвам“³.

Но преживяванията са истински и той никога не ги забравя или отрича, тихо потвърждавайки своето свидетелство, докато отива към Картидж. „Отивам като агне на заколение, но съм спокоен като лятна утрин; съвестта ми е чиста от престъпления към Бога и всички хора“⁴.

Вашите променящи живота духовни преживявания

Има урок за нас в примера на Пророка Джозеф. Заедно с мира и напътствията, които получавате от Светия Дух, от време на време Бог въздействащо и много лично уверява всеки от нас, че ни познава и обича, като ни благославя открито и с конкретни неща. Тогава, в трудни за нас моменти Спасителят ни помага да си спомняме за тези преживявания.

Замислете се за своя живот. През годините съм чувал хиляди силни духовни преживявания на светии от последните дни от целия свят, които несъмнено ми потвърждават, че Бог познава и обича всеки един от нас и силно желае да ни се разкрива. Тези преживявания може да се случват в ключови моменти от живота ни или при привидно незначителни

събития, но винаги са придружени от изключително силни духовни потвърждения за Божията любов.

Споменът за тези променящи живота духовни събития ни подтиква да коленичим и да заявим, подобно на Джозеф Смит: „Това дойде от небесата. Аз го знам и знам, че и Бог знае, че го знам“⁵.

Четири примера

Размишлявайте над своите променящи живота духовни спомени, докато споделям няколко примера от други хора.

Преди години един възрастен патриарх в кол с две увредени сърдечни клапи умолява тогава д-р Ръсел М. Нелсън да се намеси, въпреки че по това време няма хирургично решение за увредена втора клапа. Д-р Нелсън накрая се съгласява да направи операцията. Ето думите на президент Нелсън:

„След като намалих преградата на първата клапа, ние се насочихме към втората клапа. Установихме, че е съвсем запазена, но е толкова разширена, че не можеше повече да функционира както трябва. Докато изучавах тази клапа, в ума ми бе вложено ясно послание: *Намали обиколката на кръга*. Съобщих това послание на моя асистент. „Тъканта на клапата ще бъде достатъчна, *ако* успешно намалим обиколката на кръга до нейния нормален размер“.



Д-р Ръсел М. Нелсън

Но как? ... В ума ми се появи жива картина, която ми показваше как могат да бъдат поставени шевове — да се направи диплатук и прегъвка там. ... Все още помня онзи образ в ума — изпълнен с линии на точки, по местата, където трябваше да се приложат шевове. Поправянето на клапата беше завършено в съответствие с диаграмата в ума ми. Изпробвахме клапата и установихме, че увреждането бе забележително намалено. Асистентът ми каза: „Това е чудо“⁶. Този патриарх живя още много години.

Д-р Нелсън е бил напътстван. И знае, че Бог знае, че той знае, че е бил напътстван.

Кати и аз се запознахме с Беатрис Магре във Франция преди 30 години. Беатрис наскоро ми разказа за преживяване, което е имало духовно влияние в живота ѝ скоро след кръщението ѝ като тинейджър. Ето думите ѝ:

„С младежите от нашия клон отидохме заедно с нашите ръководители до плажа Лекано на час и половина от Бордо.

Преди да тръгнем да се прибираме един от ръководителите реши да поплува за последно и се гмурна във вълните, без да си махне очилата. Когато изплува, очилата ги нямаше. ... Бяха изгубени в океана.

Загубата на очилата му пречеше да шофира. Щяхме да останем там, далеч от дома.



Беатрис Магре

Една изпълнена с вяра сестра предложи да се помолим.

Изроптах, че молитвата няма да ни помогне с абсолютно нищо, но неохотно се присъединих към групата, влезли до кръста в тъмната вода, за да кажем молитва пред всички.

Когато молитвата свърши, изпгнах ръце, за да изпръскам всички. Докато прекарвах ръце по повърхността на водата, чифт очила се озова в тях. Душата ми бе пронизана от силно чувство, че Бог наистина чува нашите молитви⁷.

Четиридесет и пет години по-късно тя си спомня случилото се, все едно е било вчера. Беатрис била благословена и знаела, че Бог знае, че тя знае, че е била благословена.

Преживяванията на президент Нелсън и сестра Магре са много различни, но и при двамата незабравим променящ живота духовен спомен за Божията любов остава завинаги в сърцето.

Тези променящи живота събития често са свързани с научаване за Възстановеното Евангелие или неговото споделяне с другите.

Тази снимка е направена в Сао Пауло, Бразилия през 2004 г. Флорипес Лузиа Дамазио от кол Ипатинга Бразилия беше на 114 години. Разказвайки за своето обръщане във вярата, сестра Дамазио ми каза, че мисионерите

в нейното село дали свещеническа благословия на тежко болно бебе, което чудодейно оздравяло. Тя поискала да научи повече. Докато се молела за тяхното послание, неоспоримо свидетелство от Духа ѝ потвърдило, че Джозеф Смит е Божий пророк. На 103 години била кръстена, а на 104 получила своето надаряване. Всяка година тя пътувала 14 часа с автобус, за да прекара седмица в храма. Сестра Дамазио бе получила небесно потвърждение и знаеше, че Бог знае, че тя знае, че това свидетелство е истинно.

Ето един духовен спомен от моята първа мисия във Франция преди 48 години.

Докато чукахме по вратите на хората, колегата ми и аз оставихме екземпляр на Книгата на Мормон на възрастна жена. Когато се върнахме при нея около седмица по-късно, тя отвори вратата. Преди да кажем каквото и да било, усетих ясно доловима духовна сила. Силните чувства се запазиха, когато сестра Алис Одюбер ни покани и ни каза, че е прочела Книгата на Мормон и знае, че е истинна. Докато си тръгвахме същия ден, се помолих: „Небесни Отче, моля Те, помогни ми никога да не забравя това, което току-що изпитах“. И никога не забравих.

В привидно обикновен момент, до врата като стотици

други врати, аз усетих силата на небесата. И знаех, че Бог знае, че знам, че са се разтворили небесните отвори.

Индивидуални и неоспорими

Тези променящи живота духовни преживявания се случват в различни моменти и по различни начини, специално за всеки от нас.

Помислете за своите любими примери от Писанията. Тези, които слушат апостол Петър, са „засегнати в сърцата си“⁸. Ламанитската жена Авис вярва в „чудно(то) видение на баща (си)“⁹. И Енос чува глас в ума си¹⁰.

Моят приятел Клейтън Крисчънсън описва такова преживяване, докато чете Книгата на Мормон с искрена молитва: „Прекрасен, топъл, изпълнен с обич дух... ме обгърна, проникна в душата ми и ми даде чувство на обич, каквото не съм си представял, че мога да изпитам (и тези чувства идваха нощ след нощ)“¹¹.

Има моменти, когато духовни чувства докосват сърцата ни, като че ли с огън и изпълват душите ни със светлина. Джозеф Смит обяснява, че понякога получаваме „внезапни хрумвания с идеи“, а от време на време в нас се „влива чист разум“¹².

Президент Далин Х. Оукс, в отговор на човек, който искрено твърди, че никога не е имал такива преживявания, съветва: „Може би на молитвите ви са давани отговори отново и отново, но сте имали конкретни очаквания за толкова значим знак или толкова силен глас, че мислите, че не сте получили отговор“¹³. Самият Спасител говори за голямата вяра на хора, които са били благословени „с огън и със Светия Дух, но не го зн(аят)“¹⁴.

Как вие Го слушате?

Наскоро чухме президент Ръсел М. Нелсън да казва: „Каня ви сериозно и често да



Сестра Флорипес Лузиа Дамазио със старейшина Андерсън.



Старейшина Андерсън кръщава Алис Одюбер.

обмисляте този основен въпрос: Как *вие* Го слушате? Също така ви каня да правите необходимото, за да се вслушвате в Него по-добре и по-често¹⁵. Той повтори тази покана днес сутринта.

Чуваме Го в своите молитви, в домовете си, в Писанията, в химните, когато достойно вземаме от причастието, заявяваме вярата си, служим на другите и посещаваме храма с нашите вярващи братя и сестри. Имаме променящи живота духовни моменти, когато с молитва слушаме общата конференция и по-добре спазваме заповедите. Деца, вие също можете да имате такива преживявания. Помнете, че Исус „поучава и служ(и) на децата... и (децата) каз(ват)... велики и чудни неща“¹⁶. Господ казва:

„(Това знание ви е) даден(о) чрез Моя Дух... и ако не беше чрез силата Ми, вие нямаше да можете да (го) имате.

Затова можете да свидетелствате, че сте чули гласа Ми и познавате словата Ми“¹⁷.

Можем да „чуваме“ гласа на Спасителя поради благословиите на Неговото несравнимо Единение.

Тъй като не можем да избираме кога ще са тези променящи живота моменти, президент Хенри Б. Айринг ни дава следното напътствие за нашата подготовка: „Тази вечер и утре вечер

може да се молите и да размишлявате, задавайки си въпросите: Дали Бог изпрати послание, предназначено точно за мен? Видях ли ръката Му в моя живот и живота на мо(ето семейство)?“¹⁸ Вярата, подчинението, смиреннието и истинските намерения разкриват небесните отвори¹⁹.

Илюстрация

Бихме могли да гледаме на своите духовни спомени по следния начин: С постоянна молитва, решимост да спазваме сключените завети и чрез дара на Светия Дух проправяме своя път в живота. Когато лични трудности, съмнения или обезсърчаване затъмняват пътя ни или условия в света извън наш контрол ни карат да се чудим за бъдещето, променящите живота духовни моменти от нашата книга на живота са като светещи камъни, които озаряват пътя напред, носейки увереност, че Бог ни познава, обича ни и е изпратил Своя Син Исус Христос да ни помага да се завърнем у дома. А когато човек изостави своите променящи живота духовни спомени и е изгубен или объркан, ние го насочваме към Спасителя, като споделяме своята вяра и спомени с него, помагайки му да преоткрие скъпоценните духовни моменти, които някога е ценил.

Някои преживявания са толкова свещени, че ги пазим в духовната си памет и не ги споделяме²⁰.

„Ангелите говорят чрез силата на Светия Дух; затова те говорят словата на Христа“²¹.

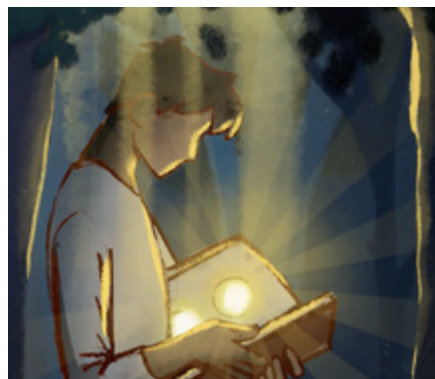
„Ангелите (не са) престана(ли) да служат на чедата човешки.

Защото ето, те са... подчинени (на Христа) да служат според... Неговата заповед, явявайки се на онези, които имат силна вяра и непоколебимо съзнание във всяка форма на божественост“²².

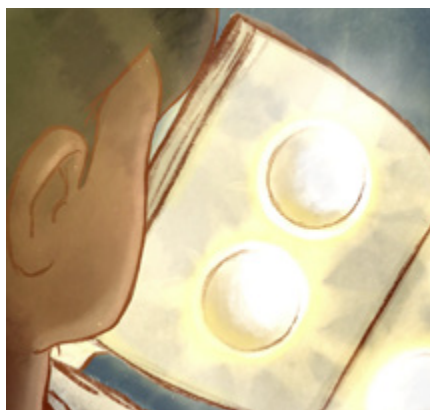
„А Утешителят, Светият Дух, ... ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко“²³.

Често се връщайте към своите свещени спомени. Вярвайте в тях. Записвайте ги. Споделяйте ги със семейството си. Вярвайте, че те ви се дават от вашия Небесен Отец и Неговия Възлюбен Син²⁴. Позволявайте им да ви дават търпение в съмненията и разбиране в трудностите²⁵. Обещавам ви, че ако с желание осъзнавате и внимателно цените променящите живота духовни събития, ще имате много повече. Небесният Отец ви познава и ви обича!

Исус е Христос. Неговото Евангелие е било възстановено и свидетелствам, че ако останем верни, ще сме Негови завинаги, в името на Исус Христос, амин. ■



Молитвите, спазването на сключените завети и Светият Дух ни помагат да си проправяме път в живота.



Духовните спомени са като светещи камъни, които озаряват пътя напред.



Споделяме вярата и спомените си, за да насочваме изгубените към Спасителя.



БЕЛЕЖКИ

1. See Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days, vol. 1, The Standard of Truth, 1815–1846 (2018), 150–53; see also Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834],” 205–9, josephsmithpapers.org; Saints, 1:365–66.
2. Джозеф Смит – История 1:25.
3. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2007 г., с. 507.
4. Учение и завети 135:4.
5. Винаги съм се впечатлявал от думите в Джозеф Смит – История: „Аз видях видение; аз го знам и знам, че и Бог го знае“ (Джозеф Смит – История 1:25). Трябвало е да застане пред Бог и да признае, че тези събития в Свещената горичка наистина са се случили в живота му и че поради това животът му никога няма да бъде същият. Преди около 25 години за пръв път чух вариация на този израз от старейшина Нийл А. Максвел. Той дава следния пример: „Много отдавна, през май 1945 г., когато бях на осемнадесет години, имах подобно преживяване на остров Окинава. Със сигурност нямаше нещо героично от моя страна, а по-скоро благословия за мен и други хора по време на бомбардировка от японската артилерия над нашата позиция. След пускането на множество бомби отвъд нашата позиция вражеската артилерия накрая започна да улучва целта. След това трябваше да продължат да бомбардират, за да постигнат ефект, но имаше божествен отговор на поне една изпънена със страх, егоистична молитва. Бомбардировката спря. ... Бях благословен и знаех, че Бог знае,

че знам“ (“Becoming a Disciple,” *Ensign*, June 1996, 19).

Старейшина Максвел добавя, че не само е знаел, не само и Бог е знаел, а че Бог е знаел, че той е знаел, че е бил благословен. За мен това символично издига отговорността на едно по-високо ниво. Понякога благословиите, които нашият Небесен Отец ни дава, са придружени от силни духовни потвърждения, че небесата са се намесили за наша полза. Не можем да го отречем. Запомняме го и ако сме честни и верни, това оформя живота ни през следващите години. „Бях благословен и знаех, че Бог знае, че знам, че съм бил благословен“.

6. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Сладостната сила на молитвата“, *Лиахона*, май 2003 г., с. 7–8.
7. Лична история от Беатрис Магре, споделена със старейшина Андерсън на 29 окт. 2019 г.; допълнителен разказ по имейл с дата 24 ян. 2020 г.
8. Деянията 2:37.
9. Алама 19:16.
10. Вж. Енос 1:5.
11. Clayton M. Christensen, “The Most Useful Piece of Knowledge,” *Liahona*, Jan. 2009, 23.
12. Вж. Учения: Джозеф Смит, с. 339.
13. Dallin H. Oaks, *Life’s Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), 116.
14. 3 Нефи 9:20.
15. Ръсел М. Нелсън, „Как се вслушваме в Него (#HearHim)?“, Специална покана, 26 фев. 2020 г., blog.ChurchofJesusChrist.org.
16. 3 Нефи 26:14.
17. Учение и завети 18:35–36. Духовното знание винаги е придружено от чувства. „Бързи сте да вършите беззаконие, но сте бавни да си

спомняте Господа, вашия Бог. Вие сте видели ангел и той ви е говорил; да, вие чувате гласа му от време на време; и той ви е говорил с тих, мек глас, но вие бяхте безчувствени и не можяхте да почувствате словата му“ (1 Нефи 17:45).

18. Вж. Хенри Б. Айринг, „О, помнете, помнете“, *Лиахона*, ноем. 2007 г., с. 69.
19. Вж. 2 Нефи 31:13, Мороний 10:4. Президент Далин Х. Оукс посети нашата мисия в Бордо, Франция през 1991 г. Той обясни на нашите мисионери, че истинско намерение означава човек да се моли, казвайки на Господ нещо като: „Не питам от любопитство, а с пълно искрено намерение да действам според отговора на своята молитва. Ако ми дадеш отговор, ще действам и ще променя живота си. Ще откликна“.
20. „На мнозина е дадено да познават тайнствата Божии; при все това те са поставени под строга заповед да не ги споделят, освен тази част от Неговото слово, с която Той дарява чедата човешки, според вниманието и усърдието, които те Му отдават“ (Алма 12:9).

Старейшина Нийл А. Максвел казва: „Нужно е вдъхновение, за да знаем кога да споделяме (духовни преживявания). Спомням си, че чух президент Марион Г. Ромни да казва, съчетавайки остроумие и мъдрост: „Бихме имали повече духовни преживявания, ако не говорехме толкова много за тях“ (“Called to Serve” [Brigham Young University devotional, Mar. 27, 1994], speeches.byu.edu).

21. 2 Нефи 32:3.
22. Мороний 7:29–30.
23. Йоан 14:26.
24. Истините на Евангелието са достъпни за всички. През седмицата преди конференцията, след като приключих с подготовката на моята реч, бях духовно упътен към книга, озаглавена *Divine Signatures: The Confirming Hand of God* (Божият подпис: потвърждаващата Божия ръка), публикувана през 2010 от Джералд Н. Лънд, който служи като висш ръководител седемдесетник от 2002 до 2008 г. За моя радост, словата на брат Лънд са прекрасно второ свидетелство за споделените в тази реч принципи и ще са добро четиво за всички, които желаят допълнително да научат за духовните спомени, които ни променят.
25. Един от любимите цитати на президент Томас С. Монсън е от шотландския поет Джеймс М. Бари: „Бог ни дава спомени, та да можем да имаме юнски рози в зимата на своя живот“ (вж. Thomas S. Monson, “Think to Thank,” *Liahona*, Nov. 1999). Това се отнася и за духовните спомени. Те може да са ни най-полезни в студените времена на изпитания в живота, когато се нуждаем от тези „юнски“ духовни спомени.



От Дъглас Д. Холмс
Наскоро освободен като първи съветник
в Общото президентство на Младите мъже

Дълбоко в сърцата ни

Господ се старае да ни помага – на всички нас – да живеем по-задълбочено според Неговото Евангелие.

Братя и сестри, в какво прекрасно време живеем. Празнувайки началото на Възстановяването, добре е също да отбележим и неговото продължаване, на което сме свидетели. Радвам се заедно с вас, че живея в това време¹. Чрез Своите пророци, Господ продължава да осигурява всичко необходимо, за да ни помага в нашата подготовка да Го посрещнем².

Едно от тези необходими неща е новата инициатива за децата и младежите. Много от вас вече знаят, че тази програма набляга върху поставянето на цели, нови символи на принадлежност и конференциите „За укрепване на младежите“. Но не бива да допускаме това да замъглява разбирането ни за основните принципи на програмата и тяхната цел: да посадим Евангелието на Исус Христос дълбоко в сърцата на нашите деца и младежи³.

Вярвам, че когато разберем тези принципи по-ясно, ще осъзнаем важността на тази програма за членове на възраст от 8 до 18 години. Ще видим как Господ се старае да ни помага – на всички нас – да живеем по-задълбочено според Неговото Евангелие. Моля се Светият Дух да ни помага да се учим заедно.

Взаимоотношения – „Бъдете заедно с тях“⁴

Първият принцип са взаимоотношенията. Тъй като те са така естествен аспект на Църквата на Исус Христос, понякога забравяме колко са важни взаимоотношенията при нашия постоянен стремеж към Христос. Не се очаква от нас сами да намираме заветната пътека и да вървим по нея. Нуждаем се от любовта и подкрепата на родители, други близки, приятели и ръководители, поели по същия път.

Такъв вид взаимоотношения изискват време. Време да общуваме помежду си. Време заедно да се смеем, играем, учим и служим. Време да опознаваме своите интереси и трудности. Време да бъдем открити и честни едни с други, докато заедно се стремим да ставаме все по-добри. Тези взаимоотношения са една от главните цели на събирането ни в семейства, кворуми, класове и събирания. Те са основата на ефективното служение⁵.

Старейшина Дейл Г. Ренлънд ни дава напътствие за развиването на подобни взаимоотношения, като казва: „За да можем ефективно да служим на околните, ние трябва да ги виждаме... през очите на

Небесния Отец. Само така можем да започнем да осъзнаваме истинската ценност на една душа. Само така можем да чувстваме обичта, която Небесният Отец изпитва към всички Негови чеда“⁶.

Да виждаме другите така както Бог ги вижда е дарба. Каня всички ни да търсим тази дарба. Когато наблюдаваме внимателно⁷, ще можем да помагаме на околните да видят себе си така както Бог ги вижда⁸. Президент Хенри Б. Айринг набляга на това, като казва: „Най-важното е какво (другите) научават от (вас) относно кои са в действителност и какви реално могат да станат. Мисля, че те няма да научат много по този въпрос от уроците. Ще го научат от своето *усещане* за това какви хора сте вие, какво мислите за тях и какви вярвате, че могат да станат“⁹. Да помагаме на другите да разбират истинската си същност и цел е един от най-големите дарове, които можем да дадем¹⁰. Да виждаме другите и себе си така, както Бог ни вижда, обвързва сърцата ни „в единство и обич“¹¹.

При непрекъснато увеличаващият се брой светски фактори, които ни влияят, се нуждаем от силата, произхождаща от любящи взаимоотношения. Затова, когато планираме дейности, срещи и други събирания, нека помним, че главната цел на тези





събирания е да изграждаме изпълнени с обич взаимоотношения, които ни обединяват и помагат Евангелието на Исус Христос да проникне по-дълбоко в сърцата ни¹².

Откровение, свобода на избор и покаяние – „Връзка с небесата“¹³.

Разбира се, не е достатъчно само да бъдем обвързани помежду си. Има много групи и организации, които постигат единство по отношение на различни каузи. Но единството, към което се стремим, е да бъдем едно в Христос, да изграждаме взаимоотношения с Него¹⁴. Точно както красноречиво ни описа току-що старейшина Андерсън, за да създадем връзка с небесата, се нуждаем от духовни преживявания¹⁵. Тези преживявания се случват, когато Светият Дух говори на сърцата и умовете ни словата и любовта Божии¹⁶.

Това откровение ни се дава чрез Писанията, особено Книгата на Мормон, чрез вдъхновените слова на живите пророци и други верни последователи, и чрез тихия, мек глас¹⁷. Тези думи са нещо повече от мастило върху лист, звукови вълни в ушите ни, мисли в умовете ни или чувства в сърцата ни. Словото Божие е духовна сила¹⁸. То е истина и светлина¹⁹. То е начинът, по който чуваме Бог! Словото дава начало на вярата

ни в Христос и я укрепва, зарежда ни с желание да ставаме по-подобни на Спасителя, като се покаяваме и вървим по заветната пътека²⁰.

Миналия април президент Ръсел М. Нелсън ни помогна да разберем основната роля на покаянието в изпълненото с откровения пътуване²¹. Той каза: „Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да се променим! Така позволяваме на Спасителя да ни превръща в най-добрата наша версия. ... Ние избираме да ставаме по-подобни на Исус Христос!“²² Този подхранван от словото Божие процес на промяна е начинът, по който се свързваме с небесата.

Основното в поканата на президент Нелсън към покаяние е свободата на избор. Ние сами трябва да *избираме* да се покаяваме. Евангелието не може насила да навлезе в сърцата ни. Старейшина Ренлънд каза: „Целта на нашия Небесен Отец, докато ни учи, не е да кара Своите чеда да *постъпват* правилно, а Неговите чеда да *избират* да *постъпват* правилно“²³.

В програмите, заменени от „Деца и младежи“, имаше над 500 различни изисквания, които трябва да бъдат изпълнени за получаването на редица признания²⁴. Днес принципно има само едно изискване. То е поканата да *изберем* да станем по-подобни на

Спасителя. Правим това, като приемаме Божиите слова чрез Светия Дух и като позволяваме на Христос да ни променя в най-добрата наша версия.

Това е много повече от някаква задача с поставяне на цели или такава за самоусъвършенстване. Целите са просто инструменти, които ни позволяват да се свързваме с небесата чрез откровение, свобода на избор и покаяние – да идваме в Христос и да посадим Евангелието дълбоко в сърцата ни.

Да участваме и да правим жертви – „Позволете им да водят“²⁵

И накрая, за да може Евангелието на Исус Христос да достигне до сърцата ни, трябва да участваме в него – да отдаваме своето време и таланти и да правим жертви за него²⁶. Всички искаме да има смисъл в живота, който водим, и това важи с пълна сила за подрастващото поколение. Те се нуждаят от кауза.

Евангелието на Исус Христос е най-великата кауза на света. Президент Езра Тафт Бенсън казва: „Заповядано ни е от Бог да провъзгласяваме това Евангелие по целия свят. Това е каузата, която ни обединява днес. Само Евангелието ще спаси света от бедствието на неговото саморазрушаване. Само Евангелието може да обедини в мир мъжете (и жените) от всички раси и националности. Само Евангелието ще донесе радост, щастие и спасение на човечеството“²⁷.

Старейшина Дейвид А. Беднар обещава: „Когато помагаме на младежите, като ги каним и им позволяваме да действат, Църквата ще продължава да се развива по чудотворни начини“²⁸. Твърде често не сме канили и позволявали на младежите да правят жертви за това велико Христово дело. Старейшина Нийл А. Максуел отбелязва: „Ако (нашите) младежи не участват достатъчно (в Божието дело), е много вероятно да бъдат победени от света“²⁹.

В програмата „Деца и младежи“ се съсредоточаваме върху това да даваме сила на младежите. Те избират

свои собствени цели. Президентства-та на кворумите и класовете изпълняват правилното си предназначение. Съветът от младежи на района, също като съвета на района, се съсредоточава върху делото на спасение и възвисяване³⁰. А кворумите и класовете започват своите събрания, съвещавайки се как да вършат работата, която Бог е определил за тях³¹.

Президент Нелсън казва на младежите от Църквата: „И ако изберете, ако желаете... можете да бъдете съществена част от нещо голямо, грандиозно и величествено! ... Вие сте сред най-добрите, които Господ е изпращал *някога* на този свят. Вие имате способността да бъдете по-умни и по-мъдри, и да влияете на света повече, отколкото което и да било друго поколение!“³² При друг случай президент Нелсън казва на младежите: „Имам пълно доверие във вас. Аз ви обичам и Господ ви обича. Ние сме Негов народ, съвместно заети в Неговото свято дело“³³. Млади хора, можете ли да почувствате доверието, което президент Нелсън има във вас, и колко сте важни за това дело?

Обещание и свидетелство

Обещавам, че като се съсредоточаваме над тези принципи – взаимоотношения, откровение, свобода на избор, покаяние и жертва – Евангелието на Исус Христос ще прониква по-дълбоко в сърцата ни. Ще виждаме как Възстановяването напредва към своята крайна цел – изкуплението на Израил и установяването на Сион³⁵,



Блъфдейл, Юта, САЩ

когато Христос ще царува като Цар на царете.

Свидетелствам, че Бог продължава да прави всичко необходимо, за да подготвя Своя народ за този ден. Нека виждаме Неговата ръка в това славно дело, докато всички се стремим да „дойдем в Христа и да станем съвършени в Него“³⁶. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 45:12. Президент Нелсън казва: „Само си помислете колко възнуващо и неотложно е това дело: всеки пророк, начело с Адам, е виждал нашето време. И всеки един пророк е говорил за *нашите* дни, в които Израил ще бъде събран и светът ще се подготвя за Второто пришествие на Спасителя. Помислете само! От всички хора, живели някога на планетата Земя, *ние* сме тези, които имат възможност да участват в това последно и велико събитие по събирането. Колко възнуващо е това! („Смели воини на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org).

Старейшина Джефри Р. Холанд учи: „Колко е велико времето, в което живеем!

Евангелието на Исус Христос е най-сигурната, най-стабилната, най-надеждната и най-възнаграждаваща истина на земята и в небесата, във времето и във вечността. Нищо, каквото и да било, нито човек, нито влияние, може да попречи на тази Църква да изпълни своята мисия и да постигне своята съдба, постановена още преди създаването на света. ... Не трябва да се боим или да сме несигурни в себе си или за бъдещето си.

За разлика от всички диспенсации преди нашата, по време на тази няма да има вероотстъпничество в Църквата, свещеническите ключове няма да бъдат изгубени и откровенията от гласа на Всемогъщия Бог няма да престанат. ... В какви прекрасни времена живеем!

... И така, ако не сте забелязали, аз тая доста оптимизъм за последните дни. ... Вярвайте. Вдигнете се. Бъдете верни. И се възползвайте максимално от забележителните дни, в които живеем!“ (Facebook post, May 27, 2015; вж. също “Be Not Afraid, Only Believe” [address to Church Educational System religious educators, Feb. 6, 2015], broadcasts. ChurchofJesusChrist.org).

2. Вж. Йоан 1:12.
3. Малко след като бяхме призовани за Общо президентство на Младите мъже, президент Хенри Б. Айринг обсъди с нас уникалните предизвикателства и възможности, пред които се изправят младежите на Църквата днес. Той ни посъветва да се съсредоточим върху

онези неща, които биха им помогнали да посадят дълбоко Евангелието на Исус Христос в сърцата си. Този свят беше като маяк за нас, Общото президентство на Младите мъже.

4. Вж. „Бъдете заедно с тях“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.
5. Вж. Мосия 18:25, Мороний 6:5.
6. Дейл Г. Ренлънд, „През Божиите очи“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 94, вж. също Моисей 1:4–6.

Президент Томас С. Монсън учи: „Ние имаме отговорността да виждаме хората не такива, каквито са, а такива, каквито могат да станат. Умолявам ви да мислите за тях по този начин“ („Да виждаме другите такива, каквито могат да станат“, *Лиакхона*, ноем. 2012 г., с. 70).

Старейшина Нийл А. Максвел учи: „Твърде често, изразяването на *несъгласие* с църковните стандарти от страна на даден млад човек, неговии провокативни въпроси или изразени съмнения, бързо му лепват етикет. Резултатът може да бъде дистанциране от Църквата и понякога напускането ѝ. Истинската любов не слага етикети!“ („Unto the Rising Generation,” *Ensign*, Apr. 1985, 9).

7. Вж. 4 Царете 6:17.
8. Като член на Първото президентство, Стивън А. Ричардс казва: „Най-висшата степен на проникновение е когато виждаме в другите тяхната най-добра същност, доброто в тях“ (in Conference Report, Apr. 1950, 162; in David A. Bednar, “Quick to Observe,” *Ensign*, Dec. 2006, 35; *Liakhona*, Dec. 2006, 19). Вж. също 4 Царе 6:17.
9. Henry B. Eyring, “Teaching Is a Moral Act” (address at Brigham Young University, Aug. 27, 1991), 3, speeches.byu.edu; emphasis added; вж. също Хенри Б. Айринг, „Помогнете им да се целят нависоко“, *Лиакхона*, ноем. 2012 г., с. 60–67.
10. Вж. Моисей 1:3–6.
11. Мосия 18:21, вж. също Моисей 7:18.
12. „Младите мъже, които имат сили, положителни взаимоотношения със семейство (светии от последните дни), връстници и ръководители, които са активни в Църквата и им помагат да развиват връзката си с Небесния Отец, най-вероятно ще останат активни. Отделни елементи на програмата – като неделните уроци, програмата за дейности на младите мъже, очаквания за индивидуални постижения... може да имат малък ефект, независимо от тези взаимоотношения. ... Същественият момент е не колко правилно и цялостно се изпълняват отделните елементи на програмата, а дали това допринася за положителни взаимоотношения, укрепващи религиозната принадлежност на младите мъже (светии от последните дни)“ („Бъдете заедно с тях“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/



- leader-instruction/be-with-them).
13. Вж. „Връзка с небесата“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
 14. Вж. Йоан 15:1–5, 17:11; Филипяните 4:13; 1 Йоан 2:6; Яков 1:7; Омний 1:26; Мороний 10:32.
 15. Писанията са пълни с примери за това, сред които 1 Нефи 2:16 и Енос 1:1–4.
 16. Вж. Лука 24:32, 2 Нефи 33:1–2, Яков 3:2, Мороний 8:26, Учение и завети 8:2–3.
 17. Вж. 2 Тимотей 3:15–16; Учение и завети 68:3–4, 88:66, 113:10.
 18. Вж. 1 Солуняните 1:5; Алма 26:13, 31:5; Еламан 3:29, 5:17; Учение и завети 21:4–6, 42:61, 43:8–10, 50:17–22, 68:4.
 19. Вж. Йоан 6:63, 17:17; Алма 5:7; Учение и завети 84:43–45, 88:66, 93:36.
 20. Вж. Йоан 15:3; 1 Петър 1:23; Мосия 1:5; Алма 5:7, 11–13, 32:28, 41–42, 36:26, 62:45; Еламан 14:13.
 21. Вж. 2 Нефи 31:19–21; 32:3, 5.
 22. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиакхона*, май 2019 г., с. 67.
 23. Дейл Г. Ренлънд, „Изберете днес“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 104.
 24. Това включва изискванията на скаутските програми, които доскоро бяха част от програмата на Църквата за дейности за момчета и юноши, предимно в САЩ и Канада. В области, където няма скаутство, броят на изискванията беше над 200. В допълнение, различните програми за дейности за момчета, момичета, млади мъже и млади жени бяха структурирани по различен начин, затрудняващ семействата за изпъняването им.
 25. Вж. „Позволете им да водят“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
 26. Вж. Омний 1:26; 3 Нефи 9:20, 12:19; Учение и завети 64:34. „Религия, която не изисква жертване на всички неща, никога няма да има достатъчно сила да създаде онази вяра, която е необходима за живот и спасение“ (*Lectures on Faith*, 1985 г., с. 69).
 27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 167; in *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2019 г., с. 13; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
 28. Среща със старейшина Дейвид А. Беднар, вж. също „2020 Temple and Family History Leadership Instruction“, Feb. 27, 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
 29. Neal A. Maxwell, “Unto the Rising Generation,” 11. Старейшина Максвел продължава: „Практически погледнато, колко от президентствата на кворуми на дякони и учители само призовават някого да отправи молитва или да разнесе причастието? Братя, това наистина са специални духове и те могат да извършват значими неща, ако им се дава възможност!“
 30. Вж. *Общ наръчник с инструкции: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*, 2.2, ChurchofJesusChrist.org.
 31. В Gospel Library са на разположение материали, които помагат на младежите да ръководят, включително „Източници за президентства на кворуми и класове“, „Използване на Следвайте Ме, елате с Мен – за кворуми на свещеничеството на Аарон и класове на Младите жени, а в източниците за класовете на Младите жени и кворумите на свещеничеството на Аарон, в „Призования в район“.
 32. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org. По време на същото духовно послание, президент Нелсън каза: „Нашият Небесен Отец е запазил много от Своите най-благородни духове, дори мога да кажа Неговия най-елитен отбор, за този заключителен етап. Тези благородни духове – тези най-добри участници, тези герои – сте вие!“
 33. Ръсел М. Нелсън, откриващи бележки в „Деца и младежи: Лице в лице със старейшина Герит У. Гонг“, 17 ноем. 2019 г., broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
 34. Президент Нелсън каза: „Трябва да позволяваме на младите хора да водят, особено на онези, които са били призовани и отделени да служат в президентства на класове или кворуми. Те ще са получили свещеническа власт. Те ще се учат как да получават вдъхновения, за да ръководят своите класове или кворуми“ (in “Children and Youth Introductory Video Presentation,” Sept. 29, 2019, ChurchofJesusChrist.org).
Старейшина Куентин А. Кук каза: „Младежите ни са помолени да бъдат по-отговорни в по-ранна възраст, т.е. родители и ръководители да не правят за тях това, което младежите могат да правят за себе си“ („Промени за укрепване на младежите“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 40).
 35. Президент Джордж К. Кенън учи: „Бог е запазил за тази диспенсация духове, които имат куража и решимостта да се изправят пред света и всичките сили на лукавия, видими и невидими, за да прогласяват Евангелието и да отстояват истината, и да установят и градят Сион на нашия Бог без страх от каквито и да е последици. Той е изпратил тези духове в това поколение да положат основата на Сион, който никога вече да не бъде победен, и да отгледаат поколение, което ще бъде праведно и ще почитат Бог, и ще Го уважават извънмерно, и ще бъдат покорни Нему при всякакви обстоятелства“ (“Remarks,” *Deseret News*, May 31, 1866, 203); see also *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 186.
 36. Мороний 10:32.



От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Молитви с вяра

*Когато се молим с вяра, ние ще имаме
съществена роля в Господното дело, докато Той
подготвя света за Своего Второ пришествие.*

Отговаря се на молитвата на старейшина Мейнес, казана в началото на първата сесия на общата конференция. Получаваме вдъхновение чрез чудесни послания и красива музика. Обещанието на президент Ръсел М. Нелсън, че тази конференция ще бъде запомняща се, вече започва да се изпълнява.

Президент Нелсън определи тази година като „период, през който ще отбележим 200-годишнината от Първото видение и Възстановяването на Евангелието на Исус Христос в тези последни дни“. Президент Нелсън ни покани да съставим личен план, за да се подготвим за тази историческа конференция, чието отбелязване, каза той, ще е „повратна точка в историята на Църквата и вашата роля ще е съществена“¹.

Може би и вие, след като сте чули посланието му, сте си задали въпроса: „Как моята роля е съществена?“ Вероятно четете и се молителите за събитията на Възстановяването. Вероятно, повече от когато и да било преди, четете разказите за редките случаи, в които Бог Отец представя своя Възлюбен Син. Вероятно четете за случаите, когато

Спасителят говори на чедата на нашия Небесен Отец. Аз прочетох всички тези и други разкази.

Докато четох, открих информация за Божието свещеничество и поставяне началото на диспенсиациите. Бях смирен, когато осъзнах, че подготовката ми за тази конференция е била повратна точка в моята лична история. Почувствах промени в сърцето си. Почувствах подновена благодарност. Почувствах се изпълнен с радост от възможността да бъда поканен на това отпразнуване на продължаващото Възстановяване.

Представям си, че поради грижливата подготовка, чувствате повече радост, повече оптимизъм и по-голяма решителност да служите на Господ по всякакъв нужен начин.

Върховните събития, които отбелязваме, са началото на прокуваната последна диспенсация, в която Господ подготвя Своята Църква и народ, тези, които носят Неговото име, да Го посрещнат. При подготовката за Неговото пришествие, Той ще ни укрепва, за да можем да преодоляваме духовните предизвикателства и възможности, които досега не е имало на земята.

През септември 1840 г. Пророкът Джозеф Смит и съветниците му в Първото президентство казват следното: „Господното дело в тези последни дни е от голямо значение и почти отвъд разбиранията на смъртните. Славата му не се поддава на описание, величието му е несравнимо. Това е въпрос, който е вълнувал сърцата на пророци и праведници от сътворението на света насам през всяка следваща диспенсация до днес; и това е наистина диспенсацията на пълнотата на времената, когато всички неща в Исуса Христа, били те на небесата или на земята, ще бъдат събрани заедно в Него и всички неща ще бъдат възстановени, както е казано от всички свети пророци откакто свят светува; защото ще се случи славното изпълнение на обещанията, дадени на бащите, като проявите на сила на Всеомогъщия ще бъдат велики, славни и величествени“.

След това продължават: „Ние се чувстваме предразположени да



Микско, Гватемала



вървим напред и да обединяваме силите си за изграждане на царството и установяване на свещенството в тяхната пълнота и слава. Това дело, което трябва да бъде изпълнено в последните дни, е от огромна важност и ще изисква енергията, умението, таланта и способността на светиите, та да може то да се търкаля напред с онази слава и величие, описана от пророка (Даниил) (вж. Даниил 2:34–35, 44–45), и следователно на светиите ще е нужна концентрация, за да изпълнят дело от такова значение и величие².

В напредващото Възстановяване, все още не са разкрити много от конкретните неща, които ще правим и кога ще ги правим. И все пак, дори в началото, Първото президентство са знаели, че обхватът и дълбочината на Божието дело са били постановени преди нас. Това са само няколко примера за това което знаем, че ще се случи:

Чрез Своите светии, Господ ще предложи дара на Своето

Евангелие „на всеки народ, племе, език и люде“³. Технологиите и чудесата ще продължат да играят своята роля, точно както „ловци(те) на човеци“⁴ продължават да служат със сила и укрепена вяра.

Като група хора ще станем поединни по време на разрастващи се конфликти. Ще бъдем обединени в духовната сила на групи и семейства, благославяни от Евангелието.

Дори невярващите в света ще признаят Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и ще видят силата Божия над нея. Верни и смели последователи безстрашно, смирено и открито ще вземат върху си името на Христос в ежедневието си.

Как тогава всеки от нас може да участва в това дело от такова значение и величие? Президент Нелсън ни учи как развиваме духовна сила. Когато приемаме покаянието като положителна стъпка, поради нарастващата ни вяра, че Исус е Христос, когато разбираме и вярваме, че Небесният Отец чува

всяка една наша молитва, когато се стремим да спазваме и живеем според заповедите, тогава развиваме своята сила да получаваме продължаващо откровение. Светият Дух може да бъде наш постоянен спътник. Светлината ще остане в нас дори когато тъмнината в света около нас нараства.

Джозеф Смит е пример как да развиваме такава духовна сила. Той ни показва, че молитвата с вяра е условие да получаваме откровение от Бог. Той се моли с вяра, вярвайки, че Бог Отец ще отговори на неговите молитви. Той се моли с вяра, вярвайки, че само чрез Исус Христос може да бъде освободен от вината, която изпитва за греховете си. И той се моли с вяра, вярвайки, че има нужда да открие истинската църква на Исус Христос, за да получи това опрощение.

През цялото свое пророческо служение, Джозеф Смит се моли с вяра, за да придобива продължаващо откровение. Изправени пред настоящи и предстоящи трудности, ние също ще трябва да прилагаме този модел. Президент Бригъм Йънг казва: „Единственият начин, по който знам, че Бог ще води и напътства светиите от последните дни е, ако с почти всяко свое дихание те отправят молитви към Него“⁵.

Следните думи от молитвата за причастието трябва да описват ежедневието ни: „Да си спомнят винаги за Него“. „Него“ се отнася за Исус Христос. Следващите думи „и спазват Неговите заповеди“ описват какво означава да си спомняме за Него⁶. Когато винаги си спомняме за Исус Христос, можем да попитаме в тиха молитва: „Какво Той би искал да направя?“

Такава молитва, изказана с вяра в Исус Христос, дава началото на тази последна диспенсация. И точно молитвата ще бъде в основата на нашата работа в разгръщащата се диспенсация. Като вас, и аз съм открил чудесни примери за такава молитва.

Първият такъв пример е Джозеф Смит. Той пита с вяра на дете какво Господ очаква Джозеф да направи. Даденият отговор променя историята на света.

Научавам важен урок от реакцията на Джозеф, когато, коленичил в молитва, е атакуван от Сатана.

Знам от личен опит, че Сатана и неговите слуги ни учат, че не трябва да се молим. Когато Джозеф Смит с всички сили моли Бог да го избави от силата, която го обгръща, на неговата молитва за избавление е отговорено и му се явяват Небесният Отец и Исус Христос.

Опитът на Сатана да осуети началото на Възстановяването е бил толкова силен, защото молитвата на Джозеф е била много важна. Вие и аз ще имаме по-малка роля в продължаващото Възстановяване. Въпреки това, врагът на Възстановяването ще се опитва да ни пречи да се молим. Примерът на Джозеф за вяра и решителност може да ни укрепва. Това е една от многото причини моите молитви да включват благодарност към Небесния Отец за Пророка Джозеф.

Енос в Книгата на Мормон е още един пример за това как мога да се моля с вяра, докато се опитвам да върша своята част в продължаващото Възстановяване. Каквато и да е ролята ви, вие също можете да се поучите от примера му.

Както Джозеф, Енос се моли с вяра. Той описва преживяването си по следния начин:

„И душата ми зажадува; и аз коленичих пред моя Създател и го призовах в усърдна молитва и жалба за моята собствена душа; и аз Го призовавах през целия ден; да и когато падна нощта, аз още издигах гласа си, та да стигне небесата.

И тогава дойде глас към мене, казвайки: Еносе, греховете ти са опростени и ти ще бъдеш благословен.

И аз, Енос, знаех, че Бог не може да лъже; затова вината ми беше премахната.

И аз казах: Господи, как става това?

И Той ми каза: Поради вярата ти в Христа, когото ти никога не си виждал, нито чувал. И много години ще минат, преди Той да се яви в плътта; затова иди си, твоята вяра те изцели“⁷.

Благословен съм от урока в следните думи: „Поради вярата ти в Христа, Когото ти никога не си виждал, нито чувал“.

Джозеф има вяра в Христос да отиде в горичката и също да се моли за избавление от силата на Сатана. Той все още не е виждал Отца и Сина, но се моли с вяра и с цялата сила на сърцето си.

Преживяването на Енос ме научи на същия ценен урок. Когато се моля с вяра, Спасителят се застъпва за мен пред Отца и мога да усетя, че моята молита стига до небесата. Отговорите идват. Получавам благословии. Дава ми се мир и радост дори в трудни времена.

Спомням си как, като най-новият член на Кворума на дванадесетте апостоли, коленичих за молитва със старейшина Дейвид Б. Хейт. Той беше на годините, на които съм аз сега, с трудностите които сега изпитвам. Спомням си гласа му, докато се молеше. Не отворих очи да погледна, но ми звучеше като че ли се усмихваше. Той говореше на Небесния Отец с радост в гласа си.

Мога да чуя в съзнанието си неговата радост, когато каза: „В името на Исус Христос“. Звучеше

сякаш старейшина Хейт почувства, че Спасителят потвърди посланието, за което се молеше на Отца. И бях уверен, че то бе прието с усмивка.

Нашата способност да даваме своя съществен принос за чудното продължаващо Възстановяване ще нараства, когато израстваме във вярата си в Исус Христос като наш Спасител и в нашия Небесен Отец като наш любящ Баща. Когато се молим с вяра, ние ще имаме съществена роля в Господното дело, докато Той подготвя света за Своего Второ пришествие. Моля се всички да намираме радост в делото, в което Той кани всеки от нас.

Свидетелствам, че Исус Христос е жив. Това е Неговата Църква и царство на земята. Джозеф Смит е пророкът на Възстановяването. Президент Ръсел М. Нелсън е Господният пророк на земята днес. Той държи всички ключове на свещеничеството в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Russell M. Nelson, “My 2020 Invitation to You: Share the Message of the Restoration of the Savior's Gospel,” Jan. 1, 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
2. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 545–546.
3. Мосия 15:28.
4. Матей 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 43–44.
6. Учение и завети 20:77.
7. Енос 1:4–8.



Санди, Юта, САЩ



Съботна следобедна сесия | 4 април 2020 г.

Представен от президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители

Братя и сестри, сега ще ви представя висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители за вашия вот на подкрепа.

Моля да изразите вота си по обичайния начин, където и да се намирате. Ако има членове, които са против което и да е от направените предложения, ви молим да се свържете с вашия президент на кол.

Предложено е да подкрепим Ръсел Марион Нелсън като пророк, гледач и откровител, и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Далин Харис Оукс като първи съветник

в Първото президентство и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Които са „против“, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим Далин Х. Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и М. Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, може да го

покажат по същия начин.

Предложено е да подкрепим като членове на Кворума на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин А. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл А. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг и Юлисис Соарес.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Които е „против“, може да направи същото.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото президентство и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, ако има такива, да го покажат със същия знак.

Предложено е да освободим следните като областни седемдесетници: старейшини Хорхе Т. Бесера, Марк С. Брайс, Джеръми Р. Яги, Кели Р. Джонсън, Адейнка А. Оджедиран и Моисес Виануева.

Тези, които искат да се присъединят към нас в израз на благодарност за тяхната отлична служба, моля да го покажат.

Предложено е да освободим със сърдечна благодарност общото президентство на Младите мъже както следва: Стивън У. Оуен като президент, Дъглас Д. Холмс като първи съветник и М. Джозеф Броу като втори съветник.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност за забележителната служба на тези братя, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим следните като висши ръководители седемдесетници: старейшини Хорхе Т. Бесера, Матю С. Холанд, Уилям К. Джаксън, Джеръми Р. Яги, Кели Р. Джонсън, Тиъри К. Мътомбо, Адейнка А. Оджедиран, Сиро Шмейл и Моисес Виануева.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.



Куригиба, Парана, Бразилия

Които са „против“, да дадат същия знак.

Предложено е да подкрепим следните братя като областни седемдесетници: Джей Д. Андерсен, Фаапито Опау, Фредерик К. Бали-мл., Кевин У. Бърч, Джон У. Бозуел III, Х. Франсиско Бюрер, Сайчет Чайчана, Матю Р. Кларк, Л. Гуидо Кристобал, Едмарк Р. Думас, Карлос А. Габалдон, М. Андрю Голт IV, Кларк Г. Гилбърт, Леонард Д. Гриър, Владислав И. Горностаев, Д. Мартин Гури, Ричард И. Хийтън, Брок Ч. Хиът, Дейвид Х. Хънтсман, Норман Ч. Инсонг, Даниел Кабасон, Федерико М. Кенлайн, Джефри Дж. Кер, Янгджийн Куан, Дейвид Г. Лафранс, Рикардо С. Лейче, Марсело Луза, Хосе Г. Манарин, Джеремайя Дж. Морган, Марк А. Мортенсен, Едуардо Ф. Ортега, Нейтън Д. Пейс, Майкъл М. Пакър, Омар И. Паласиос, Хорхе В. Перес, Кирило Похилко, Серхио А. Понтио, Артър Раскон, Мигел А. Рейносо, Густаво Ж. Езендже, Робърт Г. Риварола, Тонга Дж. Сай, Лусиано Санкари, Хожендо Сантос, Хенри Савстром, Дж. Матю Скот, Джеймс Е. Слотър, Робърт Т. Смит, Рикардо А. Спенсър, Колин К. Стауфър, Дейвид К. Стюарт, Джаред У. Стоун, Арлен М. Тумалиуан, Мартин Дж. Търви, Ян К. Вега, Пол Б. Уипи, Чад Р. Уилкинсън и Доу Р. Уилсън.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, ако има.

Предложено е да подкрепим като ново общо президентство на Младите мъже Стивън Дж. Лънд като президент, Ахмед Салим Корбит като първи съветник и Брадли Рей Уилкокс като втори съветник.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Които са „против“, могат да направят същото.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и висшите служители в сегашния им състав.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, ако има.

Още веднъж, каним членовете, които може да са против което и да е от тези предложения, да се

свържат с президентите на своите колове.

Благодарим ви за вашата постоянна вяра и молитви в подкрепа на ръководителите на Църквата. ■

Доклад на отдела за финансови ревизии на Църквата, 2019 г.

Представен от Кевин Р. Джергенсън

Управляващ директор, Отдел за финансови ревизии на Църквата

До Първото президентство на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Скъпи братя, ръководейки се от откровение, записано в раздел 120 на Учение и завети, Съветът за разпореждане с десетъка, състоящ се от Първото президентство, Кворума на дванадесетте апостоли и Председателстващото епископство, упълномощава изразходването на средствата на Църквата. Църковните единици изразходват средствата съгласно одобрените бюджети, правила и процедури.

Отделът за финансови ревизии на Църквата, който се състои от квалифицирани професионалисти и е независим от всички други църковни отдели и организации, има отговорността да провежда ревизии с цел получаване на разумна степен на сигурност относно получените дарения, направените разходи и опазването на църковните активи.

Въз основа на извършените ревизии, Отделът за финансови ревизии на Църквата е на мнение, че във всяко материално отношение получените дарения, изразходваните средства и активите на Църквата през 2019 г. са били завеждани и управлявани според одобрените църковни бюджети, правила и счетоводни практики. Църквата следва даването на членовете напътствия да се харчи в рамките на определен бюджет, да се избягва задължняването и да се спестява за моменти на нужда.

Предоставен с уважение,

Отдел за финансови ревизии на Църквата

Кевин Р. Джергенсън

Изпълнителен директор ■



От старейшина Юлисис Соарес
От Кворума на дванадесетте апостоли

Появата на Книгата на Мормон

Историческите факти и специалните очевидци на Книгата на Мормон свидетелстват, че нейната поява е наистина чудотворна.

Веднъж по време на среща със старейшините на Църквата, Пророкът Джозеф Смит заявява: „Махнете Книгата на Мормон и откровенията, и какво ще остане от нашата религия? Няма да остане нищо“¹. Мои скъпи братя и сестри, след Първото видение, чудната поява на Книгата на Мормон е второто

основно събитие в разгръщащото се Възстановяване на Евангелието на Исус Христос през тази диспенсация. Книгата на Мормон свидетелства за любовта на Бог към Неговите чеда, за безкористната и божествена единителна жертва на Господ Исус Христос и за Неговото велико служение сред

нефитите скоро след Възкресението Му². Тя също така свидетелства, че остатъкът от дома Израилев ще се обедини чрез Неговото дело в последните дни и че те не са отхвърлени завинаги³.

Докато изучаваме появата на това свято Писание в тези последни дни, осъзнаваме, че цялото начинание е чудо – от това, че Пророкът Джозеф получава златните плочи от свят ангел, до превода му „чрез дарбата и силата Божии“⁴, неговото опазване и публикуване с Господната помощ.

Появата на Книгата на Мормон започва много преди Джозеф Смит да получи златните плочи от ръцете на ангела Мороний. Древни пророци са пророкували за появата на тази свята книга в наши дни⁵. Исая говори за това, че когато се появи една запечатана книга, хората ще спорят за Божието слово. Тези обстоятелства ще предоставят контекста, в който Бог да изпълни Своето „чудно и странно дело“, което прави „мъдростта на мъдрите (да) изчезне и разумът на разумните (да) се скрие“, а смирените да „умножат радостта си в Господа и сиромасите между хората (да) се развеселят в Светия Израилев“⁶. Йезекиил говори как жезълът на Юда (Библията) и жезълът на Ефрем (Книгата на Мормон) ще бъдат едно. Както Йезекиил (в Стария завет), така и Лехий (в Книгата на Мормон) посочват, че те ще „израснат в едно“, за да объркат лъжливите учения, да потушат раздорите, да установят мир и да ни доведат до знание за заветите⁷.

Вечерта на 21 септември 1823 г., три години и половина след като получава Първото видение, в отговор на искрените му молитви, Джозеф е посетен три пъти от ангела Мороний, последният пророк на нефитите в древна Америка. По време на тези посещения, които продължават цяла нощ, Мороний казва на Джозеф, че Бог има за него чудно дело – превода на вдъхновените слова на древни пророци от



Баунтифул, Юта, САЩ

американския континент и публикуването им за света⁸. На следващия ден Джозеф отива на мястото, недалеч от дома му, където плочите са заровени от Мороний в края на живота му, векове по-рано. Там Джозеф отново вижда Мороний, който му казва да се подготви да получи плочите в един бъдещ момент.

През следващите четири години, на 22 септември всяка година Джозеф получава допълнителни указания от Мороний как да бъде ръководено Господното царство в последните дни. Подготовката на Джозеф включва и посещения от други Божии ангели, като така се разкриват величието и славата на събитията, които предстои да се случат в тази диспенсация⁹.

Сключването на брак с Ема Хейл през 1827 г. е част от тази подготовка. Тя играе важна роля в оказването на помощ на Пророка през целия му живот и служение. Всъщност, през септември 1827 г. Ема придружава Джозеф до хълма, където са скрити плочите и го изчаква, докато ангелът Мороний предава летописа в ръцете му. Джозеф получава обещанието, че плочите ще бъдат опазени, ако той посвети всичките си усилия да ги опази до момента, когато ще трябва да бъдат върнати в ръцете на Мороний¹⁰.

Скъпи мои спътници в Евангелието, много от днешните открития от древността се случват по време на археологически разкопки или дори случайно при строежи. Обаче Джозеф Смит е насочен към плочите от ангел. Това само по себе си е чудо.

Процесът на превода на Книгата на Мормон също е чудо. Този свещен летопис не е „преведен“ по традиционния начин, по който учените превеждат древни текстове чрез изучаване на древни езици. Следва да възприемаме процеса по-скоро като „откровение“ с помощта на предоставени от Господ физически средства, а не като „превод“, направен от човек с познания за езици.



ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ДЖОШУА ДЕНИС

Джозеф Смит заявява: „Чрез силата Божия аз преведох Книгата на Мормон от (йероглифи), знанието за които бе загубено за света, като при това чудно събитие се изправих сам, един неук младеж, с едно ново откровение да се боря срещу световната мъдрост и натрупаното в продължение на 18 века невежество“¹¹. Господната помощ при превода на плочите чрез откровения е видна и когато вземем предвид невероятно краткото време, необходимо на Джозеф Смит за превода¹².

Писарите на Джозеф свидетелстват за Божията сила, която се проявява по време на превода на Книгата на Мормон. Оливър Каудъри веднъж казва: „Бяха незабравими дни – това да седа, заслушан в звука на един глас, диктуващ

чрез вдъхновение от небесата, събуждаше най-дълбока благодарност в недрата на тази моя душа! Ден след ден, непрекъснато, аз продължавах да записвам словата от устата му, според както той превеждаше... Книгата на Мормон“¹³.

Исторически източници разкриват, че от момента, когато Джозеф получава плочите през 1827 г., са правени опити те да бъдат откраднати от него. Той отбелязва: „Бяха положени най-енергични усилия (плочите) да (ми) бъдат отнети“ и „всякаква хитрост, която можеше да се измисли, беше употребена за тази цел“¹⁴. В крайна сметка Джозеф и Ема са принудени да се преместят от Манчестър, Ню Йорк в Хармъни, Пенсилвания, за да намерят безопасно място да

продължат с работата по превода, далеч от тълпи и хора, които искат да откраднат плочите¹⁵. Както отбелязва един историк: „Така приключва първият труден етап от настойничеството на Джозеф над плочите. ... Въпреки това, летописът е в безопасност и в усилията си да го опази, Джозеф несъмнено научава много за Божиите и човешките пътища, което му е от полза в бъдеще“¹⁶.

Докато превежда Книгата на Мормон, Джозеф научава, че Господ ще избере очевидци, които да видят плочите¹⁷. Това е част от постановеното от Господ, когато Той казва: „От устата на двама или трима свидетели (ще) се потвърди всяка дума“¹⁸. Оливър Каудъри, Дейвид Уитмър и Мартин Харис, някои от първоначалните сподвижници на Джозеф при установяването на Божието чудно дело в тази диспенсация, са първите очевидци, призовани да дадат специално свидетелство за Книгата на Мормон пред света. Те свидетелстват, че един дошъл от Господното присъствие ангел им е показал древния летопис и че са видели издълбаните върху плочите знаци. Те също свидетелстват, че са чули Божия глас от небесата да заявява, че древният летопис е преведен чрез дарбата и силата Божии. След това им е заповядано да свидетелстват за това пред целия свят¹⁹.

Господ чудотворно призовава още осем очевидци да видят златните плочи и да бъдат специални свидетели пред света за истинността и божествеността на Книгата на Мормон. Те свидетелстват, че са видели и внимателно са разгледали плочите и издълбаните върху тях знаци. Въпреки страданията, преследванията, всевъзможните трудности и дори след като някои от тях се разколебават във вярата си, тези единадесет избрани очевидци за Книгата на Мормон никога не отричат своето свидетелство, че са видели плочите. Джозеф Смит вече не е единственият, който знае за

посещението на Мороний и златните плочи.

Луси Мак Смит записва, че след като плочите са показани на очевидците, синът ѝ се прибира вкъщи, преизпълнен с радост. Джозеф Смит обяснява на родителите си: „Чувствам се все едно съм освободен от товар, който сякаш бе твърде тежък за мен; и душата ми се радва, че вече няма да бъда съвсем сам в света“²⁰.

Джозеф Смит се сблъсква с тежко противопоставяне при отпечатването на Книгата на Мормон след приключването на превода ѝ. Той успява да убеди един печатар на име Егбърт Б. Грандин в Палмира, Ню Йорк да я отпечата, чак след като Мартин Харис проявява силна вяра и прави голяма жертва, като ипотекира фермата си като гаранция за разходите по отпечатването. Донякъде поради продължаващото противопоставяне след отпечатването на Книгата на Мормон, Мартин Харис с вяра продава 600 декара от фермата си, за да покрие разходите. Чрез откровение, дадено на Джозеф Смит, Господ заповядва на Мартин Харис да не ламти за собственото си имущество, а да плати за отпечатването на книгата, която съдържа „истината и словото Божие“²¹. През март 1830 г. са отпечатани първите 5 000 екземпляра на Книгата на Мормон, а до днес са отпечатани над 180 милиона на над сто езика.

Историческите факти и специалните очевидци на Книгата на Мормон свидетелстват, че нейната поява е наистина чудотворна. Въпреки това, силата на тази книга не се основава само на удивителната ѝ история, но и на нейното въздействащо, несравнимо послание, променило живота на безброй хора, включително моя!

Прочетох цялата Книга на Мормон за пръв път, когато бях ученик в Семинара. Както бе препоръчано от учителите ми, започнах да чета от уводните страници. Обещанието, съдържащо се на първите страници от Книгата на

Мормон, все още отеква в ума ми: „Обмисл(ете посланието ѝ) дълбоко в сърцата си... и после... попита(йте) Бога (с вяра), в името на Христа, дали книгата е истинна. Онези, които последват този ред, ... ще получат чрез силата на Светия Дух свидетелство за нейната истинност и божественост“²².

Мислейки за това обещание и със силно желание да узная повече за нейната истинност, в дух на молитва, аз изучавах Книгата на Мормон малко по малко, докато се подготвях за уроците в Семинара всяка седмица. Спомням си, сякаш беше вчера, че едно топло чувство започна да набъбва в душата ми, да изпълва сърцето ми, да просветлява разбирането ми и ми ставаше все по-приятно, както го описва Алма, когато проповядва словото Божие на Своя народ²³. Това чувство в крайна сметка се превърна в знание, което пусна корени в сърцето ми и стана основа за моето свидетелство за важните събития и учения, съдържащи се в тази свещена книга.

Чрез тези и други безценни лични преживявания, Книгата на Мормон наистина се превърна в ключовия камък, който поддържа моята вяра в Исус Христос и свидетелството ми за ученията на Неговото Евангелие. Тя се превърна в един от опорните стълбове, които ми свидетелстват за божествената единителна жертва на Спасителя. Тя стана щит за цял живот срещу опитите на противника да отслабва вярата ми и да всява съмнения в ума ми. Тя ми вдъхва кураж смело да заявявам своето свидетелство за Спасителя на света.

Мои скъпи приятели, свидетелството ми за Книгата на Мормон дойде ред по ред²⁴ като едно чудо в сърцето ми. И до днес това свидетелство продължава да се увеличава, докато с искрено сърце продължавам да се стремя да разберам още повече словото Божие, съдържащо се в тази необикновена книга от Светите писания.

Каня всички, които чувате гласа ми днес, да станете част от чудното появяване на Книгата на Мормон във вашия живот. Обещавам ви, че когато с молитва и постоянство изучавате словата ѝ, ще вкусате от нейните обещания и изобилни благословии. Отново потвърждавам обещанието в нейните страници, че ако „попитате Бога Вечния Отец в името на Христа дали тези неща са истинни; и ако попитате с искрено сърце, с истинско намерение и вярвайки в Христа, Той (милостиво) ще ви изяви истината за тях чрез силата на Светия Дух“²⁵. Уверявам ви, че Той ще ви даде отговора по един много личен начин, както е направил с мен и с много други по целия свят. Вашето преживяване ще бъде също толкова славно и свещено за вас, както са били преживяванията на Джозеф Смит за него, както и за първите очевидци и за всички, които са се стремили да получат свидетелство за истинността и достоверността на тази свещена книга.

Давам своето свидетелство, че Книгата на Мормон наистина е словото Божие. Свидетелствам, че този свещен летопис „излага ученията на Евангелието, очертава плана за спасение и казва на хората какво трябва да направят, за да постигнат мир в този живот и вечно спасение в идния живот“²⁶. Свидетелствам, че Книгата на Мормон е инструмент в Божиите ръце за осъществяване на събирането на Израил в наши дни и помага на хората да опознават Неговия Син Исус Христос. Свидетелствам, че Бог е жив и че ни обича, че Неговият Син Исус Христос е Спасителят на света, крайгълният камък на нашата религия. Казвам това в светото име на нашия Изкупител, Учител и Господ, тъкмо Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Джозеф Смит, цитиран в “Minute Book 1,” 44, josephsmithpapers.org; също и в Библиотека за история на Църквата, Солт Лейк Сити; стандартизирани главни букви.

2. Вж. 3 Нефи 11–26.
3. Вж. Йезекиил 37:21–28; 1 Нефи 13:34–41; 3 Нефи 20:46; 21:1–11; Заглавна страница на Книгата на Мормон.
4. Въведение към Книгата на Мормон.
5. Вж. Откровението 14:6–7, 1 Нефи 19:21.
6. Исая 29:14, 19, вж. също стихове 11–13.
7. Вж. Йезекиил 37:16–17, 2 Нефи 3:12.
8. Вж. Джозеф Смит – История 1:27–47; вж. също Учение и завети 27:5; Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834],” 5, josephsmithpapers.org.
9. Вж. Джозеф Смит – История 1:54; вж. също Joseph Smith, “Church History,” *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 707, josephsmithpapers.org.
10. Вж. Джозеф Смит – История 1:59; *Учение на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., с. 61–64.
11. Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume E-1 [1 July 1843–30 April 1844],” 1775, josephsmithpapers.org, също и в Библиотека за история на Църквата, Солт Лейк Сити; стандартизирана пунктуация. Вж. също Joseph Smith, “Letter to James Arlington Bennet, 13 November 1843,” 1, josephsmithpapers.org; също и в Библиотека за история на Църквата, Солт Лейк Сити.
12. Вж. John W. Welch, “Timing the Translation of the Book of Mormon: ‘Days [and Hours] Never to Be Forgotten,’” *BYU Studies*, vol. 57, no. 4 (2018), 11–50.
13. Оливър Каудъри, цитиран в Джозеф Смит – История 1:71, бележка под линия; вж. също *Latter Day Saints’ Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 14.
14. Джозеф Смит – История 1:60.
15. Вж. Джозеф Смит – История 1:60–62.
16. Andrew H. Hedges, “‘All My Endeavors to Preserve Them’: Protecting the Plates in Palmyra, 22 September–December 1827,” *Journal of Book of Mormon Studies*, vol. 8, no. 2 (1999), 23.
17. Вж. 2 Нефи 27:12–14, Етер 5:1–3.
18. Матей 18:16.
19. Вж. „Свидетелството на тримата очевидци“, Книгата на Мормон.
20. Джозеф Смит, цитиран в Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1880); вж. също “Lucy Mack Smith, History, 1845,” 154, josephsmithpapers.org.
21. Учение и завети 19:26.
22. Въведение към Книгата на Мормон, вж. също Мороний 10:3–5.
23. Вж. Алма 32:41–43.
24. Вж. 2 Нефи 28:30.
25. Мороний 10:4.
26. Въведение към Книгата на Мормон.



Олме, Марпа Марпа, Чили



От старейшина Джон А. Маккюн
От Седемдесетте

Елате в Христос – да живеем като светии от последните дни

Ние можем да вършим трудни неща и да помагаме на другите да правят същото, защото знаем на кого сме се доверили.

Благодаря ви, старейшина Соарес, за вашето въздействащо и пророческо свидетелство за Книгата на Мормон. Неотдавна имах уникалната възможност да държа страница от оригиналния ръкопис на Книгата на Мормон. Точно на тази страница за пръв път през тази диспенсация са записани следните смели слова на Нефи: „И стана така, че аз, Нефи, казах на баща си: Аз ще отида и ще сторя нещата, които Господ е заповядал, защото знам, че Господ не дава заповеди на чедата човешки, освен ако не ще подготви пътя за тях, за да могат да изпълнят това, което Той им е заповядал“¹.

Докато държах тази страница, бях изпълнен с изключителна благодарност за труда на 23-годишния Джозеф Смит, който превежда Книгата на Мормон чрез „дарбата и силата Божи“². Също така почувствах благодарност за думите на младия Нефи, от когото е поискано да изпълни много трудна задача – да вземе пиринчените площи от Лаван.

Нефи знае, че ако продължи да бъде съсредоточен върху Господ, ще има успех при изпълнението на Господната заповед. Той остава съсредоточен върху Спасителя през целия си живот, макар и да изстрада изкушения, физически изпитания и дори да е предаден от някои от най-близките си хора.

Нефи знае на кого се е доверил³. Скоро след като възкликва:

„О, окаян аз човек! Да, сърцето ми скърби поради плътта ми“⁴, той казва: „Моят Бог е бил моята опора; водил ме е през огорченията ми в пустошта и ме е запазил по водите на голямата бездна“⁵.

Като последователи на Христос на нас не ни се спестяват житейските трудности и изпитания. Често от нас се изисква да вършим трудни неща, които, ако правехме сами, щяха да бъдат твърде трудни и дори невъзможни. Когато приемаме поканата на Спасителя „елате при Мене“⁶, Той ще ни дава подкрепата, утехата и мира, които са ни необходими, точно както е правил за Нефи и Джозеф. Когато Му имаме доверие и приемаме волята Му, дори и при най-трудните изпитания можем да чувстваме топлата прегръдка на Неговата любов. Можем да изпитваме радостта, запазена за верните Му ученици, защото „Христос е радост“⁷.

През 2014 г., докато бяхме на пълновременна мисия, семейството ни преживя неочаквани събития. Докато се спускал с лонгборд по стръмен хълм, най-малкият ни син паднал и претърпял животозастрашаваща мозъчна травма. Тъй като състоянието му се влошило, медиците започнали спешна операция.

Семейството ни коленичи на пода на иначе празната болнична стая и ние изляхме сърцата си пред Бог. В този обръкващ и болезнен момент бяхме изпълнени с любовта и мира на нашия Небесен Отец.



Милкрийк, Юта, САЩ

Не знаехме какво предстои или дали отново ще видим сина ни жив. Знаехме много ясно, че животът му е в Божиите ръце и резултатите, от гледна точка на вечността, щяха да бъдат за негово и наше добро. Чрез дара на Духа бяхме напълно подготвени да приемем какъвто и да е резултат.

Не беше лесно! В резултат на тази злополука трябваше да прекараме два месеца в болница, докато ръководихме над 400 пълновременни мисионери. Синът ни претърпя значителна загуба на паметта. Възстановяването му включваше дълги и трудни сесии физиотерапия, рехабилитация на говора и трудова терапия. Трудностите не изчезнаха, но с времето станахме свидетели на чудо.

Ясно разбираме, че не всяко изпитание, което имаме, ще има желания от нас резултат. Обаче, ако оставаме съсредоточени върху Христос, ще чувстваме мир и ще виждаме Божиите чудеса, каквито и да са те, по Неговия начин и в Неговото време.

Ще има случаи, когато няма да можем да видим как дадена ситуация може да има щастлива развръзка и дори може да възкликнем като Нефи: „Сърцето ми скърби поради плътта ми“⁸. Ще има случаи, когато единствената ни надежда *ще бъде* в Исус Христос. Каква благословия е да имаме тази надежда и упование в Него. Христос е Този, Който винаги ще спазва обещанията Си. Гарантирано е, че Той ще даде покой на всички, които дойдат при Него⁹.

Нашите ръководители силно желаят всички да чувстват мира и утехата, които идват чрез упование и съсредоточаване върху Спасителя Исус Христос.

Нашият жив пророк, президент Ръсел М. Нелсън, споделя с нас Господното виждане за света и за членовете на Христовата църква: „Посланието ни към света е просто и искрено: ние каним всички Божии чедра от двете страни на завесата да *дойдат при Своя Спасител*, да



приемат благословиите на свения храм, да изпитват нестихваща радост и да се подготвят за вечен живот“¹⁰.

Поканата „елате в Христа“ има *конкретен* смисъл за светиите от последните дни¹¹. Като членове на Църквата на Спасителя, ние сме сключили завети с Него и сме станали Негови духовни синове и дъщери¹². Дадена ни е и възможността заедно с Господ да каним другите да идват при Него.

Като се трудим с Христос, най-големите ни усилия трябва да са в собствените ни домове. Ще има моменти, когато членове на семейството ни и близки приятели ще имат трудности. Гласовете на света, и навярно собствените им желания, може да ги накарат да се съмняват в истината. Трябва да правим всичко по силите си, за да им помагаме да чувстват любовта на Спасителя и нашата любов. Това ми напомня за взаимстваните от Писанията слова в любимия ни химн „В обич живеете“, който ни учи: „Ще ви познаят, Мои ученици, щом се обичате един друг“¹³.

Докато обичаме онези, които се съмняват в истината, врагът на всяка радост може да ни кара да

чувстваме, че предаваме хората, които обичаме, ако *ние* самите продължаваме да живеем според пълнотата на Евангелието и преподаваме неговите истини.

Способността ни да помагаме на другите да идват при Христос или да се завръщат при Него ще се обуславя до голяма степен от давания от нас пример чрез нашата лична отдаденост да останем на заветната пътека.

Ако истинското ни желание е да спасим хората, които обичаме, ние трябва да останем непоколебимо с Христос, като приемем Неговата Църква и пълнотата на Неговото Евангелие.

Да се върнем към историята на Нефи. Знаем, че вътрешният стремеж на Нефи да се уповава на Господ е повлиян от склонността на родителите му да се упоават на Господ и от техния пример в спазването на заветите. Това е изобразено по чудесен начин във видението на Лехий за дървото на живота. След като вкухва от сладкия и носещ радост плод на дървото, Лехий „хвърл(я) поглед наоколо, та да мо(же) да откри(е) също и семейството си“¹⁴. Той вижда, че Сария, Сам и Нефи стоят, „като че не зна(ят) накъде трябва да идат“¹⁵. След това Лехий казва: „Аз им направих знак; и също им казах с висок глас, че трябва да дойдат при мене и да вземат от плода“¹⁶. Моля обърнете внимание, че Лехий не си тръгва от дървото на живота. Той остава духовно с Господ и кани близките си да дойдат там, където *той* вкухва от плода.

Противникът изкушава някои да напуснат радостта на Евангелието, като отделя Христовите учения от Неговата Църква. Той желае да мислим, че можем сами да стоим непоклатимо на заветната пътека, посредством собствената си духовност, без Неговата Църква.

В тези последни дни Христовата Църква е възстановена, за да помага на заветните чедра на Христос да останат на Неговата заветна пътека.

В Учение и завети е написано: „Ето, това е учението Ми – всеки, който се покае и *дойде при Мен*, същият е Моята църква“¹⁷.

Посредством Христовата Църква, ние биваме укрепвани чрез нашите преживявания като общност от светии. Ние чуваме Неговия глас чрез Неговите пророци, гледачи и откровители. Най-важното: чрез Неговата Църква ние получаваме всички важни благословии на Христовото Единение, които могат да бъдат осъществени само чрез участието в свещени обреди.

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е Христовата Църква на земята, възстановена в тези последни дни за полза на всички Божии чеда.

Свидетелствам, че като идваме в Христа и живеем като светии от последните дни, ще бъдем благославяни с още повече от Неговата любов, Неговата радост и Неговия мир. Подобно на Нефи, ние можем да вършим трудни неща и да помагаме на другите да правят същото, защото знаем на кого сме се доверили¹⁸. Христос е нашата светлина, нашият живот и нашето спасение¹⁹. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 1 Нефи 3:7.
2. Заглавна страница на Книгата на Мормон; вж. също Въведение към Книгата на Мормон.
3. Вж. 2 Нефи 4:19.
4. 2 Нефи 4:17.
5. 2 Нефи 4:20.
6. Матей 11:28.
7. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 82.
8. 2 Нефи 4:17.
9. Вж. Матей 11:28–30.
10. Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 118–119, курсив добавен.
11. Вж. Учение и завети 20:59.
12. Вж. Мосия 5:7.
13. Йоан 13:35; вж. също „В обич живеете“, *Химни*, № 193.
14. 1 Нефи 8:13.
15. 1 Нефи 8:14.
16. 1 Нефи 8:15.
17. Учение и завети 10:67, курсив добавен.
18. Вж. 2 Нефи 4:19.
19. Вж. Псалми 27:1.



От епископ Жералд Косе
Председателстващ епископ

Живо свидетелство за Живия Христос

Основното послание на Книгата на Мормон е да възстанови истинното знание за съществената роля на Исус Христос в спасението и възвисяването на човечеството.

В един слънчев пролетен ден през 2017 г., докато се провеждало събитието отворени врати в храма Париж Франция, до един от екскурзоводите се приближил човек с тъжно изражение. Обяснил, че живее близо до храма и признал,

че активно се противопоставял на строежа. Разказал как един ден, докато наблюдавал през прозореца на апартамента си, видял как голям кран спуска статуя на Исус сякаш от небесата и внимателно я поставя до храма. Мъжът заявил, че това преживяване напълно променило отношението му към нашата Църква. Осъзнал, че сме последователи на Исус Христос и умолявал за прошка за вероятно причинените по-рано от него вреди.

Статуята „Христос“, която краси храма Париж и други места на Църквата, свидетелства за любовта ни към Спасителя. Оригиналната мраморна статуя е творение на датския скулптор Бертел Торвалдсен, който я създал през 1820 г. – годината, когато е получено Първото видение. Статуята е в остър контраст с повечето произведения от този период, които предимно отразяват страданията на Христос на кръста. Творбата на Торвалдсен представя Живия Христос, Който победи смъртта и с разтворени



Санди, Юта, САЩ



обятия кани всички да дойдат при Него. Само белезите от гвоздеите на ръцете и нозете Му, и раната в ребрата Му свидетелстват за неописуемите страдания, които е изгърпял, за да спаси цялото човечество.

Вероятно една от причините като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни да обичаме тази статуя е, че тя ни напомня за даденото в Книгата на Мормон описание на появата на Спасителя на Американския континент:

„И ето, те видяха един Човек да се спуска от небесата; и Той беше облечен в бяла роба; и Той слезе и застана сред тях. ...

И стана така, че Той простря ръката Си и заговори на люде, казвайки:

Ето, Аз съм Исус Христос...

... и Аз пих от тази горчива чаша, която Отец Ми даде и прославих Отца, вземайки върху Си греховете на света¹.

След това Той кани всички мъже, жени и деца да пристъпят напред, да поставят ръце в ребрата Му, да почувстват белезите от гвоздеите на ръцете и нозете Му и така да получат лични свидетелства, че Той наистина е дългоочакваният Месия².

Този възвишен момент е кулминацията на Книгата на Мормон. Цялата „блага вест“ на Евангелието се съдържа в този образ на Спасителя, Който нежно протяга Своите „ръце на милост“³, за да покани всеки човек да дойде при Него и да получи благословиите на Неговото Единение.

Основното послание на Книгата на Мормон е да възстанови истинното знание за съществената роля на Исус Христос в спасението и възвисяването на човечеството. Това послание отеква от встъпителната страница до заключителните думи в последната глава. През вековете на вероотстъпничество и духовно объркване, дълбокото значение на извършеното от Христос в Гетсиманската градина и на Голгота се изгубва или бива изопачено. Колко ли развълнуван трябва да е бил Джозеф Смит, докато е превеждал 1 Нефи и е открил следното чудно обещание: „Тези последни летописи (Книгата на Мормон) ... ще установят истината за първите (Библията) ... и ще сторят знайни ясни и ценни неща, които са били премахнати от тях; и ще възвестят на всички народи, езици и люде, че Агнецът Божий е Синът на Вечния Отец и е Спасителят

на света; и че всички люде трябва да дойдат при Него или те не могат да бъдат спасени“⁴.

Простички и ценни истини относно Единението на Спасителя могат да бъдат намерени из цялата Книга на Мормон. Докато изброявам някои от тези истини, аз ви каня да се замислите как те са променили или биха могли да променят живота ви.

1. Единението на Исус Христос е безплатен дар за *всички*, които *са* живели, които *сега* живеят и които *ще* живеят на земята⁵.
2. Освен, че понесе товара на нашите грехове, Христос взе върху Си нашите скърби, немощи, страдания, болести и всички видове изпитания, присъщи за смъртното състояние на човека. Няма страдание, болка или тъга, които Той да не е изстрадал за нас⁶.
3. Единителната жертва на Спасителя ни позволява да преодолеем отрицателните последици от Падението на Адам, включително и физическата смърт. Благодарение на Христос, всички родени на тази земя Божии чеда, независимо от своята праведност, ще изпитат обединяването на своите духове и тела чрез силата на Възкресението⁷ и ще се завърнат при Него, за да бъдат съдени според делата си⁸.
4. От друга страна, получаването на всички благословии на Единението на Спасителя зависи от нашето усърдие⁹ да живеем според „учението на Христос“¹⁰. В своето видение Лехий вижда „стеснената и тясна пътека“¹¹, която води към дървото на живота. Неговият плод, който представлява Божията любов, изразена чрез изключителните благословии на Единението на Христос, е „най-ценния(т) и най-желателния(т), ... и най-големият дар от всички други дарове Божии“¹². За да получим този плод, трябва да упражняваме вяра в Исус Христос, да се покаяваме, да „се вслушва(ме) в словото Божие“¹³, да получим важни обреди



и да спазваме свещените завети до края на живота си¹⁴.

5. Чрез Своето Единение, Исус Христос не само очисти греховете ни, но също и ни благослава с *даващата възможности* сила, чрез която Неговите последователи могат да „отхвърля(т) естествения човек“¹⁵, да напредват „ред по ред“¹⁶ и да израстват в святост¹⁷, така че един ден да могат да станат съвършени личности по образа на Христос¹⁸, достойни да живеят отново с Бог¹⁹ и да наследят всички благословии на царството небесно²⁰.

Друга носеща утеха истина, съдържаща се в Книгата на Мормон е, че дори да е безпределно и всеобхватно, Единението на Господ е изключително личен и съкровен дар, подготвен за всеки от нас поотделно²¹. Така както Исус кани всеки един от Своите ученици сред нефитите да почувстват Неговите рани, така Той умря за всеки един от нас, поотделно, все едно вие и аз сме единствените хора на земята. Той ни отправя лична покана да идваме при Него и да черпим от прекрасните благословии на Неговото Единение²².

Личното естество на Единението на Христос се подчертава още повече, като вземем предвид примерите на забележителни мъже и

жени от Книгата на Мормон. Сред тях са Енос, Алма, Зиезрам, цар Ламоний и съпругата му, народът на цар Вениамин. Техните истории за обръщане във вярата и одухотворяващи свидетелства предоставят живо свидетелство за това как сърцата ни могат да се променят и животът ни да поеме в нова посока чрез безкрайната доброта и милост на Господ²³.

Пророкът Алма задава на своя народ един изключително важен въпрос. Той пита: „Ако сте изпитали промяна в сърцата си и ако сте почувствали, че пеете песента на изкупващата любов, можете ли да се почувствате така и *сега*?“²⁴ Този въпрос е ключов днес, защото, като последователи на Господ, Неговата изкупваща сила трябва да съпътства, мотивира и променя всеки от нас, всеки ден.

Въпросът на Алма може да бъде изказан и по следния начин: Кога последно почувствахте приятното влияние на Единението на Спасителя в живота си? Това става, когато ви обзема чувството на изключителна и сладка радост²⁵, което ви свидетелства, че греховете ви са опростени, или когато болезнените ви изпитания станат по-леки за понасяне, или когато сърцето ви се смекчи и сте в състояние да простите на човек, който ви е наранил. Това може да става и всеки път,

когато си давате сметка за нарасналата ви способност да обичате и да служите на другите или че процесът по освещаване ви прави различен човек, следващ примера на Спасителя²⁶.

Давам свидетелство, че всички тези преживявания са реални и са доказателство, че животът ни може да се променя чрез вяра в Исус Христос и в Неговото Единение. Книгата на Мормон разяснява този божествен дар и ни дава допълнителни познания за него. Като изучавате тази книга, ще чувате гласа на живия Христос да ви кани да идвате при Него. Обещавам ви, че ако приемете тази покана и живеете, следвайки Неговия пример, изкупващото Му влияние ще идва в живота ви. Чрез силата на Светия Дух, Спасителят ще ви променя ден след ден, „до съвършения ден“²⁷, когато ще се изпълнят словата Му: „Ще „види(те) Моето лице и ще познае(те), че Аз съм“²⁸. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

- 3 Нефи 11:8–11.
- Вж. 3 Нефи 11:14–15.
- Алма 5:33.
- 1 Нефи 13:40.
- Вж. 2 Нефи 9:21, Нефи 26:24–27, Мосия 3:13.
- Вж. Алма 7:11–12.
- Вж. 2 Нефи 10:25.
- Мосия 3:24; виж също 2 Нефи 2:4, 10, 26; 2 Нефи 9:6–7, 12–13, 15, 22; Мосия 3:12; Мосия 16:7–8; Алма 11:41–44; Алма 42:6–8, 23; Еламан 14:16; Мормон 9:12.
- Вж. 2 Нефи 9:21, Мосия 3:12, Еламан 5:11, Еламан 14:18.
- 2 Нефи 31:21, вж. също 3 Нефи 27:20–21.
- 1 Нефи 8:20.
- 1 Нефи 15:36.
- 1 Нефи 15:24.
- Вж. 2 Нефи 31.
- Мосия 3:19.
- 2 Нефи 28:30.
- Вж. Мосия 3:19.
- Вж. 3 Нефи 27:27, Мороний 10:32–33.
- Вж. 2 Нефи 2:8, Мосия 2:41.
- Вж. Алма 11:37.
- Вж. 2 Нефи 9:21.
- Вж. Омний 1:26, Алма 5:33, Мороний 10:32–33.
- Вж. Енос 1, Мосия 5, Алма 12, Алма 18–19, Алма 36.
- Алма 5:26, курсив добавен.
- Алма 36:21.
- Вж. Мосия 3:19.
- Учение и завети 50:24.
- Учение и завети 93:1.



От старейшина Дейл Г. Ренлънд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Размишлявайте над добрината и величието на Бог

Каня ви всеки ден да си спомняте за величието на Небесния Отец и Исус Христос и какво Те са направили за вас.

През историята, дори и особено по време на трудности, пророците са ни насърчавали да си спомняме за величието на Бог и да се замисляме какво Той е направил за нас като отделни хора, семейства и народ¹. Тези напътствия са навсякъде из Писанията, но забележително често се повтарят в Книгата на Мормон. На заглавната страница е обяснено, че една от целите на Книгата на Мормон е „да покаже на остатъка от дома Израилев великите дела, които Господ е извършил за бащите им“². Краят на Книгата на Мормон включва молбата на Мороний: „Ето, бих ви увещавал, ... когато четете тези неща, ... да си спомните колко милостив е бил Господ към чедата човешки... и (да) размислите върху тях в сърцата си“³.

Удивително е, че поканите на пророците да размишляваме над добрината Божия са непрестанни⁴. Нашият Небесен Отец желае да си спомняме за Неговата добрина и тази на Неговия Възлюбен Син не

за Тяхно удовлетворение, а заради влиянието, което това помнене има върху нас. Когато размишляваме над Тяхната добрина, нашата перспектива и разбиране се разширяват. Когато се замисляме за Тяхното състрадание, се молим повече и ставаме по-смирени и непоклатими.

Едно затрогващо преживяване с бивш мой пациент показва как благодарността за щедростта и състраданието може да ни промени. През 1987 г. се запознах с Томас Нилсън – един изключителен човек, който се нуждаеше от сърдечна трансплантация. Тогава беше на 63 години и живееше в Логан, Юта в Съединените щати. След военна служба

по време на Втората световна война той сключил брак с Дона Уилкс в храма Логан Юта. Станал енергичен и успешен зидар. По-късно през живота обичал да работи с най-големия си внук Джонатан по време на училищните ваканции. Между двамата възникнала специална връзка, донякъде защото Том до голяма степен виждал себе си в Джонатан.

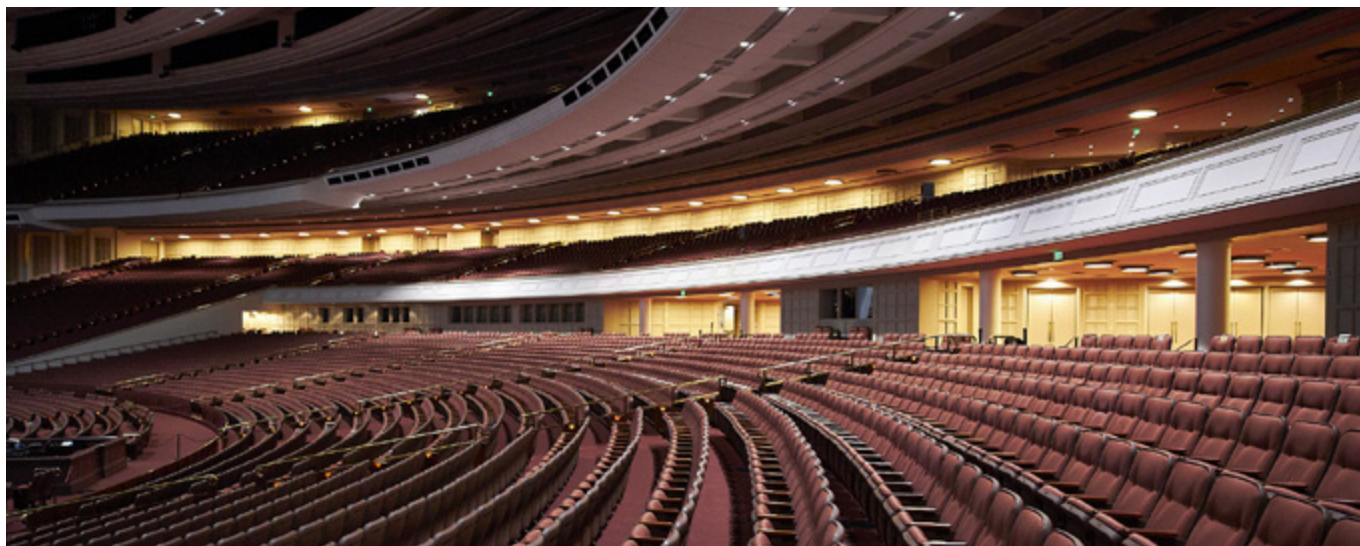
Той сподели, че чакането за сърце от донор е обезсърчаващо. А той не бил особено търпелив човек. Винаги можел да си поставя и да постига цели чрез усърдна работа и неотменна решителност. Докато страдал от сърдечна недостатъчност и нищо не се случвало в живота му, Том понякога ме питал какъв правя, за да ускоря нещата. Шеговито предлагал идеи как бих могъл да му осигуря сърце от донор по-скоро.

През един радостен, но и ужасен ден, се появи идеалният донор за Том. Размерът на сърцето и кръвната група бяха подходящи, а донорът беше млад, само на 16. Донорът на сърцето беше Джонатан – обичният внук на Том. По-рано през деня Джонатан бе пострадал тежко, когато колата му била ударена от преминаващ влак.

Когато посетих Том и Дона в болницата, те бяха много разстроени. Човек трудно може да си представи какво преживяваха, знаейки, че Том може да продължи да живее с помощта на сърцето на внука им.



Прово, Юта, САЩ



В началото те отказаха да приемат сърцето, предложено от скърбящите родители на Джонатан, тяхната дъщеря и съпруга ѝ. Том и Дона знаеха, че Джонатан беше в мозъчна смърт и разбраха, че техните молитви за сърце от донор за Том не бяха причината за катастрофата. Не, а сърцето на Джонатан беше дар, който можеше да е благословия за Том в момент на нужда. Те осъзнаха, че от трагедията можеше да произтече нещо добро и решиха да приемат.

Трансплантацията премина добре. След нея Том беше различен човек. Промяната не обхващаше само подобро здраве или дори благодарност. Той ми каза, че всяка сутрин мисли за Джонатан, за дъщеря си и зет си, за получения дар и каква е била цената на този дар. Въпреки че вроденото му чувство за хумор бе все още очевидно, забелязах, че Том бе по-сериозен, по-замислен и по-мекосърдечен.

Том живя още 13 години след трансплантацията – години, които той иначе нямаше да има. В некролога му пишеше, че тези години са му позволили да докосне живота на своите близки и други хора с щедрост и любов. Той лично служеше и беше пример за оптимизъм и решимост.

Подобно на Том, всеки от нас е получил дарове, които не можем да

придобием сами – дарове от нашия Небесен Отец и Неговия Възлюбен Син, включително изкупление чрез единителната жертва на Исус Христос⁵. Получили сме живот в този свят, ще получим физически живот в идния, вечно спасение и възвисяване, ако ги изберем – и всичко благодарение на Небесния Отец и Исус Христос.

Всеки път, когато използваме тези дарове, благославяни сме от тях или мислим за тях, трябва да си спомняме за жертвата, щедростта и състраданието на Тези, Които са ни ги дали. Благоговението към даващия ни прави повече от просто благодарни. Размишляването над Техните дарове може и трябва да ни променя.

Алма младши преживява една забележителна промяна. Докато Алма „обикал(я), бунтувайки се срещу Бога“⁶, се явява ангел. С „глас като гръмотевица“⁷ ангелът порицава Алма за това, че преследва Църквата и „сблазняв(а) сърцата на хората“⁸. Ангелът добавя следното наставление: „Иди си и си спомни за пленничеството на бащите ти... и великите неща, които Той

е направил за тях“⁹. Точно върху това набляга ангелът.

Алма се покаява и помни. По-късно споделя наставлението на ангела със сина си Еламан. Алма съветва: „Аз бих желал да вършиш това, което аз съм вършил, спомняйки си за пленничеството на бащите ни; защото те бяха в робство и никой не можеше да ги избави, освен Богът на Авраам, ... Исаак и... Яков; и Той наистина ги избави от страданията им“¹⁰. Алма казва просто: „Аз се уповавам на Него“¹¹. Алма разбира, че като помним избавлението от робство и подкрепата в „изпитания и във всякакъв вид грижи“, ние опознаваме Бог и неотменимостта на Неговите обещания¹².

Малцина сред нас са имали преживяване драматично, колкото това на Алма, но промяната в нас може да бъде така дълбока. В древността Спасителят обещава:



Сан Бернардо, Сантяго, Чили

„Ще ви дам и ново сърце и нов дух ще вложа вътре у вас, и като отнема каменното сърце, ... ще ви дам меко сърце.

И ще вложа Духа Си вътре у вас. ...

... И вие ще Ми бъдете народ и Аз ще бъда ваш Бог¹³.

Възкресеният Спасител казва на нефитите как започва тази промяна. Той посочва съществен елемент на плана на Небесния Отец с думите:

„И Моят Отец Ме изпрати, за да мога да бъда издигнат на кръста; за да мога, след като бъда издигнат на кръста, да *привлека* всички човеци към Мене. ...

И поради тази причина Аз бях вдигнат; ето защо, според силата на Отца Аз ще *привлека* всичките човеци към Мене¹⁴.

Какво е необходимо, за да бъдете привлечени към Спасителя? Помислете за покорността на Исус Христос на волята на Неговия Отец, Неговата победа над смъртта, това, че е взел върху си вашите грехове и грешки, как е получил сила от Своя Отец да се застъпва за вас, и Неговото пълно изкупление за вас¹⁵. Всичко това не е ли достатъчно, за да ви привлече към Него? За мен е достатъчно. Исус Христос „стои с отворени обятия, с надеждата и желанието да изцелява, прощава, пречиства, укрепва и освещава (вас и мен)¹⁶.

Тези истини трябва да ни дават нови сърца и да ни подтикват да избираме да следваме Небесния Отец и Исус Христос. Но дори и новите сърца са „склонни да блуждаят, склонни да изоставят нашия Бог, Когото обичам(е)¹⁷. За да преодоляваме тази склонност, имаме нужда всеки ден да се замисляме за получените дарове и каква цена е заплатена за тях. Цар Вениамин съветва: „Бих искал да помните и да запазите завинаги в паметта си величието (на Бог)... и Неговата добрина, и дълготърпението Му към вас¹⁸. Ако правим това, ще сме достойни за удивителни небесни благословии.



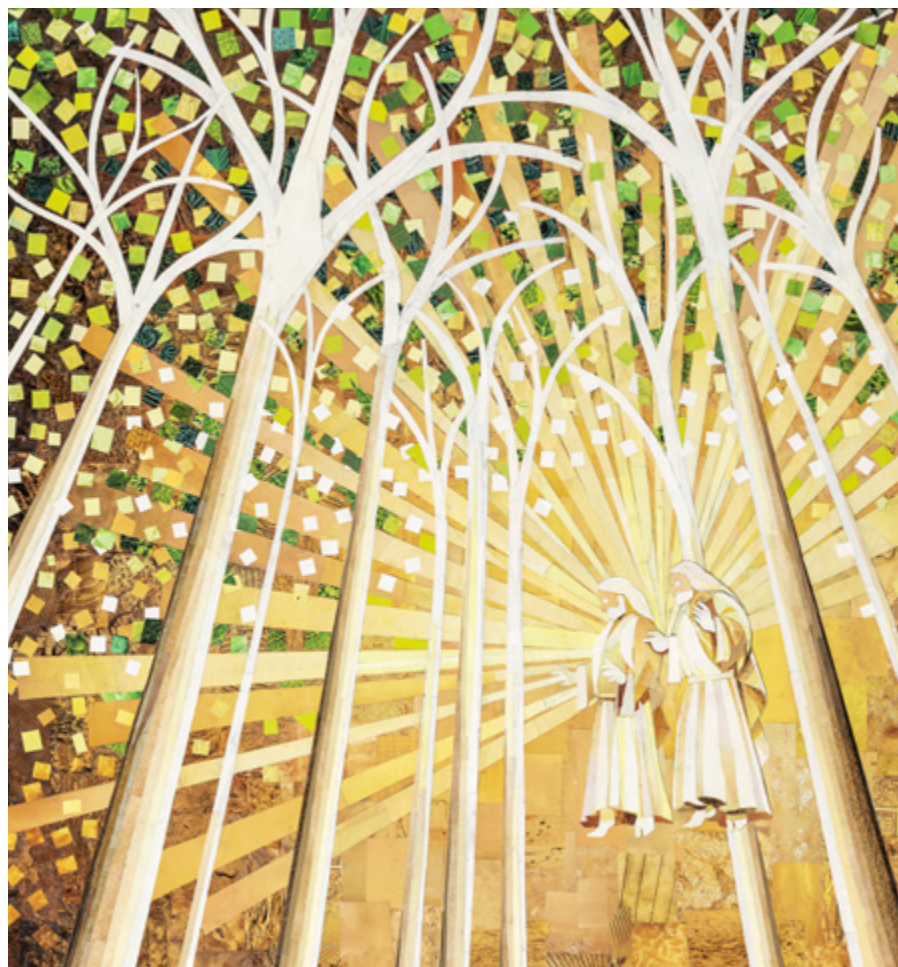
Когато се замисляме за Божията добрина и милост, това ни помага да ставаме по-възприемчиви духовно. От своя страна, духовната чувствителност ни позволява да опознаваме истината за всичко чрез силата на Светия Дух¹⁹. Тук се включва свидетелство за истинността на Книгата на Мормон, знание, че Исус е Христос, наш личен Спасител и Изкупител, и приемане, че Неговото Евангелие е било възстановено в тези последни дни²⁰.

Когато си спомняме за величието на нашия Небесен Отец и Исус Христос и какво са направили за нас, няма да приемаме всичко за даденост, както Том не прие за даденост сърцето на Джонатан. С радост и благоговение Том всеки ден си спомняше трагедията, която му даде допълнителен живот. Докато се радваме на знанието, че можем да бъдем спасени и възвисени, трябва да си спомняме, че за спасението и възвисяването е заплатена висока цена²¹. Можем да се изпълваме с благоговейна радост, като осъзнаваме, че без Исус Христос бихме били обречени, но чрез Него можем да получим най-великия дар на Небесния Отец²². Това благоговение всъщност ще ни позволява да се радваме на

обещанието за „вечния живот (в този свят“ и накрая да получим „вечен живот, ... тъкмо... безсмъртна слава“ в идния свят²³.

Когато размишляваме над добрината на нашия Небесен Отец и Исус Христос, упованието ни в Тях нараства. Молитвите ни се променят, защото знаем, че Бог е наш Отец и ние сме Негови чеда. Стремим се не да променяме волята Му, а да съгласуваме волята си с Неговата и така получаваме благословиите, които Той желае да ни дава, ако се помолим за тях²⁴. Копнеем да бъдем по-смирени, по-чисти, по-непоклатими, по-подобни на Христос²⁵. Тези промени ни подготвят за допълнителни благословии от небесата.

Като осъзнаваме, че всичко добро идва от Исус Христос, ще можем да споделяме вярата си с другите по по-въздействащи начини²⁶. Ще сме смели, когато ни се дават привидно невъзможни задачи и обстоятелства²⁷. Ще укрепваме решителността си да спазваме сключените завети да следваме Спасителя²⁸. Ще се изпълваме с Божията любов, ще желаем да помагаме на хората в нужда без да ги осъждаме, ще обичаме децата си и ще ги отглеждаме в праведност, ще получаваме опрощение за греховете си и винаги ще



имаме радост²⁹. Това са изключителните плодове на това да си спомняме за Божията добрина и милост.

От друга страна, Спасителят предупреждава: „И в нищо човек не наскърбява Бога и срещу никой не е разпалена яростта Му, освен срещу онези, които не признават Неговата ръка във всичко“³⁰. Не мисля, че Бог се обижда, когато забравяме за Него. Мисля, че по-скоро е дълбоко разочарован. Той знае, че се лишаваме от възможността да се доближаваме към Него, като си спомняме за Него и Неговата добрина. В резултат не можем да се радваме на Неговата близост и пропускаме конкретните благословии, които Той е обещал³¹.

Каня ви всеки ден да си спомняте за величието на Небесния Отец и Исус Христос и какво Те са направили за вас. Като мислите за Тяхната добрина, нека това изгражда връзка между вашите блуждаещи сърца и

Тях³². Размишлявайте над Тяхното състрадание и ще бъдете благославяни с повече духовна чувствителност, за да ставате по-подобни на Христос. Размишлявайте над Тяхната съпричастност и това ще ви помага „да остан(ете) верни до края“, докато бъдете „приети в небесата“, за да живеете „с Бога в състояние на нескончаемо щастие“³³.

Говорейки за Своя Възлюбен Син, Небесният Отец казва: „Слушайте Него!“³⁴ Докато се вслушвате в тези слова, а също и в Него, с радост и благоговение си спомняйте, че Спасителят обича да възстановява невъзстановимото, да изцелява нелечимите рани, да поправя неправимото³⁵, Той ще изличи всяка несправедливост, която може да ви бъде причинена³⁶ и ще изцели дори съкрушените сърца³⁷.

Докато съм размишлявал над даровете от нашия Небесен Отец

и Исус Христос, съм бил докосван от Тяхната безпределна любов и непонятно за нас състрадание към всички чедра на Небесния Отец³⁸. Това знание е променяло мен, ще променя и вас. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. например Авраам 2:16, Изход 13:3, Исус Навин 4:6–9, 1 Царе 7:11–12.
2. Заглавна страница на Книгата на Мормон.
3. Мороний 10:3.
4. Вж. например Второзаконие 6:12, 11:18; Исус Навин 4:21–24; 1 Царе 7:12; Римляните 2:4, 11:22; 2 Нефи 9:10, 33:14; Яков 1:7; Мосия 5:3, 25:10, 27:22; Алма 34:4; Еламан 12:2; 3 Нефи 4:33, 18:11–12; Мормон 2:13; Учение и завети 133:52, 138:2.
5. Вж. Исайя 53:3–12, Лука 22:44, Йоан 3:16, Галатяните 2:20, Мосия 3:5–11, Алма 7:10–13, Учение и завети 19:16–19.
6. Мосия 27:11.
7. Мосия 27:11.
8. Мосия 27:9; вж. също стих 13.
9. Мосия 27:16.
10. Алма 36:2.
11. Алма 36:27.
12. Вж. Алма 36:27–29.
13. Йезекиил 36:26–28.
14. 3 Нефи 27:14–15, курсив добавен. Вж. Йоан 12:32, 2 Нефи 26:24.
15. Мосия 15:7–9, Откровението 21:4.
16. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиакхона*, май 2019 г., с. 67.
17. „Come, Thou Fount of Every Blessing“, *Hymns* (1948), no. 70.
18. Мосия 4:11, вж. също Алма 36:2, 28–29; Етер 7:27, 10:2; Мороний 9:25.
19. Вж. Мороний 10:4–5.
20. Вж. заглавната страница и въведението към Книгата на Мормон.
21. Вж. Учение и завети 19:18–19.
22. Вж. Учение и завети 14:7.
23. Моисей 6:59, вж. също Алма 36:28.
24. Вж. Ръководство към Писанията, „Молитва“.
25. Вж. „More Holiness Give Me“, *Hymns*, no. 131.
26. Вж. Филимон 1:6.
27. Вж. 1 Царе 17:37, 1 Нефи 4:2.
28. Вж. Алма 5:6, 13, 26–28.
29. Вж. Мосия 4:11–26.
30. Учение и завети 59:21.
31. Вж. Учение и завети 88:63–64.
32. Вж. „Come, Thou Fount of Every Blessing“.
33. Мосия 2:41.
34. Вж. Матей 17:5, Марк 9:7, Лука 9:35, 3 Нефи 11:7, Джозеф Смит – История 1:17.
35. Вж. Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness“, *Ensign*, Nov. 1995, 19–20.
36. Вж. Откровението 21:4.
37. Вж. Псалми 147:3.
38. Вж. 2 Нефи 26:33.



От старейшина Бенджамин М. З. Тай
От Седемдесетте

Силата на Книгата на Мормон при обръщането във вярата

Книгата на Мормон осигурява духовна храна, разкрива план за действие и ни свързва със Светия Дух.

След като прегледах доклада от скорошен медицински преглед, разбрах, че трябва да направя някои промени в начина си на живот. За да ми помогне, моят лекар ми предписа режим на хранене и упражнения, чрез който, ако реша да го следвам, ще стана по-здрав човек.

Ако всеки от нас се подложи на духовен преглед, какво бихме научили за себе си? Какви промени би предписал нашият духовен лекар? За да станем такива, каквито е нужно да бъдем, е важно да знаем какво да правим и да правим това, което знаем.

Исус Христос е Великият Лечител¹. Чрез Своето Единение, Той превързва нашите рани, поема върху Си нашите немощи и лекува съкрушените ни сърца². Чрез Неговата благодат нашите слаби страни могат да станат силни³. Той ни кани да Го следваме⁴, като се учим от Него, слушаме Неговите слова и ходим в кротостта на Духа Му⁵.

Той е обещал да ни помага⁶ през продължителния процес на обръщане във вярата, който ни променя и ни носи нескончаемо щастие⁷.

Спасителят ни е дал Книгата на Мормон като могъщо средство, което да ни помага при обръщането във вярата. Книгата на Мормон осигурява духовна храна, разкрива план за действие и ни свързва със Светия Дух. Написана за нас⁸, тя съдържа Божието слово в яснота⁹ и ни разкрива нашата същност, цел и съдба¹⁰. Заедно с Библията, Книгата на Мормон свидетелства за Исус Христос¹¹ и ни учи как да разпознаваме истината и да ставаме по-подобни на Него.

Брат Соу Поло е на 58 години, когато научава за възстановеното Евангелие на Исус Христос. Когато се срещнах с него, той служеше като президент на клон от няколко години, но разбрах, че никога не бе чел Книгата на Мормон, защото тя все още не е била налична на неговия роден бирмански език. Когато го попитах как е разбрал, че книгата е истинна без да я е чел, той отговори, че е изучавал книгата с картинки *Разкази от Книгата на Мормон* всеки ден, като разглеждаше илюстрациите, използвал речник, за да превежда английските думи и внимателно си водел бележки за наученото. Той обясни: „Всеки път, когато изучавах, се молах относно изучаваното, чувствах мир и радост, умът ми беше бистър и сърцето ми се смекчаваше. Чувствах как Светият Дух ми свидетелства, че книгата е истинна. Знам, че Книгата на Мормон е словото Божие“.

Подобно на брат Соу Поло, всеки от нас може да изучава Книгата на Мормон според обстоятелствата. Докато желаем да повярваме в нейните учения и размишляваме



Баунтифул, Юта, САЩ

в сърцата си над тях, можем да попитаме Бог с вяра дали те са истинни¹². Ако сме искрени в желанието си да узнаем и имаме истинско намерение да действаме, Той ще ни отговори чрез Светия Дух. Чрез силата на Светия Дух можем да узнаем истината за всичко¹³. Когато получим свидетелство от Бог за Книгата на Мормон, ще разберем чрез същата сила, че Исус Христос е Спасителят на света, че Джозеф Смит е Негов пророк и че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е Неговата възстановена Църква¹⁴.

Като млад мъж, започващ мисионерската си служба, се качих на самолет за Австралия. Чувствайки се много самотен, разтревожен и неподготвен, но решен да служа, аз отчаяно се нуждаех от допълнителна увереност, че това, в което вярвам, е истина. Молах се и четях съсредоточено Писанията, но по време на полета съмненията ми се засилиха и състоянието ми се влоши. След като се измъчвах в продължение на няколко часа, един стюард мина по пътеката и спря до мен. Той взе от ръцете ми Книгата



на Мормон, която четях. Погледна корицата и каза: „Това е чудесна книга!“, след което ми върна книгата и ме подмина. Никога повече не го видях.

Докато думите му отекваха в ушите ми, ясно чух и почувствах в сърцето си: „Тук съм и знам точно къде си ти. Само давай най-доброто от себе си, а Аз ще се погрижа за останалото“. В онзи самолет над Тихия океан, чрез изучаване на Книгата на Мормон и подтиците на Светия Дух аз получих лично свидетелство, че моят Спасител ме познава и че Евангелието е истинно.

Старейшина Дейвид А. Беднар учи: „Знанието, че Евангелието е истинно е съществено за едно свидетелство. Същността на обръщането във вярата е да бъдем последователно верни на Евангелието“¹⁵. Обръщането във вярата изисква да бъдем „изпълнители на словото, а не само слушатели“¹⁶. Господният план за действие – учението на Христос, е представено най-ясно в Книгата на Мормон¹⁷. Той включва:

- Първо, *упражняване* на вяра в Исус Христос, като Му се *доверяваме*, *спазваме* Неговите заповеди и *знаем*, че Той ще ни помага¹⁸.
- Второ, ежедневно *покаяние* за нашите слабости и *получаване* на чувство на радост и мир, когато Той ни прощава¹⁹. Покаянието

изисква да *прощаваме* на своите ближни²⁰ и ни помага да *напредваме*. Спасителят ни е обещал да ни прощава винаги, когато се покаяваме²¹.

- Трето, *сключване и спазване* на завети с Бог чрез обреди като кръщението. Това ще ни държи на заветната пътека, която води към Спасителя²².
- Четвърто, *получаване* на дара на Светия Дух. Този дар ни осигурява постоянното спътничество на Онзи, който ни освещава, утешава и напътства²³.
- И пето, *устояване* до края, като уверено *напредваме*, *угощавайки се* ежедневно със словото Христово²⁴. Като се угощаваме със словата от Книгата на Мормон и неотменно следваме нейните учения, можем да преодоляваме изкушенията и да получаваме напътствия и защита през целия си живот²⁵.

Чрез постоянно прилагане на Христовото учение в нашия живот, ще преодоляваме пречещата на промяната инерция и възпиращия действието страх. Ще получаваме лични откровения, защото Светия Дух „ще (ни) *пока(зва)* всичко, което трябва да прави(м)“²⁶ и „словата на Христа ще (ни) *ка(зват)* всичко, което трябва да прави(м)“²⁷.

В продължение на 20 години брат Хуанг Джунконг се борил с

алкохола, цигарите и хазартната зависимост. Когато научил за Исус Христос и Неговото възстановено Евангелие, брат Хуанг пожелал да се промени за доброто на младото си семейство. Най-голямата му трудност била пушенето. Като заклет пушач, той бил опитвал да се откаже много пъти, но без успех. Един ден, следните думи от Книгата на Мормон изплували в ума му: „С искрено сърце, с истинско намерение“²⁸. Въпреки че предишните му опити били неуспешни, той почувствал, че може да се промени с помощта на Небесния Отец и Исус Христос.

Пълновременните мисионери го подкрепили във вярата и му осигурили план с практически действия, съчетани с интензивни молитви и изучаване на Божието слово. С искрено и истинско намерение брат Хуанг действал с твърда решимост и установил, че когато се съсредоточава повече върху новите навици, които желае да развие, например изучаването на Книгата на Мормон, той не се сеща за навиците, които иска да изостави.

Спомняйки си за своите преживявания отпреди 15 години, той отбелязва: „Не помня кога точно спрях да пуша, но когато ежедневно полагах усилия да върша нужното, за да каня Духа Господен в живота си, и продължавах да ги върша, повече не ме привличаха цигарите и все още е така“. Чрез прилагане на ученията от Книгата на Мормон, животът на брат Хуанг се променил и той се превърнал в по-добър съпруг и баща.

Президент Ръсел М. Нелсън обещава: „Ако с молитва изучавате Книгата на Мормон *всеки ден*, ще вземате по-добри решения – *всеки ден*. Обещавам ви, че ако размишлявате върху изучаваното, небесните отвори ще се разтворят и ще получавате отговори на въпросите си и насока за живота ви. Обещавам ви, че ако ежедневно се потапяте в Книгата на Мормон, можете да бъдете имунизирани против злините



Ню Йорк Сити, Ню Йорк, САЩ

на деня, чумата на порнографията и другите притъпяващи ума пристрастявания“²⁹.

Скъпи приятели, Книгата на Мормон е словото на Бог и ние ще се доближаваме до Него, ако я изучаваме³⁰. Когато прилагаме написаното в нея³¹, ще добиваме свидетелство за истинността ѝ. Когато постоянно живеем според нейните учения, няма да имаме „повече желание да върш(им) зло“³². Нашите сърца, образ и същност ще се променят и ще ставаме по-подобни на Спасителя³³. Споделям своето твърдо свидетелство, че Исус е Христос, нашият Спасител, Изкупител и Приятел. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Марк 2:17.
2. Вж. Псалми 147:3, Исайя 53:4, Матей 8:17.
3. Вж. 2 Нефи 25:23, Яков 4:7, Етер 12:27.
4. Вж. Матей 19:21, Марк 10:21, Лука 18:22, 2 Нефи 31:10.
5. Вж. Учение и завети 19:23.
6. Вж. Исайя 41:10.
7. Вж. Мосия 2:41, 3:19, 5:2.
8. Вж. 2 Нефи 25:8, 21–22; Мормон 7:1, 8:35.
9. Вж. 2 Нефи 25:7, 31:2–3.
10. Вж. 2 Нефи 2:25, Алма 40.

11. Вж. Исайя 29:4, 11–18; Йезекиил 37:16–21; 2 Коринтяните 13:1; 1 Нефи 13:38–42; 2 Нефи 3:12, 25:26.
12. Вж. Алма 32:26–43.
13. Вж. Мороний 10:3–5.
14. Вж. Въведение към Книгата на Мормон.
15. Дейвид А. Беднар, „Обърнати към Господа“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 109.
16. Послание на Яков 1:22.
17. Вж. 2 Нефи 31; 3 Нефи 11:31–40, 27:13–22.
18. Вж. 1 Нефи 3:7, Мороний 7:33.
19. Вж. Мосия 4:3.
20. Вж. Матей 18:21–35; Марк 11:25–26; Лука 6:37; 3 Нефи 13:14–15; Учение и завети 64:10, 82:1.
21. Вж. Мосия 26:30, Мороний 6:8.
22. Вж. 2 Нефи 31:17–18.
23. Вж. 1 Нефи 10:19; 2 Нефи 33:1; 3 Нефи 11:32, 28:11; Мороний 6:4.
24. Вж. 2 Нефи 31:20.
25. Вж. 1 Нефи 15:24.
26. 2 Нефи 32:5, курсив добавен.
27. 2 Нефи 32:3, курсив добавен.
28. Мороний 10:4.
29. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея?“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 62–63.
30. Относно Книгата на Мормон, пророкът Джозеф Смит казва: „Човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга“ (Въведение към Книгата на Мормон).
31. Вж. Яков 6:7, Алма 32:26–43.
32. Алма 19:33.
33. Вж. 2 Коринтяните 5:17; Мосия 3:19, 5:2; Алма 5:14, 19.



От старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Добра основа за бъдещето

*Нека през следващите години подобренията,
които се правят по храма Солт Лейк, да ни
мотивират и вдъхновяват.*

История на храма Солт Лейк

Нека се върнем назад във времето до горещия следобед на 24 юли 1847 г., към 14 ч. След изключително трудно 111-дневно пътуване заедно със 148 членове на Църквата, съставляващи първата тръгнала на запад група, Бригъм Йънг, тогава президент на Кворума на дванадесетте апостоли, болен и изтощен от петниста треска, влиза в долината Солт Лейк.

Два дни по-късно, докато още се възстановява от болестта, Бригъм Йънг води няколко членове на Кворума на дванадесетте апостоли и други хора на обиколка за опознаване на района. Уилям Клейтън записва: „На малко над километър северно от лагера се озовахме на красиво парче земя, равно и с лек наклон на запад“¹.

Докато проучва мястото с групата, Бригъм Йънг изведнъж спира и забива бастуна си в земята, възкликвайки: „Тук ще се издига храмът на нашия Бог“. Един от присъстващите е старейшина Уилфърд Уудръф, който казва, че тези думи „преминават през (него) като светкавица“.

Той забива клон в земята, за да обозначи отбелязаното от бастуна на президент Йънг място. Четиридесет акра са избрани за храма и е решено, че градът ще бъде разположен така, че улиците ще бъдат „с посоки север – юг и изток – запад“, като храмът е в центъра².

По време на общата конференция през април 1851 г. членовете на Църквата единодушно подкрепят предложението да се построи храм „за името на Господ“³. Две години по-късно, на 14 февруари 1853 г. парцелът е осветен от Хибър Ч. Кимбъл по време на публична церемония, на която присъстват няколко хиляди светии и се прави първата копка за основите на храма Солт Лейк. Няколко месеца по-късно, на 6 април, огромните крайъгълни камъни на храма са положени и осветени с пищни церемонии със знаменосци, оркестри и шествие, водено от ръководители на Църквата от стария табернакул до мястото на храма, където има послания и молитви до всеки от четирите камъка⁴.

По времето на церемонията за първата копка президент Йънг си спомня, че е имал видение, когато за пръв път стъпва там, докато проучват долината, и заявява: „Знаех (тогава), точно както знам и сега, че това е земята, на която трябва да се издигне храм, беше ми показано“⁵.

Десет години по-късно Бригъм Йънг споделя следното пророческо прозрение по време на общата конференция през октомври 1863 г.: „Искам да видя този храм изграден



така, че да устои и през Милениума. Това не е единственият храм, който ще издигнем, стотици ще бъдат издигнати и посветени на Господ. Този храм ще бъде известен като първият построен в планините от светиите от последните дни. ... Желая този храм... да се издига като горд паметник на вярата, постоянството и усърдието на Божиите светици в планините⁴⁶.

Преглеждайки тази история, се удивлявам как Бригъм Йънг гледа в бъдещето: първо, прави нужното, доколкото е възможно, използвайки наличните тогава методи за строителство, храмът Солт Лейк да бъде изграден така, че да устои до края на Милениума, и второ, пророкува за бъдещото нарастване на броя на храмовете по-света дори до стотици.

Обновяването на храма Солт Лейк

Подобно на Бригъм Йънг, днес нашият пророк се грижи изключително много за храма Солт Лейк и всички други храмове. През годините членовете на Първото президентство от време на време се съветват с Председателстващото епископство, за да се уверят, че основата на храма Солт Лейк е стабилна. Докато служех в Председателстващото епископство, по молба на Първото президентство направихме цялостен оглед на храма Солт Лейк, включително оценка на съвременните техники за сеизмичен дизайн и строителство.



„Тук ще се издига храмът на нашия Бог“ – заявява президент Бригъм Йънг.



Ремонтите по храма Солт Лейк ще допринесат за изпълнението на желанието на Бригъм Йънг храмът да устои и през Милениума.

Ето части от оценката, предоставена на Първото президентство тогава: „При проектирането и изграждането на храма Солт Лейк са били използвани най-добрите инженери, опитни работници, строителни материали, мебели и други източници, налични тогава. От освещаването му през 1893 г. храмът стои стабилно и служи като маяк на вярата (и) надеждата, и като светлина за хората. Полагани са големи грижи при използването, почитването и поддържането на храма в добро състояние. Гранитната фасада, вътрешните подови и подпорни греди са в добро състояние. Скорошни проучвания

потвърждават, че избраното от Бригъм Йънг място за храма е с много добра почва и отлична плътност, подходяща за застрояване“⁴⁷.

При оценката се стигна до заключението, че е нужен поддържащ ремонт и подобрения за обновяване на храма, включително на прилежащите площи, залите за кръщения и вече неизползваемите системи. Освен това, бе дадена препоръка за по-цялостно сеизмично обновяване, като се започне от основите на храма нагоре.

Основите на храма

Както може да си спомните, самият президент Бригъм Йънг участва изключително много при изграждането на първоначалните основи на храма, които му служат от завършването му преди 127 години досега. При предложените сеизмични подобрения по храма ще се използва технология за отделяне от основата – нещо немислимо при построяването му. Това се смята за най-съвременното и иновативно инженерство с цел земетръсна защита.

Тази разработена наскоро технология ще се приложи в самата основа на храма и така ще се осигури



Първата копка за храма Солт Лейк е направена през 1853 г.

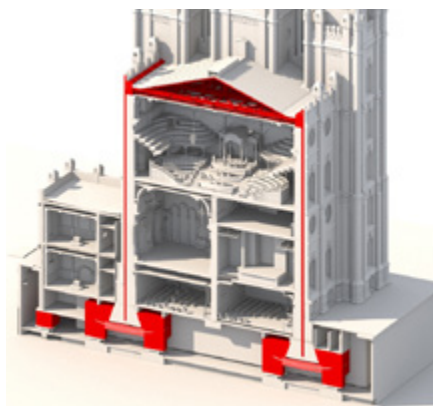


стабилна защита от земетресения. Като цяло, така ще се укрепи структурата на храма, за да може той да стои непоклатим, дори докато земята и околностите са повлияни от сеизмично събитие.

Обновяването на храма, при което ще се използва тази технология, беше обявено от Първото президентство миналата година. Под ръководството на Председателстващото епископство, строителните работи започнаха преди няколко месеца, през януари 2020 г. Очаква се да бъдат завършени за около четири години.

Да се грижим за своята лична основа

Докато мисля за следващите четири години от историята на този красив, величествен, почитан и



Предложеното сеизмично обновяване на храма Солт Лейк се смята за най-иновативното инженерство с цел земетръсна защита.

будещ удивление храм Солт Лейк, си представям по-скоро *обновяване*, отколкото просто затворени врати! По подобен начин можем да се питаме: „Как това значително обновяване на храма Солт Лейк може да ни вдъхновява да започнем свое духовно обновяване, преустройство, прераждане, съживяване или възстановяване?“

Ако се вгледаме в себе си, може да открием, че за нас и семействата ни също би било добре да полагаме усилия за поддръжка и обновяване, дори и в сеизмично отношение! Можем да започнем този процес, като се запитаем:

„Каква е моята основа?“

„Кои са моите широки, стабилни и здрави крайъгълни камъни, образуващи моята лична основа и върху които е изградено свидетелството ми?“

„Кои са основните елементи на духовната и емоционалната ми същност, които ще позволяват на мен и семейството ми да оставаме твърди и непоклатими, и дори да устояваме на разлюляващи земята мощни сеизмични събития, които със сигурност ще се случват в живота ни?“

Тези събития, подобни на земетресенията, често са трудни за предвиждане и имат най-различна интензивност – борба с въпроси или съмнения, страдания или несподи, преодоляване на лични

обиди от ръководители на Църквата и членове, проблеми с учения или правила. Най-добрата защита срещу тях се състои в нашата духовна основа.

Кои са духовните крайъгълни камъни на нашия личен и семеен живот? Може да са простите, ясни и скъпоценни принципи на живота според Евангелието – семейна молитва, изучаване на Писанията, особено четене на Книгата на Мормон, служение в храма, изучаване по програмата *Следвайте Ме, елате с Мен* и домашна вечер. Други полезни източници за укрепване на духовните ни основи може да включват Символът на вярата, прокламацията за семейството и „Живият Христос“.

За мен принципите, включени във въпросите, обсъждани във връзка с получаването на храмова препоръка, са силна база за духовна основа, особено първите четири въпроса. Гледам на тях като на духовни крайъгълни камъни.

Разбира се, тези въпроси са ни познати, тъй като президент Ръсел М. Нелсън ги прочете един по един по време на последната обща конференция.

1. Вярвате ли в Бог, Вечния Отец, Неговия Син Исус Христос и Светия Дух, и имате ли свидетелство за Тях?
2. Имате ли свидетелство за

Единението на Исус Христос и за Неговата роля като ваш Спасител и Изкупител?

3. Имате ли свидетелство за Възстановяването на Евангелието на Исус Христос?
4. Подкрепяте ли президента на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни като пророк, гледач и откровител и като единствения човек на земята, упълномощен да упражнява всички ключове на свещеничеството?²⁸

Разбирате ли как можете да гледате на тези въпроси като на ценни елементи на личната ви основа, които да ви помагат да я изградите и укрепите? Павел учи ефесяните за църква, която е „съграден(а) върху основата на апостолите и пророците, като крайтъглен камък е сам Христос Исус, върху Когото цялото здание, стройно сглобено, расте за свят храм в Господа“⁹.

Едно от нещата, които ми носят най-голяма радост в живота, е да опознавам и да бъда вдъхновяван от членове на Църквата по света, които са живи примери за вяра в Исус Христос и Неговото Евангелие. Те са изградили здрави лични основи, които им позволяват да устояват на разтърсващите събития и трудностите в живота с твърдо разбиране и дълбока, трайна радост, въпреки болката и разочарованията.

За да покажа това на по-лично ниво, наскоро говорих на погребението на красива, енергична, млада съпруга и майка, а също и наша семейна приятелка. Тя беше бурна футболистка от първа лига в колежа, когато се запозна и омъжи за студент по дентална медицина. Бяха благословени с красива и изключително умна дъщеря. Тя смело се бореше с различни форми на рак в продължение на шест трудни години. Въпреки постоянните ѝ емоционални и физически страдания, тя се уповаваше на своя любящ Небесен Отец и нейните последователи в социалните медии често

цитираха известната ѝ фраза: „Бог е в детайлите“.

В една от своите публикации в социалните медии тя написа въпрос, който някой ѝ беше задал: „Как все още имаш вяра, въпреки всичките страдания в живота ти?“ Тя отговори твърдо със следните думи: „Защото вярата е това, което ми помага да преодолявам мрачните моменти. Това, че имам вяра, не означава, че нищо лошо няма да се случва. Вярата ми позволява да се надявам, че отново ще има светлина. И тази светлина ще е дори още по-ярка, защото ще съм преминала през мрака. Колкото и мрак да съм виждала през годините, съм виждала много повече светлина. Виждала съм чудеса. Усещала съм присъствието на ангели. Усещала съм как моят Небесен Отец ме носи. Нямаше да преживея нищо от това, ако животът беше лесен. Бъдещето ми в този живот може да е неизвестно, но вярата ми не е. Ако избира да нямам вяра, все едно избирам да ходя само в мрак. Защото без вяра остава единствено мрак“¹⁰.

Непоклатимото ѝ свидетелство в Господ Исус Христос, чрез нейните думи и дела, беше вдъхновение за другите. Въпреки че тялото ѝ беше слабо, тя помагаше на другите да стават по-силни.

Мисля за безбройните членове на Църквата, воини като тази сестра, които всеки ден вървят напред с вяра, стремейки се да бъдат верни и непоклатими ученици на нашия Спасител Исус Христос. Те се учат от Христос. Проповядват за Христос. Следват Неговия пример. Независимо дали в един или друг ден от живота си са на стабилна или люлееща се земя, тяхната духовна основа е силна и непоклатима.

Тези отдадени души разбират дълбокото значение на думите: „Основа на нашата вяра... са Божиите вечни слова. Те дават ни сила, за да победим, когато при Господ се ний приютим“¹¹ Безкрайно съм благодарен да мога да вървя сред тези, които са подготвили духовна основа,



достойни са за името *светии* и са достатъчно силни и сигурни да устояват на трудностите в живота.

Не мисля, че можем да изразим напълно колко важна е тази стабилна основа в живота ни. Още в ранна възраст децата от Неделното училище са учени на тази истина чрез песен:

*Мъж мъдър построил дом на скала,
и дъжд като заваля. ...
Валя, валя и прилив я заля,
Тази къща устоя¹².*

Писанията подкрепят това основно учение. Спасителят учи хората на американския континент:

„И ако винаги правите тези неща, ще бъдете благословени, защото ще сте *съградени на Моята канафа*.

Но всички от вас, които ще правят повече или по-малко от тези неща, *не са съградени на Моята канафа*, но са съградени на пясъчна основа; и когато завали дъждът и придойдат водите, и духнат ветровете, и се стоварят върху тях, те ще паднат“¹³.

Ръководителите на Църквата искрено се надяват, че значителните ремонти по храма Солт Лейк ще допринесат за изпълнението на

желанието на президент Бригъм Йънг да види „този храм изграден така, че да устои и през Милениума“. Нека през следващите години подобренията, които се правят по храма Солт Лейк, да ни мотивират и вдъхновяват като хора и семейства метафорично да бъдем „изграден(и) така, че да устои(м) и през Милениума“.

Ще постигнем това, като изпълняваме заръката на апостол Павел да полагаме „добра основа за в бъдеще, за да се хван(ем) за истинския (вечен) живот“¹⁴. Настоятелната ми молитва е духовните ни основи да бъдат сигурни и непоклатими, така че свидетелствата ни за Единението на Исус Христос и ролята Му като наш Спасител и Изкупител да се превръщат в крайъгълни камъни за нас, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. William Clayton journal, July 26, 1847, Church History Library, Salt Lake City.
2. Вж. „At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon,” *Deseret Evening News*, Aug. 30, 1897, 5; „Pioneers’ Day,” *Deseret Evening News*, July 26, 1880, 2; Wilford Woodruff journal, July 28, 1847, Church History Library, Salt Lake City.
3. „Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851,” *Deseret News*, Apr. 19, 1851, 241.
4. Вж. „The Temple,” *Deseret News*, Feb. 19, 1853, 130; „Minutes of the General Conference,” *Deseret News*, Apr. 16, 1853, 146; „Minutes of the General Conference,” *Deseret News*, Apr. 30, 1853, 150.
5. „Address by President Brigham Young,” *Millennial Star*, Apr. 22, 1854, 241.
6. „Remarks by President Brigham Young,” *Deseret News*, Oct. 14, 1863, 97.
7. Презентация на Председателстващото епископство за храма Солт Лейк до Първото президентство, окт. 2015 г.
8. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 121.
9. Ефесяните 2:20–21.
10. Публикация в социалните медии от Ким Олсън Уайт.
11. Основа на нашата вяра, *Химни*, № 55.
12. „Мъдрият мъж и глупавият мъж“, *Сборник детски песни*, с. 132; курсивът в оригинала е премахнат в този цитат.
13. 3 Нефи 18:12–13, курсив добавен.
14. 1 Тимотей 6:19, курсив добавен.



Съботна вечерна сесия | 4 април 2020 г.

От старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

Осанна и Алелуя – живият Исус Христос: същността на Възстановяването и Великден

*В това време на Осанна и Алелуя, пейте Алелуя –
защото Той ще царува во веки веков!*

Скъпи братя и сестри, с Осанна и Алелуя чествуваме живия Исус Христос по време на продължаващото Възстановяване и на Великден. Със съвършена обич, Спасителят ни казва: „(Вие) имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света“¹.

Преди няколко години, докато сестра Гонг и аз разговаряхме с едно прекрасно семейство, дъщеря им Айви срамежливо донесе своята цигулка в калъф. Тя вдигна ръка на цигулката, затегна го и го намаза с колофон. След това тя го сложи обратно в калъфа, направи реверанс и си

седна. Едва начинаеща, тя сподели всичко, което знаеше за свиренето на цигулка. Сега, години по-късно, Айви свири изящно.

В земния ни живот, всички приличаме на Айви и нейната цигулка. Започваме съвсем отначало. С упражнения и постоянство израстваме и ставаме все по-добри. С течение на времето свободата ни



Осло, Норвегия

на избор и нашите земни преживявания ни помагат да ставаме по-подобни на нашия Спасител, докато се трудим наравно с Него в лозето² и следваме заветната Му пътека.

Годишнините, включително тази 200-годишнина, показват модели-те на обновление³. Празнувайки продължаващото Възстановяване на Евангелието на Исус Христос, ние се подготвяме и за Великден. И в двата случая се радваме на завръщането на Исус Христос. Той е жив – не само тогава, но и сега; не само за някои, а за всички. Той дойде и идва, за да изцелява съкрушените по сърце, да избавя пленниците, да възвръща зрението на слепите и да освобождава угнетените⁴. Това включва всеки от нас. Неговите изкупващи обещания имат сила, независимо от нашето минало, настояще или тревогите ни за бъдещето.

Утре е Връбница. По традиция палмовите клонки са свещен символ за изразяване на радост в нашия Господ, както при *триумфалното влизане на Христос в Йерусалим*, където „голямо множество... взеха палмови клони и излязоха да Го посрещнат“⁵. (Може да ви е интересно да узнаете, че оригиналът на тази картина от Хари Андерсън е окачен в офиса на президент Ръсел М. Нелсън, точно зад неговото бюро.) В книгата Откровението онези, които възхваляват Бог и Агнеца правят това, „облечени в бели дрехи, с палмови клони в ръцете си“⁶. Освен „дрехи на праведност“ и „венци на слава“, са включени и палмови клонки в освещаващата молитва на храма Къртлънд⁷.

Разбира се, значението на Връбница е много повече от тълпи хора с палмови клонки, приветстващи Исус. На Връбница, Исус влиза в Йерусалим по начини, които верните разпознават като изпълнение на пророчество. Както Захария⁸ и авторът на Псалми пророкуват, нашият Господ влиза в Йерусалим, яхнал осел, докато тълпите съзнателно ликуват: „Осанна във висините!“⁹. Осанна означава „спаси сега“¹⁰.



ТРИУМФАЛНОТО ВЛИЗАНЕ НА ХРИСТОС В ЙЕРУСАЛИМ, ОТ ХАРИ АНДЕРСЪН

Тогава, както и сега, ние възклициваме: „Благословен да бъде онзи, който иде в името Господне“¹¹.

Седмица след Връбница е Великден. Президент Ръсел М. Нелсън учи, че Исус Христос „дошъл да заплати дълг, който не бил Негов, защото ние сме имали дълг, който не можем да изплатим“¹². Наистина, чрез Единението на Исус Христос всички Божии чеда могат да се „спас(ят) чрез подчинение на законите и обредите на Евангелието“¹³. На Великден пеем Алелуя. Алелуя означава „да възхваляваме Господа Йехова“¹⁴. Припевът Алелуя в ораторията на Хендел *Месия*, е обичано великденско явление, че Той е „Цар на царете и Господ на господарите“¹⁵.

Свещените събития между Връбница и Великден са в основата на Осанна и Алелуя. Осанна е молбата ни към Бог да спасява. Алелуя изразява нашата възхвала към Господ за надеждата за спасение и възвисяване. В Осанна и Алелуя си даваме сметка, че живият Исус Христос е същността на Великден и Възстановяването в последните дни.

Възстановяването в последните дни започва с видение – буквалното

явяване на Бог Отец и Неговия Син Исус Христос на младия Пророк Джозеф Смит. Пророкът Джозеф казва: „Ако можехте да получите небесно видение за 5 минути, ще знаете повече, отколкото от прочитането на всички книги, написани някога по темата“¹⁶. Тъй като небесата се отвориха отново, ние знаем и „вярваме в Бога, Вечния Отец, и в Сина Му Исус Христос и в Светия Дух“¹⁷ – небесното Божество.

В неделята на Великден, на 3 април 1836 г., в ранните дни на Възстановяването, живият Исус Христос се явява, след като храма Къртлънд е осветен. Виделите Го там свидетелстват за Него, съпоставяйки огън и вода: „Очите Му бяха като пламък от *огън*, косата на главата Му беше бяла като *чист сняг*, лицето Му светеше повече от *яркостта на слънцето*, а гласът Му беше като звука на *върхлитаци големи води*, тъкмо гласът на Йехова“¹⁸.

В онзи момент нашият Спасител заявява: „Аз съм първият и последният; Аз съм Този, Който живее, Аз съм Този, Който беше убит, Аз съм вашият ходатай пред Отца“¹⁹. Отново има съпоставяне – първият и последният, Който живее и Който



Уест Джордън, Юта, САЩ

беше убит. Той е Алфата и Омегата, началото и краят²⁰, Начинателят и Завършителят на нашата вяра²¹.

След явяването на Исус Христос, се явяват също Моисей, Илияс и Илия. По божествено поръчение, тези велики древни пророци възстановяват свещеническите ключове и власт. Така „ключовете на тази диспенсация се предават“²² в рамките на възстановената Му Църква, за да благославят всички Божии чеда.

Идването на Илия в храма Къртлгънд също изпълнява старозаветното пророчество на Малахия, че Илия ще се завърне „преди да дойде великият и страшен ден Господен“²³. Това събитие – появата на Илия – съвпада, макар и не случайно, с еврейската Пасха, която по традиция се изпълнява в благоговейно очакване на завръщането на Илия.

Много отдадени еврейски семейства заделят място за Илия на масата си за Пасхата. Мнозина пълнят една чаша догоре, за да го поканят и приветстват. А някои по време на ритуала Седер на традиционната Пасха, изпращат едно дете до вратата, оставена понякога леко откритата, за да види дали Илия не е навън и чака да бъде поканен²⁴.

В изпълнение на пророчеството и като част от обещаното възстановяване на всички неща²⁵, Илия е дошъл според обещанието, на Великден и с настъпването на Пасхата. Той е донесъл запечатващата власт

за свързване на семействата на земята и в небесата. Както Мороний учи Пророка Джозеф относно Илия: „Той ще посади в сърцата на децата обещанията, направени на бащите, и сърцата на децата ще се обърнат към бащите им. Ако не беше тъй – продължава Мороний, – цялата земя би била напълно опустошена при (Господното) пришествие“²⁶. Духът на Илия, проявление на Светия Дух, ни връща към нашите поколения – минали, настоящи и бъдещи – в родословието ни, нашите истории и храмова работа.

Нека също накратко си припомним какво е значението на Пасхата. Пасхата е спомен за избавлението на чедата Израилеви от 400-годишно робство. Книгата Изход разказва как това избавление се случва след напасти от жаби, въшки, мухи, смърт на добитък, циреи, пришки, градушка и огън, скакалци и непрогледна тъмнина. Последната напасть застрашава със смърт първородните в земята, но не и в дома Израилев – условието е тези домакинства да намажат с кръвта на първородното в стадото си, което е без несъвършенства, трегерите на вратите си²⁷.

Ангелът на смъртта подминава домовете, отбелязани със символичната кръв на агнето²⁸. Това „подминаване“ или преодоляване представлява Исус Христос, Който накрая преодолява смъртта.

Всъщност, изкупващата кръв на Агнеца Божий дава на нашия Добър Пастир сила да събира народа Си навсякъде и при всякакви обстоятелства в безопасността на Своето стадо и от двете страни на завесата.

По-важно, Книгата на Мормон описва „силата и Възкресението на Христа“²⁹ – същността на Великден – по отношение на две възстановявания.

Първо, възкресението включва физическото възстановяване на „съответна(та) и съвършена снага“ – „всеки крайник, и всяка става ще бъдат възстановени към тялото си; да, дори косъм от главата не ще бъде изгубен“³⁰. Това обещание дава надежда на онези, които са изгубили крайник, зрение, слух или не могат да се движат, или са претърпели други загуби при тежка болест, психично заболяване или друг вид ограничена дееспособност. Той ни открива. И ни изцелява.

Второто обещание на Великден и на Единението на нашия Господ е, че „всички неща ще бъдат възстановени в съответния им ред“³¹. Това духовно възстановяване отразява нашите дела и желания. Като хляб, хвърлен по вода³², то възстановява това, „което е добро“, „праведно“, „справедливо“ и „милостиво“³³. Не е чудно, че пророкът Алма използва думата *възстановявам* 22 пъти³⁴, като ни подтиква да „действа(ме) справедливо, съди(м) праведно и непрестанно върши(м) добро“³⁵.

Тъй като „самият Бог извършва Единение за греховете на света“³⁶, Господното Единение може да възстанови не само минали неща, но и бъдещи. Тъй като познава нашите болки, страдания, болести и „изкушения от всякакъв вид“³⁷, Той с милост ще ни утешава според нашите немощи³⁸. Тъй като Бог е „съвършен, справедлив Бог, а също и милостив Бог“, планът на милостта може „да задоволи изискванията на правосъдието“³⁹. Покайваме се и даваме най-доброто от себе си. Той

ни обгръща завинаги „в обятията на любовта (Си)“⁴⁰.

Днес празнуваме Възстановяването и Възкресението. Заедно с вас се радвам и свидетелствам за продължаващото Възстановяване на пълнотата на Евангелието на Исус Христос. Започнали преди двеста години, светлината и откровението продължават да прииждат чрез живия пророк на Господ и Неговата Църква, носеща името Му – Църквата на Исус Христос на светите от последните дни – както и чрез лично откровение и вдъхновение посредством божествения дар на Светия Дух.

Заедно с вас, седмица преди Великден, давам свидетелство за Бог, нашия Вечен Отец и за Неговия Възлюбен Син, живия Исус Христос. Смъртни мъже са били жестоко разпъвани на кръст и по-късно възкресени. Но единствено живият Исус Христос в свършената Си възкресена форма все още носи белезите на разпятието върху Своите ръце, нозе и ребра. Единствено Той може да каже: „На дланите Си съм те врязал“⁴¹. Единствено Той може да каже: „Аз съм Този, Който беше издигнат. Аз съм Исус, Който беше разпнат. Аз съм Синът Божий“⁴².

Подобно на малката Айви и нейната цигулка, ние сме в известен смисъл начинаещи. Наистина „око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, всичко това е приготвил Бог за тези, които Го обичат“⁴³. В тези времена можем много да учим за Божията добрина и за нашия божествен потенциал, който се реализира чрез нарастване на Божията любов в нас, когато Го търсим и взаимно си служим едни на други. По нови начини и на нови места, ние можем да действаме и да ставаме по-добри, ред по ред, доброта след доброта, самостоятелно и заедно.

Скъпи братя и сестри по света, като се събираме и се учим заедно, вашата вяра и добрина ме изпълват с чувство на евангелско приключение и благодарност. Вашето

свидетелство и преживявания в Евангелието укрепват моето свидетелство и преживявания. Вашите притеснения и радости, любовта ви към Божието семейство и общност от светии, както и придобитият от вас опит за възстановената истина и светлина, увеличават моята пълнота на възстановеното Евангелие, чиято същност е живият Исус Христос. Заедно призоваваме Господ: „В слънчев и в мрачен ден до (нас) бъди!“⁴⁴ Заедно, сред бремето и грижите, можем да броим многото си благословии⁴⁵. В дребните житейски дела и малките и прости неща можем да виждаме как се осъществяват велики дела в живота ни⁴⁶.

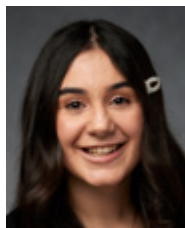
„И ще стане така, че праведните ще бъдат отбрани изсред всички народи и ще дойдат в Сион, песйки песни на вечна радост“⁴⁷. В това време на Осанна и Алелуя, пейте Алелуя – защото Той ще царува во веки веков! Възклицавайте Осанна на Бог и Агнец! В свято то име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Йоан 16:33.
2. Вж. Яков 5.
3. Както е пророкувано в Писанията, в човешката история има периоди или цикли на духовен упадък, които наричаме вероотстъпничество или отпадане, както и периоди на подновена светлина, които наричаме духовно възстановяване; вж. например 2 Солуняните 2:3.
4. Вж. Лука 4:18.
5. Йоан 12:12–13, вж. също Матей 21:8–9, Марк 11:8–10.
6. Откровението 7:9.
7. Вж. Учение и завети 109:76.
8. Вж. Захария 9:9.
9. Матей 21:9.
10. Вж. Bible Dictionary, „Hosanna.“ От старозаветни времена, развяването на палмови клонки съпътства молбата: „Избави ни сега, моля Ти се. О, Господи!“. Псалми 118:25 съдържа пълния израз на традиционната хиастична молба към Месията: „Избави ни (сега), молим се. О, Господи! Молим се, изпрати благоденствие“.
11. Псалми 118:26, вж. също 3 Нефи 11:17.
12. Ръса М. Нелсън, в *Handel's Messiah: Debtor's Prison* (video), ChurchofJesusChrist.org/media-library.
13. Символът на вярата 1:3.
14. Вж. Bible Dictionary, „Hallelujah.“
15. George Frideric Handel, *Messiah*, ed. T. Tertius Noble (1912), viii; вж. също Откровението 17:14.



16. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 447.
17. Символът на вярата 1:1.
18. Учение и завети 110:3, курсив добавен.
19. Учение и завети 110:4.
20. Вж. Откровението 1:8; 3 Нефи 9:18; Учение и завети 19:1, 38:1, 45:7.
21. Вж. Евреите 12:2, Мороний 6:4.
22. Учение и завети 110:16.
23. Малахия 4:5.
24. Вж. Stephen D. Ricks, „The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover,” *BYU Studies*, vol. 23, no. 4 (1986), 483–86, byustudies.byu.edu.
25. Вж. Учение и завети 86:10, вж. също Деяния 3:19–21.
26. Джозеф Смит – История 1:39, през последните години мнозина са давали особено значение на притежателното местоимение „техен“.
27. Вж. Изход 7–12.
28. Вж. Изход 12:23.
29. Алма 41:2.
30. Алма 40:23.
31. Алма 41:4.
32. Вж. Еклисиаст 11:1.
33. Алма 41:13.
34. *Думите възстановяването, възстановена, възстановени* или други техни форми се появяват 22 пъти в Алма 40:22–24 и в Алма 41, като наблягат на физическото и духовно възстановяване.
35. Алма 41:14.
36. Алма 42:15.
37. Алма 7:11.
38. Вж. Алма 7:12.
39. Алма 42:15.
40. 2 Нефи 1:15.
41. Исайя 49:16, 1 Нефи 21:16.
42. Учение и завети 45:52.
43. 1 Коринтяните 2:9.
44. „До мен бъди!“, *Химни*, № 105.
45. Вж. „Брой благословиите си“, *Химни*, № 152.
46. Вж. Алма 37:6.
47. Учение и завети 45:71.



От Лауди Рут Каук

Член на 14-и (испаноговорящ) район Слейт Каньон,
кол Прово, Юта

Как свещеничеството благославя младежите

*Чрез свещеничеството можем да бъдем
въздигани. Свещеничеството внася светлина
в живота ни.*

Благодарна съм да бъда тук. Когато първоначално разбрах, че ще имам възможността да ви говоря днес, се почувствах много развълнувана, но едновременно с това – и много смирена. Дълго време мислих какво бих могла да споделя и се надявам Духът да ви говори пряко чрез моето послание.

В Книгата на Мормон, преди да почине, Лехий дава благословия на всеки от синовете си, която им помага да видят своите силни страни и вечен потенциал. Аз съм най-малката от осем деца и миналата година за пръв път бях единственото дете у дома. Липсата на моите братя и сестри всъщност и това не винаги да има с кого да поговориш бе трудно за мен. Имаше нощи, през които се чувствах много самотна. Благодарна съм за моите родители, които опитваха всичко възможно да ми помагат. Например моят баща ми даде свещеническа благословия за утеха в един особено труден момент. След неговата благословия нещата не се промениха веднага, но аз можех да чувствам мира и обичта на моя Небесен Отец и на моя баща. Чувствам

се благословена да имам достоен баща, който може да ми дава свещенически благословии, когато се нуждаю от тях, и който ми помага да виждам моите силни страни и вечен потенциал, точно както е направил Лехий, когато е благословил децата си.

Независимо от вашите обстоятелства, вие винаги можете да имате достъп до свещеническите благословии. Чрез близки, приятели, служещи братя, свещенически ръководители, и Небесен Отец, Който никога няма да ви разочарова, можете да получавате благословиите

на свещеничеството. Старейшина Нийл Л. Андерсън казва: „Благословиите на свещеничеството са много по-висши от човека, който е помолен да даде този дар. ... Ако сме достойни, обредите на свещеничеството обогатяват живота ни“¹.

Не се колебайте да помолите за благословия, когато се нуждаете от допълнително напътствие. В нашите трудни моменти имаме нужда Духът да ни помага най-много. Никой не е съвършен и всички ние изпитваме трудности. Някои от нас страдат от тревожност, депресия, пристрастяване или чувстват, че не са достатъчно добри. Свещеническите благословии могат да ни помагат да преодоляваме тези трудности и да получаваме мир, като продължаваме напред в бъдещето. Надявам се, че се стремим да живеем праведно, за да получаваме тези благословии.

Друг начин, по който свещеничеството ни благославя, е чрез патриархалните благословии. Научих се да се обръщам към патриархалната си благословия, когато се чувствам тъжна или самотна. Моята благословия ми помага да виждам потенциала си и конкретния план, който Бог има за мен. Дава ми утеха и ми помага да виждам отвъд моята земна перспектива. Напомня ми за моите дарби и за благословиите, които ще получа, ако живея достойно. Също така ми помага да не забравям и да се чувствам спокойна, че Бог ще ми дава отговори и ще



Сао Пауло, Бразилия

ми отваря врати в точния момент, когато имам най-голяма нужда.

Патриархалните благословии ни подготвят да се завърнем да живеем с нашия Небесен Отец. Знам, че патриархалните благословии идват от Бог и могат да ни помагат да превръщаме слабите си страни в силни. Това не са послания от ясновидци; тези благословии ни казват това, което трябва да чуем. Те са като ляхона за всеки един от нас. Когато поставяме Бог на първо място и имаме вяра в Него, Той ще ни води през нашата собствена „пустош“.

Както Бог е благословил Джозеф Смит със свещеничеството, за да могат благословиите на Евангелието да бъдат възстановени, по същия начин ние можем да получаваме благословиите на Евангелието в живота си чрез свещеничеството. Всяка седмица имаме привилегията и възможността да вземем от причастието. Чрез този свещенически обред може винаги да имаме Духа да бъде с нас, което може да ни очисти и пречиства. Ако чувствате, че трябва да премахнете нещо от живота си, обърнете се към ръководител, на когото имате доверие и който може да ви помогне да се върнете на правилната пътека. Нашите ръководители могат да ни помагат да получаваме достъп до пълната сила на Единението на Исус Христос.

Благодарение на свещеничеството, ние можем също така да получаваме благословиите на храмовите обреди. Откакто мога да посещавам храма, си поставих за цел да правя това редовно като мой приоритет. Като отделям време и правя необходимите жертви да бъда по-близо до моя Небесен Отец в Неговия свят дом, аз съм благославяна да получавам откровения и подтици, които наистина ми помагат в живота.

Чрез свещеничеството можем да бъдем въздигани. Свещеничеството внася светлина в живота ни. Старейшина Робърт Д. Хейлз казва: „Без силата на свещеничеството „цялата земя би била напълно опустошена“



(вж. У. и З. 2:1–3). Не би имало светлина, нито надежда – само тъмнина“².

Бог ни оказва подкрепа. Той желае да се завърнем при Него. Той ни познава лично. Той ви познава. Той ни обича. Той винаги знае за нашето положение и ни благославя, дори когато чувстваме, че не го заслужаваме. Той знае от какво се нуждаем и кога се нуждаем.

„Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори;

Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на

този, който хлопа, ще се отвори“ (Матей 7:7–8).

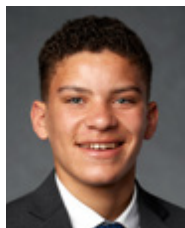
Ако все още нямате свидетелство за свещеничеството, насърчавам ви да се молите да узнаете за себе си за неговата сила, след което да четете Писанията, за да чуете Божиите слова. Знам, че ако полагаме усилия да получаваме силата на Божието свещеничество в живота си, ще бъдем благославяни. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Нийл А. Андерсън, „Силата на свещеничеството“, *Ляхона*, ноем. 2013 г., с. 92.
2. Robert D. Hales, „Blessings of the Priesthood“, *Ensign*, Nov. 1995, 32.



НА ВАС, СЛУЖИТЕЛИ МОИ, ОТ ЛИНДА КЪРЛИ КРИСТЕНСЕН И МАЙКЪЛ МАЛП



От Енцо Серж Петело

Член на район Медоу Ууд, кол Прово Юта Еджмонт

Как свещеничеството благославя младежите

Дадена ни е възможността да служим като ангели, да проповядваме Евангелието по всички континенти на земята и да помагаме на хората да идват при Христос.

Братя и сестри, наистина съм благодарен да ви говоря тази историческа вечер за свещения дар на свещеничеството и за чудната сила, която то има, да благославя младежите в тази диспенсация. Моля се въпреки несъвършенствата ми, Духът да ми помага да преподавам истината.

Първото президентство напомня на носителите на свещеничеството на Аарон: „Живеете във време на големи възможности и предизвикателства – време, в което е било възстановено свещеничеството. Вие имате властта да отслужвате обредите на Аароновото свещеничество. Ако упражнявате тази власт с молитва и достойнство, ще благословите изобилно живота на хората около вас“¹. На нас, младите мъже, в Църквата също ни се напомня, че сме „възлюбени Божии (синове) и че Той има за (нас) работа за вършене“². Ние помагаме в Неговото дело да осъществява „безсмъртието и вечния живот на човека“ (Моисей 1:39).

Свещеничеството е властта да се отслужват обредите и заветите

на Евангелието на Спасителя за достойните да ги получават. Чрез тези свещенически обреди и свети завети идват пълните благословии от Единението на Спасителя, които ни помагат да постигнем божествената си съдба.

Джозеф Смит е млад мъж, когато е призван от Бог да възстанови Евангелието на Исус Христос и за това му е дадено свещеничеството, което той упражнява, за да благославя цялото човечество. В Учение

и завети 135 са описани много от благословиите, които Джозеф дава на младежите от тази диспенсация. Цитирам: „Джозеф Смит... направи за спасението на хората на този свят повече от всеки друг човек, живял някога на него, с изключение само на Исус. ... Той извади наяве Книгата на Мормон... изпрати пълнотата на вечното Евангелие... до четирите краища на земята; донесе откровенията и заповедите, които съставят тази книга на Учение и завети... събра много хиляди светии от последните дни... и остави слава и име, които не могат да бъдат унищожени“ (Учение и завети 135:3).

За да можем пълноценно да служим като Джозеф, трябва да сме достойни да упражняваме свещеническата власт на Господ. Докато превеждат Книгата на Мормон, Джозеф и Оливър Каудъри пожелават да бъдат кръстени, но нямат необходимата за това власт. На 15 май 1829 г. те коленичат в молитва и са посетени от Йоан Кръстител, който им дава ключовете и властта на свещеничеството на Аарон, казвайки: „На вас, съслужители мои, в името на Месията, аз предавам свещеничеството на Аарон, което държи ключовете за служението на ангелите и на Евангелието на покаянието, и на кръщението чрез пълно потапяне за опрощение на греховете“ (Учение и завети 13:1).

Дадена ни е възможността да служим като ангели, да проповядваме Евангелието по всички континенти на земята и да помагаме на хората



Ийгъл Маунтин, Юта, САЩ

да идват при Христос. Чрез тази служба се трудим заедно с Йоан Кръстител, Мороний, Джозеф Смит, президент Ръсел М. Нелсън и други усърдни Господни служители.

Нашата свещеническа служба ни сплотява с онези, които отдадено следват Господните учения, а това знам, че може да е трудно, когато изпитваме трудностите на младежките години. Но ако сме единни с тези съслужители на Господ при извършването на Неговото дело, ще бъдем укрепвани срещу изкушенията и измамите на противника. Можете да бъдете светлина за всички, които са неуверени. Светлината във вас ще блести толкова ярко, че всички, с които общувате, ще бъдат благославяни само от присъствието ви. Понякога може да е трудно да усещаме присъствието на нашите духовни колеги, но съм благодарен да знам, че съм член на един изпълнен с вяра свещенически кворум, с който мога да работя, за да се доближавам до Христос.

Заедно с нашите приятели и близки, Светият Дух е един от нашите най-верни и надеждни спътници. Но за да имаме Неговото постоянно спътничество, ние трябва да поставяме себе си в ситуации и на места, където Той ще желае да присъства. Това може да започне в нашите собствени домове, като се стремим да ги превръщаме в едно свято място, участвайки в ежедневно изучаване на Писанията и молитви с нашите близки и, по-важното, като лично изучаваме Писанията и се молим самостоятелно.

В началото на тази година имах възмущаваща и смиряваща възможност да помогна на сестричката ми Оушън да напредне по заветната пътека, като приеме поканата да бъде кръстена и да изпълни едно от изискванията за влизане в селестиялното царство. Тя отложи кръщенето си с един месец, докато бях ръкоположен в сан свещеник, за да ми даде привилегията да извърша обряда, а другите ни сестри също бяха привилегировани да действат



под свещеническо възложение и да бъдат свидетели. Докато стояхме от двете страни на басейна и се подготвихме да влезем във водата, видях колко е развълнувана, също като мен. Чувствах единство с нея в резултат на правилното ѝ решение. Тази възможност да упражня свещеничеството изискваше от мен да съм по-внимателен и по-старателен, живеейки според Евангелието. За да се подготвя, през тази седмица посещавах храма всеки ден, подкрепян от мама, баба и една от сестрите ми, за да извършвам кръщения за мъртвите.

Това преживяване ме научи много за свещеничеството и за това как мога достойно да го упражнявам. Знам, че всички носители на свещеничеството могат да изпитват същото чувство, когато следват примера на Нефи „(да) отида(т) и (да) сторя(т)“ (вж. 1 Нефи 3:7). Не може да седим бездейно и да очакваме, че Господ ще ни използва във великото Си дело. Не трябва да чакаме онези, които се нуждаят от помощта ни, да ни намерят. Наш дълг като носители на свещеничеството е да сме примери и да сме Божии свидетели. Ако вземаме решения, които пречат на вечния ни напредък, трябва да се променим сега. Сатана ще полага

всякакви усилия да ни държи в плътско състояние, в което да търсим удоволствия. Но аз знам, че ако полагаме усилия, намираме хората, които да ни подкрепят, и се покаяваме всеки ден, последвалите благословии ще са невероятни и животът ни ще се промени завинаги, докато напредваме по заветната пътека.

Знам, че това е истинната Църква на Исус Христос, нашият Спасител, Който е предал ключовете на свещеничеството на Своите апостоли, а те ги използват, както за да ни напътстват, особено в тези трудни времена, така и за да подготвят света за Неговото завръщане.

Знам, че Джозеф Смит е пророкът на Възстановяването и че президент Нелсън е нашият жив пророк днес. Нека всички изучаваме живота на тези велики носители на свещеничеството и се стремим да ставаме по-добри всеки ден, за да сме готови да се срещнем с нашия Създател. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Послание от Първото президентство, в *Да изпълним своя дълг към Бог* (брошура, 2010 г.), с. 5.
2. Тема на кворума на свещеничеството на Аарон, в *Общ наръчник с инструкции: да служим в Църквата на Исус Христос на светлите от последните дни*, 10.1.2, ChurchofJesusChrist.org.



От Джийн Б. Бингам
Обща президентка на Обществото за взаимопомощ

Единни в извършването на Божието дело

Най-ефективният начин да изпълняваме божествения си потенциал е да работим заедно, благославяни от силата и властта на свещеничеството.

Скъпи прекрасни сестри и братя, удоволствие е да бъда с вас. Откъдето и да слушате, изпращам прегръдки на своите сестри и сърдечни ръкостискания на своите братя. Заедно сме част от Господното дело.

Когато си мислим за Адам и Ева, често първата ни представа е за идиличния им живот в Едемската градина. Представям си как времето винаги е прекрасно – нито твърде горещо, нито твърде студено – и че около тях растат изобилие от вкусни плодове и зеленчуци, за да могат да ядат, когато пожелаят. Тъй като това е нов свят за тях, има много за откриване и затова всеки ден е интересен, докато общуват с животните и разглеждат прекрасната градина около себе си. Дадени са им и заповеди, които да спазват, и те подхождат по различни начини към тези указания, което причинява известно първоначално безпокойство и объркване¹. Но чрез решения, които променят живота им завинаги, те се научават да работят заедно

и стават сплотени при осъществяването на целите, които Бог има за тях и за всички Свои чеда.

Представете си сега същата двойка като смъртни. Налага им се да се трудят, за да имат храна, някои от животните считат *тях* за храна и имат трудности, които могат да преодолеят, само ако се съветват един с друг и се молят заедно. Вероятно поне няколко пъти имат различия в мненията относно това как да се справят с тези трудности. Обаче чрез Падението научават, че е важно да действат в



единство и любов. В обучението, което получават от божествени източници, те са учени на плана на спасение и принципите на Евангелието на Исус Христос, които правят плана осъществим. Тъй като разбират, че земната им цел и вечната им цел съвпадат, те намират удовлетворение и имат успех в това да се учат да работят заедно в любов и праведност.

Когато им се раждат деца, Адам и Ева ги учат на това, което са научили от небесни пратеници. Те се съсредоточават върху това да помагат на децата си също да разберат и приемат тези принципи, които ще им носят щастие в този живот, а също и ще ги подготвят да се завърнат при своите Небесни Родители, след като са израснали в способностите си и са доказали послушанието си пред Бог. Докато правят това, Адам и Ева се научават да ценят различните си силни страни и се подкрепят един друг в работата си, която има вечна значимост².

Векове и хилядолетия отминават, а яснотата за вдъхновения и взаимозависим принос на мъжете и жените се притъпява поради погрешна информация и неправилни схващания. През времето от онова чудно начало в Едемската градина до сега противникът има голям успех в целта си да разделя мъжете и жените в опитите си да завладява душите им. Луцифер знае, че ако може да унищожи единството между мъжете и жените, ако може да обърка разбирането ни за божествената ни ценност и заветните ни отговорности, той ще успее да унищожи семействата, които са важните единици на вечността.

Сатана използва сравняването като средство за създаване на усещане за превъзходство или малоценност, прикривайки вечната истина, че вродените разлики между мъжете и жените са дадени от Бог и са еднакво ценни. Той се опитва да омаловажи приносите на жените както за семейството, така и в гражданското общество, като



така намалява положителното им влияние. Целта му е да насърчава борбите за надмощие, а не оценяване на уникалния принос на мъжете и жените, които се допълват едни други и водят до единство.

И така през годините и по целия свят като цяло изчезва пълното разбиране за божествено взаимнозависимите и все пак различни отговорности и принос на жените и мъжете. Жените в много общества стават подчинени на мъжете вместо равностойни партньори, като дейностите им са силно ограничени. Духовният напредък почти спира през тези мрачни времена, всъщност малко духовна светлина може да достига до умове и сърца, изпълнени с традиции на доминиране.

И тогава блесва светлината на възстановеното Евангелие, „пояр(ка) от слънцето“³, когато Бог Отец и Неговият Син Исус Христос се явяват на момчето Джозеф Смит в началото на пролетта на 1820 г., в онази свята горичка в северната част на щата Ню Йорк. С това събитие започва съвременно изливане на откровения от небесата. Един от първите възстановени елементи на първоначалната Христова Църква е властта на свещеничеството на Бог. Докато Възстановяването продължава, мъжете и жените започват отново да осъзнават важността и потенциала на работата като

партньори, упълномощени и насочвани от Него в този свят труд.

През 1842 г., когато жените от Църквата пожелават да сформират официална група, която да подпомага делото, президент Джозеф Смит е вдъхновен да ги организира „под ръководството на свещеничеството по образец на свещеничеството“⁴. Той казва: „Предавам отговорността на вас в името на Бог; ... това е началото на по-добри времена“⁵. И оттогава насам постепенно започват да се появяват все повече образователни, политически и икономически възможности за жените по света⁶.

Тази нова организация за жени, наречена Общество за взаимопомощ, се различава от другите тогавашни женски общества, защото е установена от пророк, който действа със свещеническа власт да даде на жените власт, свещени отговорности и официални позиции в структурата на Църквата, а не отделно от нея⁷.

От времето на Пророка Джозеф Смит до днес продължаващото възстановяване на всички неща е донесло прозрение за нуждата от властта и силата на свещеничеството, които да помагат както на мъжете, така и на жените при изпълнението на техните божествено постановени отговорности.

Неотдавна бяхме учени, че жените, които са отделени под ръководството на носител на свещенически ключове, действат със *свещеническа власт* в своите призвания⁸.

През октомври 2019 г. президент Ръсел М. Нелсън учи, че жените, които са надарени в храма, имат *свещеническа сила* в живота си и в домовете си, ако спазват светите завети, които са сключили с Бог⁹. Той обяснява, че „небесата са точно толкова отворени за *жените*, надарени с Божията свещеническа сила, произтичаща от свещенически завети, колкото и за мъжете, носители на свещеничеството“. И той насърчава всички сестри „да черп(ят) свободно от силата на Спасителя, за да помагат на (своето) семейство и обичаните от (тях) хора“¹⁰.

Какво означава това за мен и за вас? Как разбирането за свещеническата власт и сила променя живота ни? Един от ключовете е да разберем, че когато жените и мъжете работят заедно, постигаме много повече, отколкото ако работим поотделно¹¹. Нашите роли се допълват, не се конкурират. Както вече отбелязах, макар че не биват ръкополагани в свещенически санове, жените са благословени със свещеническа сила, ако спазват сключените от тях завети и действат със



Сиракюз, Юта, САЩ

свещеническа власт, когато бъдат отделени в призование.

Един прекрасен августовски ден имах привилегията да седна с президент Ръсел М. Нелсън в реконструирания дом на Джозеф и Ема Смит в Хармони, щата Пенсилвания, близо до мястото, където в тези последни дни е възстановено свещеничеството на Аарон. Докато говорехме, президент Нелсън спомена важната роля, която жените имат във Възстановяването.

Президент Нелсън: „Един от най-важните аспекти, който ми се напомня, когато дойда на това място на възстановяването на свещеничеството, е важната роля, която жените имат във Възстановяването.

Когато Джозеф за пръв път започва да превежда Книгата на Мормон, кой записва? Той записва малко, но не много. Ема се заема.

После се сещам как Джозеф отива да се моли в горичката близо до дома им в Палмира, Ню Йорк. Къде отива? Отива в Священата горичка. Защо отива там? Защото именно там ходи майка му, когато иска да се моли.

Това са само две от жените, които имат важна роля във възстановяването на свещеничеството и Възстановяването на Църквата. Несъмнено можем да кажем, че съпругите ни са също толкова важни, колкото са били тези жени тогава. Разбира се, че са“.

Подобно на Ема, Луси и Джозеф, ние сме най-ефективни, когато желаем да се учим един от друг и сме единни в целта си да станем ученици на Исус Христос и да помагаме на другите по пътя.

Учени сме, че „свещеничеството благославя живота на Божиите чедата по безброй начини. ... В (църковни) призования, храмови обреди, семейни взаимоотношения и тихо, лично служение, жените и мъжете светии от последните дни вървят напред със свещеническа сила и власт. Взаимната зависимост на мъжете и жените в изпълнението на делото на Бог чрез Неговата сила е

основен аспект на Евангелието на Исус Христос, възстановено чрез Пророка Джозеф Смит“¹².

Единството е важно за божественото дело, което имаме привилегията и призованието да осъществяваме, но това не се случва просто така. Изискват се усилия и време наистина да се съветваме един друг – да се изслушваме, да разбираме гледните си точки и да споделяме преживявания, но този процес води до по-въдъхновени решения. Дали у дома или в църковните ни задължения, най-ефективният начин да постигнем своя божествен потенциал е да работим заедно, благославяни от силата и властта на свещеничеството в нашите различни, но допълващи се роли.

Как изглежда това партньорство в живота на сключилите завети жени днес? Нека ви дам един пример.

Алисън и Джон имат уникално партньорство. Те се състезават с тандемен велосипед на дълги и къси дистанции. За да имат успех, двамата колоездачи трябва да бъдат в хармония. Трябва да се накланят в една и съща посока в правилния момент. Никой не може да доминира над другия, а трябва да общуват ясно и всеки да върши своята част. Капитанът отпред контролира

спирачките и кога да се изправят. Другият отзад трябва да следи какво се случва и да има готовност да вложи повече сила, ако изостават малко или да забави, ако са твърде близо до други състезатели. Те трябва да се подкрепят един друг, за да напредват и да постигнат целта си.

Алисън обяснява: „В началото човекът отпред казваше „Стани“, когато трябваше да ставаме и „Спирачки“, когато трябваше да спираме да въртим педалите. След известно време човекът отзад се научи да разпознава кога този отпред се гласи да стане или да спре да върти педалите и нямаше нужда и от дума. Научихме се да усещаме как е другият и да разпознаваме кога му е трудно и после да се опитаме да поемем повече заради него. Всичко е доверие и съвместна работа“¹³.

Джон и Алисън са единни не само на велосипеда си, те са единни и в брака си. Всеки от тях желае щастието на другия повече от своето собствено, всеки търси доброто в другия и се стреми да преодолява в себе си това, което не е толкова добро. Те се редуват във водачеството и допълнителните усилия, когато на другия партньор му е трудно. Всеки цени приноса на другия и намира по-добри отговори



Прово, Юта, САЩ



вършат сами или да чакат да им се казва какво да правят¹⁸.

Зачитането на жените като важни участници не е свързано със създаването на еднаквост, а с разбирането на доктринална истина. Вместо да създаваме програма за постигането на това, можем активно да се стараем да ценим жените така, както го прави Бог – като важни партньори в делото по спасение и възвисяване.

Готови ли сме? Ще

за трудностите им, когато съчетават талантите и възможностите си. Те наистина са обвързани един с друг чрез Христова любов.

Важно е в това време на послания за „първо аз“, които са навсякъде, да сме по-настроени съгласно божествения модел на съвместна работа в единство. Жените наистина притежават отличителни, божествени дарове¹⁴ и са им дадени уникални отговорности, но те не са повече или по-малко важни от даровете и отговорностите на мъжете. *Всички* те са предвидени и нужни, за да се осъществява божествения план на Небесния Отец да даде на всяко от Неговите чеда най-добрата възможност да изпълни божествения си потенциал.

Днес „се нуждаем от жени, които притежават смелостта и визията на нашата майка Ева“¹⁵, които в единство с братята си да довеждат души при Христос¹⁶. Мъжете трябва да станат истински партньори, а не да мислят, че само те са отговорни или да действат като „мними“ партньори, докато жените поемат по-голямата част от работата. Мъжете трябва да желаят да „пристъпят напред (и) заем(ат) своето изконно и необходимо място“¹⁷ като партньори и да не мислят, че трябва всичко да

се стремим ли да преодоляваме културните предразсъдъци и вместо тях да възприемаме божествени модели и практики, основани на учение? Президент Ръсел М. Нелсън ни кани да „върви(м) напред ръка за ръка в това свещено дело, ... (за да) пом(а)гаме на света да се подготв(я) за Второто пришествие на Господ“¹⁹. По този начин ще се научим да ценим приноса на всеки и ще увеличим ефективността, с която изпълняваме божествените ни роли. Ще изпитваме повече радост от всякога.

Нека всички изберем да станем единни по Господния вдъхновен начин, за да помагаме в напредъка на Неговото дело. В името на нашия възлюбен Спасител Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Битие 3:1–18, Моисей 4:1–19.
2. Вж. Моисей 5:1–12. От тези стихове учим относно истинското партньорство на Адам и Ева: те имат деца заедно (стих 2), трудят се заедно, за да осигуряват прехраната за себе си и децата си (стих 1), молят се заедно (стих 4), подчиняват се на Божиите заповеди и принасят жертви заедно (стих 5), те изучават (стихове 4, 6–9) и преподават Евангелието на Исус Христос на децата си заедно (стих 12).
3. Джозеф Смит – История 1:16.
4. Джозеф Смит, цитиран в Sarah M. Kimball, „Auto-Biography,” *Woman's Exponent*, Sept. 1, 1883, 51; вж. също *Учения на президентите на*

Църквата: Джозеф Смит, 2008 г., с. 481.

5. Джозеф Смит, цитиран в „Nauvoo Relief Society Minute Book,” 40, josephsmithpapers.org.
6. Вж. George Albert Smith, „Address to the Members of the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1945, 717.
7. Вж. Джон Тейлър, цитиран в Nauvoo Relief Society Minutes, Mar. 17, 1842, на churchhistorianspress.org. Според Илайза Р. Сноу, Джозеф Смит учи, че жените са били официално организирани и в предишни диспенсации (вж. Eliza R. Snow, „Female Relief Society,” *Deseret News*, Apr. 22, 1868, 81; *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 1–7).
8. Вж. Далин Х. Оукс, „Ключовете и властта на свещеничеството“, *Лиакхона*, май 2014 г., с. 49–52.
9. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 78, 79.
10. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, с. 77.
11. „Обаче възстановеното Евангелие учи на вечната идея, че съпрузите и съпругите *зависят* един от друг. Те са равни. Те са партньори“ (Bruce R. Hafen and Marie K. Hafen, „Crossing Thresholds and Becoming Equal Partners,” *Liakhona*, Aug. 2007, 28).
12. Gospel Topics, „Joseph Smith's Teachings about Priesthood, Temple, and Women,” topics.ChurchofJesusChrist.org.
13. Лична кореспонденция.
14. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 95–97.
15. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, с. 97.
16. Вж. *Общ наръчник с инструкции: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*, 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, с. 97.
18. „Мои скъпи сестри, каквото и да е вашето призвание, каквито и да са вашите обстоятелства, ние се нуждаем от вашите впечатления, вашите мисли и вашето вдъхновение. Трябва да се изказвате и да говорите в съветите на район и кол. Нуждаем се от това всяка сестра да говори като „допринасящ и пълноправен партньор“, също както се обединявате със своя съпруг в управлението на вашето семейство. Омъжени или несемейни, вие, сестри, притежавате определени способности и специална интуиция, които сте получили като дар от Бог. Ние, братята, не можем да компенсирате за вашето уникално влияние. ...
... Имаме нужда от вашата сила!“ (Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, с. 97).
19. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, с. 97.

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО



Далин Х. Оукс
Първи съветник



Ръсел М. Нелсън
Президент



Хенри Б. Айринг
Втори съветник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТЕ АПОСТОЛИ



М. Ръсел Балард



Джефри Р. Холанд



Дитер Ф. Ухтдорф



Дейвид А. Беднар



Куентин Л. Кук



Д. Тод Кристоферсън



Нийл Л. Андерсън



Роналд А. Расбанд



Гари Е. Стивънсън



Дейл Г. Ренлънд



Герит У. Гонг



Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТЕ



Л. Уитни Клейтън



Патрик Кийрън



Карл Б. Кук



Робърт К. Гай



Терънс М. Винсън



Жозе А. Тејксейра



Карлос А. Годой

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ ОТ СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Маркос А. Ашукантис	Рубен В. Алиод	Хозе Л. Алонсо	Хорхе М. Апарисо	Иън С. Ардърн	Стивън Р. Бангъртън	У. Марк Басет	Девид С. Бакър	Хорхе Т. Бекера	Рандъл К. Бенет	Ханс Т. Бум	Шейн М. Боуън	Марк А. Браг	Л. Тод Вълж	Мапю Л. Карлентър	Юн Хуан Чои	Крейг К. Кристенсън
Уедфорд Т. Клептън	Валери В. Кордон	Дж. Денн Корриш	Жоакин Е. Коста	Лебран Р. Карлс-мл.	Масимо Де Фео	Бенхамин Де Холос	Едуард Дубе	Кевин Р. Дивжан	Тимоти Дж. Дикс	Дейвид Ф. Еванс	Енрике Р. Фаласела	Рачиди Д. Фънк	Едуардо Гаарет	Джак Н. Джерард	Рикардо П. Химелез	Тейлър Г. Голд
Кекстофъл Голдън	Уолтър Ф. Гонзалес	Брук П. Хейлз	Кевин С. Хамилтън	Алън Д. Хейни	Старейшина Матас Хелд	Матео С. Холанд	Девид П. Хоуър	Уилям К. Джаксън	Джорджия Р. Яги	Кели Р. Джонсън	Пол В. Джонсън	Питър М. Джонсън	Лари С. Кеър	Йорг Клебингат	Джони П. Кох	Ерик У. Кошике
Уто Е. Мартинес	Джеймс Б. Мартино	Ричард Дж. Мейнс	Джон А. Маккон	Кайл С. Маккей	Питър Ф. Мурс	Хуго Монтойа	Тиери К. Мутombo	Маркъс Б. Наш	К. Брег Нагрес	С. Гифърд Нилсън	Брегът Х. Нилсън	Адриан Очоа	Алдейнка А. Олехедран	С. Марк Палмър	Адилсон де Паула Парела	Кевин У. Пърсън
Антъни Д. Пъркинс	Пол Б. Паймър	Джон К. Пингрий-мл.	Рафаел Е. Пино	Джеймс Р. Расбанд	Майкъл Т. Рингууд	Лин Г. Робинс	Гари Б. Сабин	Сиро Шмайл	Евън А. Шулуц	Джозеф У. Сигати	Въри П. Станфил	Бенджамин М. З. Тай	Брайън К. Тейлър	Майкъл Джон У. Те	Хуан А. Уседа	Арунлфр Валенсуела

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩОТО ЕПИСКОПСТВО

Дийн М. Девиниз	Жералд Косе	У. Кристофър
Перви светник	Председателстващ епископ	Втори светник

ВИСШИ СЛУЖИТЕЛИ

ОБЩЕСТВО ЗА ВЗАИМОПОМОЩ		
Шарън Юбънк	Джон Б. Бингам	Рейна И. Абурто
Първа светличка	Президентка	Втора светличка
МЛАДИТЕ ЖЕНИ		
Мишел Крейг	Бони Х. Хордан	Бети Крейвън
Първа светличка	Президентка	Втора светличка

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

Милтън Камарго	Марк Л. Лейс	Джан Е. Ноуан
Първи светник	Президент	Втори светник

НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА

Лиса П. Харнес	Джой Д. Джоунс	Кристина Б. Франко
Първа светличка	Президентка	Втора светличка

МЛАДИ МЪЖЕ

Ахмад С. Корбит	Стивън Дж. Лънд	Бради Р. Уилкокс
Първи светник	Президент	Втори светник

април 2020 г.



От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Той върви пред нас

Господ ръководи Възстановяването на Своето Евангелие в последните дни. Той има съвършено знание за бъдещето. Той ви кани да се включите в делото.

Мои възлюбени братя и сестри, благодарен съм да бъда с вас на тази обща конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. В поканата да размишляваме как възстановената от Господ Църква в тази последна диспенсация е благославяла нас и обичните ни хора, президент

Ръсел М. Нелсън обеща, че преживяванията ни ще бъдат не просто запомнящи се, а незабравими.

Моите преживявания бяха запомнящи се, а сигурен съм, че и вашите са били. Дали ще бъдат незабравими зависи от всеки един от нас. За мен това е важно, тъй като преживяванията при подготовката ми за

тази конференция ме промениха и бих желал това да продължи. Позволете да обясня.

Подготовката ми ме отведе до описанието на едно събитие от Възстановяването. Бях чел за него много пъти, но за мен това винаги е било разказ за важно събрание, в което е участвал Джозеф Смит, Пророкът на Възстановяването. Но този път в разказа видях как Господ води нас – Неговите последователи в Неговата Църква. Разбрах какво означава ние, смъртните, да бъдем водени от Спасителя на света, от Твореца, Който знае всичко в миналото, настоящето и бъдещето. Той ни учи стъпка по стъпка и ни води, като никога не ни принуждава.

Събранието, което описвам, е съществено събитие на Възстановяването. Това е едно неделно събрание, проведено на 3 април 1836 г. в храма Къртланд, Охайо, седем дни след освещаването му. Джозеф Смит описва този велик момент от историята на света съвсем просто. Голяма част от разказа му е записана в раздел 110 на Учение и завети:

„Този следобед аз подпомагах останалите президенти при раздаването на Господната вечеря на Църквата, след като я получихме от Дванадесетте, които имаха привилегията този ден да изпълняват задълженията при свещената маса. След като изпълних това служение за братята си, аз се оттеглих до амвона при спуснати завеси и коленичих заедно с Оливър Каудъри в тържествена тиха молитва. След като станахме от молитвата, и на двамата ни бе разкрито следното видение“¹.

„Завесата бе премахната от съзнанието ни и очите на разбирането ни бяха отворени.

Ние видяхме Господ да стои при парапета на амвона пред нас и под нозете Му имаше настилка от чисто злато с цвят като на кехлибар.

Очите Му бяха като пламък от огън, косата на главата Му беше бяла като чист сняг, лицето Му светеше повече от яркостта на



ИСУС ХРИСТОС СЕ ЯВЯВА НА ПРОРОКА ДЖОЗЕФ СМИТ И ОЛИВЪР КАУДЪРИ, ОТ УОЛТЪР РЕЙН



слънцето, а гласът Му беше като звука на върхлитащи големи води, тъкмо гласът на Йехова, казвайки:

Аз съм първият и последният; Аз съм Този, Който живее, Аз съм Този, Който беше убит, Аз съм вашият ходатай пред Отца.

Ето, вашите грехове са ви просцени; вие сте чисти пред Мен, ето защо вдигнете глава и се радвайте.

Нека сърцата на братята ви се възрадват и нека сърцата на всичките Ми люде се възрадват, тези, които с всичките си сили построиха този дом за Моето име,

защото ето, Аз приех този дом и името Ми ще бъде тук, и Аз ще се явявам на людето Ми с милост в този дом.

Да, Аз ще се явявам на служителите Си и ще им говоря със собствения Си глас, ако людето Ми спазват Моите заповеди и не осквернят този свят дом.

Да, сърцата на хиляди и десетки хиляди ще ликуват много, вследствие на благословиите, които ще се излеят, и на надаряването, с което

Моите служители са били надарени в този дом.

И славата на този дом ще се разпростре по чужди земи; и това е началото на благословията, която ще се излее върху главите на людето Ми. Тъкмо тъй. Амин.

След като това видение свърши, небесата отново ни бяха отворени и пред нас се появи Моисей, и ни предаде ключовете за събирането на Израил от четирите краища на земята и извеждането на десетте племена от северните земи.

След това се появи Илияс и ни предаде диспенсацията на евангелието на Авраам, казвайки, че чрез нас и чрез потомството ни, всички поколения след нас ще бъдат благословени.

След като и това видение свърши, друго велико и славно видение се появи ненадейно над нас, защото Илия, пророкът, който беше взет в небесата, без да вкуси смърт, застава пред нас и каза:

Ето, изпълни се времето, за което бе говорено чрез устата на Малахия, който засвидетелства, че той (Илия) ще бъде изпратен преди да дойде великият и страшен ден Господен,

за да обърне сърцата на бащите към чедата и сърцата на чедата към бащите им, за да не би цялата земя да бъде поразена с проклятие.

Ето защо, ключовете на тази диспенсация се предават във ваши ръце и по това можете да познаете, че великият и страшен ден Господен е близо, тъкмо пред вратите ви².

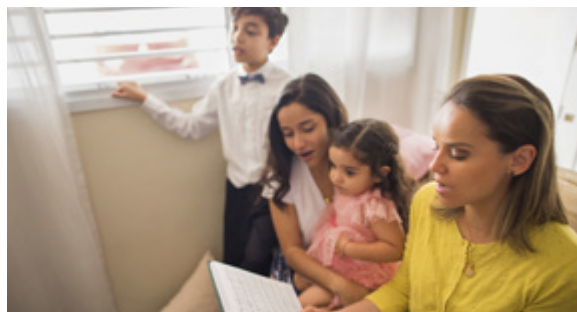
Бях чел този разказ много пъти. Светият Дух ми беше потвърждавал, че е истинен. Но докато изучавах и се подготвах за тази конференция, разбрах по-ясно силата на Господ да води Своите ученици, разкривайки им подробности за делото Си.

Седем години преди Моисей да даде на Джозеф ключовете за

събирането на Израил в храма Къртлънд, Джозеф научава от заглавната страница на Книгата на Мормон, че нейната цел е „да покаже на остатъка от дома Израилев, ... за да могат те да разберат заветите Господни, че те не са отхвърлени навеки“. През 1831 г. Господ казва на Джозеф, че събирането на Израил ще започне в Къртлънд: „И оттам (Къртлънд), всеки, който Аз поискам, ще тръгне сред всички народи, ... защото Израил ще бъде спасен, и Аз ще ги вода“³.

Въпреки че е необходима мисионерска работа за събирането на Израил, Господ вдъхновява Своите ръководители да учат на следното Дванадесетте, които стават някои от нашите първи мисионери: „Помнете, че не трябва да отивате при другите народи, докато не получите своето надаряване“⁴.

Изглежда храмът Къртлънд е важна част в етап от плана на Господ поради поне две причини. Първо, Моисей е чакал храмът да бъде завършен, за да възстанови ключовете за събирането на Израил. И второ, президент Джозеф Фийлдинг Смит учи, че „Господ е заповядал светиите да построят храм (храмът Къртлънд), в който да може разкрие ключовете на властта и където апостолите да може да бъдат надарени и подготвени да окастрят лозето Му за последен път“⁵. Въпреки че познатото ни днес храмово надаряване не се извършва в храма Къртлънд, в изпълнение на пророчество, подготвителни храмови обреди са представени там заедно с изливане на духовни проявления,



Сао Пауло, Бразилия



които дават на призованите на мисия обещаното надаряване „със сила свише“, ⁶ което води до значително събиране чрез мисионерска служба.

След като ключовете за събирането на Израил са дадени на Джозеф, Господ вдъхновява Пророка да изпрати членове на Дванадесетте на мисии. Докато изучавах, ми стана ясно, че Господ е подготвил в подробности пътя на Дванадесетте да заминат на мисии в чужбина, където хората са били подготвени да повярват и да ги подкрепят. С времето, чрез техните усилия хиляди са доведени в Господната Възстановена Църква.

Според нашите архиви, между 7 500 и 8 000 души са кръстени по време на двете мисии на Дванадесетте на британските острови. Това поставя основата за мисионерската работа в Европа. До края на 19-и век около 90 000 души се събират в Америка, като повечето идват от британските острови и скандинавския полуостров ⁷. Господ вдъхновява Джозеф и тези верни мисионери, които отиват да се трудят и постигат жътва, която тогава може да е изглеждала отвъд техните собствени възможности. Но Господ, със Своя промисъл и подготовка, прави това възможно.

Спомнете си съвсем ясните и почти поетични думи в раздел 110 на Учение и завети:

„Ето, изпълни се времето, за което бе говорено чрез устата на Малахия, който засвидетелства, че той (Илия) ще бъде изпратен преди да дойде великият и страшен ден Господен,

за да обърне сърцата на бащите към чедата и сърцата на чедата към бащите им, за да не би цялата земя да бъде поразена с проклятие.

Ето защо, ключовете на тази диспенсация се предават във ваши ръце и по това можете да познаете, че великият и страшен ден Господен е близо, тъкмо пред вратите ви“ ⁸.

Свидетелствам, че Господ е видял далечното бъдеще и знае как да ни води, за да Му помагаме да постига Своите цели в последните дни.

Докато служех в Председателството епископство преди много години, ми бе възложено да следя работата на екип за дизайн и разработка, който създаде това, което наричаме FamilySearch. Внимателно казвам, че „следих“ работата по създаването, а не че съм я „ръководел“ ⁹. Много блестящи хора оставиха кариерите си и дойдоха да създадат това, което Господ желаше.

Първото президентство имаше цел да се намали дублирането на

обредите. Основното им притеснение беше, че не можеше да се знае дали обредите за даден човек са вече извършени. В продължение на години, или поне за мен сякаш бяха години, от Първото президентство ме питаха: „Кога ще сте готови?“

С молитва, усърдие и личните жертви на изключително способни хора задачата бе изпълнена. Стана стъпка по стъпка. Първата задача беше да направим така, че използването на FamilySearch да е лесно за хората, които не са добри с компютрите. Имаше и други промени, а знам, че ще има и още, защото всеки път, когато работим по посочен чрез вдъхновение проблем, отваряме вратата за допълнителни откровения за също толкова важни, но не очевидни подобрения. Дори и днес FamilySearch постепенно се превръща в това, от което Господ се нуждае за част от Възстановяването, а не само за избягване на дублирането на обреди.

Господ ни позволява да правим подобрения, за да помагаме на хората да опознават и дори обикват своите предци, и да извършват храмови обреди за тях. Сега, както Господ със сигурност е знаел, че ще стане, млади хора учат своите родители и членове от своите райони да работят с компютри. Открих изключителна радост в тази служба.

Духът на Илия променя сърцата на млади и стари, деца и родители, внуци, баби и дядовци. Скоро в храмовете с радост отново ще се правят записвания за извършване на кръщения и други свещени обреди. Желанието да служим на нашите предци нараства и връзката между родители и деца става по-силна.

Господ е видял, че всичко това ще се случва. Той е подготвил план за това, стъпка по стъпка, както е правил с други промени в Своята Църква. Той е подготвил и обучил верни хора, които избират да вършат трудни неща добре. Той е винаги любящ и търпелив, докато ни помага да се учим „ред по ред, правило след правило, тук малко и

там малко⁴⁹. Той е сигурен кога и в какъв порядък желае да се случи всичко, но се грижи жертвите често да се превръщат в неочаквани за нас продължаващи благословии.

Завършвам със своята благодарност към Господ, Който е вдъхновил президент Нелсън да ме покани да правя жертви, за да се подготвя за тази конференция. Всеки час и всяка молитва от моята подготовка ми носеха благословии.

Каня всички, които чуват това послание или четат тези слова, да имат вяра, че Господ ръководи Възстановяването на Своето Евангелие и Своята Църква. Той върви пред нас. Той има съвършено знание за бъдещето. Той ви кани да се включите в делото. Той е заедно с вас в това дело. Той има план за вашата служба. А дори докато правите жертви, ще чувствате радост, като помагате на другите да се подготвят за Неговото завръщане.

Свидетелствам, че Бог Отец живее. Исус е Христос. Това е Неговата Църква. Той ви познава и обича. Той ви напътства. Подготвил е пътя за вас. В свято то име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 110, въведение към раздела, вж. също Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838]," Apr. 3, 1836, 727, josephsmithpapers.org.
2. Учение и завети 110:1–16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations* (2012), 276; Учение и завети 38:33.
4. Напътствия към апостолите на Оливър Кудъри, в "Minute Book 1," Feb. 21, 1835, 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie [1955], 2:234.
6. Учение и завети 38:32.
7. Вж. James B. Allen, Ronald K. Esplin, and David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837–1841* (1992), 53, 302; Brandon S. Plewe, ed., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History* (2012), 104.
8. Учение и завети 110:14–16.
9. 2 Нефи 28:30.



От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Свещеничеството на Мелхиседек и ключовете

В Църквата властта на свещеничество се упражнява под ръководството на свещенически ръководител, който е носител на ключовете на това свещеничество.

Избрах да говоря още за свещеничеството на Бог – темата, по която вече говориха трима говорители, които ни учиха за това как свещеничеството благославя младите жени, младите мъже и жените.

Свещеничеството е божествена сила и власт, които са ни поверени, за да бъдат упражнявани за делото на Бог в полза на всички Негови чедра. *Свещеничеството* не е равнозначно на хората, ръкоположени в свещенически сан, нито на тези, които упражняват неговата власт. Мъжете-носители на свещеничеството не са самото свещеничество. Въпреки че не трябва да наричаме ръкоположените мъже с думата *свещеничеството*, е уместно да ги наричаме *носители* на свещеничеството.

Силата на свещеничеството съществува както в Църквата, така и в семейната организация. Обаче свещеническата сила и свещеническата

власт действат по различен начин в Църквата и в семейството. Всичко това е съгласно принципите,



Прово, Юта, САЩ

постановени от Господ. Целта на плана на Бог е да води Своите чеда към вечен живот. Земните семейства имат съществено значение в този план. Църквата съществува, за да предоставя необходимите учения, власт и обреди, за да може семейните взаимоотношения да продължат във вечността. Така връзката между семейната организация и Църквата на Исус Христос води до взаимно укрепване. Благословиите на свещеничеството – като пълнотата на Евангелието и обредите като кръщение, получаване дара на Светия Дух, храмово надаряване и вечен брак – са достъпни както за жените, така и за мъжете¹.

Свещеничеството, за което говорим тук, е свещеничеството на Мелхиседек, възстановено в началото на Възстановяването на Евангелието. Джозеф Смит и Оливър Каудъри са ръкоположени от Петър, Яков и Йоан, които обявяват, че „притежават ключовете на царството и на диспенсацията на пълнотата на времената“ (Учение и завети 128:20). Тези старши апостоли са получили тази власт от Самия Спасител. Всяка друга власт или останалите санове на свещеничеството са допълнения към свещеничеството на Мелхиседек (вж. Учение и завети 107:5), защото то „държи правото на председателството и има сила и власт над всички служби в църквата да ръководи в духовните неща“ (Учение и завети 107:8).

В Църквата властта на повисшето свещеничество, свещеничеството на Мелхиседек, и по-нисшето, свещеничеството на Аарон, се упражнява под ръководството на свещенически ръководител, като например епископ или президент, който е носител на ключовете на това свещеничество. За да разберем упражняването на свещеническата власт в Църквата, трябва да разберем принципа на свещеническите ключове.

Ключовете на свещеничеството на Мелхиседек за царството са

предадени от Петър, Яков и Йоан, но с това не приключва възстановяването на свещеническите ключове. Някои ключове на свещеничеството идват по-нататък. Както президент Айринг току-що обясни толкова убедително, след освещаването на първия храм в тази диспенсация, в Къртланд, Охайо, трима пророци, Моисей, Илияс и Илия, възстановяват „ключовете на тази диспенсация“, в това число ключовете, свързани със събирането на Израил и работата на Господните храмове (вж. Учение и завети 110).

Най-познатият пример за действието на ключовете е при извършването на свещенически обреди. Обредът е тържествено действие, което символизира сключване на завети и обещания за благословии. В Църквата всички обреди се извършват след упълномощаване от свещенически ръководител, който е носител на ключовете за съответния обред.

Обредите най-често се извършват от мъже, които са ръкоположени в сан на свещеничеството и действат под ръководството на носител на свещенически ключове. Например, при обряда на причастието носителите на различните санове на свещеничеството на Аарон действат съгласно ключовете и под ръководството на епископа, който е носител на ключовете на свещеничеството на Аарон. Същият принцип се отнася и за свещеническите



обреди, извършвани от жени в храма. Макар че на жените не се дава свещенически сан, те извършват свещени храмови обреди съгласно упълномощаване от президента на храма, който е носител на ключовете за обредите в храма.

Друг пример за свещеническа власт под ръководството на носител на ключовете е, когато мъже и жени биват призовани да преподават Евангелието, независимо дали в уроци в своите райони или на мисия. Други примери са хората на ръководни позиции в райони, които упражняват свещеническа власт като ръководители при изпълнение на призование и съгласно отделянето и ръководството на свещеническия ръководител, който е носител на ключовете в района или кола. Именно така се упражнява и използва властта и силата на свещеничеството в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни².

В семействата на светиите от последните дни също се упражнява свещеническа власт и се осъществяват нейните благословии. Под семейства разбирам мъж-носител на свещеничеството и жена, които са сключили брак, плюс техните деца. Включвам и вариациите, различаващи се от идеалните връзки, като тези, причинени от смърт или развод.

Принципът, че свещеническата власт може да бъде упражнявана само под ръководството на този, който е носител на ключовете за тази отговорност, е основен в Църквата, но не се отнася за семейството. Например, бащата упражнява свещеничеството и председателства в своето семейство съгласно властта на свещеничеството, на което е носител. Не е нужно да бъде ръководен или да получава одобрение от носител на свещенически ключове, за да извършва различни семейни функции. Сред тях са: съветване на членове на семейството, провеждане на семейни събрания, даване на свещенически благословии на

сърпугата и децата или даване на благословии за изцеление на близки или на други хора³. Църковните ръководители учат членовете на семейството, но не ръководят упражняването на свещеническата власт в семейството.

Същият принцип важи, когато бащата липсва и майката ръководи семейството. Тя председателства в своя дом и способства за внасяне на силата и благословиите на свещеничеството в семейството ѝ чрез нейното надаряване и запечатване в храма. Макар и да не е упълномощена да дава свещеническите благословии, които може да бъдат давани само от носители на съответния сан в свещеничеството, тя може да изпълнява всички останали функции на семеен ръководител. По този начин тя упражнява силата на свещеничеството в полза на децата, над които председателства в позицията си на ръководител на семейството⁴.

Ако бащите възвеличават своето свещеничество в семействата си, това ще реализира мисията на Църквата толкова, колкото всяко друго нещо, което могат да правят. Бащите, които са носители на свещеничеството на Мелхиседек, трябва да упражняват своята власт „чрез убеждаване, дълготърпение, чрез благодат, кротост и чрез любов нелицемерна“ (Учение и завети 121:41). Този висш стандарт за упражняване на свещеническата власт е най-важен в семейството. Носителите на свещеничеството също следва да спазват заповедите, за да имат силата на свещеничеството и така да дават благословии на членовете на семействата си. Те трябва да развиват любящи семейни взаимоотношения, за да могат членовете на семейството да имат желание да искат благословии от тях. Родителите трябва също така да насърчават даването на повече свещенически благословии в семейството⁵.

По време на тези събрания на конференцията, докато търсим кратко убежище от земните ни



грижи поради опустошителната пандемия, ние бяхме учени на велики принципи на вечността. Насърчавам всички да се стремят да имат духовните очи да виждат, разбират и приемат тези истини на вечността, за да може телата ни да бъдат „изпълнени със светлина“ (3 Нефи 13:22).

В Своята проповед към множествата, записана в Библията и Книгата на Мормон, Спасителят учи, че смъртните ни тела могат да бъдат изпълнени или със светлина, или с мрак. Ние, разбира се, желаем да бъдем изпълнени със светлина, а Спасителят ни учи как може да направим това. Трябва да се вслушваме в послания за истините на вечността. Той дава пример с очите ни, чрез които приемаме светлина в телата си. Ако окото ни „е здраво“, с други думи, ако се съсредоточаваме върху това да получаваме вечна светлина и разбираме, Той обяснява, че „цялото... тяло ще бъде изпълнено със светлина“ (Матей 6:22, 3 Нефи 13:22). Но ако „окото... бъде зло“, т.е. ако търсим зло и го приемаме в телата си, Той предупреждава: „Цялото... тяло ще бъде изпълнено с мрак“ (стих 23). С други думи, светлината или мракът в телата ни зависят от това как виждаме или възприемаме вечните истини, на които сме учени.

Трябва да следваме поканата на Спасителя да търсим и да се молим за разбиране за истините на вечността. Той ни уверява, че нашият Отец в небесата желае да научи всички на истините, които търсят (вж. 3 Нефи 14:8). Ако желаем това и очите ни са готови да приемат, Спасителят обещава, че истините на вечността ще ни бъдат разкривани (вж. 3 Нефи 14:7–8).

И обратното, Сатана копнее да обърка мисленето ни или да отклонява разбирането ни за важните въпроси, като например упражняването на Божието свещеничество. Спасителят предупреждава за такива „лъжливи пророци, които идват при (нас) с овчи кожи, а отвътре са вълци-грабител“ (3 Нефи 14:15). Той ни дава следния модел, за да ни помага да избираме истината сред различните учения, които може да ни объркат: „По плодовете им ще ги познаете“ – учи Той (3 Нефи 14:16). „Не може добро дърво да дава лоши плодове; или лошо дърво да дава добри плодове“ (стих 18). Затова трябва да търсим резултатите, т.е. „плодовете“ от принципите, на които сме учени, и хората, които ги преподават. Това е най-добрият отговор на много от възразенията, които чуваме против Църквата и нейните учения, правила и ръководители. Следвайте модела, на

който ни учи Спасителят. Търсете плодовете – резултатите.

Когато размишляваме над плодовете на Евангелието и възстановената Църква на Исус Христос, ние се радваме как в рамките на живота на нейните все още живи членове, Църквата се е разраснала от местни конгрегации в междупланинския запад на САЩ до наши дни, когато по-голямата част от нейните над 16 милиона членове живеят извън Съединените щати. При този растеж усещаме увеличаване на способността на Църквата да помага на своите членове. Ние си помагаме при спазването на заповедите, изпълняването на отговорностите за проповядване на Евангелието, при събирането на Израил и строежа на храмове по целия свят.

Водени сме от пророк, президент Ръсел М. Нелдън, чрез чието водачество Господ постига напредъка, който усещаме през тези повече от две години под негово ръководство. Сега ще имаме удоволствието да чуем президент Нелсън, който ще ни учи как в тези трудни времена да продължаваме да напредваме във възстановената Църква на Исус Христос.

Свидетелствам за истинността на тези неща и се моля заедно с вас за нашия пророк, когото ще чуем сега, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Далин Х. Оукс, „Свещеническата власт в семейството и Църквата“, *Лиакхона*, ноем. 2005 г., с. 24–27.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 76–79; Далин Х. Оукс, „Свещеническата власт в семейството и Църквата“, с. 24–27; Далин Х. Оукс, „Ключовете и властта на свещеничеството“, *Лиакхона*, май 2014 г., с. 49–52.
3. Вж. Далин Х. Оукс, „Силите на свещеничеството“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 65–68.
4. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, с. 76–79.
5. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Служение чрез силата и властта от Бога“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 68–75; Далин Х. Оукс, „Силите на свещеничеството“, с. 65–68.



От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Отваряне на небесата за помощ

*Нека да прилагаме в действие своята вяра
в Господ Исус Христос!*

Каква уникална и прекрасна сесия беше това! Благодаря ви, скъпи Лауди и Енцо. Вие бяхте толкова добри представители на удивителните млади жени и млади мъже на Църквата.

Мои скъпи братя и сестри, днес чухме много за Възстановяването на Църквата – самата Църква на нашия Спасител Исус Христос, установена по време на земното Му служение. Това Възстановяване е започнало преди 200 години през пролетта, когато Бог Отец и Неговият Син Исус Христос се явяват на младия Джозеф Смит.

Десет години след това божествено видение, Пророкът Джозеф Смит и петима други са първите членове, полагащи основите на Господната възстановена Църква.

Тази малка група, събрала се на 6 април 1830 г., прераства в една световна организация с повече от 16 милиона членове. Добре е известно доброто, което Църквата прави по света, за да облекчава човешкото страдание и да повдига всички хора. Но основната ѝ цел е да помага на мъжете, жените и децата да следват Господ Исус Христос, да спазват Неговите заповеди и да се

подготвят за най-голямата от всички благословии – вечен живот с Бог и със своите близки¹.

Докато чествуваме събитието, започнало през 1820 г., е важно да помним, че дори да почитаме Джозеф Смит като Божий пророк, това не е Църквата на Джозеф Смит, нито е тази на Мормон. Това е Църквата на Исус Христос. Той постановява как точно да се казва Неговата Църква: „Защото тъй ще се нарича Моята църква през последните дни, тъкмо Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“².

Преди време говорих за нужната промяна по отношение на начина, по който се отнасяме към името на Църквата³. Оттогава е направено много по въпроса. Много съм благодарен на президент М. Ръсел Балард и на целия Кворум на дванадесетте апостоли, за всичко, което са направили да ръководят тези промени, както и за усилията им, свързани с една друга инициатива, която ще обявя тази вечер.

Църковни ръководители и отдели, свързани с тях единици и милиони членове, както и други, вече

използват правилното име на Църквата. Официалното ръководството за стила на изписване в Църквата е променено. Основната ѝ страница вече е: ChurchofJesusChrist.org. Актуализирани са и имейл адресите, имената на домейните и каналите на социалните медии. Нашият обичан хор вече се казва Хорът на Табернакъл при Храмовия площад.

Прибегнахме към тези извънредни усилия, защото, когато премахваме името на Господ от името на *Неговата* Църква, ние неволно премахваме *Него* като централна фигура в нашето поклонение и живот. Когато вземем върху си името на Спасителя при кръщение, ние даваме обещание да свидетелстваме чрез думи, мисли и дела, че Исус е Христос⁴.

По-рано ви обещах, че „ако полагаме най-добрите си усилия да налагаме правилното име на Господната Църква, Този, на Когото тази Църква принадлежи, ще излива

Своята сила и благословии върху светиите от последните дни, по начин, невидан досега“⁵. Отново потвърждавам това обещание днес.

За да си спомняме за Него и да гледаме на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни като на *Господната Църква*, имаме радостта да обявим нов символ, който ще изобразява централната роля на Исус Христос в Неговата Църква.

Този символ включва името на Църквата, изписано върху крайгълен камък. Исус Христос е главният крайгълен камък⁶.

В центъра на символа е изображение на мраморната статуя на Торвалдсен *Христос*. Тя показва възкръсналия, *жив* Господ, протягащ ръце към всички, които идват при Него.

Символично, Исус Христос е застанал под една арка. Арката ни напомня за възкресения Спасител, излизащ от гробницата

на третия ден след Разпятието Си.

Този символ следва да е познат на много хора, тъй като доста дълго сме свързвали възстановеното Евангелие с *живия*, възкресен Христос.

Символът вече ще бъде използван при официални произведения, новини и събития на Църквата⁷. Ще напомня на всички, че това е Църквата на Спасителя и че всичко, което правим като нейни членове, се съсредоточава върху Исус Христос и Неговото Евангелие.

Мои скъпи братя и сестри, както красноречиво ни учи старейшина Гонг, утре е Връбница. След това започва специалната седмица, от която Великден е най-важният ден. Като последователи на Исус Христос, които живеят във време, в което пандемията от коронавируса COVID-19 е заляла света, нека не просто да говорим за Христос или да проповядваме за Него, или да използваме представляващ Него символ.

Нека да прилагаме в действие своята вяра в Господ Исус Христос!

Както знаете, членовете на Църквата спазват закона за поста веднъж месечно.

Учението за поста датира от древността. Упражнявано е от хора в Библията още в ранните дни. Моисей, Давид, Ездра, Неemia, Естир, Исайя, Даниил, Йоиш и много други са постили и проповядвали за поста⁸. Чрез написаното от Исайя, Господ казва: „*Не* е ли това постът, който Аз съм избрал; да развързваш несправедливите окови, да разхлабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените?“⁹.

Апостол Павел предупреждава светиите в Коринт: „Да се предавате на молитва (и пост)“¹⁰. Самият Спасител заявява, че определени неща „не излиза(т) освен с молитва и пост“¹¹.

Наскоро споделих във видео в социалните медии, че като „лекар и хирург, изпитвам огромно уважение към медицинските специалисти, учени и хората, които работят безспирно, за да спрат разпространението на коронавируса“¹².



Сега, като президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и като апостол на Исус Христос, аз *знам*, че Бог „има цялата сила, мъдрост и пълното разбиране; Той разбира всички неща и е едно милосърдно същество, дори дава спасение на онези, които ще се покаят и повярват в Неговото име“¹³.

И така, в тези дни на нещастие, в които болестта се е превърнала в пандемия, най-естествената стъпка за нас е да призоваваме Небесния Отец и Неговия Син – Великият Лечител – да покажат чудната Си сила да благославят хората по земята.

В моето видео послание, поканих всички заедно да постим в неделя, на 29 март 2020 г. Много от вас видяха видеото и се присъединиха към поста. Някои може да не са. И все още се нуждаем от помощ от небесата.

Тази вечер, мои скъпи братя и сестри, в духа на синовете на Мосия, които постили и се молили много¹⁴, и като част от нашата априлска обща конференция, аз обявявам още един световен пост. Нека всички, чието здравословно състояние го позволява, да постим, да се молим и отново да обединим вярата си. Нека умоляваме в молитвите си за изцеление от тази световна пандемия.

Каня *всички*, включително и тези, които не са от нашата вяра, да постим и да се молим на Разпети петък, 10 април, за овладяването на



настоящата пандемия, за полагащите грижи да бъдат в безопасност, икономиката да укрепне и животът да се нормализира.

Как постим? Обикновено пропускаме две хранения в рамките на 24 часа. Но вие решавате какво би представлявало жертва за вас, спомняйки си върховната жертва на Спасителя за вас. Нека се обединим за изцеляването на света.

Разпети петък ще е *свършени-ят* ден, в който нашият Небесен Отец и Неговият Син да *ни* чуят!

Скъпи братя и сестри, изразявам дълбоката си обич към вас, както и моето свидетелство за божествеността на делото, в което сме заети. Това е Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Той стои начело и ни напътства във всичко, което трябва да правим. Аз знам, че Той ще отговаря на молбите на Своя

народ. Свидетелствам за това, в свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 14:7.
2. Учение и завети 115:4.
3. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 87–89.
4. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, с. 88.
5. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, с. 89.
6. Вж. Ефесяните 2:20.
7. За да покажем уважение към свещеното естество на символа на Църквата и за да бъдем правно защитени, официалният символ на Църквата трябва да бъде използван единствено според както е одобрен от Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Допълнителна информация може да бъде получена, като се свържете с Отдела за интелектуална собственост на Църквата на cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.
8. Вж. Изход 34:28, 2 Царе 12:16, Ездра 10:6, Неемия 1:4, Естир 4:16, Исайя 58:3, Даниил 9:3, Йоил 2:12.
9. Исайя 58:6, курсив добавен.
10. 1 Коринтяните 7:5.
11. Матей 17:21, курсив добавен.
12. Russell M. Nelson, in “Prophet Invites All to Fast and Pray for Relief from COVID-19,” Mar. 26, 2020, newsroom.churchofjesuschrist.org.
13. Алма 26:35.
14. Вж. Алма 17:3.



Лондон, Англия



Неделна сутрешна сесия | 5 април 2020 г.

От старейшина Роналд А. Расбанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Изпълнение на пророчествата

Много са пророчествата, изпълнени чрез Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос.

Скъпи мои братя и сестри, за мен е чест да говоря на тази историческа обща конференция, на която отбелязваме годишнина от Първото видение, когато Джозеф Смит вижда Бог Отец и Неговия Син Исус Христос в една несъмнено Свещена горичка. Това видение поставя величествено начало на Възстановяването на Евангелието и всички последвали събития – от Книгата на Мормон до връщането на свещеническата власт и ключове, организирането на Господната Църква, Божиите храмове, както и пророците и апостолите, които водят делото в тези последни дни.

По божествен замисъл, древните Божии пророци, подтиквани от Светия Дух, са пророкували за Възстановяването и предстоящото да се случи в наши дни – заключителната диспенсация на пълнотата на времената. Самото дело „вдъхновявало душите“ на древните гледачи¹. През поколенията във времето, те предсказвали, сънували, представяли си и пророкували за бъдещето на царството Божие на земята, това, което Исая нарича „чудно и странно дело“².

Много са пророчествата, изпълнени чрез Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос, включително Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Днес обаче ще се спра само на някои от моите любими. Те ми бяха преподавани от моите скъпи учители в Неделното училище за деца и от моята любяща майка.

Даниил, който е възпирал лъвовете със своята вяра в Господ Исус Христос и е бил покровителстван от ангели Божии, които са му служили, вижда нашето време във видение.

Тълкувайки сън на вавилонския цар Навуходоносор, Даниил пророкува, че Господната Църква ще се появи в последните дни като малък камък, „изсечен от планината не с ръце“³. „Не с ръце“ означава чрез божествена намеса; Господната Църква ще се разраства, докато не изпълни цялата земя и „(никога) няма да (бъде) разруш(ена)... (а) ще пребъд(ва) довека“⁴.

Това че членове на Църквата от целия свят гледат и слушат конференцията днес, е абсолютно доказателство за изпълнението на словата на Даниил.

Отдаденият апостол Петър описва „времето, когато ще се възстанови всичко... от века“⁵. Апостол Павел пише, че в пълнотата на времената Бог ще „събере в Христос всичко“⁶, „като крайтъглен камък (ще бъде) сам Христос Исус“⁷. Усетих тези пророчества толкова силно, когато взех участие в освещаването на храма Рим Италия. Пророкът и всички апостоли бяха там, свидетелствайки за Исус Христос, Изкупителя на света, както преди са правили Петър и Павел. Църквата е жив пример за това възстановяване, братя и сестри, а нашите членове са свидетели на тези отдавна направени божествени пророчества.

Йосиф от Египет пророкува, че в последните дни „един гледач ще бъде въздигнат от Господа, моя Бог, който ще бъде един отбран гледач за плода на слабите ми“⁸. „Понеже той ще върши (Господното)



Северен Солт Лейк, Юта, САЩ



дело⁹. Този гледач е Джозеф Смит, Пророкът на Възстановяването.

Йоан Откровителят пророкува за ангел на Всемогъщия, който събира важни елементи на Възстановяването, със следните думи: „И видях друг ангел, че летеше сред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ, племе, език и хора¹⁰. Този ангел е Мороний. Той вижда нашето време, както пише в Книгата на Мормон. Явявайки се многократно, той подготвя Джозеф Смит за неговото служение, включително за превода на Книгата на Мормон, още едно свидетелство за Исус Христос.

Други пророци също предсказват нашето време. Малахия говори за Илия, който „ще обърне сърцето на бащите към децата и сърцето на децата – към бащите им¹¹. Илия вече е дошъл и в резултат днес имаме 168 храма по целия свят. Във всеки храм служат достойни членове, които сключват свещени завети и получават свети обреди, за себе си и за своите починали предци. Това свято дело, описано от Малахия, „заема централно място в плана на твореца за вечната съдба на Неговите деца¹².

Ние живеем в това време, за което е пророкувано; ние сме хората, подготвящи света за Второто

пришествие на Исус Христос; ние трябва да събираме Божиите чедра, онези, които ще чуят и приемат истините, заветите и обещанията на вечното Евангелие. Президент Нелсън нарича това „най-голямото предизвикателство, най-великата кауза и най-славното дело на земята¹³. Свидетелствам ви за това чудо.

По назначение, възложено ми от президент Ръсел М. Нелсън, през февруари тази година, осветих храма Дърбан Южна Африка. Това бе ден, който ще помня цял живот. Бях с членове, които са дошли в Евангелието така както Йеремия отдавна е пророкувал – „един от град, а двама от род“¹⁴. Учението на Исус Христос обединява всички нас, по целия свят, като синове и дъщери Божии, като братя и сестри в Евангелието. Без значение как изглеждаме или как се обличаме, ние сме един народ на Небесния Отец, Чийто план от самото начало е Неговото семейство да бъде събрано отново чрез сключване и спазване на свещени храмови завети.

На малкото събрали се носители на свещеничеството в едно училище в Къртланд, щата Охайо, през 1834 г. Пророкът Джозеф пророкува: „Тази вечер тук виждате само шепа свещеници, но тази Църква ще изпълни Северна и Южна Америка – тя ще изпълни света“¹⁵.

През последните години пътувах по света, за да се срещам с членове на Църквата. Моите братя от Кворума на дванадесетте също са имали подобни назначения. И все пак, никой не може да се мери с графика на нашия скъп пророк, президент Нелсън, чиито пътувания през първите му две години като президент на Църквата го отвеждат в „32 държави и територии на САЩ“¹⁶, за да се среща със светиите и да им свидетелства за живия Христос.

Спомням си как като млад мъж получих призованието си за мисия. Искях да служа в Германия като моя баща, моя брат и моя зет. Без да чакам другите да се приберат вкъщи, бързо изтичах до пощенската кутия и отворих призованието. Прочетох, че съм призован да служа в мисия Източни щати, с централа в Ню Йорк Сити. Бях разочарован, затова влязох вътре и отворих Писанията си, за да намеря утеха. Започнах да чета в Учение и завети: „Ето, вижте, Аз имам много люде на това място и в областите наоколо; и вратата на сполуката ще се отвори в областите наоколо в тази източна земя“¹⁷. Това дадено на Пророка Джозеф Смит през 1833 г. пророчество бе откровение за мен. Тогава осъзнах, че съм призован в мисията, в която Господ искаше да служа. Преподавах за Възстановяването и неговото драматично начало,

когато Небесният Отец казва на Джозеф Смит: „Този е Моят Възлюбен Син! Него слушай!“¹⁸

От голямо значение за цялата Църква е пророчеството на Исая, направено над 700 години преди раждането на Исус Христос: „(А в последните) дни хълмът на дома Господен ще се утвърди по-високо от всички хълмове, ... и всички народи ще се стекат на него“¹⁹.

Днес си представям как милионите наши членове и приятели са се свързали електронно, за да гледат сесиите по телевизия, Интернет или по други начини. Ние сякаш седим заедно на място, „по-високо от всички хълмове“²⁰. Бригъм Йънг е изрекъл пророческите думи: „Това е правилното място“²¹. Светиите, сред които моите собствени предци-пионери, са работили да установяват Сион в Скалистите планини „по волята на Този, Който заповядва на всички народи по земята“²².

Днес стоя на свещена земя, привличала милиони посетители. През 2002 г. Солт Лейк Сити бе

домакин на Зимните олимпийски игри. Хорът на Табернакълта пъ на откриващата церемония, а Църквата организира концерти и специални програми за гостите и участниците от множеството държави. Винаги ще помня как храмът се виждаше на заден план във вечерните новини, излъчвани по цял свят.

През годините в Солт Лейк Сити са идвали президенти на Съединените щати, крале, съдии, министър-председатели, посланици и длъжностни лица, които са се срещали с нашите ръководители. Президент Нелсън бе домакин на ръководители на Националната асоциация за напредък на цветнокожите хора – организация в Съединените щати, която се бори с расовата дискриминация. Помня как стоях рамо до рамо с тези приятели и ръководители, докато президент Нелсън се присъедини към тях в призива им за „повече уважение и сближаване на расите по света“²³.

Мнозина други са идвали на Храмовия площад и са се срещали с ръководители на Църквата. Например миналата година, за да назова поне няколко, бяхме домакини на 68-ата конференция на ООН на гражданското общество, събитие от международен характер и първото по рода си извън Ню Йорк Сити. Срегнахме се с Виетнамския комитет по религиозни въпроси, посланици от Куба, Филипините, Аржентина, Румъния, Судан, Катар и Саудитска Арабия. Посрещнахме също и генералния секретар на Световната мюсюлманска лига.

Това, за което говоря, е изпълнение на пророчеството на

Исая, че в последните дни всички народи ще се стекат на „хълм(а) на дома Господен“²⁴. Великият храм Солт Лейк стои в центъра на това величие и слава.

Хората не са привлечени от природните забележителности, макар те да са великолепни, а от същността на чистата религия, която се разкрива в духа, растежа, добрината и щедростта на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и нейните членове; нашата обич, подобна на Божията, и нашата отдаденост на една по-висша кауза, която Джозеф Смит нарича „делото на Христа“²⁵.

Не знаем кога ще се завърне Спасителят, но знаем следното: Сърцата и умовете ни трябва да бъдат подготвени, трябва да бъдем достойни да Го посрещнем и за нас да бъде чест да участваме в делото, за което е било пророкувано толкова отдавна.

Свидетелствам, че президент Ръсел М. Нелсън е Господният пророк на земята, а редом с него служат апостоли, призвани от Бог и подкрепени като пророци, гледачи и откровители. Скъпи мои братя и сестри, Възстановяването продължава.

Завършвам с пророчеството на Джозеф Смит, свидетелствайки за истинността на неговите думи: „Ничия нечестива ръка не може да спре напредъка на делото; гоненията може да се усилят, тълпите може да се обединяват, може да се събират армии, клевети може да (ни) позорят, но истината за Бог ще върви напред смело, величаво и независимо, докато проникне на всеки континент, посети всяка област, премине през всяка страна и прозвучи във всяко ухо, докато целите на Бог бъдат постигнати и великият Йехова каже, че делото е свършено“²⁶. Свидетелствам, че тези пророчества на Джозеф Смит се изпълняват.

Обещавам, че ако следвате вдъхновените напътствия на нашия скъп пророк, президент Ръсел М.



Прово, Юта, САЩ

Нелсън, на съветниците му, на апостолите и другите ръководители на Църквата, ако се вслушват в древните пророци, предсказали нашето време, ще бъдете изпълвани, дълбоко в сърцата и душите си, с духа и делото на Възстановяването. Обещавам, че ще виждате Божията ръка в живота си, ще получавате Неговите подтици и ще чувствате Неговата любов. В името на Исус Христос, с благодарност за Възстановяването на Неговото Евангелие и Неговата Църква, доказващи Неговата несоравнима любов, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2008 г., с. 548.
2. Исая 29:14.
3. Даниил 2:45, вж. също Учение и завети 65:2.
4. Даниил 2:44.
5. Деяния на апостолите 3:21.
6. Ефесяните 1:10.
7. Ефесяните 2:20.
8. 2 Нефи 3:6.
9. 2 Нефи 3:8.
10. Откровението на Йоан 14:6.
11. Малахия 4:6.
12. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
13. Ръсел М. Нелсън, „Смели воини на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), [Horeofisrael.ChurchofJesusChrist.org](https://www.horeofisrael.churchofjesuschrist.org).
14. Йеремиа 3:14.
15. Joseph Smith, in *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 26.
16. Valerie Johnson, “President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?” *Church News*, Jan. 13, 2020, [thechurchnews.com](https://www.thechurchnews.com).
17. Учение и завети 100:3.
18. Джозеф Смит – История 1:17.
19. Исая 2:2, вж. също Михей 4:1–2.
20. Исая 2:2.
21. Изразът „това е правилното място“ за пръв път се приписва на Бригъм Йънг от Уилфърд Уудръф по време на честване на Деня на пионерите през юли 1880 г. (вж. “Pioneers’ Day,” *Deseret Evening News*, July 26, 1880, 2).
22. Brigham Young, Mar. 31, 1861, *Historian’s Office reports of speeches, 1845–1885*, Church History Library, Salt Lake City.
23. Вж. “First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony,” *Newsroom*, May 17, 2018, [Newsroom.ChurchofJesusChrist.org](https://www.newsroom.churchofjesuschrist.org).
24. Исая 2:2, вж. също Михей 4:1–2.
25. Учения: Джозеф Смит, с. 377.
26. Учения: Джозеф Смит, с. 152.



От Бони Х. Кордън
Обща президентка на Младите жени

За да могат да видят

Търсете и се молете за възможности светлината ви да свети, за да може другите да виждат пътя към Исус Христос.

Братя и сестри, сърцата ни са благославяни и обновявани от Духа, който усещаме по време на тази конференция.

Преди двеста години в една горичка стълб светлина се установява върху един млад мъж. В тази светлина Джозеф Смит вижда Бог Отец и Неговия Син Исус Христос. Светлината им отблъсква покриващата земята духовен мрак и посочва пътя напред за Джозеф Смит и за всички нас. Благодарение на светлината, разкрита в онзи ден, можем да получим всички благословии, възможни чрез Единението на нашия Спасител Исус Христос.

Благодарение на Възстановяването на Неговото Евангелие можем да бъдем изпълнени със светлината на нашия Спасител. Обаче тази светлина не е предвидена само за мен и за вас. Исус Христос ни призовава: „Нека вашата светлина също тъй да свети пред този народ,

тъй че те да могат да видят вашите добри дела и да прославят Отца ви, Който е на небесата“¹. Обичам израза „да могат да видят“. Той е искрена покана от Господ да полагаме по-съзнателни усилия да помагаме на другите да виждат пътя и така да се доближават до Христос.

Когато бях на 10 години, семейството ми имаше честта да ни гостува старейшина Л. Том Пери от Кворума на дванадесетте апостоли, когато посети нашия град.

В края на деня седнахме със семейство Пери в хола, за да хапнем от великолепия ябълков пай на майка ми, докато старейшина Пери



Прово, Юта, САЩ



Бригъм Сити, Юта, САЩ

разказваше истории за светии от целия свят. Бях очарована.

Ставаше късно, когато мама ме извика в кухнята и ми зададе един прост въпрос: „Бони, нахрани ли кокошките?“

Посърнах. Не бях. Тъй като не исках да пропусна да съм в присъствието на Господен апостол, предложих кокошките да постят до сутринта.

Отговорът на майка ми бе твърдо „не“. Точно тогава старейшина Пери влезе в кухнята и със силния си и възторжен глас попита: „Май чух, че някой трябва да храни кокошките? Може ли сина ми и аз да дойдем с теб?“

О, колко се зарадвах, че трябва да нахраня кокошките! Изтичах да взема голямото ни жълто фенерче. С вълнение ги поведох, подскачайки по утъпканата пътека до кокошарника. Докато размахвах фенерчето, прекосихме царевицата и участъка, засят с пшеница.

Като стигнахме до малката канавка за поливане, която пресичаше пътеката, аз инстинктивно я прескочих, както съм го правила много вечери преди това. Не знаех, че за старейшина Пери е трудно да върви след мен бързо по тъмна и непозната пътека. Това, че размахвах фенерчето, не му помогна да види канавката. Без постоянна светлина, която да му помага да вижда, той стъпи направо във водата и силно изохка. Паникьосана се обърнах и видях как новият ми приятел вади напълно подгизналия си крак от канавката и изтръсква водата от тежката си кожена обувка.

С подгизнала и джвакаща обувка, старейшина Пери ми помогна да нахраня кокошките. Когато свършихме, той с обич ми каза: „Бони, трябва да виждам пътеката. Трябва светлината да осветява пътя, по който вървя“.

Светлината ми светеше, но не по начин, който да е от полза за

старейшина Пери. Сега вече, знаейки, че му трябва светлината ми, за да върви безопасно по пътеката, аз насочих фенерчето точно пред стъпките му и успяхме уверено да се приберем у дома.

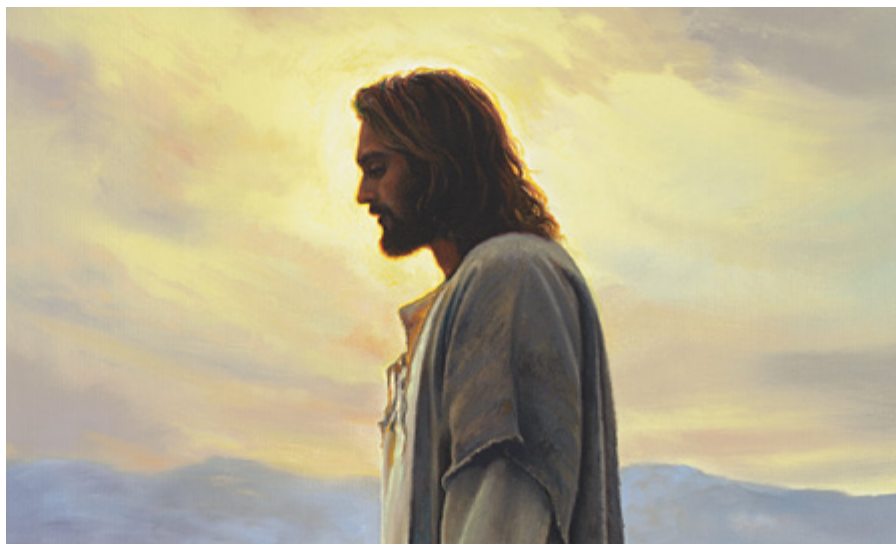
Скъпи братя и сестри, години наред обмислям принципа, който научих от старейшина Пери. Господната покана светлината ни да свети не се състои в това просто произволно да размахваме лъч светлина и да правим света принципно по-светъл. Тя е да насочваме своята светлина така, че другите да виждат пътя към Христос. Тя е да събираме Израил *от тази страна на завесата*, като помагаме на другите да виждат следващата стъпка напред при сключването на свещени завети с Бог и спазването им².

Спасителят свидетелства: „Ето, аз съм светлината. аз ви дадох пример“³. Да разгледаме един от Неговите примери.

Жената при кладенеца е самарянка, която не познава Исус Христос, и в своята общност е считана от мнозина за отхвърлена. Исус я вижда и я заговаря. Той ѝ говори за вода. После я насочва към повече светлина, когато обявява себе си за „живата вода“⁴.

Христос състрадателно познава нея и нуждите ѝ. Той говори с жената на нейното ниво и започва разговора с позната и общодостъпна тема. Ако беше спрял дотам, щеше да е позитивна среща. Но разменените думи нямаше да доведат до това тя да отиде в града и да провъзгласи: „Елате да видите: ... Да не би Той да е Христос?“⁵ Постепенно в разговора тя открива Исус Христос и въпреки миналото си, става проводник на светлина, която озарява пътя на другите, за да виждат⁶.

Нека сега да видим как двама души следват примера на Спасителя да излъчват светлина. Неотдавна, по време на една вечеря моят приятел Кевин седя до един директор. Той се чудел за какво да говорят в продължение на два часа. Кевин бил подтикнат да попита:



„Разкажете ми за семейството си. Откъде произлизате?“

Господинът знаел малко за произхода си, така че Кевин извадил телефона си с думите: „Имам едно приложение, което свързва хората с техните близки. Да видим какво можем да намерим“.

След дълъг разговор новият приятел на Кевин го попитал: „Защо семейството е толкова важно за вашата църква?“

Кевин отговорил простищо: „Вярваме, че продължаваме да живеем след смъртта. Ако открием предците си и занесем имената им в едно свято място, наречено храм, можем да извършим брачни обреди, чрез които семействата ни да останат заедно дори след смъртта“⁷.

Кевин започва с нещо общо между него и новия му приятел. После открива начин да свидетелства за светлината и любовта на Спасителя.

Втората история е за Ела, която играе баскетбол в колежа. Тя била пример за останалите, когато в колежа получила призованието си за мисия. Тя избрала да отвори призованието си пред съотборничките си. Те не знаели почти нищо за Църквата на Исус Христос и не разбирали желанието на Ела да служи. Тя многократно се била молила да знае как да обясни призованието си за мисия, така че съотборничките ѝ да могат да почувстват Духа. Как отговорила?

„Направих презентация – каза Ела, – защото съм специална“. Казала им за възможността да служи в една от над 400-те мисии и вероятността да учи нов език. Споменала хилядите мисионери, които вече служат. Ела приключила с картина на Спасителя и следното кратко свидетелство: „Баскетболът е едно от най-важните неща в моя живот. Преместих се от другия край на страната и напуснах семейството си, за да играя за този треньор и с този отбор. Единствените други две неща, които са по-важни за мен от баскетбола, са моята вяра и моето семейство“⁸.

Сега, ако си мислите: „Това са чудесни 1 000-ватови примери, но аз съм 20-ватова крушка“, помнете, че Спасителят свидетелства: „Аз съм светлината, която вие трябва да издигнете“⁹. Той ни напомня, че Той ще донесе светлината, ако само насочваме другите хора към Него.

С вас имаме достатъчно светлина, която да споделяме *точно сега*. Можем да осветим следващата стъпка, за да помогнем на някого да се доближи до Исус Христос и после следващата стъпка, и следващата.

Запитайте се: „Кой се нуждае от светлината, която имам, за да намери пътя, от който се нуждае, но не може да види?“

Скъпи приятели, защо е толкова важно светлината ни да свети?

Господ ни казва, че „все още има мнозина по земята, ... които са възпирани да стигнат до истината, само защото не знаят къде да я намерят“¹⁰. Можем да помагаме. Можем съзнателно да правим така че светлината ни да свети, за да може другите да виждат. Можем да отправяме покани¹¹. Можем да сме с тези, които правят стъпка към Спасителя, независимо колко колеблива. Можем да събираме Израил.

Свидетелствам, че Господ ще умножава всяко наше малко усилие. Светият Дух ще ни подтиква да знаем какво да казваме и правим. За това може да е нужно да излезем извън зоната си на комфорт, но можем да сме сигурни, че Господ ще ни помага светлината ни да свети.

Благодарна съм за светлината на Спасителя, която продължава да води тази Църква чрез откровения.

Каня всички ни да следваме примера на Исус Христос и с любов да се грижим за хората около нас. Търсете и се молете за възможности светлината ви да свети, за да може другите да виждат пътя към Исус Христос. Велико е обещанието Му: „Който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“¹². Свидетелствам, че нашият Спасител Исус Христос е пътят, истината, животът, светлината и любовта на света. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 3 Нефи 12:16.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Смели воини на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.churchofJesusChrist.org.
3. 3 Нефи 18:16.
4. Вж. Йоан 4:9–30.
5. Йоан 4:29.
6. Вж. Robert and Marie Lund, „The Savior's Respect for Women,“ *Liahona*, Mar. 2015, 32–36.
7. Лична кореспонденция.
8. Лична кореспонденция.
9. 3 Нефи 18:24.
10. Учение и завети 123:12.
11. Вж. Дитер Ф. Ухтдорф, „Мисионерската работа: да споделяме това, което вярваме и чувстваме“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 15–18.
12. Йоан 8:12.



От старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Съвършена светла надежда

Тъй като Възстановяването отново потвърждава основната истина, че Божието дело се осъществява в този свят, можем да се надяваме, трябва да се надяваме, дори в най-трудни обстоятелства.

Миналия октомври президент Ръсел М. Нелсън ни покани да се *подготвяме* за тази конференция, като всеки от нас по свой начин погледне *назад*, за да види величието на Божиата ръка при Възстановяването на Евангелието на Исус Христос. Сестра Холанд и аз приехме тази покана от пророка много сериозно. Представихме си, че живеем в началото на 19-и век, наблюдавайки

религиозните вярвания тогава. В тази въображаема среда се запитахме: „Какво липсва тук? Какво ни се иска да имаме? Какво се *надяваме* да ни даде Бог в отговор на нашия духовен копнеж?“

Първо осъзнахме, че преди два века щяхме искрено да се надяваме на възстановяване на по-истинско разбиране за Бог от това, което са имали повечето хора тогава, тъй

като Той често сякаш е бил скрит зад векове погрешни вярвания и неправилното разбиране. Уилям Елъри Чанинг, изтъкната религиозна личност по онова време, търси „родителската същност на Бог“, която Чанинг счита за „първото велико учение на

християнството“¹. Такова учение би разкрило Бог по-скоро като загрижен Отец в небесата, отколкото като суров съдия, който раздава безмилостна справедливост, или като далечен господар, който някога е бил част от земните въпроси, но сега е прекалено зает някъде другаде във вселената.

Да, през 1820 г. щяхме да се надяваме да научим, че Бог говори и напътства така открито, както в миналото, като един истински Отец, в най-любящия смисъл на думата. Той със сигурност *не* би бил един студен и тираничен деспот, който е предопределил малцина избрани да бъдат спасени и след това е обрекъл останалата част от човешкото семейство на осъждане. Не, Той е Личност, Чийто всяко действие, както Самият Той е заявил, е за „полза(та) на света, защото Той обича света“² и всеки един от неговите обитатели. Тази любов е Неговата най-важна причина да изпрати на земята Исус Христос, Своя Единороден Син³.

Говорейки за Исус, ако бяхме живели през онези първи години на 19-и век, щяхме да осъзнаем с голяма тревога, че съмнения за реалността на живота и Възкресението на Спасителя започват да завладяват умовете на християните. Затова щяхме да се надяваме целият свят да получи доказателства, потвърждаващи свидетелството на Библията, че Исус *е* Христос и че Той наистина е Синът Божий, Алфа и Омега, и единственият Спасител, Който този свят някога ще познава. Сред нашите най-съкровени надежди би било да се дадат други Писания като доказателство и още едно свидетелство за Исус Христос, които да увеличат и разширят познанието ни за Неговото чудодейно раждане, удивително служение, Единителна жертва и славно Възкресение. Един такъв летопис наистина би бил „праведност, изпат(ена) от небето долу на земята; и истина, изпат(ена) от земята“⁴.



Прово, Юта, САЩ



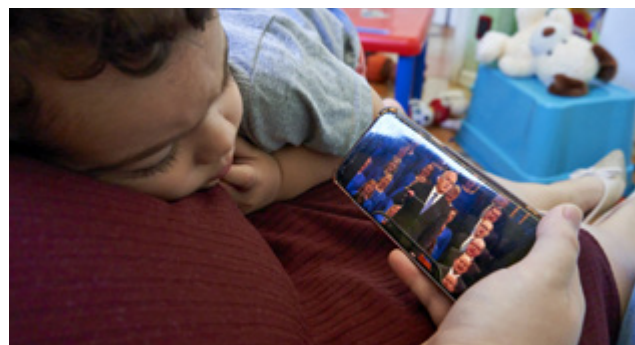
Наблюдавайки християнския свят тогава, щяхме да се надяваме да открием човек, упълномощен от Бог с истинската свещеническа власт, който да може да ни кръсти, да ни даде дара на Светия Дух и да извърши всички необходими за възвисяване обреди на Евангелието. През 1820 г. щяхме да се надяваме да видим изпълнението на красивите обещания на Исайя, Михей и други древни пророци за завръщането на величествения дом Господен⁵. Щяхме да се вълнуваме да видим славата на светите храмове установена отново – с Духа, обредите, силата и властта за преподаване на вечни истини, за изцеляване на лични рани и за свързване на семействата за вечността. Щях да търся надлъж и нашир, за да открия човек, упълномощен да каже на мен и моята обична Патриша, че нашият брак може да бъде запечатан за времето и за цялата вечност, и никога да не чуем или да ни бъде

наложено ужасното проклятие „докато смъртта ви раздели“. Аз знам, че „в дома на (нашия) Отец има много обиталища“⁶, но лично аз, ако имам щастието да наследя едно от тях, за мен то не би било по-ценно от прогнила барака, ако Пат и децата ни не са заедно с мен, за да споделят това наследство. А за нашите предци, някои от които са живели и починали в древността, без дори да са чували името на Исус Христос, бихме се надявали да бъде възстановено онова най-справедливо и милостиво библийско учение – че живите могат да извършват спасителни обреди в полза на своите починали близки⁷. Не мога да си представя никоя друга практика, която да показва по-добре

величието на любящата грижа на Бог към всяко едно от Неговите земни чедра, без значение кога са живели или къде са починали.

И така, нашият списък с надежди от 1820 г. може да включва още, но вероятно най-важното послание на Възстановяването е, че тези надежди *не* са били напразни. От Свещената горичка и продължавайки в наши дни, тези желания са започнали да се превръщат в реалност и, както учи не само апостол Павел, стават истинска котва за душата, здрава и непоколебима⁸. Това, за което хората някога са се надявали, сега е част от историята.

Това бе нашият поглед назад към 200 години от Божията добрина към света. Но какво можем да очакваме в бъдеще? Има наши надежди, които все още *не* са осъществени. Дори докато говорим, водим борба на „всички фронтове“ с COVID-19 – сериозно напомняне, че един вирус⁹, 1 000 пъти по-малък от песчинка¹⁰, може да постави хората от целия свят и световните икономики на колена. Молим се за изгубилите обични хора от тази съвременна чума, както и за понастоящем заразните или тези в риск. Със сигурност се молим за хората, които предоставят така удивителните медицински грижи. И когато я победим – което със сигурност ще стане – нека със същата сила освободим света от вируса на глада, а квартали и народи – от вируса на бедността. Нека се надяваме да има училища, където учениците ще са учени, а не ужасени, че може да бъдат застреляни,



Табоа да Сера, Сао Пауло, Бразилия

а също и всяко Божие чедо да има лично достойнство, ненакърнено от *каквито и да е* предразсъдъци по отношение на раса, етнос или религия. В основата на всичко е неугасващата ни надежда за по-голяма отдаденост в спазването на двете най-големи заповеди – да обичаме Бог, чрез следване на Неговите напътствия, и да обичаме своите близки, като проявяваме доброта, състрадание и търпение и като им прощаваме¹¹. Тези две божествени заръки все още са и винаги ще бъдат единствената ни истинска надежда да осигурим на децата си един свят, по-добър от този, който познават сега¹².

В допълнение към тези желания за света, много от хората, които ме чуват днес, имат съкровени лични надежди – надежда, че проблемите в брака им ще се оправят, а понякога просто надежда за брак, надежда за преодоляване на пристрастяване, непокорно дете да се върне, стотици видове физически или емоционални болки да изчезнат. Тъй като Възстановяването отново потвърждава основната истина, че Бог действа в този свят, *можем* да се надяваме, *трябва* да се надяваме, дори в най-трудни обстоятелства. Това е смисълът на стиховете, описващи как Авраам успява да се надява привидно без причина¹³ и може да вярва, въпреки всички причини да *не* вярва, че той и Сара могат да имат дете, когато това изглежда напълно невъзможно. И така, аз питам: „Ако толкова много надежди от 1820 г. могат да започнат с проблясването на божествена светлина над обикновено момче, коленичило в горичка в северен Ню Йорк, защо да не се надяваме, че на праведните желания и копнежите в Христос все още може чудодейно да бъде отговорено от Бога на цялата надежда?“ Всички имаме нужда да вярваме, че това, което праведно желаем, някой ден, по някакъв начин, все пак ще ни бъде дадено.

Братя и сестри, познаваме някои недостатъци в религиозните

разбирания в началото на 19-и век. Освен това знаем за празноти в днешните религиозни разбирания, които все още водят до глад и надежда за нещо все още неизпълнено. Знаем, че такива различни чувства на неудовлетвореност отдават някои хора от традиционните църковни институции. Знаем също, както пише един разочарован автор, че „много религиозни ръководители (днес) сякаш въобще не разбират“ как да реагират на този вид отдръпване, а в отговор предлагат „блудкави учения за незаинтересован бог, евтин символичен активизъм, внимателно обработена ерес, (а понякога просто) невдъхновяващи безсмислици“¹⁴ – всичко това в момент, когато светът се нуждае от много повече, подрастващото поколение заслужава много повече, а Самият Исус предлага много повече. Като ученици на Христос, в наши дни можем да се издигаме над онези древни израилтяни, които се оплакват: „Костите ни изсъхнаха и надеждата ни се изгуби“¹⁵. Всъщност, ако накрая изгубим надежда, губим последното, което ни поддържа. Точно пред самите порти на ада Данте пише предупреждение към всички, пътуващи из неговата *Божествена комедия*: „О, вий, кои престъпите този праг – казва той, – надежда всяка тука оставете“¹⁶. Наистина, когато надеждата изчезне, остават ни единствено пламъците на пъкълъа, бушуващи отвсякъде.

И така, когато сме притиснати до стената и както се казва в химна, „никой не може да помогне и утехата чезне“¹⁷, сред нашите незаменими добродетели ще бъде скъпоценният дар на надеждата, неразривно свързан с вярата ни в Бог и милосърдието към другите.

Сега, на двестагодишнината, когато поглеждаме назад, за да видим всичко, което ни е било дадено, и се радваме на осъществяването на толкова много надежди, повтарям мисълта на една красива млада завърнала се мисионерка, която ни



каза само преди няколко месеца в Йоханесбург: „Не сме изминали толкова път, за да изминем само толкова път“¹⁸.

Перифразирайки една от най-вдъхновяващите прощални речи, някога записвани в Писанията, аз казвам заедно с пророка Нефи и тази млада сестра:

„Мои възлюбени братя (и сестри), след като (сте получили тези първи плодове на Възстановяването), аз бих попитал дали всичко е сторено? Ето, аз ви казвам: Не! ...

... Затова вие трябва да бързате напред с увереност в Христа, *имайки свършена светла надежда* и любов към Бога и към всички човеци. ... Ако (е тъй), ... така казва Отец: Вие ще имате вечен живот“¹⁹.

Братя и сестри, благодарен съм за всичко, което ни е било дадено в тази последна и най-велика от всички диспенсации, диспенсацията на Възстановеното Евангелие на Исус Христос. Даровете и благословиите, които се изливат от това Евангелие, означават всичко за мен, наистина всичко, и за да мога да благодаря на моя Отец в небесата за тях, имам „обещания за спазване и път за изминаване преди да се завърна у дома, и път за изминаване преди да се завърна у дома“²⁰. Нека бързаме напред с любов в сърцата, вървейки със „светла(та) надежда“²¹, която осветява пътеката на свята подготовка за бъдещето, по която вървим вече 200 години. Свидетелствам, че

бъдещето ще бъде изпълнено с толкова чудеса и изобилни благословии, колкото е било и миналото. Имаме много причини да се надяваме на благословии, дори по-велики от вече получените, защото това е делото на Всемогъщия Бог, това е Църквата на продължаващото откровение и това е Евангелието на безпределната милост и благосклонност на Христос. Свидетелствам за всички тези и много други истини, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. "The Essence of the Christian Religion," in *The Works of William E. Channing* (1888), 1004.
2. 2 Нефи 26:24.
3. Вж. Йоан 3:16–17.
4. Моисей 7:62.
5. Вж. Исайя 2:1–3, Йезекиил 37:26, Михей 4:1–3, Малахия 3:1.
6. Йоан 14:2.
7. Вж. 1 Коринтяните 15:29, Учение и завети 128:15–17.
8. Вж. Евреите 6:19, Етер 12:4.
9. Вж. Na Zhu and others, "A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019," *New England Journal of Medicine*, Feb. 20, 2020, 727–33.
10. Вж. "Examination and Description of Soil Profiles," in *Soil Survey Manual*, ed. C. Ditzler, K. Scheffe, and H. C. Monger (2017), nrcs.usda.gov.
11. Вж. Матей 22:36–40, Марк 12:29–33, вж. също Левит 19:18, Второзаконие 6:1–6.
12. Вж. Етер 12:4.
13. Вж. Римляните 4:18.
14. R. J. Snell, "Quiet Hope: A New Year's Resolution," *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, Dec. 31, 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Йезекиил 37:11.
16. Така най-често се превежда този израз. Данте Алигери, „Божествена комедия“, песен III, ред 8–9 (<https://chitanka.info/text/3776/3#textstart>), (Dante Alighieri, "The Vision of Hell," in *Divine Comedy*, trans. Henry Francis Cary [1892], canto III, line 9).
17. "Abide with Me!", *Hymns*, no. 166.
18. Judith Mahlangu (multistake conference near Johannesburg, South Africa, Nov. 10, 2019), in Sydney Walker, "Elder Holland Visits Southeast Africa during 'Remarkable Time of Growth,'" *Church News*, Nov. 27, 2019, thechurchnews.com.
19. 2 Нефи 31:19–20, курсив добавен.
20. "Stopping by Woods on a Snowy Evening," lines 14–16, in *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems*, ed. Edward Connery Lathem (1969), 225.
21. 2 Нефи 31:20.



От старейшина Дейвид А. Беднар
От Кворума на дванадесетте апостоли

„Нека този дом бъде съграден за Моето име“ (Учение и завети 124:40)

Сключваните завети и извършваните в храма обреди са важни за пречистването на нашите сърца и в крайна сметка за възвисяването на Божиите синове и дъщери.

В Свещената горичка преди 200 години младият Джозеф Смит вижда и говори с Бог, Вечния Отец и с Неговия Син Исус Христос. От Тях Джозеф научава за истинската същност на Божеството и за продължаващото откровение, като това божествено видение слага начало в последните дни на диспенсацията на пълнотата на времената¹.

Приблизително три години по-късно в отговор на искрена молитва през нощта на 21 септември 1823 г. стаята на Джозеф

се изпълва със светлина, докато „не ста(ва) по-светло и от ден“². Една личност се явява до леглото му, назовава момчето по име и заявява, „че (е) пратеник, изпратен от Божието присъствие... и

че името му (е) Мороний“³. Той съобщава на Джозеф за предстоящата поява на Книгата на Мормон.

След това Мороний цитира от книгата на Малахия в Стария завет, с известна разлика от начина, по който е записана в нашите екземпляри на Библията:

„Ето, Аз ще ти разкрия свещеничеството чрез ръката на Илия, пророка, преди да дойде великият и страшен ден Господен. ...

И той ще посади в сърцата на



Рексбърг, Айдахо, САЩ

децата обещанията, направени на бащите, и сърцата на децата ще се обърнат към бащите им. Ако не беше тъй, цялата земя би била напълно опустошена при Неговото пришествие⁴.

Важното е, че наставленията на Мороний към Джозеф Смит относно мисията на Илия поставят началото на храмовата работа и семейната история в последните дни и са основен елемент при възстановяването на „всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на Своите святи пророци“⁵.

Моля се за помощта на Светия Дух, докато учим заедно за заветите, обредите и благословиите, които са достъпни за нас в храмовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Завръщането на Илия

Започвам с един основен въпрос: Защо завръщането на Илия е важно?

„От откровение в последните дни научаваме, че Илия държи запечатващата сила на свещеничеството на Мелхиседек“⁶ и че той „е... последният пророк (с тази сила) преди времето на Исус Христос“⁷.

Пророкът Джозеф Смит обяснява: „Духът, силата и призванието на Илия са да имате силата да (бъдете носители на) ключа на... *пълнотата на свещеничеството на Мелхиседек*... и да получите... всички обреди, принадлежащи към Божието царство, тъкмо обръщането на сърцата на бащите към децата и сърцата на децата към бащите, тъкмо тези, които са на небето“⁸.

Тази свещена запечатваща власт е нужна, за да може „каквото върже(те) на земята, (да) бъде вързано на небесата, а каквото развърже(те) на земята, (да) бъде развързано на небесата“⁹.

Джозеф обяснява още: „Как Бог ще дойде на помощ на това поколение? Той ще изпрати пророк Илия. ... Илия ще открие заветите за запечатване сърцата на бащите за децата и (сърцата) на децата за бащите“¹⁰.



ИЛИЯ ВЪЗСТАНОВЯВА СВЕЩЕНИЧЕСКИТЕ КЛЮЧОВЕ ЗА ЗАПЕЧАТВАНЕ ОТ РОБЪРТ Т. БАРЕТ

Илия се явява с Моисей на Планината на преображението и дава тази власт на Петър, Яков и Йоан¹¹. Илия отново се явява с Моисей и Илияс на 3 април 1836 г. в храма Къртлънд и дава същите свещенически ключове на Джозеф Смит и Оливър Каудъри¹².

Възстановяването на властта за запечатване от Илия през 1836 г. е необходимо, за да подготви света за Второто пришествие на Спасителя и пробужда изключително силен световен интерес към изучаването на семейната история.

Промяната, обръщането и пречистването на сърца

Думата *сърце* се използва над 1 000 пъти в стандартните произведения. Тази простичка, но важна дума често се свързва със съкровени чувства на човека. Нашите сърца – общият сбор от нашите желания, привързаност, намерения, мотиви и умствени нагласи – определят кои сме и какви ще станем. Същността

на Господното дело е промяна, обръщане и пречистване на сърцата чрез евангелски завети и обреди на свещеничеството.

Ние не строим свети храмове, нито влизаме в тях само за да имаме запомнящо се лично или семейно преживяване. По-скоро, сключваните завети и извършваните в храма обреди са важни за пречистването на нашите сърца и в крайна сметка за възвисяването на Божиите синове и дъщери.

Да посаждаме в сърцата на децата обещанията, дадени на бащите (Авраам, Исаак и Яков), да обръщаме сърцата на децата към техните собствени бащи, да извършваме проучване по семейната история и да извършваме обреди като заместници в храма са дейности, които благославят хората и от двете страни на завесата. Когато сме ревностно заети в това свещено дело, ние се подчиняваме на заповедите да обичаме и да служим на Бог и на нашите ближни¹³. Подобна



безкористна служба ни помага наистина да „Слуш(аме) Него!“¹⁴ и да идваме при Спасителя¹⁵.

Най-свещените завети и свещенически обреди се получават единствено в храма – домът Господен. Всичко, което научаваме и извършваме в храма, набляга на божествеността на Исус Христос и на Неговата роля във великия план на щастие на Небесния Отец.

Отвътре навън

Президент Езра Тафт Бенсън описва важния модел, който използва Изкупителят, за да „се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“¹⁶. Той казва: „Господ работи отвътре навън. Светът работи отвън навътре. Светът иска да извади хората от бедността. Христос изважда бедността от хората и после те сами се изваждат от бедността. Светът променя хората, като променя средата им. Христос променя хората, които след това променят средата си. Светът желае да промени човешкото поведение, а Христос може да промени естеството на човека“¹⁷.

Заветите и свещеническите обреди заемат централно място в продължаващия процес на повторно духовно раждане и трансформация; те са начинът, по който Господ работи с всеки от нас *отвътре навън*. Завети, които се почитат

постоянно, помнят се винаги и са записани „с Духа на живия Бог... на плочи от плът – на сърцето“¹⁸, предоставят цел и обещание за благословии по време на земния живот и за вечността. Когато приемаме обредите достойно и постоянно си спомняме за тях, това отваря канал към небесата, по който силата на божествеността може да се излива в живота ни.

Ние не посещаваме храма, за да се крием или бягаме от злото в света. По-скоро, ние посещаваме храма, за да побеждаваме злото в света. Като каним в живота си „силата на божествеността“¹⁹, приемайки свещенически обреди и сключвайки и спазвайки свещени завети, ние сме благославяни със сила, надхвърляща нашата собствена²⁰, да преодоляваме изкушенията и трудностите на земния живот, да вършим добро и да бъдем добри.

Славата на този дом ще се разпростре

Първият храм в тази диспенсация е построен в Къртланд, Охайо, и е осветен на 27 март 1836 г.

В откровение към Пророка Джозеф Смит седмица след освещаването, Господ заявява:

„Нека сърцата на всичките Ми люди се възрадат, тези, които с всичките си сили построиха този дом за Моето име. ...

Да, сърцата на хиляди и десетки хиляди ще ликуват много, вследствие на благословиите, които ще се излеят, и на надаряването, с което Моите служители са били надарени в този дом.

И славата на този дом ще се разпростре по чужди земи; и това е началото на благословията, която ще се излее върху главите на людето Ми“²¹.

Моля обърнете внимание на изразите: *сърцата на хиляди и десетки хиляди ще ликуват много и славата на този дом ще се разпростре по чужди земи*. Това са изумителни изявления през април 1836 г., когато Църквата има малък брой членове и един храм.

Днес, през 2020 г., имаме 168 действащи храма. Още четиридесет и девет храма са в процес на изграждане или са били обявени. Домове Господни биват изграждани на „островите в морето“²² и в страни и на места, където мнозина по-рано са считали, че е невъзможно да има храм.

Церемонията по надаряване понастоящем се извършва на 88 езика и ще става достъпна на много допълнителни езици, тъй като се строят храмове за благославяне на още Божии чеда. През следващите 15 години броят на езиците, на които ще има храмови обреди, най-вероятно ще се удвои.

Тази година ще бъдат направени първите копки и ще започне строежът на 18 храма. За разлика от това, са били необходими 150 години, за да бъдат построени първите 18 храма – от основаването на Църквата през 1830 г. до освещаването на храма Токио Япония от президент Спенсър У. Кимбъл през 1980 г.

Замислете се над ускоряването на храмовата работа, случващо се само през житейския път на президент Ръсел М. Нелсън. Когато президент Нелсън е роден на 9 септември 1924 г., Църквата има шест действащи храма.

Когато е ръкоположен за апостол на 7 април 1984 г., 60 години

по-късно, има 26 действащи храма, което е нарастване с 20 храма за 60 години.

Когато президент Нелсън е подкрепен като президент на Църквата, има 159 действащи храма, увеличаване от 133 храма за 34-те години, през които той служи като член на Кворума на дванадесетте апостоли.

Откакто става президент на Църквата на 14 януари 2018 г., президент Нелсън е обявил 35 нови храма.

Деветдесет и шест процента от съществуващите храмове са били осветени по време на житейския път на президент Нелсън; 84 процента са били осветени откакто той става апостол.

Винаги наблягайте на най-важните неща

Като членове на Господната възстановена Църква, ние се удивляваме на ускоряващото се темпо на Неговото дело в последните дни. И предстоят още храмове.

Бригъм Йънг пророкува: „За да се изпълни това дело, ще трябва да има не само един храм, а хиляди; и хиляди, десетки хиляди мъже и жени ще влизат в тези храмове и ще извършват обреди за хора, живели толкова назад във времето, колкото Господ определи“²³.

Ясно е, че обявяването на всеки нов храм е източник на голяма радост и причина да благодарим на Господ. Обаче, основният ни фокус трябва да бъдат заветите и обредите, които могат да променят сърцата ни и да задълбочават нашата отдаденост към Спасителя, а не просто да се съсредоточаваме върху мястото или красотата на сградата.

Основните задължения, които имаме като членове на Господната възстановена Църква, включват (1) да „слуш(аме) Него!“²⁴ и сърцата ни да бъдат променяни чрез завети и обреди, и (2) да изпълняваме с радост божествено дадената ни отговорност да предоставяме храмовите благословии на целия човешки



род от двете страни на завесата. Под ръководството на Господ и с Негова помощ, ние ще изпълняваме тези свещени задължения.

Изграждането на Сион

Пророкът Джозеф Смит заявява: „Изграждането на Сион е дело, което е интересувало Божия народ във всички времена; то е тема, върху която пророци, свещеници и царе са размишлявали с особена наслада; те са очаквали с нетърпение и радост времето, в което живеем ние; и вдъхновени от небесни и радостни очаквания, са пели, писали и пророкували за това наше време; но те са починали без да го видят... за нас остава да видим, да участваме и да помагаме в придвижването напред на славата от последните дни“²⁵.

„Небесното свещеничество ще се обедини със земното, за да осъществи тези велики цели, ... едно дело, което Бог и ангелите са планирали с наслада от поколения, което е вдъхновявало душите на древните патриарси и пророци; дело, което е било предопределено да осъществи унищожението на силите на мрака, обновлението на земята, славата на Бог и спасението на човешкия род“²⁶.

Тържествено свидетелствам, че Отецът и Синът се явяват на Джозеф Смит и че Илия възстановява запечатващата власт. Свещените храмови завети и обреди могат да

ни укрепват и да пречистват сърцата ни, като „слуш(аме) Него!“²⁷ и получаваме силата на божествеността в живота си. И свидетелствам, че това дело в последните дни ще унищожи силите на мрака и ще донесе спасение на целия човешки род. За тези истини свидетелствам с радост в святото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ефесяните 1:10.
2. Джозеф Смит – История 1:30.
3. Джозеф Смит – История 1:33.
4. Джозеф Смит – История 1:38–39.
5. Деяния 3:21.
6. Bible Dictionary, „Elijah“.
7. Ръководство към Писанията, „Илия“.
8. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 331, курсив добавен.
9. Матей 16:19; вж. също Матей 18:18; Еламан 10:7; Учение и завети 124:93, 132:46.
10. *Учения: Джозеф Смит*, с. 333.
11. Вж. Матей 17:3.
12. Вж. Учение и завети 110:13–16.
13. Вж. Матей 22:34–40.
14. Джозеф Смит – История 1:17.
15. Вж. Омний 1:26; Мороний 10:30, 32.
16. Моисей 1:39.
17. Ezra Taft Benson, „Born of God,” *Ensign*, Nov. 1985, 6.
18. 2 Коринтяните 3:3.
19. Вж. Учение и завети 84:20–21.
20. Вж. „Господи, ще Те обичам“, *Химни*, № 138.
21. Учение и завети 110:6, 9–10.
22. 2 Нефи 29:7.
23. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 310.
24. Джозеф Смит – История 1:17.
25. *Учения: Джозеф Смит*, с. 197.
26. *Учения: Джозеф Смит*, с. 547–548.
27. Джозеф Смит – История 1:17.



От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Слушайте Него

Нашият Отец знае, че когато бъдем обхванати от несигурност и страх, най-много ще ни помага това да чуваме гласа на Неговия син.

Мои скъпи братя и сестри, колко съм благодарен, че посредством технологиите можем да се съберем заедно, за да се поклоним на Бог в тази неделна утрин. Колко сме благословени да знаем, че Евангелието на Исус Христос е било възстановено на земята!

През изминалите няколко седмици ритъмът на живота на повечето от нас беше нарушен. Земетресения, пожари, наводнения, епидемии и техните последици разтърсиха ежедневието ни и доведоха до недостиг на храна, стоки от първа необходимост и средства.

Сред всичко това ви поздравяваме и ви благодарим, че избрахте да чуете Господното слово в тези смутни времена, като се присъедините към нас на тази обща конференция. Сред увеличаващия се мрак, който съпътства трудностите, светлината на Исус Христос свети още по-ярко. Просто помислете за доброто, което всеки от нас може да прави през тези дни на нестабилност по света. Любовта ви към Спасителя и вярата ви в Него за някого всъщност може да отворят вратата към знанието за Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос.

През последните две години сестра Нелсън и аз се срещнахме с хиляди от вас по целия свят. Събирали сме се с вас на открити стадиони и в хотелски зали. Навсякъде съм усещал, че съм в присъствието на Господните избрани и че виждам как събирането на Израил се осъществява пред очите ми.

Живеем във времената, които „бащите ни са очаквали с нетърпение“¹. Имаме места на първия ред, за да *видим на живо* това, което пророкът Нефи е съзрял *само във видение* – как силата на Агнеца Божий ще слеза върху „заветния народ Господен, който беше

пръснат по цялото лице на земята; и те (ще бъдат) въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава“².

Вие, мои братя и сестри, сте сред тези мъже, жени и деца, които Нефи е виждал. Замислете се за това!

Без значение къде живеете или при какви обстоятелства, Господ Исус Христос е *вашият* Спасител и Божият пророк Джозеф Смит е *вашият* пророк. Той е бил предопределен преди основаването на земята да бъде пророкът на тази последна диспенсация, когато „нищо няма да бъде скривано“³ от светиите. Откровения от Господ продължават да се изливат чрез този продължаващ и днес процес на Възстановяване.

Какво означава за вас това, че Евангелието на Исус Христос е било възстановено на земята?

Означава, че вие и семействата ви можете да бъдете запечатани за вечността! Означава, че тъй като сте били кръстени от човек с власт от Исус Христос и сте били потвърдени за членове на Неговата Църква, можете да се радвате на постоянно спътничество на Светия Дух. Той ще ви напътства и закриля. Означава, че никога няма да бъдете оставени без утеха или достъп до Божията сила, която да ви помага. Означава, че свещеническата сила може да ви носи благословии, докато получавате важни обреди, сключвате завети с Бог и ги спазвате. Каква котва за



Ню Йорк Сити, Ню Йорк, САЩ

душите ни са тези истини, особено сега, когато бурята бушува!

Книгата на Мормон е летопис за класическите възходи и падения на две основни цивилизации. Тяхната история показва колко е лесно за повечето хора да забравят Бог, да отхвърлят предупрежденията на Господните пророци и да се стремят към власт, известност и плътски удоволствия⁴. Непрестанно пророци от миналото са изявявали „велики и чудни неща на людете, на които те не (са вярвали)“⁵.

Днес не е по-различно. През годините велики и чудни неща са били чувани от амвони на Църквата по целия свят. При все това, повечето хора *не* приемат тези истини – тъй като или не знаят къде да ги намерят⁶, или слушат тези, които не разполагат с цялата истина, или са отхвърлили истината и са предпочели да ги заменят със светски стремежи.

Противникът е хитър. В продължение на хилядолетия той е правил така, че доброто да изглежда зло, а злото – добро⁷. Неговите послания обикновено са гръмки и изпълнени със самоувереност и гордост.

Но посланията от нашия Небесен Отец са поразително различни. Той говори просто, тихо и с такава изумителна яснота, че няма как да Го разберем погрешно⁸.

Например всеки път, когато представя Своя Единороден Син на смъртните на земята, Той го прави с изключително малко думи. На планината на преображението Бог казва на Петър, Яков и Йоан: „Този е Моят Възлюбен Син; Него слушайте“⁹. Думите Му към нефитите в древната земя Изобилие са: „Ето Моя Възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, в Когото прославих името Си – слушайте Него“¹⁰. А на Джозеф Смит в онова ясно заявление, поставило началото на тази диспенсация, Бог просто казва: „Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!“¹¹

Сега, мои братя и сестри, обмислете факта, че в тези три случая,



ХРИСТОС СЕ ЯВЯВА В ЗАПАДНОТО ПОЛУКЪЛБО, ОТ АРНОЛД ФРАЙБЪРГ

които току-що споменах, точно преди Отец да представи Своя Син, хората там са изпълнени със страх и до известна степен с отчаяние.

Апостолите се изплашват, когато виждат Исус Христос заобиколен от облак на планината на преображението.

Нефитите са изплашени, защото са били сред разрушения и мрак в продължение на няколко дни.

Джозеф Смит е сграбчен от сила на мрака точно преди да се разтворят небесата.

Нашият Отец знае, че когато бъдем обхванати от несигурност и страх, най-много ще ни помага това да чуваме гласа на Неговия син.

Защото, когато се стремим да слушаме Сина и наистина да Го чуваме, ще бъдем напътствани да знаем какво да правим във всички обстоятелства.

Първите думи в Учение и завети са: „Вслушайте се“¹². Това означава да слушаме с намерението да се подчиним¹³. Да се вслушваме означава да „Слуша(ме) Него“ – да *чуваме* какво Спасителят казва и

след това да *обръщаме внимание* на Неговите напътствия. В тези две думи „Слушайте Него“ Бог ни дава модела за успех, щастие и радост в този живот. Трябва да *чуваме* словата на Господ, да се *вслушваме* в тях и да *обръщаме внимание* на това, което Той ни е казал!

Докато се стремим да бъдем ученици на Исус Христос, нашите усилия да *Го чуваме* трябва да са по-съзнателни от всякога. Нужни са обмислени и последователни усилия да изпълваме живота си с Неговите слова, Неговите учения и Неговите истини.

Не можем просто да разчитаме на информация, на която се натъкваме в социалните медии. С милиони думи в Интернет и в един свят, пропит от маркетингови послания и постоянно изпълнен с шумните, нечестиви усилия на противника, къде *можем* да чуваме Неговия глас?

Можем да се обръщаме към Писанията. От тях учим за Исус Христос и Неговото Евангелие, за величието на Неговото Единение и великия план на Отца за щастие и

изкупление. Ежедневното потапяне в Божието слово има съществено значение за духовното оцеляване, особено в тези дни на все повече нестабилност. Когато ежедневно се угощаваме със словата на Христа, словата на Христа ще ни казват как да реагираме при трудности, които никога не сме си представяли, че ще имаме.

Можем да *чуваме гласа Му* също и в храма. Домът Господен е дом на познание. Там Господ ни учи по Своя начин. Там учим за Спасителя от всеки обред. Там се учим как да разтваряме завесата и да общуваме по-ясно с небесата. Там се учим как да прогонваме противника и как да призоваваме Господната свещенческа сила да укрепва нас и нашите близки. Колко ревностно всеки от нас трябва да се стреми да намира убежище там!

Когато временните ограничения, наложени от COVID-19, бъдат премахнати, моля редовно отделяйте време да се покланяте и да служите в храма. Всяка минута от това време ще носи благословии за вас и семействата ви така, както *нищо* друго не може. Отделяйте време да размишлявате над това, което чувате и чувствате, докато сте там. Молете Господ да ви учи как да разтваряте небесата, за да се изливат благословии за вас, близките ви и тези, на които служите.

Тъй като в момента не е възможно да се покланяте в храма, ви каня да участвате по-активно в работата по семейната история, включително в проучвания на семейната история и индексирание. Обещавам ви, че като посвещавате повече време на храма и работата по семейната история, ще нараства и ще се подобрява способността ви да чувате Неговия глас.

Ние също така *чуваме гласа Му* по-ясно, като усъвършенстваме способността си да разпознаваме нашепванията на Светия Дух. Никога не е било толкова жизнено необходимо да знаем как Духът ни говори, колкото сега. В Божеството Светият

Дух е този, който предава послания. Той ще изпраща в ума ви мислите, които Отецът и Синът желаят да получавате. Той е Утешителят. Той ще носи чувство на мир в сърцата ви. Той свидетелства за истината и ще ви потвърждава какво е истина, докато чувате и четете Господните слова.

Подновявам своята молба към вас да правите *всичко* необходимо да увеличавате духовната си способност да получавате лични откровения.

Това ще ви помага да знаете как да вървите напред в живота, какво да правите в моменти на криза и как да разпознавате и избягвате изкушенията и измамите на противника.

И накрая, ние *чуваме гласа Му*, когато се вслушваме в словата на пророците, гледачите и откровителите. Ръкоположените апостоли на Исус Христос винаги свидетелстват за Него. Те показват посоката, докато си проправяме път през изключително трудния лабиринт на своя земен живот.

Какво ще се случва, докато по-съзнателно чувате, вслушвате се и обръщате внимание на това, което Спасителят е казал и сега казва чрез Своите пророци? Обещавам ви, че ще бъдете благославяни с допълнителни сили да се справяте с изкушения, трудности и слабости. Обещавам ви чудеса във вашите бракове, семейни взаимоотношения и ежедневна работа. И ви обещавам, че способността ви да изпитвате радост ще нараства,

дори и да има повече сътресения в живота ви.

На тази конференция отбелязваме събитие, което променя света. С приближаването на тази 200-годишнина от Първото видение на Джозеф Смит, в Първото президентство и Съвета на дванадесетте апостоли се питахме какво *ние* можем да направим, за да отбележим това изключително събитие.

Това божествено проявление постави началото на Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос и диспенсацията на пълнотата на времената.

Обмислихме възможността да издигнем паметник. Но след като обмислихме уникалното историческо и световно влияние на Първото видение, бяхме вдъхновени да създадем паметник не от гранит или камък, а от думи – слова на тържествена и свещена прокламация, написана, не за да бъде издълбана „на плочи от камък“, а запечатана върху „плочи от плът“¹⁴ – в сърцата ни.

От организирането на Църквата са издадени само пет прокламации, като последната е „Семейството: прокламация към света“, представена от президент Годрън Б. Хинкли през 1995 г.

Докато размишляваме върху този важен момент от историята на света и Господната повеля да събираме разпръснатия Израил в подготовка за Второто пришествие на Исус Христос, ние, Първото президентство и Съвета на дванадесетте



апостоли, издаваме следната прокламация. Тя е озаглавена: „Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“. Нейни автори са членовете на Първото президентство и Съвета на дванадесетте апостоли на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Издава се през април 2020 г. За да се подготвя за днес, предварително записах тази прокламация в Свещената горичка, където Джозеф Смит за първи път вижда Отца и Сина.

„Тържествено провъзгласяваме, че Бог обича Своите чеда от всеки народ по света. Бог Отец ни е дал божественото раждане, несравнимия живот и безпределната единителна жертва на Своя Възлюбен Син Исус Христос. Чрез силата на Отца, Исус се вдигна от гроба и победи смъртта. Той е нашият Спасител, Пример и Изкупител.

Преди двеста години в щата Ню Йорк, САЩ, през една красива пролетна утрин на 1820 г. младият Джозеф Смит отива в една близка до дома му горичка, за да се моли да узнае към коя църква да се присъедини. Той има въпроси относно спасението на душата си и вярва, че Бог ще му даде напътствие.

Със смирение заявяваме, че в отговор на неговата молитва Бог Отец и Неговият Син Исус Христос се явяват на Джозеф и поставят началото на предреченото в Библията време, когато „ще се възстанови всичко“ (Деяния 3:21). С това видение той научава, че след смъртта на първоначалните апостоли новозаветната Христова Църква е била изгубена от земята. Чрез Джозеф тя щяла да бъде възстановена.

Потвърждаваме, че под ръководството на Отца и Сина, небесни пратеници наставляват Джозеф и отново установяват Църквата на Исус Христос. Възкресеният Йоан Кръстител възстановява властта да се кръщава чрез пълно потапяне за опрощение на греховете. Трима от първоначалните апостоли – Петър,



Елк Ридж, Юта, САЩ

Яков и Йоан – възстановяват апостолската власт и ключовете на свещеничеството. Има и други пратеници, сред които Илия, който възстановява властта за свързване на семействата завинаги във взаимоотношения, неподвластни на смъртта и продължаващи във вечността.

Също така свидетелстваме, че на Джозеф Смит са дадени дара и силата Божии да преведе древен летопис – Книгата на Мормон: още едно свидетелство за Исус Христос. Този свещен летопис включва разказ за личното служение на Исус Христос сред жителите на Западно-то полукълбо скоро след Неговото Възкресение. В него е описана целта на живота и се обяснява Христовото учение, чрез което тази цел се реализира. Като допълващ Библията том с Писания, Книгата на Мормон свидетелства, че всички човешки същества са синове и дъщери на любящ Отец в Небесата, че Той има божествен план за живота ни и че Неговият Син Исус Христос говори днес, както е говорил и в древността.

Заявяваме, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, организирана на 6 април 1830 г., е възстановената новозаветна Христова Църква. В основата на тази Църква стоят съвършеният живот на главния крайтъглен камък,

Исус Христос, Неговото безпределно Единение и действителното Му Възкресение. Исус Христос отново е призовал апостоли и им е дал свещеническа власт. Той кани всички ни да дойдем при Него и да се присъединим към Неговата Църква, да приемем Светия Дух и спасителните обреди и да получим трайна радост.

Вече двеста години са изминали от началото на това Възстановяване, започнато от Бог Отец и Неговия Възлюбен Син Исус Христос. Милиони хора по света са получили знание за тези предречени в пророчества събития.

С радост заявяваме, че обещаното Възстановяване напредва чрез продължаващи откровения. Земята никога няма да бъде същата, защото Бог ще „събере в Христос всичко“ (Ефесяните 1:10).

С благоговение и благодарност, като Негови апостоли, ние каним всички да узнаят, както ние сме узнали, че небесата са отворени. Потвърждаваме, че Бог изявява волята Си за Своите възлюбени синове и дъщери. Свидетелстваме, че онези, които с молитва изучават посланието на Възстановяването и действат с вяра, ще бъдат благословени да получат собствено свидетелство за неговата божественост и за неговата

цел да подготвя света за обещаното Второ пришествие на нашия Господ и Спасител Исус Христос“.¹⁵

Възлюбени братя и сестри, това е нашата прокламация към света по случай двестагодишнината от Възстановяването на Евангелието на Исус Христос в неговата пълнота. Тя е преведена на 12 езика. Скоро ще бъде преведена и на други. Веднага ще бъде публикувана на страницата на Църквата в Интернет, откъдето можете да се сдобите с нея. Изучавайте я самостоятелно и със своето семейство и приятели. Размишлявайте върху истините в нея и мислете какво влияние ще имат те в живота ви, ако ги приемате, вслушвате се в тях и внимателно спазвате свързаните с тях заповеди и завети.

Аз знам, че Джозеф Смит е предопределеният пророк, избран от Господ да постави началото на тази последна диспенсация. Чрез него Господната Църква е била възстановена на земята. Джозеф запечата своето свидетелство с кръвта си. Колко много го обичам и почитам!

Бог е жив! Исус е Христос! Неговата Църква е била възстановена! Той и Неговият Отец, нашият Небесен Отец, бдят над нас. Свидетелствам за това, в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 121:27.
2. 1 Нефи 14:14.
3. Учение и завети 121:28.
4. Вж. 1 Нефи 22:23.
5. Етер 12:5.
6. Вж. Учение и завети 123:12.
7. Вж. Исая 5:20, 2 Нефи 15:20.
8. Вж. 2 Нефи 25:4, Алма 5:43.
9. Марк 9:7, Лука 9:35.
10. 3 Нефи 11:7.
11. Джозеф Смит – История 1:17.
12. Вж. Учение и завети 1:1.
13. В Стария завет изразът *вслушвам се* е преведен от думата *shata* на иврит – силен глагол, който означава „слушам с намерението да се подчиня“. Различни форми на глагола *вслушвам се* се използват често в Писанията и се появяват в 40 раздела на Учение и завети.
14. Вж. 2 Коринтяните 3:3.
15. Този превод е предварителен. Официалният превод на прокламацията ще бъде наличен през следващите месеци.

Възглас „Осанна“

Представен от президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос на светиите
от последните дни

Сега, мои скъпи братя и сестри, докато отбелязваме Първото видение на Джозеф Смит на Отца и Сина, почувствахме, че би било подходящо заедно да изразим своята радост, като участваме във възгласа „Осанна“.

В тази диспенсация този свещен възглас е бил отправен за пръв път при освещаването на храма Къртлънд на 27 март 1836 г. Сега той е част от освещаването на всеки храм. Той е свещен израз на почит към Отца и Сина, символизиращ реакцията на множеството, когато Спасителят триумфално влиза в Йерусалим.

Той също така потвърждава това, което младият Джозеф научава от опит през онзи ден в Свещената горичка, а именно, че Отец и Синът са две славни Личности, на Които се покланяме и Които славим.

Сега ще ви покажа как се отправя възгласа „Осанна“. Докато правя това, каня нашите колеги от медиите да се отнесат към тази свещена традиция с почит и уважение.

Всеки, който участва, държи чиста бяла кърпичка за единия ръкал и маха с нея, докато казва в унисон с останалите: „Осанна, осанна, осанна на Бог и Агнец“, повторено три пъти и последвано от „Амин, амин и амин“. Ако нямате бяла кърпичка, можете просто да помахате с ръка.

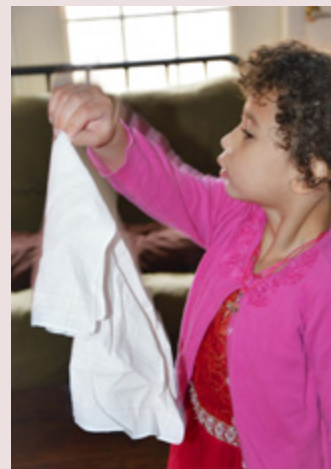
Братя и сестри, сега ви каня да се изправите и да се включите във възгласа „Осанна“, след което ще чуем химните „Осанна“ и „Духът Божий“¹.

Когато бъде даден знак от диригента, моля да се присъедините към изпълнението на „Духът Божий“.

*Осанна, Осанна на Бог и Агнец.
Осанна, Осанна на Бог и Агнец.
Осанна, Осанна на Бог и Агнец.
Амин, амин и амин.* ■

БЕЛЕЖКА

1. Химни, № 2.



Баунтифул, Юта, САЩ



Неделна следобедна сесия | 5 април 2020 г.

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Великият план

*Ние, които познаваме Божия план и сме
склучили завети да участваме в него, имаме
ясна отговорност да проповядваме тези истини.*

Дори по време на необикновени изпитания, ние сме наистина благословени! На тази обща конференция над нас се изляха богатствата и радостта от Възстановяването на Евангелието на Исус Христос. Радвахме се във видението на Отца и Сина, с което Възстановяването е започнало. Беше ни напомнено за чудното появяване на Книгата на Мормон, чиято основна цел е да свидетелства за Исус Христос и Неговото учение. Получихме нови сили от радостната действителност на откровението – към пророците и лично към нас. Чухме безценни свидетелства за безпределното Единение на Исус Христос и Неговото буквално Възкресение. И бяхме

учени на други истини от пълнотата на Евангелието Му, разкрити на Джозеф Смит, след като Бог Отец заявява на този новопризован пророк: „Този е Моят Възлюбен Син! Него слушай!“ (Джозеф Смит – История 1:17).

Нашето знание за възстановяването на свещеничеството и неговите ключове бе потвърдено. Възродихме решителността си да използваме правилното име на възстановената Църква на Господ – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. И бяхме поканени да се обединим в пост и молитва за намаляване на сегашните и бъдещите последствия от опустошителната световна

пандемия. Тази сутрин бяхме вдъхновени от живия пророк на Господ, който представи историческа прокламация за Възстановяването. Потвърждаваме заявеното в нея, че „онези, които

с молитва изучават посланието на Възстановяването и действат с вяра, ще бъдат благословени да получат собствено свидетелство за неговата божественост и за неговата цел да подготви света за обещаното Второ пришествие на нашия Господ и Спасител, Исус Христос“¹.

Планът

Всичко това е част от божествен план, чиято цел е да даде възможност на Божиите чеда да бъдат възвисени и да станат като Него. Наричан в Писанията „великия(т) план на щастието“, „план(ът) на изкуплението“ и „план(ът) за спасението“ (Алма 42:8, 11, 5), този план – разкрит чрез Възстановяването – е започнал със съвет в небесата. Като духове, ние сме искали да получим вечния живот, който са имали нашите небесни родители. В онзи момент сме били напреднали възможно най-много без живот с физическо тяло. За да ни осигури този живот, Бог Отец е планирал създаването на тази земя. В запланувания земен живот сме щели да бъдем опетнявани от греха, докато преживяваме противопоставяне, необходимо за нашето духовно израстване. Също така сме щели да бъдем подвластни на физическа смърт. За да ни спаси от смъртта и греха, планът на нашия Небесен Отец е щял да ни осигури Спасител. Неговото Възкресение е щяло да изкупи всички от смъртта, а Неговата единителна жертва да плати нужната цена, за да може всички да бъдат очистени от греха, при определените за нашето израстване условия. Единението на Исус Христос е в центъра на плана на Отца.

На Съвета в небесата, всички духовни чеда на Бог са били запознати с плана на Отца, включително с неговите последствия и изпитания, с включената в плана помощ от небесата и с неговата славна цел. Ние сме видели края от началото. Цялото множество смъртни хора, които са родени на тази земя, са



Прово, Юта, САЩ



така нужното за нас израстване се постига по-добре чрез страдание и несгода, отколкото чрез удобство и спокойствие. И никое от тези противопоставяния в земния живот не би могло да постигне вечната си цел, ако не бъдем избавени от неблагоприятните им последствия чрез божествена намеса.

Планът разкрива нашето бъдеще във вечността, целта и условията на нашето пътуване през земния живот, както и небесната помощ, която ще получим. Божиите заповеди ни предупреждават да не се отклоняваме от правия път. Ученията на вдъхновените ръководители ни напътстват и ни дават обещания, които подпомагат нашето вечно пътуване.

Планът на Бог ни дава четири важни обещания, които да ни помагат по време на нашето пътуване през земния живот. Всички те са ни дадени чрез Единението на Исус Христос, което стои в центъра на този план. *Първо* ни се обещава, че чрез Неговите страдания ще бъдем очиствани от греховете, за които се покаяваме. Така милостивият съдия при Последния съд „повече не (ще) ги помн(и)“ (Учение и завети 58:42).

Второ, като част от Единението, Спасителят е взел върху Си всички други човешки немощи. Това ни позволява да получаваме божествена помощ и сила, за да носим неизбежното бреме на земния живот, лично и общо, като например войни и епидемии. Книгата на Мормон ни дава най-ясното описание на тази изключително важна сила на Единението. Спасителят е взел върху Си „болките(.) ... болестите (и немощите) на Своя народ. ... Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му“ (Алма 7:11–12).

Трето, Спасителят, чрез Своето безпределно Единение, превръща

избрали плана на Отца и са воювали за този план в последвалата война в небесата. Също така мнозина са сключили завети с Отца относно това, което са щели да правят през земния живот. По начини, които не са ни известни, действията ни в доземния живот са оказали влияние на нашите обстоятелства в земния.

Земен живот и свят на духовете

Сега ще обобща някои от основните елементи на плана на Отца, тъй като ни засягат както по време на нашето земно пътуване, така и в света на духовете, който следва.

Целта на земния живот и на израстването в света на духовете, което може да го последва, е потомството на Бог да стане като Него. Това е желанието на Небесния Отец за всички Негови чедра. За да реализираме тази радостна съдба, вечните закони изискват да се превърнем в пречистени чрез Единението

на Исус Христос личности, за да можем да живеем в присъствието на Отца и Сина, и да се радваме на благословиите на възвисяването. От Книгата на Мормон учим, че Господ казва „всички да дойдат при Него и да вземат от Неговата добрина, и Той не отказва на никого, който идва при Него, черен и бял, роб и свободен, мъж и жена; и Той си спомня за друговерците; и всички са равни пред Бога, и юдеин, и езичник“ (2 Нефи 26:33; вж. също Алма 5:49).

Божественият план да се превърнем в това, за което сме предопределени, изисква от нас да избираме да отхвърляме противопоставянето на злото, което изкушава смъртните да действат противно на Божиите заповеди и Божия план. Изисква се също да бъдем изложени и на друг вид противопоставяне, като например да страдаме заради греховете на другите или заради някакви вродени недъзи. Понякога

смъртта от окончателен край на живота в етап от вечността и ни дава радостната увереност, че всички ние ще бъдем възкресени. Книгата на Мормон учи: „Сега, това възстановяване ще бъде за всички – и стари, и млади, и роби, и свободни, и мъже, и жени, и грешни, и праведни; и дори косъм от главите им не ще бъде изгубен, а всяко нещо ще бъде възстановено на съвършената си снага“ (Алма 11:44).

Ние честваме реалността на Възстановяването в това време преди Великден. Това ни дава перспективата и силата да устояваме на житейските трудности, които ние и обичаните от нас хора преживяваме, например придобитите по рождение или в житейските изпитания физически, умствени и емоционални несъвършенства. Благодарение на Възкресението ние знаем, че тези човешки недостатъци са само временни!

Възстановеното Евангелие ни уверява, че при Възкресението е възможно да бъдем с членовете на нашето семейство – съпруг, съпруга, деца и родители. Това насърчение ни дава сили да изпълняваме своите семейни отговорности по време на земния живот. Помага ни да живеем заедно в любов през този живот в очакване на радостните срещи и събирания в следващия.

Четвърто и последно, научаваме чрез съвременно откровение,



че напредъкът ни не приключва с края на земния живот. Малко знаем чрез откровение относно това важно обещание. Казано ни е, че този живот е времето да се приготвяме да срещнем Бога и че не трябва да отлагаме нашето покаяние (вж. Алма 34:32–33). Все пак сме учени, че в света на духовете Евангелието се проповядва дори на „нечестивите и непокорните, които са... отхвърлили истината“ (Учение и завети 138:29) и че онези, на които се преподава там, могат да се покаят преди Последния съд (вж. стихове 31–34, 57–59).

Ето някои от другите основни принципи на плана на нашия Небесен Отец:

Възстановеното Евангелие на Исус Христос ни дава уникална гледна точка по въпросите за целомъдрието, брака и раждането на деца. То ни учи, че бракът, според Божия план, е необходим за постигането на целта на този план, да осигури божествено постановените условия за влизане в земния живот чрез раждане и да подготви членовете на семействата за вечен живот. „Женитбата е постановена за човека от Бога – казва Господ, – за да може земята да отговори на целта на сътворението си“ (Учение и завети 49:15–16). В това Неговият план, разбира се, противоречи на някои светски закони и обичаи.

Силата да се създава смъртен живот е най-възвишената сила, която Бог е дал на Своите чедра. Нейното приложение е постановено с първата заповед към Адам и Ева, обаче е дадена и друга важна заповед, за да се забрани злоупотребата с нея. Извън рамките на брака всяка употреба на силата за създаване на потомство в една или друга степен е нещо грешно и унижително, извращаващо най-божествената дарба на мъжете и жените. Възстановеното Евангелие поставя акцент върху закона за целомъдрието, поради целта, която нашите сили за създаване на потомство имат в изпълнението на Божия план.



Олмуе, Марга Марга, Чили

Какво следва?

По време на тази 200-годишнина от Първото видение, поставило начало на Възстановяването, ние сме запознати с Господния план и сме насърчени от благословиите, които продължават вече два века да се изливат чрез възстановената Църква на Господ. През 2020 г. ние имаме това, което наричат стопроцентово зрение за изминалите събития.

Когато гледаме към бъдещето, обаче, нашето зрение не е чак толкова прецизно. Знаем, че два века след Възстановяването, в света на духовете вече има много придобили земен опит работници, които да проповядват там. Знаем също така, че вече имаме много повече храмове, където да извършваме обредите на вечността за онези, които се покаяват и приемат Евангелието на Господ от която и да е страна на завесата на смъртта. Всичко това предвижда напред плана на нашия Небесен Отец. Любовта на Бог е толкова всеобхватна, че с изключение на малцина, които съзнателно стават синове на погибелта, Той е осигурил славна съдба за всички Свои чедра (виж Учение и завети 76:43).

Знаем, че Спасителят ще се завърне и че ще има хилядолетие на мирно царуване, за да бъде сложен край на земната част от Божия план. Знаем също така, че възкресението

на праведните ще се отличава от това на неправедните и че всеки човек ще бъде съден в Последния съд.

Ще бъдем съдени според делата си, желанията на сърцата си и това в какви хора сме се превърнали. След този съд, всички Божии чеда ще влязат в някое царство на слава, което ще бъде определено от собственото им подчинение и където ще се чувстват добре. Съдията на всички при този Последен съд е нашият Спасител, Исус Христос (вж. Йоан 5:22, 2 Нефи 9:41). Неговото всезнание Му дава съвършено познание за всички наши дела и желания, както за праведните и за тези, за които сме се покаяли, така и за онези, за които не сме се покаяли или не сме променили. Затова, след Неговото отсъждане, всички ще изповядат, че „Неговите възмездия са справедливи“ (Мосия 16:1).

В заключение споделям това, в което съм се убедил от множество получени писма и прегледани искания за завръщане в Църквата след премахване на име или веротстъпничество. Много от нашите членове не разбират напълно този план на спасение, който отговаря на повечето въпроси относно ученията и вдъхновените правила на възстановената Църква. Ние, които познаваме Божия план и сме сключили завети да участваме в него, имаме ясна отговорност да проповядваме тези истини и да правим всичко по силите си да ги известяваме на другите и да увеличаваме разбирането си за тях според обстоятелствата си в земния живот. Свидетелствам за Исус Христос, нашия Спасител и Изкупител, Който прави всички неща възможни, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. „Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, в Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 91–92.



От старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

Благословиите на продължаващото откровение към пророци и личното откровение – напътствия за нашия живот

Продължаващи откровения са получавани и ще бъдат получавани чрез установените от Господ канали.

Днес ще говоря за продължаващото откровение към пророци и продължаващото лично откровение, което да ни напътства в живота.

Понякога получаваме откровения, без дори да знаем какви са целите на Господ. Малко преди старейшина Джефри Р. Холанд да



Сан Бернардо, Сантяго, Чили

бъде призован за апостол през юни 1994 г., имах прекрасно откровение, че той ще бъде призован. Бях регионален представител и не можех да разбера причината да ми бъде дадено това знание. Но ние бяхме колеги като млади мисионери в Англия в началото на 60-те години и аз много го обичах. Смятам това преживяване като нежна милост към мен. През последните години съм се чудил дали Господ не е подготвял по-старши от мен в Дванадесетте да бъде изумителен мисионер, за когото аз бях старши колега, когато бяхме млади мисионери¹. Понякога предупреждавам младите мисионери да се отнасят добре към своите младши колеги, тъй като никога не знаят кога нещата може да се обърнат.

Имам сигурно свидетелство, че възстановената Църква е водена от нашия Спасител Исус Христос. Той знае кои хора да призовава като Свои апостоли и в какъв ред да ги призовава. Той също така знае как да подготви Своя най-старши апостол да бъде пророк и президент на Църквата.

Тази сутрин бяхме благословени на чуем как нашият възлюбен пророк, президент Ръсел М. Нелсън, представи изключителна прокламация към света по случай двестагодишнината от Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос². Това съществено изявление от президент Нелсън ясно показва, че Църквата на Исус Христос дължи своето начало, съществуване и напътствия за бъдещето на принципа на продължаващото откровение. Новата прокламация е послание на един любящ Отец към Неговите чеда.

Преди години президент Спенсър У. Кимбал изразява чувствата, които изпитвам днес. Той казва: „От всички неща, за които... следва да бъдем най-благодарни, е това, че небесата наистина са отворени и че Възстановената Църква на Исус Христос се основава върху канарата на откровението.

Продължаващото откровение е самата жизнена сила на Евангелието на живия Господ и Спасител Исус Христос“³.

Пророкът Енох вижда времената, в които живеем. Господ разкрива на Енох голямото нечестие, което ще преобладава и пророкува за предстоящи „големи изпитания“. Въпреки всичко, Господ обещава: „Но Моите хора Аз ще запазя“⁴. „И праведност ще изпратя от небето долу на земята, и истина ще изпратя от земята, за да дадат свидетелство за Моя Единороден“⁵.

Президент Езра Тафт Бенсън с голяма сила учи, че Книгата на Мормон – крайгълният камък на нашата религия, е излязла от земята в изпълнение на словата на Господ към Енох. Явяванията на Отец и Сина, на ангели и пророци на Пророка Джозеф Смит са „водени от небесата, за да възстановят необходимите сили в царството“⁶.

Пророкът Джозеф Смит получава откровения след откровения. За някои от тях бе говорено по време на тази конференция. Много откровения, получени от Пророка Джозеф Смит, са запазени за нас в Учение и завети. Всички стандартни произведения на Църквата съдържат намерението и волята Господни за нас в тази последна диспенсация⁷.

В допълнение към тези основополагащи Писания, сме благославяни с продължаващото откровение към живи пророци. Пророците са „упълномощени представители на Господ, на които е дадена власт да говорят от Негово име“⁸.

Някои откровения имат огромна значимост, а други разширяват разбирането ни за съществените



божествени истини и предоставят напътствия за нашите дни⁹.

Изключително сме благодарни за даденото на президент Спенсър У. Кимбал откровение, на 8 юни 1978 г., съгласно което свещеничеството и храмовите благословии стават достъпни за всички достойни мъже-членове на Църквата¹⁰.

Служил съм с много от Дванадесетте, които са присъствали и участвали, когато е било получено това скъпоценно откровение. Всеки от тях в личен разговор ми е потвърдил въздействащото и сплотяващо духовно напътствие, тогава получено от президент Кимбал и от тях. Много от тях казват, че това е най-въздействащото откровение, което са получавали дотогава и след това¹¹.

Ние, които сега служим в Кворума на дванадесетте апостоли, сме били благословени в наши дни, тъй като значителни откровения са били разкрити чрез последните няколко пророка¹². Президент Ръсел М. Нелсън е упълномощен от Господ, особено по отношение на откровенията, които помагат на семействата да изграждат светилища на вяра в домовете си, да събират разпръснатия Израил от двете страни на завесата и да благославят получените надаряване членове чрез свещените храмови обреди.



Когато важни промени, които да благославят домовете ни, бяха обявени на общата конференция през октомври 2018 г., аз свидетелствах, „че при обсъжданията в съвета на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли в храма, ... след като нашият възлюбен пророк се обърна към Господ за откровение, ... всички ние получихме ясно потвърждение за тях“¹³.

Тогава други откровения, свързани със свещените храмови обреди, бяха вече получени, но не бяха обявени или влезли в сила¹⁴. Напътствията започнаха като лично пророческо откровение към президент Ръсел М. Нелсън и като леко, но въздействащо потвърждение към участващите в процеса. Президент Нелсън специално включи сестрите, председателстващи над организациите на Обществото за взаимопомощ, Младите жени и Неделното училище за деца. Последните напътствия, дадени в храма на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли, бяха дълбоко духовни и въздействащи. Всеки от нас знаеше, че ни бяха разкрити намерението, волята и гласа на Господ¹⁵.

Тържествено заявявам, че продължаващи откровения са получавани и ще бъдат получавани чрез установените от Господ канали. Свидетелствам, че новата прокламация, представена тази сутрин от президент Нелсън, е откровение за благослов на всички хора.

Отправляме покана към всички да се угощават на Господната трапеза

Също така заявяваме сърдечното си желание да бъдем отново заедно с хората, които са имали трудности със своите свидетелства, били са слабо активни или са поискали имената им да бъдат премахнати от списъците на Църквата. Желаем заедно с вас да се угощаваме „със словата на Христа“¹⁶ на Господната трапеза, за да научим това, което всички трябва да правим. Имаме нужда от вас! Църквата има нужда от вас! Господ има нужда от вас! Нашата сърдечна молитва е да се присъедините към нас в поклонението на Спасителя на света. Знаем, че някои от вас може да са наранени от обиди, грубост или друго нехристиянско поведение. Също така знаем, че някои са имали изпитания на вярата, които може да не са били напълно оценени, разбрани или преодоляни.

Някои от нашите най-отдадени и верни членове са преминали през изпитание на вярата в даден момент. Обичам истинската история на У. У. Фелпс, който се отрича от Църквата и свидетелства против Пророка Джозеф Смит в съд в Мисури. След като се покайва, той пише до Джозеф: „Знам положението си, ти го знаеш и Бог го знае, но желая да бъда спасен, ако моите приятели ми помогнат“¹⁷. Джозеф му прощава, възлага му задачи и с любов пише:

„Приятели в началото винаги ще бъдат приятели“¹⁸.

Братя и сестри, без значение какво е положението ви, моля знайте, че Църквата и нейните членове ще ви приветстват обратно!

Лично откровение, което да ни напътства в живота

Лично откровение се дава на всички, които смиренно търсят напътствия от Господ. То е толкова важно, колкото и даването на пророците откровение. Лични, духовни откровения от Светия Дух са довели милиони до свидетелството, необходимо, за да бъдат кръстени и потвърдени като членове на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни.

Личното откровение е изключителна благословия, която получаваме след кръщението, когато бъдем „осветени чрез приемането на Светия Дух“¹⁹. Спомням си едно специално духовно откровение, което получих, когато бях на 15 години. Моят скъп брат търсеше напътствия от Господ, за да знае как да отговори на скъпия ни баща, който не желаше брат ми да отслужи мисия. Аз също се молах с искрено намерение и получих лично откровение за истинността на Евангелието.

Ролята на Светия Дух

В основата на личното откровение стоят духовни истини, получени чрез Светия Дух²⁰. Светият Дух разкрива и свидетелства за всички истини, особено по отношение на Спасителя. Без Светия Дух не можем наистина да узнаем, че Исус е Христос. Неговата основна роля е да свидетелства за Отца и Сина, за Техните роли и Тяхната слава.

Светият Дух може да влияе на всички по въздействащ начин²¹. Това влияние няма да е постоянно, освен ако човек не е кръстен и не получи дара на Светия Дух. Светият Дух също така има пречистваща роля в процеса на покаяние и опрощение.

Духът ни говори по чудни начини. Господ използва следното красиво описание:

„Аз ще ти кажа в ума ти и сърцето ти чрез Светия Дух, Който ще дойде върху ти и Който ще обитава в сърцето ти.

Сега ето, това е духът на откровението“²².

Въпреки че влиянието му може да бъде изключително въздействащо, той най-често идва като тих, мек глас²³. В Писанията има много примери как Духът влияе на умовете ни, включително, като нашепва мир²⁴, занимава ума²⁵, просветлява го²⁶ и дори идва като глас в съзнанието²⁷.

Ето някои принципи, които ни подготвят да получаваме откровение:

- Молитва за духовно напътствие. Трябва благоговейно и смиренно да търсим и да искаме²⁸, да бъдем търпеливи и покорни²⁹.
- Подготовка за вдъхновение. За това трябва да живеем в хармония с ученията на Господ и съгласно Неговите заповеди.
- Достойно вземане от причастие-то. Когато правим това, ние засвидетелстваме на Бог и сключваме завет с Него, че вземаме върху си името на Исус Христос, че си спомняме за Него и спазваме Неговите заповеди.



Тези принципи ни подготвят да получаваме, разпознаваме и следваме подтиците и напътствията на Светия Дух. Тук се включват „миролюбивите неща, ... ко(и)то нос(ят) радост... (и) живот вечен“³⁰.

Нашата духовна подготовка се подобрява значително, когато редовно изучаваме Писанията и истините на Евангелието и размишляваме над търсените напътствия. Но трябва да бъдете търпеливи и да се упоавате, че Господ определя времето за всичко. Напътствия се дават от един знаещ всичко Господ, когато Той „преднамерено избере да ни поучава“³¹.

Откровение по отношение на нашите призвания и отговорности

Светият Дух ще ни дава откровения и по отношение на нашите призвания и отговорности. Опитът ми показва, че значими духовни напътствия най-често се дават,

когато се опитваме да благославяме другите при изпълнение на отговорностите ни.

Помня как като млад епископ приех отчаяно обаждане от съпругеска двойка малко преди да трябва да се кача на самолет за бизнес пътуване. Преди да дойдат, умолявах Господ да знам как бих могъл да ги благословя. Бяха ми разкрити същността на проблема и отговора, който трябва да дам. Това напътствие чрез откровение ми позволи да изпълня свещените отговорности на своето призвание като епископ, въпреки ограниченото време. Епископи по целия свят също споделят с мен подобни преживявания. Като президент на кол не само получавах важни откровения, но също и покани за лична *промяна*, която беше необходима, за да се постигнат Господните цели.

Уверявам ви, че всеки от нас може да получава напътствия чрез откровение, ако смиренно се трудим в Господното лозе. Голяма част от напътствията идват от Светия Дух. Понякога и във връзка с някои цели, напътствията идват директно от Господ. Лично свидетелствам, че това е истина. Напътствия за цялата Църква се получават от президента и пророка на Църквата.

Като съвременни апостоли сме имали привилегията да работим и да пътуваме с настоящия ни пророк, президент Нелсън. Използвам думите на Уилфърд Уудръф за Пророка Джозеф Смит, които се отнасят и за президент Нелсън. Виждал съм „как Духът Божий действа с него,



Рексбърг, Айдахо, САЩ



и откровенията на Исус Христос до него, и изпълнението на тези откровения³².

Смирената ми молба днес е всички да търсим продължаващо откровение с напътствия за живота ни и да следваме Духа, докато се покланяме на Бог Отец в името на нашия Спасител Исус Христос, за Когото свидетелствам, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Когато през 1960 г. възрастта за мисионерска служба за млади мъже беше намалена от 20 на 19 години, аз бях един от последните 20-годишни, а старейшина Джефри Р. Холанд беше един от първите 19-годишни.
2. Вж. „Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, в Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 91. Тази прокламация се присъединява към пет други, които са били представени от Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли през тази диспансация.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 243; вж. също Матей 16:13–19.
4. Моисей 7:61.
5. Моисей 7:62. Господ продължава:

„И ще сторя праведността и истината да пометат земята като потоп, за да отбера Моите избрани от четирите краища на земята“ (Моисей 7:62, вж. също Псалми 85:11).

6. Ezra Taft Benson, „The Gift of Modern Revelation,” *Ensign*, Nov. 1986, 80.
7. Вж. Ezra Taft Benson, „The Gift of Modern Revelation,” 80.
8. Hugh B. Brown, „Joseph Smith among the Prophets” (Sixteenth Annual Joseph Smith Memorial Sermon, Logan Institute of Religion, Dec. 7, 1958), 7.
9. Вж. Hugh B. Brown, „Joseph Smith among the Prophets,” 7. Откровенията винаги са в хармония с Божието слово, разкрито на предишни пророци.
10. Вж. Официално изявление 2, вж. също 2 Нефи 26:33. С откровението се прилагат учения, представени в Книгата на Мормон, че „всички са равни пред Бог“, включително „черен и бял, роб и свободен, мъж и жена“ (2 Нефи 26:33). Това изключително откровение е получено и потвърдено от съвета на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли в свещената горна стая на храма Солт Лейк.
11. Много от апостолите посочват, че това откровение е било толкова въздействащо и свещено, че ако се използват думи, за да бъде описано, те биха били недостатъчни и по някакъв начин биха омаловажили дълбоката и въздействаща същност на откровението.
12. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.

Тази прокламация е обявена от президент Гордън Б. Хинкли по време на общо събрание на Обществото за взаимопомощ, състояло се на 23 септември 1995 г. в Солт Лейк Сити, Юта. Вж. също Томас С. Монсън, „Добре дошли на конференцията“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 4–5. Президент Монсън обяви изисквания за по-ниска възраст за мисионерска служба.

13. Куентин А. Кук, „Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 11.
14. Откровенията, свързани със свещените храмови обреди, влизат в сила във всички храмове считано от 1 януари 2019 г. Важно е да разбираме, че конкретни подробности от храмовите обреди се обсъждат единствено в храма. Но могат да бъдат преподавани принципи. Старейшина Беднар учи по красив начин за важноста на храмовите завети и обреди и как чрез тях „силата на божествеността може да се излива в живота ни“ („Нека този дом бъде построен в Мое име“ *Лиахона*, май 2020 г., с. 86).
15. Този процес и проведените събрания се случват в храма Солт Лейк през януари, февруари, март и април 2018 г. Последното откровение до Първото президентство и Кворума на Дванадесетте е дадено на 26 април 2018 г.
16. Вж. 2 Нефи 32:3.
17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 418.
18. *Saints*, 1:418.
19. 3 Нефи 27:20.
20. Светият Дух е член на Божеството (вж. 1 Йоан 5:7, Учение и завети 20:28). Той има тяло от дух с формата на човек и изглежда като човек (вж. Учение и завети 130:22). Влиянието му може да бъде навсякъде. Той, нашият Небесен Отец и Исус Христос, нашият Спасител, са единни в Своите цели.
21. За по-дълбочено разбиране относно светлината на Христос и разликата между светлината на Христос и Светия Дух, вж. 2 Нефи 32, Учение и завети 88:7, 11–13, „Светлина, светлината на Христос“, Ръководство към Писанията. Вж. също Бойд К. Пакър, „Светлината Христова“, *Лиахона*, април 2005 г., с. 8–14.
22. Учение и завети 8:2–3.
23. Вж. Еламан 5:30, Учение и завети 85:6.
24. Вж. Учение и завети 6:23.
25. Вж. Учение и завети 128:1.
26. Вж. Учение и завети 11:13.
27. Вж. Енос 1:10.
28. Вж. Матей 7:7–8.
29. Вж. Мосия 3:19.
30. Учение и завети 42:61.
31. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (2007), 31.
32. Уилфърд Уудърф, цитиран в *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 302.



Старейшина Рикардо П. Хименез
От Седемдесетте

Да намираме убежище от бурите в живота

*Исус Христос и Неговото Единение са убежището,
от което се нуждаем, независимо от бурите,
които ни връхлитат.*

През 50-те години на 20 в., докато следвах, бях в четвърти отряд в службите по пожарна безопасност в Сантяго, Чили. Докато служих там, давах нощни дежурства и живеях в сградата на пожарната служба. Към края на годината ми беше казано да остана в пожарната по време на новогодишната вечер, защото почти винаги на този ден възникват спешни случаи. „Наистина ли трябва да бъда там?“ – отговорих учудено.

Спомням си как в полунощ, докато чакахме с колегите ми, фойерверките започнаха в центъра на Сантяго. Започнахме да се прегръщаме и разменяме благопожелания за новата година. Изведнъж алармата в сградата се включи; имаше спешен случай. Сложихме си екипировката и потеглихме. Докато пътувахме към възникналия пожар и минавахме през празнуващите Нова година тълпи от хора, ми направи впечатление, че те изглеждаха абсолютно необезпокоени и безгрижни. Бяха спокойни и се наслаждаваха на топлата лятна вечер. А някъде наблизо, хората, на

които бързахме да окажем помощ, бяха в сериозна беда.

Това преживяване ми помогна да осъзная, че въпреки че животът ни понякога може да протича без особени сътресения, ще дойде време, когато всеки от нас ще се сблъска с неочаквани трудности и бури, които ще изпитат до краен предел способността ни да устояваме. Сред някои от бурите, които ще преживеем, са физически, умствени и семейни трудности или такива, свързани с безработица; природни бедствия и други въпроси на живот или смърт.

Когато ни връхлитат тези бури, често ни обземат чувства на отчаяние и страх. Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Вярата е противоотрова срещу страха“ – *вярата в нашия Господ*

Исус Христос („Нека си личи вашата вяра“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 29). Наблюдавайки бурите, засягащи живота на различните хора, стигам до заключението, че независимо от вида на бурята, без значение дали се вижда краят ѝ и дали има решение на проблема – има само едно убежище за всякакъв вид бури. Нашият Господ Исус Христос и Неговото Единение са това осигурено от Небесния Отец убежище.

Всеки един от нас ще бъде застиган от бури. Пророкът Еламан от Книгата на Мормон ни учи: „Помнете, помнете, че върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий, вие трябва да градите основите си; тъй че когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни бури ви заудрят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако хората градят, не могат да паднат“ (Еламан 5:12).

Старейшина Робърт Д. Хейлз, преминал през своята част от нестихващи бури, споделя: „Страдания сполетяват всички нас, но как реагираме на тях зависи от отделния човек. Може да посрещаме трудностите по два начина. Те



Осло, Норвегия

може да бъдат или укрепващо и пречистващо преживяване, съгласно от вяра, или разрушителна сила в живота ни, ако нямаме вярата в единителната жертва на Господ“ (“Your Sorrow Shall Be Turned to Joy,” *Ensign*, Nov. 1983, 66).

За да се наслаждаваме на убежището, в което Исус Христос и Неговото Единение може да се превърнат, трябва да имаме вяра в Него – вяра, която ще ни помага да се справяме със страданията отвъд ограничената ни земна перспектива. Той ни обещава, че ще облекчава тегобите ни, ако идваме при Него във всичко, което вършим.

„Елате при Мене – казва Той – всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.

Вземете Моето иго върху себе си, и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си.

Защото Моето иго е благо, и Моето бремe е леко“ (Матей 11:28–30, вж. също Мосия 24:14–15).

Казано е: „За този, който вярва, никакви обяснения не са необходими. За този, който не вярва, всички обяснения са безсмислени“. (Това изказване се приписва на Тома

Аквински, но най-вероятно перифразира неговото учение.) Въпреки това, имаме ограничено разбиране за случващото се на земята и често не разполагаме с отговори на въпроси от типа „Защо?“. Защо се случва това? Защо точно на *мен* се случва това? Какво трябва да науча? В ситуации, когато отговорите ни убягват, думите на Спасителя, изречени към Пророка Джозеф Смит в затвора Либърти, са напълно подходящи:

„Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие и твоите страдания ще бъдат краткотрайни;

и тогава, ако ти им устоиш добре, Бог ще те възвиси горе“ (Учение и завети 121:7–8).

Въпреки че много хора вярват в Исус Христос, основният въпрос е дали *наистина Му вярваме* и дали *вярваме* в ученията Му и нещата, които иска да вършим. Може би някои хора си мислят: „Какво знае Исус Христос за нещата, които ми се случват? Как знае от какво се нуждая, за да бъда щастлив/а? Наистина пророкът Исаяй има предвид нашия Изкупител и Застъпник в стиховете:

„Той беше презрян и отхвърлен от хората, човек на скърби и навикнал на печал. ...

Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари ...

Но Той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме (Исайя 53:3–5).

Апостол Петър също учи относно Спасителя, като казва: „Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, така че, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиито рани вие оздравяхте“ (1 Петър 2:24).

Въпреки че мъченическата смърт на Петър е била близо, словата му не са изпълнени със страх или песимизъм; напротив той учи светиите да се радват, въпреки че „скърб(ят) сега в разни изпитания“. Съветва ни също да не забравяме, че „изпитването на (нашата) вяра“ ще доведе до „хвала и слава, и почест, когато се яви Исус Христос“ и до „спасението на душите (ни)“ (1 Петър 1:6–7, 9).

Петър продължава:

„Възлюбени, не се чудете на огненото изпитание, което идва върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно;



но се радвайте, че с това вие имате общение в страданията на Христос, за да се зарадвате много и когато се яви Неговата слава“ (1 Петър 4:12–13).

Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Светиите могат да бъдат щастливи при всякакви обстоятелства. ... Когато съсредоточаваме живота си върху Божия план на спасение... и Исус Христос и Неговото Евангелие, ние можем да чувстваме радост, независимо от случващото се или неслучващото се в живота ни. Радостта произлиза от Него и се случва заради Него. Той е източникът на цялата радост“ („Радост и духовно оцеляване“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 82).

Разбира се, че е по-лесно да говорим за тези неща, когато сме далеч от бурята, отколкото да живеем според тях по време на самата буря. Но като ваш брат, се надявам да чувствате, че искрено искам да споделя с вас колко ценно е да знаем, че Исус Христос и Неговото Единение са убежището, от което всички се нуждаем, независимо от бурите, които ни връхлитат.

Знам, че всички сме Божии чеда, че Той ни обича и че не сме сами. Каня ви да дойдете и да се убедите, че Той може да облекчи вашите тегоби и да бъде убежището, което търсите. Елате и помагайте на другите да намират убежището, за което копнеят. Елате и останете с нас в това убежище, което ще ви помага да устоявате на бурите на живота. Нямам съмнения, че ако дойдете, ще видите, ще помагате и ще останете.

„Знам, че всеки, който се уповава на Бога, ще бъде подкрепен в изпитанията си и в грижите си, и в страданията си и ще бъде вдигнат в последния ден“ (Алма 36:3).

Самият Спасител казва:

„Затова, нека сърцата ви се утешат... защото всяка път е в ръцете Ми; млъкнете и знайте, че Аз съм Бог.

Ето защо, не се бойте дори и от смъртта, защото радостта ви на



този свят не е пълна, но в Мен е пълна радостта ви“ (Учение и завети 101:16, 36).

В химна “Be Still, My Soul” („Бъди в мир, душа моя“), който многократно е докосвал сърцето ми, има послание на утеха за нашите души. Текстът на химна е следният:

*Бъди в мир, душа моя: времето е близо,
когато ще сме с Господ завинаги,
без разочарование, скръб и страх,
без грижи, най-чистите радости
на обичта разцъфнали са пак.
Бъди в мир, душа моя: Когато
промяната и сълзите
отминали са,*

*благословени и в безопасност ще се срещнем всички най-накрая.
(Hymns, no. 124)*

Знам, че ако по време на бурите в живота ни, даваме най-доброто от себе си и приемаме Исус Христос и Неговото Единение като наше убежище, ще бъдем благославяни както с утехата, силата, въздържанието и мира, от които се нуждаем, така и с увереност в сърцата, че когато дойде краят на живота ни тук на земята, ще чуем думите на Учителя: „Хубаво, ти си добър и верен слуга! ... Влез в радостта на господаря си“ (Матей 25:21). В името на Исус Христос, амин. ■



Олме, Марга Марга, Чили



От старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
От Кворума на дванадесетте апостоли

Елате и се присъединете към нас

Ние каним всички Божии чедата по света да се присъединят към нас в това велико начинание.

Мои скъпи братя и сестри, мои скъпи приятели, всяка седмица членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни по целия свят почитат нашия възлюбен Небесен Отец, Бога и Царя на вселената и Неговия възлюбен Син Исус Христос. Размишляваме над живота и ученията на Исус Христос – единствената безгрешна душа, която някога е живяла, съвършеният Агнец Божий. Вземаме от причастието колкото е възможно по-често във възпоминание на Неговата жертва и осъзнаваме, че Той е в центъра на живота ни.

Обичаме Го и Го почитаме. Поради Неговата дълбока и вечна любов, Исус Христос страда и умира за вас и мен. Той отвори портите на смъртта, разби бариерите, които разделяха приятели и близки¹ и донесе надежда на отчаяните, изцеление на болните и избавление на страдащите².

Ние Му посвещаваме своите сърца, своя живот и своята всекидневна отдаденост. Поради тази причина „Ние говорим за Христа, радваме се в Христа (и) проповядваме за Христа, ... та децата ни да знаят

към кой източник да се обърнат за опрощение на греховете си“³.

Упражняване на ученичество

Въпреки всичко, да бъдем ученици на Исус Христос включва много повече от говорене и проповядване за Христа. Самият Спасител възстановява Своята Църква, за да ни помага да ставаме по-подобни на Него. Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е организирана така, че да предоставя възможности да се упражняват основните принципи на ученичество.

Чрез участието си в Църквата ние се учим да разпознаваме и действаме според подтиците на Светия Дух. Развиваме склонността да действаме със съчувствие и доброта към другите.

Това са усилия за цял живот и се изисква практика.

Изявените атлети прекарват безбройни часове, упражнявайки основните техники на своя спорт. Медицински сестри, мрежови специалисти, ядрени инженери и дори аз като любител готвач в кухнята на Хариет ставаме способни и квалифицирани само, когато усърдно упражняваме уменията си.

Когато бях капитан на самолет, често обучавах пилоти, използвайки симулатор на полети – сложна машина, която възпроизвежда преживяванията по време на полет. Симулаторът помага на пилотите не само да научат основите на летенето, но също им позволява да преживеят и да реагират на неочаквани събития, с които може да се сблъскат, когато поемат управлението на истински самолет.

Същите принципи важат и за учениците на Исус Христос.

Активното участие в Църквата на Исус Христос и големия набор от възможности ни помагат да бъдем по-добре подготвени за променящи живота обстоятелства, каквито и колкото и сериозни да са те. Като членове на Църквата



Милкрик, Юта, САЩ

сме насърчавани да се потапяме в словото на Бог, дадено ни чрез Неговите древни и съвременни пророци. Чрез искрени и смирени молитви към нашия Небесен Отец се учим да разпознаваме гласа на Светия Дух. Приемаме призования да служим, преподаваме, планираме, помагаме и благославяме. Тези възможности ни позволяват да развиваме своя дух, ум и характер.

Те ни помагат да се подготвяме да склучим и спазваме свещени завети, които ще ни носят благословии в този и в идния живот.

Елате и се присъединете към нас!

Ние каним всички Божии чеда по света да се присъединят към нас в това велико начинание.

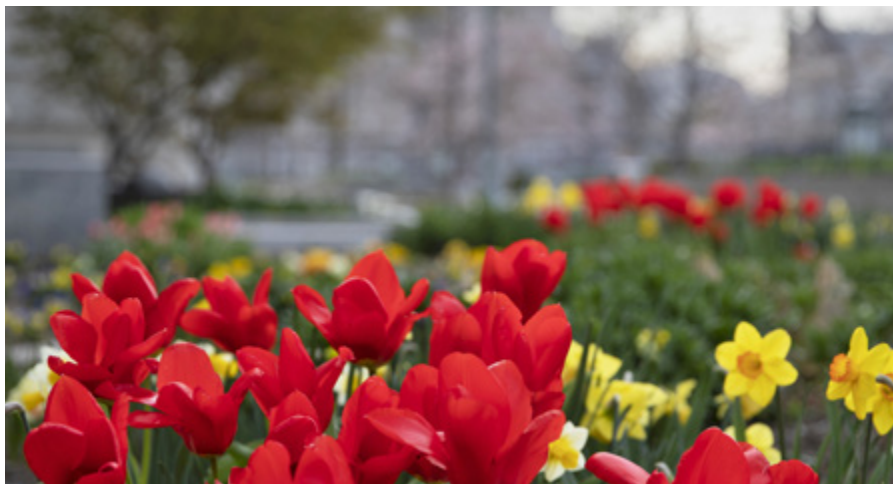
Елате и вижте! Дори в тези трудни времена с COVID-19, можете да се срещате с нас онлайн. Срещайте се с нашите мисионери онлайн. Разберете сами за себе си каква е тази Църква! Когато този труден период отmine, срещайте се с нас в домовете ни и в нашите сгради за събрания!

Ние ви каним да дойдете и да помагате! Елате и служете заедно с нас, като помагате на Божите чеда, следвайки примера на Спасителя и правейки този свят едно по-добро място.

Елате и се присъединете към нас! Вие ще ни правите по-силни. И ще ставате по-добри, по-мили и по-щастливи. Вярата ви ще се задълбочава и ще става по-устойчива – по-способна да устоява на трудностите и неочакваните изпитания на живота.

И как можете да започнете? Има много възможни начини.

Канам ви да четете книгата на Мормон. Ако нямате екземпляр от нея, можете да я четете на ChurchofJesusChrist.org⁴ или да си свалите приложение за Книгата на Мормон. Книгата на Мормон е още едно свидетелство за Исус Христос и допълва Стария и Новия завет. Ние обичаме всички тези Свети Писания и учим от тях.



Канам ви да прекарате известно време на ComeuntoChrist.org, за да разберете в какво вярват членовете на Църквата и на какво учат.

Поканете на онлайн среща мисионерите или във вашия дом, където е възможно – те имат послание за надежда и изцеление. Тези мисионери са нашите безценни синове и дъщери, които служат на много места по света на собствени разноски.

В Църквата на Исус Христос ще намерите група хора, които са като семейство и не се различават много от вас. Ще откриете хора, които се нуждаят от вашата помощ и които желаят да ви помагат в стремежа ви да се превърнете в най-добрата своя версия – личността, която Бог ви е създал да станете.

Спасителят е готов да приеме всички

Може да си мислите: „Правил съм грешки в живота си. Не мисля, че някога ще мога да принадлежа към Църквата на Исус Христос. Бог не би се интересувал от някой като мен“.

Въпреки че Исус Христос е „Царят на царете“⁵, Месията, „Синът на живия Бог“⁶, Той е дълбоко загрижен за всяко едно от Божите чеда. Без значение от позицията на хората, дали са бедни или богати, дали са несвършени или напълно отдадени – Той се грижи за тях. По време на земния си живот Спасителят служи на всички – от

щастливите и успешните, до наранените, изгубените и изгубилите надежда. Често хората, на които Той служи, не са известни, красиви или богати хора. Често хората, на които Той помага, в замяна имат да предложат само благодарност, смирено сърце и желание за вяра.

Ако Исус е прекарал земния си живот в служение на „най-малките“⁷, Той няма ли да ги обича днес? В Неговата Църква няма ли място за всички Божии чеда? Дори и за тези, които се чувстват недостойни, забравени и сами?

Няма никакво ниво на свършенство, което да трябва да постигнете, за да може да сте достойни за Божията благодат. Не е необходимо вашите молитви да са шумни, красноречиви или граматически верни, за да стигнат до небесата.

Всъщност, Бог не показва предпочитание⁸ – светските ценности не означават нищо за Него. Той познава сърцето ви и ви обича без да обръща внимание на титли, финансово положение или брой последователи в социалните медии.

Когато обръщаме сърцата си към нашия Небесен Отец и се приближаваме към Него, ние ще усещаме, че Той също се приближава към нас⁹.

Ние сме Негови възлюбени чеда.

Дори тези, които Го отхвърлят.

Дори и онези, които като вирога, трудно за контролиране дете, се ядосват на Бог и Неговата Църква, събират си багажа и в духовен

аспект бягат от собствения си дом и не искат да се върнат повече.

Когато дете избяга от дома си, то може и да не забележи загрижените родители, които гледат през прозореца. С любящи сърца те гледат своя син или дъщеря, надявайки се, че тяхното безценно дете ще научи нещо от това изключително трудно преживяване, и може би ще има нов поглед върху живота и евентуално ще се завърне у дома.

Нашият любящ Небесен Отец се чувства по подобен начин. Той очаква нашето завръщане.

Вашият Спасител, със сълази на любов и състрадание в очите Си, очаква вашето завръщане. Дори когато се чувствате далеч от Бог, Той ще ви вижда. Той ще изпитва състрадание към вас и ще се затича да ви прегърне¹⁰.

Елате и намерете своето място.

Бог ни дава възможност да се учим от грешките си

Ние сме поклонници, вървящи по пътя на земния живот в търсене на смисъла и върховната истина. Често виждаме само пътя непосредствено пред себе си и не можем да видим накъде водят завоите. Нашият любящ Небесен Отец не ни дава отговор за всяко нещо. Той очаква от нас сами да вземаме решения за много неща. Той очаква от нас да вярваме – дори, когато е трудно да правим това.

Той очаква да действаме с подновена убеденост и решителност и да продължаваме напред в живота.

Това е начинът, по който се учим и израстваме.

Наистина ли искате всичко да ви се обяснява до най-малката подробност? Наистина ли искате да ви бъде отговаряно на всеки въпрос? Да ви бъде казвано как да постигате всяка цел?

Вярвам, че повечето от нас много бързо биха се уморили от такъв тип небесно управление във всеки аспект. Важните уроци на живота научаваме чрез опит. Учим се от своите грешки. Чрез покаяние и

осъзнаване, че „нечестието никога не е било щастие“¹¹.

Исус Христос, Синът Божий умря, за да може нашите грешки да не ни обричат и да спират завинаги нашия напредък. Благодарение на Него можем да се покаяваме и така грешките ни да ни помагат да постигаме своите цели.

Не трябва да вървите сами по този път. Нашият Небесен Отец не ни е оставил да се скитаме в тъмнина.

Точно затова през пролетта на 1820 г. Той се яви със Своя Син Исус Христос на един млад мъж, Джозеф Смит.

За момент помислете върху това. Богът на вселената се явява на човек!

Това е първата от многото срещи, които Джозеф има с Бог и други небесни личности. Много от словата, които тези небесни личности му предават, са записани в Писанията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Те са лесно достъпни. Всеки може да ги прочете и да разбере за себе си посланието, което Бог има за нас в наши дни.

Ние ви каним да ги изучавате самостоятелно.

Джозеф Смит е съвсем млад, когато получава тези откровения. Повечето от тях получава преди да навърши 30 години¹². Той няма опит и за някои хора вероятно изглежда напълно неподготвен да бъде Господен пророк.

Но при все това Господ го призовава, следвайки модел, който откриваме навсякъде в Светите Писания.

Бог не чака да намери съвършения човек, който да възстанови Неговото Евангелие.

Ако беше така, Той все още щеше да чака.

Джозеф прилича много на вас и мен. Въпреки че Джозеф прави грешки, чрез

него Бог постига Своите велики цели.

Президент Томас С. Монсън често повтаря следното напътствие: „Господ подготвя тези, които призовава“¹³.

Апостол Павел се обръща към светиите в Коринт: „Понеже, братя, вижте какви сте вие, призваните, че между вас няма мнозина мъдри според хората, нито мнозина силни, нито мнозина благородни“¹⁴.

Чрез слабите и обикновените Бог постига Своите цели. Тези истини служат като свидетелство, че именно силата на Бог, а не човешката, осъществява Неговото дело на земята¹⁵.

Него слушайте, Него следвайте

Когато Бог се явява на Джозеф Смит, Той представя Своя Син, Исус Христос, казвайки: „Него слушай!“¹⁶

Джозеф прекарва остатъка от живота си, като Го слуша и следва.

Както се случва с Джозеф, нашето ученичество започва с решението ни да слушаме и следваме Спасителя Исус Христос.

Ако желанието ви е да Го следвате, укрепете вярата си и вземете Неговия кръст.

Ще откриете, че *наистина* принадлежите към Неговата Църква – уютно и гостоприемно място, където можете да се присъедините към всеобщия стремеж към ученичество и щастие.

Моята надежда е, че през тази година, когато отбелязваме 200-годишнината от Първото



Осло, Норвегия

видение, размишляваме и учим за Възстановяването на Църквата на Исус Христос, ще осъзнаем, че това не е само историческо събитие. Вие и аз играем съществена роля в тази велика история в развитие.

Каква тогава е вашата и моята роля?

Да учим за Исус Христос. Да изучаваме словата Му. Да Го слушаме и да Го следваме, като участваме активно в това велико дело. Ние ви каним да дойдете и да се присъедините към нас!

Не е нужно да сте свършени. Нужно е само да имате желание да развивате вярата си и да се доближавате към Него всеки ден.

Нашата роля е да обичаме Бог, да Му служим и да обичаме и служим на Неговите чеда.

Ако правите това, Бог ще ви обгръща със Своята любов, ще ви дава радост и сигурни напътствия през този живот, дори и при най-тежките обстоятелства, а дори и след това.

За това свидетелствам и ви давам своята благословия с дълбока благодарност и любов към всеки един от вас, в светото име на нашия Спасител и Учител, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ефесяните 2:13–14.
2. Вж. Лука 4:18.
3. 2 Нефи 25:26.
4. Вж. Книгата на Мормон на ChurchofJesusChrist.org/study/scriptures/bofm.
5. 1 Тимотей 6:15.
6. Вж. Матей 16:15–17.
7. Матей 25:40.
8. Вж. Деяния 10:34.
9. Вж. Учение и завети 88:63.
10. Прочетете как реагира башата, който вижда завръщането на своя блуден син в Лука 15:20.
11. Алма 41:10.
12. Например от 138 раздела на Учение и завети, над 100 откровения са дадени на Джозеф Смит преди той да навърши 30 години на 23 декември 1835 г.
13. Thomas S. Monson, "Duty Calls," *Ensign*, May 1996, 44.
14. 1 Коринтяните 1:26.
15. Вж. 1 Коринтяните 1:28–29, 2 Коринтяните 4:7.
16. Джозеф Смит – История 1:17.



От старейшина Л. Уитни Клейтън
От Президентството на седемдесетте

Най-добрите домове

Спасителят е свършеният инженер, строител и вътрешен дизайнер. Неговият план включва усъвършенстването и вечната радост на нашите души.

Наскоро един билборд в Солт Лейк Сити привлече вниманието ми. Беше реклама на компания за мебели и вътрешен дизайн. Той гласеше простичко: „Обслужваме най-добрите домове в Солт Лейк Сити“.

Посланието беше интерес – какво представлява „най-добрият дом“? Замислих се по този въпрос и най-вече по отношение на децата ни, които със съпругата ми Кати отглеждахме, както и за децата, които те отглеждат днес. Като всички родители, ние се тревожехме и молахме за семейството си. И все още го правим. Искрено желаем най-доброто за тях. Как могат те и техните деца да живеят в най-добрите домове? Размишлявал съм върху домовете на членове на Църквата, които Кати и аз сме имали привилегията да посетим. Канени сме в домове в Корея и Кения, във Филипините и Перу, в Лаос и Латвия. Нека споделя четири наблюдения относно най-добрите домове.

Първо, от гледна точка на Господ, установяването на най-добрия дом е свързано с личните качества на хората, които живеят в него. Тези домове не остават добри за

дълго или по някакъв значим начин заради мебелите в тях или нетната си стойност, нито заради социалния статус на техните собственици. Най-отличителната характеристика на тези домове е образът на Христос, отразен върху обитателите на дома. От значение е вътрешният дизайн на душите на живущите, а не този на постройката.

Христовите качества се придобиват „в течение на времето“¹ чрез целенасочено развитие по заветната пътека. Христовите качества красят живота на онези, които се стремят да живеят с доброта. Тези



качества изпълват дома с евангелска светлина, независимо дали подът е направен от кал или от мрамор. Дори и да сте единствените в дома си, които спазват заповедта да търсите тези качества², вие можете да допринасяте за духовното обзавеждане на семейното огнище.

Ние следваме Господния съвет: „организирайте се; подгответе всяко нещо; и създайте дом“ – правим това, като се организираме, подготвяме и установяваме живот на духовност, а не на материализъм. Като вървим с търпение по заветната пътека на Спасителя, нашият дом се превръща в „дом на слава, дом на ред (и) дом Божий“³.

Второ, живеещите в най-добрите домове отделят време всеки ден да изучават Писанията и словата на живите пророци. Президент Ръсел М. Нелсън ни кани да променяме и преструктурираме дома си чрез изучаване на Евангелието⁴. Неговата покана дава да се разбере, че най-добрите домове са място за внимателно и важно дело на лично израстване и изглаждане на нашите слабости. Ежедневното покаяние е водещото до промяна средство, което ни позволява да ставаме малко по-добри, по-любящи и по-съчувстващи. Като изучаваме Писанията се доближаваме към Спасителя, Чиито щедри обич и благодат ни помагат да израстваме.

Библията, Книгата на Мормон и Скъпоценен бисер ни разказват истории за семейства и затова не е изненадващо, че тези божествени томове с Писания са несравними ръководства за създаване на най-добрите домове. Те проследяват терзанията на родители, грозящите изкушения, победата на праведността, изпитанията от глад и от друга страна изобилието, ужасите от война и наградите на мир. Отново и отново Писанията ни показват как семействата преуспяват чрез праведен живот и как се провалят, когато следват други пътеки.

Трето, най-добрите домове следват създадения от Господ

модел за най-добър дом – храмът. Изграждането на един храм започва с основни усилия – почистването на растителността и изравняването на земята. Тези първоначални усилия да се подготви земята могат да бъдат сравнени със спазването на основни заповеди. Заповедите са основата, върху която се гради ученичеството. Непреклонното ученичество ни прави непоколебими, постоянни и непоклатими⁵, подобно на стоманената армировка на храма. Тази устойчива рамка позволява на Господ да изпраща Своя Дух, който да променя сърцата ни⁶. Да изпитваме голяма промяна в сърцето е като да добавяме изящни елементи към интериора на храма.

Като продължаваме с вяра, Господ ще ни променя постепенно. Ние придобиваме Неговия образ върху лицата си и започваме да отразяваме любовта и красотата на Неговия характер⁷. Като ставаме по-подобни на Него, ние ще се чувстваме като у дома си в Неговия дом и Той ще се чувства така в нашия дом.

Можем да поддържаме близка връзка между нашия и Неговия дом, като сме достойни за храмова препоръка и я използваме толкова често, колкото обстоятелствата го позволяват. Като правим това, светостта на Господния дом ще обитава и в нашия дом.

Прелестният храм Солт Лейк е наблизко. Издигнат от пионери с прости инструменти, подръчни материали и безкрайно много труд, храмът е бил строен от 1853 г. до 1893 г. Най-доброто, което ранните членове дават от себе си по отношение на строителство, архитектура и вътрешен дизайн, създава произведение на изкуството, признато от милиони.

Минали са почти 130 години от освещаването на храма. Както отбеляза вчера старейшина Гари Е. Стивънсън, строителните техники, използвани за изграждането на храма, са заменени от по-нови и по-безопасни такива. Липсата на

усилия да се подсили структурата на храма и да се поправят нейните слабости би предало доверието на пионерите, дали всичко от себе си и оставили грижите за храма на бъдещите поколения.

Църквата е започнала четиригодишен проект за реставрация с цел подобряване структурата на храма и сеизмичната му устойчивост⁸. Основите, подовите настилки и стените ще бъдат укрепени. Ще бъдат използвани най-напредналите строителни технологии, за да може храмът да отговаря на съвременните стандарти. Няма да можем да видим структурните промени, но резултатът от тях ще бъде реален и важен. В цялото това дело, красивите елементи на вътрешния дизайн на храма ще бъдат запазени.

Трябва да последваме примера, който ни се дава с реставрацията на храма Солт Лейк и да отделим време за оценка на стабилността на личната ни духовност, за да сме сигурни, че сме в крак с времето. Периодичната самооценка заедно с отправяне на въпроса към Господ „Какво още не ми достига?“⁹ може да помагат на всеки един от нас да има принос за най-добрия дом.

Четвърто, най-добрите домове са убежища от бурите на живота. Господ обещава на онези, които спазват Божиите заповеди, че „ще преуспява(т) в земята“¹⁰. Божието благополучие се изразява в силата да продължаваме безотказно напред, въпреки житейските неволи.

През 2002 г. научих важен урок за проблемите. Докато бях в Асунсион, Парагвай, се срещнах с президентите на кол в града. По онова време, Парагвай преминаваше през ужасна финансова криза и много членове на Църквата страдаха и едвам свързваха двата края. Не бях се връщал в Южна Америка от мисията ми и никога не бях посещавал Парагвай. Служех в Областното президентство само от няколко седмици. Притеснен от неспособността ми да дам насоки на тези президенти на кол, аз ги

попитах да ми кажат само това, което върви добре в съответния им кол. Първият президент сподели какво вървеше добре. Следващият спомена добри неща, както и някои проблеми. Когато стигнахме до последния президент на кол, той спомена само редица притеснителни проблеми. Когато президентите ми обясниха сериозността на положението, аз се притесних особено много, дори се отчаях какво да кажа.

Точно когато последният президент приключваше, ми хрумна една мисъл: „Старейшина Клейтън, задай им следния въпрос: „Президенти, кои членове от вашия кол плащат пълен десятък, щедри дарения от пост, служат в призованията си в Църквата, наистина посещават семействата като домашни учители или посещаващи учителки¹¹ всеки месец, провеждат семейна домашна вечер, изучават Писанията и се молят като семейство всеки ден; колко от тях имат проблеми, с които не могат да се справят сами и се налага да се намеси Църквата, за да разреши тези проблеми вместо тях?“

Откликвайки на полученото от мен впечатление, аз им зададох този въпрос.

Те ме погледнаха изненадани и тихи, след което казаха: „*Pues, ninguno*“, което ще рече „Всъщност, никой“. След което ми споделиха, че нито един от членовете, които правеха всички тези неща, нямаше проблеми, които да не може да разреши сам/а. Защо? Защото живеят в най-добрите домове. Техният изпълнен с вяра живот им даваше сила, перспектива и нужната небесна помощ за справяне с икономическия смут около тях.

Това не означава, че праведните няма да преживяват болести, нещастни случаи, бизнес затруднения или че няма да се изправят пред много други трудности в живота. Земният живот е изпълнен с трудности, но многократно съм виждал как онези, които се стремят да спазват заповедите, са благославяни да



Олмун, Марга Марга, Чили

продължат напред с мир и надежда. Тези благословии са достъпни за всички по света¹².

Давид заявява: „Ако Господ не съгради дома, напразно се трудят зидарите“¹³. Където и да живеете, какъвто и да е домът ви, какъвто и да е съставът на семейството ви, вие можете да помагате в изграждането на най-добрия дом за него. Възстановеното Евангелие на Исус Христос предоставя планове за подобен дом. Спасителят е съвършеният инженер, строител и вътрешен дизайнер. Неговият план включва усъвършенстването и вечната радост на нашите души. С любящата Му помощ, душата ви може да се превърне във всичко, което Той иска тя да бъде, и вие можете да бъдете най-добрата своя версия, подготвени да съградите най-добрия дом и да живеете в него.

С благодарност свидетелствам, че Богът и Отецът на всички нас е жив. Неговият Син, Господ Исус Христос, е Спасителят и Изкупителят на цялото човечество. Те ни обичат съвършено. Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е Господното царство на земята. Живите пророци и

апостоли я направляват днес. Книгата на Мормон е истинна. Възстановеното Евангелие на Исус Христос е съвършеният план за изграждане на най-добрите домове. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Моисей 7:21.
2. Символът на вярата 1:13.
3. Учение и завети 88:119.
4. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в светии от последните дни за пример“, *Лиахона*, ноември 2018 г., с. 113.
5. Вж. 1 Нефи 2:10, Мосия 5:15, 3 Нефи 6:14.
6. Вж. Мосия 5:2, Алма 5:7.
7. Вж. Алма 5:14, 19.
8. Земетресение от 18 март 2020 г. ясно показва нуждата да се предприеме проектът.
9. Матей 19:20.
10. Мосия 2:22.
11. През 2018 г. домашното обучение и обучението при посещение бяха преустановени и заменени от програмата за служение (вж. Ръсел М. Нелсън, „Служение“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 100).
12. Когато избираме да не живеем според заповедите, тогава Господните благословии биват донякъде оттегляни от нас. Този повтарящ се модел, както се вижда в Книгата на Мормон, понякога бива наричан „цикъл на праведност и нечестие“ (вж. *Book of Mormon Student Manual* [Church Educational System manual, 2009], 414, ChurchofJesusChrist.org).
13. Псалми 127:1.



От старейшина Д. Тод Кристоферсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да споделяме посланието за Възстановяването и Възкресението

*Възстановяването принадлежи на света и
неговото послание днес е особено наложително.*

По време на тази обща конференция говорихме и пяхме с радост за изпълнението на отдавна направените пророчества да „се възстанови всичко“¹, „да се събере в Христос всичко“², да се върне пълнотата на Евангелието, свещеничеството и Църквата на Исус Христос на земята – всичко, което влагаме в термина „Възстановяването“.

Но Възстановяването не е само за тези от нас, които днес му се радваме. Откровенията на Първото видение не са само за Джозеф Смит, а служат като светлина и истина за всеки, на когото „не достига мъдрост“³. Книгата на Мормон принадлежи на цялото човечество. Свещеническите обреди за спасение и възвисяване са били подготвени за всеки отделен човек, включително за вече преминалите отвъд този живот. Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и нейните благословии са предназначени за всички, които ги

желаят. Дарът на Светия Дух е за всеки. Възстановяването принадлежи на света и неговото послание днес е особено наложително.

„Затова колко голяма е важноста на това да се обясняват тези неща на обитателите на земята, та да узнаят, че няма път, който да може

да живее в присъствието Божие, освен ако не бъде чрез заслугите, и милостта, и благодатта на Светия Месия, Който полага живота Си според плътта и си го възвръща отново чрез силата на Духа, та да може да осъществи възкресението на мъртвите“⁴.

От деня, в който Самюъл Смит, братът на Пророка, пълни чантата си с наскоро отпечатани екземпляри на Книгата на Мормон и тръгва пеша да споделя новото Писание, светиите се трудят безспирно „да обясняват тези неща на обитателите на земята“.

През 1920 г., тогава старейшина Дейвид О. Маккей от Кворума на дванадесетте апостоли започва едногодишна обиколка на мисиите на Църквата. През май 1921 г. той стои на малко гробище във Фагалии, Самоа пред добре поддържаните гробове на три дечица – дъщерята и двамата синове на Томас и Сара Хилтън. Тези малки деца, най-голямото от които е било на две, са починали, докато Томас и Сара са служили като млада двойка мисионери в края на 19-и век.

Преди да тръгне от Юта, старейшина Маккей обещава на Сара, вече вдовица, че ще посети гробовете на нейните деца в Самоа, понеже тя никога не успява да се върне там. Старейшина Маккей ѝ пише обратно: „Вашите дечица, сестра Хилтън,



Блъфдейл, Юта, САЩ

по безмълвен и изключително красноречив начин... продължават благородната ви мисионерска работа, започнала преди почти тридесет години“. След това добавя един написан от него стих:

*Очите им умиращи с любов
затворени,
ръцете им за вечен път
притворени.
Гробовете малки чужди хора
украсиха,
странници с мъка ги почетеха⁵.*

Тази история е едва една от хилядите, стотиците хиляди, свидетелстващи за времето, средствата и живота на много хора, жертвани през последните 200 години за споделянето на посланието на Възстановяването. Нашият стремеж да достигнем до всеки народ, племе, език и люде не стихва в днешно време, за което свидетелстват повече от 68 000-те млади мъже, жени и двойки, които в момента отслужват пълновременни мисии; членовете на Църквата като цяло, които предават като ехо поканата на Филип към хората да дойдат и да видят⁶; както и изразходваните годишно милиони долари за обезпечаване на тези усилия по света.

В нашите покани няма принуда и се надяваме хората да откликват на тях. За да бъде така, вярвам, че са нужни поне три неща: първо, вашата любов; второ, вашият пример; и трето, вашият подход към Книгата на Мормон.

В нашите покани не може да се крият егоистични подбуди, по-скоро те трябва да бъдат израз на безкористна любов⁷. Тази любов, известна като милосърдие, чистата любов Христова, е достъпна за нас, ако молим за нея. Поканени сме, дори ни е заповядано да се „мол(им)... на Отца с цялото си сърце, за да може да бъде(м) изгълнени с тази любов“⁸.

Като пример споделям едно преживяване, разказано от сестра Ланет Хо Чинг, която понастоящем служи със съпруга си Франсис Хо



ГЛАСЪТ НА ПЕТЪР, ЯСОВ И ЮАН, ОТ ЛИНДА КЪРЛИ КРИСТЕНСЕН И МАЙКЪЛ Т. МАЛМ

Чинг, президент на мисия Самоа Апия. Сестра Хо Чинг разказва:

„Преди години нашето младо семейство се премести в малък дом в Лаие, Хаваи. Навесът за автомобила на нашия дом бе превърнат в едностайно жилище, където живееше мъж на име Джонатан. Джонатан и преди беше наш съсед на друго място. Чувствайки, че неслучайно Господ ни е събрал заедно, решихме да бъдем по-открити по отношение на нашите дейности и членство в Църквата. Джонатан се радваше на нашето приятелство и обичаше да прекарва време със семейството ни. Беше му приятно да учи за Евангелието, но нямаше интерес да се присъедини към Църквата.

С времето децата ни започнаха да го наричат „чичо Джонатан“. Докато семейството ни продължаваше да се увеличава, нарастваше и интересът на Джонатан към случващото се при нас. Нашите покани за празненства,

рождени дни, училищни мероприятия и църковни дейности се разшириха до семейни домашни вечери и кръщенията на децата.

Един ден Джонатан ми се обади. Нуждаеше се от помощ. Той страдаше от диабет и беше развил тежка инфекция на стъпалото, поради което се налагаше ампутация. Нашето семейство и съседи-членове от района бяхме до него в този период на изпитание. Редувахме се в болницата, дадени му бяха свещенически благословии. Докато Джонатан беше на рехабилитация, с помощта на сестри от Обществото за взаимопомощ, почистихме жилището му. Братята от свещеничеството построиха рампа до входната му врата и сложиха перила в банята. Когато се прибра у дома, той остана без думи.

Мисионерите отново започнаха да го учат. Седмичата преди Нова година той се обади и ме попита:



„Какво ще правите на Нова година?“ Напомних му за нашето ежегодно празненство. Но вместо това, той отвърна: „Искам да дойдете на моето кръщение! Искам да започна новата година както трябва“. След 20 години на „ела и виж“, „ела и помогни“ и „ела и остани“, тази безценна душа бе готова да бъде кръстена.

През 2018 г., когато със съпруга ми бяхме призовани да отслужим мисия като президентска двойка, здравето на Джонатан се влошаваше. Умолявахме го да остане здрав до нашето завръщане. Той издържа почти година, но Господ го подготвяше да се завърне у дома. Почина спокойно през април 2019 г. Дъщерите ми бяха на погребението на своя „чичо Джонатан“ и изпяха същата песен, която изпяхме на кръщението му“.

Представям ви второто изискване за успешно споделяне на посланието за Възстановяването със следния въпрос: Кое е това, което прави вашата покана към някого привлекателна? Не сте ли вие, примерът на вашия живот? Мнозина, които са чули и приели посланието на Възстановяването, са били привлечени в началото от нещата, които са забелязали в член или членове на Църквата на Исус Христос. Може да е бил начинът, по който са се отнасяли към другите, нещата, които са казвали или не са казвали, устойчивостта, която са показвали в трудни ситуации или просто тяхното изражение⁹.

Каквато и да е причината, не можем да избягаме от факта, че

трябва да разбираме принципите на възстановеното Евангелие и да живеем според тях по най-добрия възможен начин, за да бъдат нашите покани привлекателни. Това е нещо, което в днешно време се нарича автентичност. Ако Христовата любов обитава в нас, другите ще знаят, че обичта ни към тях е искрена. Ако светлината на Светият Дух гори в нас, това ще запали отново светлината на Христос в тях¹⁰. Нашето поведение и действия придават истинност на поканите ни да дойдат и изпитат радостта от пълнотата на Евангелието на Исус Христос.

Третото нужно нещо е честата употреба на инструмента за обръщане във вярата, който Господ е подготвил за тази последна евангелска диспенсация – Книгата на Мормон. Тя е осезаемо доказателство за пророческото призование на Джозеф Смит и убедително доказателство за божествеността и Възкресението на Исус Христос. Изложението в нея план за изкупление на нашия Небесен Отец е без аналог. Когато споделяте Книгата на Мормон, вие споделяте Възстановяването.

Като юноша Джейсън Олсън бил непрекъснато предупреждаван от своите близки и от други хора да не става християнин. Той обаче имал двама добри приятели, които били членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и често обсъждали религиозни въпроси. Приятелите му Шей и Дейв тактично оборвали аргументите, които другите давали на

Джейсън против вярата в Исус Христос. Най-накрая му дали екземпляр на Книгата на Мормон и му казали: „Тази книга ще ти даде отговори на въпросите. Молим те да я прочетеш“. Той неохотно приел книгата и я сложил в раницата си, където тя останала за няколко месеца. Не искал да я оставя в дома си, за да не я видят близките му, а не искал да разочарова Шей и Дейв, като я върне. Накрая стигнал до решението да изгори книгата.

Една нощ, със запалка в едната ръка и Книгата на Мормон в другата, той се готвел да запали книгата, когато чул глас в ума си: „Недей да гориш Моята книга“. Стреснат, той спрял за миг. След това, мислейки, че си въобразява, опитал отново да щракне запалката. Отново гласът дошъл в ума му: „Отиди в стаята си и прочети книгата Ми“. Джейсън прибрал запалката, върнал се в стаята си, отворил Книгата на Мормон и започнал да чете. Той продължавал ден след ден, често до ранни зори. Джейсън описва случилото се, когато стигнал до края и се помолил: „Бях изпълнен от глава до пети с Духа. ... Почувствах се изпълнен със светлина. ... Това бе най-радостното преживяване, което някога съм имал в живота си“. Той поискал да бъде кръстен и по-късно сам станал мисионер.

Може би няма нужда да казвам, че въпреки нашата искрена обич и чистосърдечие, много, ако не и повечето, от нашите покани при споделяне на посланието на Възстановяването ще бъдат отхвърляни. Но запомнете следното: всеки е достоен за такава покана, „всички са равни пред Бога“¹¹ и Господ е доволан от всеки опит, който правим, без значение от резултата; а една отхвърлена покана не е причина за прекратяване на нашата дружба, а липсата на интерес днес може да се превърне в проява на интерес утре. Въпреки всичко нашата обич остава постоянна.

Нека никога не забравяме, че Възстановяването се случва в



резултат на много трудности и жертви. Това е тема за друга реч. Днес се радваме на плодовете на Възстановяването, а един от най-великолепните от тях е силата отново да свързваме на земята и на небесата¹². Както каза преди години президент Гордън Б. Хинкли: „Дори единствено запечатващата сила на святото свещеничество за свързване на семейства за вечността да беше произлязла от всичките мъки, усилия и болки на Възстановяването, тя щеше да си заслужава“¹³.

Върховното обещанието на Възстановяването е изкупление чрез Исус Христос. Възкресението на Исус Христос е доказателството, че Той наистина притежава силата да изкупи всички, които идват при Него – да ги изкупи от скръб, несправедливост, съжаление, грях и дори смърт. Днес е Цветница, след една седмица е Великден. Спомняме си, ние винаги си спомняме, страданията и смъртта на Христос, с които Той извърши Единение за нашите грехове, и отбелязваме

тази най-прекрасна от всички недела, Господния ден, в който Той възкръсна от мъртвите. Поради Възкресението на Исус Христос, Възстановяването има смисъл, нашият живот на земята има смисъл, и накрая самото ни съществуване има смисъл.

Джозеф Смит, великият пророк на Възстановяването, дава най-важното свидетелство на нашето време за възкресения Христос: „Той живее! Защото ние Го видяхме, тъкмо от дясната страна на Бога“¹⁴. Смирено добавям своето свидетелство към това на Джозеф и на апостолите и пророците преди него и апостолите и пророците след него, че Исус от Назарет е обещаният Месия, Единородният Син Божий и възкресеният Изкупител на цялото човечество.

„Свидетелстваме, че онези, които с молитва изучават посланието на Възстановяването и действат с вяра, ще бъдат благословени да получат собствено свидетелство за неговата божественост и за неговата цел да подготви света за обещаното Второ пришествие на нашия Господ и Спасител, Исус Христос“¹⁵. Възкресението на Христос прави обещанията Му сигурни. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Деянията 3:21.
2. Ефесяните 1:10.
3. Послание на Яков 1:5.
4. 2 Нефи 2:8.
5. David O. McKay, letter to Sarah M. Hilton, June 3, 1921, Church History Library, Salt Lake City.
6. Йоан 1:46.
7. Вж. 1 Йоан 4:18.
8. Мороний 7:48.
9. Президент Дейвид О. Маккей отбелязва: „Всеки човек, който живее в този свят, оказва влияние за добро или зло. И не само чрез това, което говори или върши. Чрез своята същност. Всеки човек излъчва това, което е“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 227).
10. Вж. Йоан 1:9; Учение и завети 88:6–13, 93:2.
11. 2 Нефи 26:33.
12. Вж. Матей 16:19, 18:18; Учение и завети 110:14–16, 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, “As One Who Loves the Prophet,” цитиран в Susan Easton Black and Charles D. Tate Jr., eds., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), 6.
14. Вж. Учение и завети 76:22–24.
15. Вж. „Възстановяването на пъланотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, 5 април 2020 г. в Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 91.



Санди, Юта, САЩ



От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Напредвайте с вяра

*Благославям ви с мир и увеличаваща се
вяра в Господ.*

Мои възлюбени братя и сестри, в края на тази историческа конференция изразяваме своята благодарност към Господ. Музиката беше възвишена, а посланията вдъхновяващи.

По време на конференцията имаше много силни моменти. За двестагодишнината представихме прокламация към света, която заявява реалността на Възстановяването на Евангелието на Исус Христос в неговата пълнота.

Отбелязахме Възстановяването с възгласа „Осанна“.

Представихме нов символ, изразяващ нашата вяра в Господ Исус Христос, за визуално разпознаване на официална информация и материали на Църквата.

Призовахме за световен ден за пост и молитва, за да може настоящата пандемия да бъде овладяна, полагащите грижи да бъдат предпазени, икономиката да укрепне и животът да се нормализира. Този пост ще се състои на 10 април, Разпети петък. Какъв чудесен ден ще е това!

Следващата неделя е Великден, когато отново ще отбележим Единението и Възкресението на нашия Господ Исус Христос. Благодарение на Неговото Единение, всички, които някога са живели на тази земя, ще получат Неговия дар, възкресението. А дарът Му на вечен живот

ще бъде получен от всички, които се подготвят, бидейки верни на обредите и сключенията в Неговите свети храмове завети.

Многото вдъхновяващи аспекти на тази обща конференция през април 2020 г. и святата седмица, която започва, могат да бъдат обобщени с две божествено постановени думи: „Слушайте Него“¹. Молим се вашето съсредоточаване върху Небесния Отец, изрекъл тези думи, и върху Неговия Възлюбен Син Исус Христос да бъде най-важното, което ще остане в съзнанието ви след всичко казано. Молим се да възродите желанието си *наистина* да чувате, да се вслушвате и да обръщате внимание на словата на Спасителя². Обещавам ви, че в резултат

на това вярата ви ще се увеличава, а страхът ви ще намалява.

Благодаря ви за желанието ви да превръщате домовете си в истински светилища на вярата, където Духът Господен може да обитава. Нашата учебна програма за изучаване на Евангелието *Следвайте Ме, елате с Мен* ще продължава да ви носи благословии. Последователните ви усилия в това начинание, дори и в моментите, когато не чувствате, че имате особен успех, ще променят вашия живот, този на вашите близки и света. Ще бъдем укрепвани, ако ставаме още по-доблестни ученици на Господ, които отстояват Неговата истина и говорят за Него където и да се намират.

Сега нека поговорим за храмовете. Имаме 168 осветени храма по света. Други се намират в различни етапи на планиране и строеж. Когато бъдат обявени планове за изграждане на нов храм, той става част от нашата свещена история.

Може да изглежда странно да обявяваме нови храмове, когато всичките ни храмове са затворени за неопределено време.

Преди повече от век президент Уилфърд Уудръф предвижда условия като днешните, както е записано в неговата молитва за освещаване на храма Солт Лейк, произнесена през 1893 г. Някои от вас може напоследък да са виждали откъси от тази забележителна молитва в социалните медии.



Чуйте молбата на един велик Божий пророк: „Когато хората от Твоя народ *няма* да имат възможността да влизат в този свят дом... и са угнетявани и в беда, заобиколени от трудности... и обърнат лицата си към този Твой свят дом и Те молят за избавление, за помощ, да разгърнеш силата Си за тях и да ги подкрепиш, умоляваме Те да погледнеш от Твоето обиталище с милост... и да се вслушаш в техния зов. Или когато в идните години чедата от Твоя народ поради някаква причина бъдат отделени от това място... и Те призоват от дълбините на своите страдания и скърби да ги подкрепиш и избавиш, смирено Те молим... да се вслушаш в техните призови и да ги дариш с благословиите, за които се молят“³.

Братя и сестри, във времената на *нашето* бедствие, когато храмовете са затворени, вие все още можете да черпите сили от сключените от вас храмови завети и получено надаряване, ако ги почитате. Моля използвайте това време, когато храмовете са затворени, да продължавате да живеете така, че да сте достойни или да станете достойни за храма.

Говорете за храма със своите близки и приятели. Тъй като Исус Христос е в центъра на всичко, което правим в храма, като мислите повече за храма, вие ще мислите повече за Него. Изучавайте и се молете, за да научите повече за силата и знанието, с които сте били надарени или с които предстои да бъдете надарени.

Днес с удоволствие обявяваме планове за строеж на осем нови храма на следните места: Баия Бланка, Аржентина; Талахаси, Флорида; Лубумбаши, Демократична република Конго; Питсбърг, Пенсилвания; Бенин Сити, Нигерия; Сиракуз, Юта; Дубай, Обединени арабски емирства и Шанхай, Китайска народна република.

На всички осем места архитекти на Църквата ще работят с местните служби, за да може храмовете



СИЛИТЕ НА СВЕТИНАТА И МИРА, ОТ УОРЪН ЛЪН, ПРЕДОСТАВЕНО ОТ МУЗЕЙ ЗА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА

да бъдат в хармония с всяка общност, а също и красиво допълнение към нея.

Планът за храм в Дубай идва в отговор на любезна покана оттам, която отбелязваме с благодарност.

Предисторията на плановете за Шанхай е много важна. В продължение на повече от две десетилетия достойни за храма членове от Китай посещаваха храма Хонконг Китай. Но през юли 2019 г. този храм беше затворен за отдавна планирано и много необходимо обновяване.

Една скромна мултифункционална сграда за събрания в Шанхай ще предоставя възможност на членовете от Китай да продължават да участват в обредите на храма в Китай, за себе си и за своите предци⁴.

Във всяка страна тази Църква учи своите членове да почитат, спазват и поддържат законите⁵. Учим за важността на семейството, на това да сме добри

родители и граждани за пример. Тъй като уважаваме законите и разпоредбите в Китайската народна република, Църквата *не* изпраща проповядващи мисионери там, нито ще прави това сега.

Конгрегациите за чужденци и за китайци ще продължават да имат отделни събрания. Юридическият статус на Църквата там остава *непроменен*. През първоначалния период на използването на храма, влизането ще става само със записване. Господният дом в Шанхай *няма* да бъде предназначен за туристи от други държави.

Тези осем нови храма ще благословят живота на много хора от двете страни на завесата на



Ню Тайпей Сити, Тайван

смъртта. Храмовете са венецът на Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос. Бог, в Своята добрина и щедрост, носи благословиите на храма по-близо до Своите чеда *навсякъде*.

Тъй като Възстановяването продължава, знам, че Бог ще продължава да разкрива много велики и важни неща, принадлежащи на Неговото царство тук на земята⁶. Това царство е Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Скъпи братя и сестри, изразявам своята обич към вас. В това време на напрежение и несигурност, чрез властта, която ми е дадена, бих желал да ви дам апостолска благословия.

Благославям ви с мир и увеличаваща се вяра в Господ⁷.

Благославям ви с желание да се покаявате и всеки ден да ставате малко по-подобни на Него⁸.

Благославям ви да знаете, че Пророкът Джозеф Смит е пророкът на Възстановяването на Евангелието на Исус Христос в неговата пълнота.

Болест налегне ли вас или обичаните от вас хора, оставям ви благословия за изцеление, според волята на Господ.

Благославям ви с това, като още веднъж изразявам своята обич към всеки от вас, в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Джозеф Смит – История 1:17, вж. също Лука 9:35.
2. Вж. Йоан 10:27, Откровението 3:20, Мосия 26:21, 28, Учение и завети 29:7.
3. Уилфърд Уудръф, молитва за освещаване на храма Солт Лейк, 6 апр. 1893 г., ChurchofJesusChrist.org; курсив добавен.
4. В продължение на хиляди години хората от Китай са записвали истории на кланове и родословна информация. Традиционни китайски церемонии, като например фестивалът Цингминг (清明节), показват уважението към техните предци. Тази година фестивалът Цингминг (清明节) беше насрочен за 4–5 април.
5. Вж. Символът на вярата 1:12.
6. Вж. Символът на вярата 1:9.
7. Вж. Йоан 14:27.
8. Вж. 3 Нефи 27:27.

Статистически отчет, 2019 г.

За информация на членовете на Църквата Първото президентство публикува дадения по-долу статистически отчет за растежа и състоянието на Църквата към 31 декември 2019 г.

ЦЪРКОВНИ ЕДИНИЦИ

Колове	3 437
Мисии	399
Окръзи	542
Райони и клонове	30 940

БРОЙ ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА

Общ брой на членовете	16 565 036
Увеличаване броя на децата по картон	94 266
Кръщения на обърнати във вярата	248 835

МИСИОНЕРИ

Пълновременни мисионери	67 021
Мисионери на църковна служба	31 333

ХРАМОВЕ

Храмове, осветени през 2019 г. (Рим Италия, Киншаса Демократична република Конго, Форталеза Бразилия, Порт-о-Пренс Хаити, Лисабон Португалия и Арекипа Перу)	6
Повторно осветени храмове през 2019 г. (Мемфис Тенеси, Оклахома Сити Оклахома, Оуклънд Калифорния, Ралей Северна Каролина, Франкфурт Германия, Асунсион Парагвай и Батън Руж Луизиана)	7
Брой на действащите храмове към края на годината	167



Старейшина Хорхе Т. Бесера

Висш ръководител седемдесетник

Като дете старейшина Хорхе Т. Бесера е срамежлив и тих, но по-късно неговият президент на мисия му дава възможности да ръководи. Хорхе се завръща у дома от мисия Калифорния Аркадия с желание да участва в делото на Господ до края на живота си.

Възможностите да бъде ръководител идват по-бързо, отколкото очаква. На 27-годишна възраст е призван да служи в епископство. На 32-годишна възраст е призван да бъде епископ. Отначало се чувства неспособен, когато хората се обръщат към него със своите трудности.

„Нямам никаква представа какво правя“ – казва той на баща си.

От отговора на баща си той научава важен урок, който му напомня за вярата на неговия президент на мисия в него – урок, който му помага да се подготви за бъдещите призвания като ръководител, включително за призованието му като президент на кол, което получава, когато е на 37.

„Баща ми ми каза: „Сине, на колко години е Светият Дух?“ – спомня си старейшина Бесера. „За мен това бе велик момент на просветление, защото разбрах, че мога да направя всичко, което Господ желае от мен“.

Този урок остава в съзнанието на старейшина Бесера през многото години отдадена служба в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Хорхе Едуардо Торес Бесера е роден на 18 декември 1962 г. в семейството на Хуан К. Бесера и Селия Т. Бесера в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, където израства.

След като отслужва пълновременна мисия, старейшина Бесера сключва брак с Деби Илен Шнебергер в храма Солт Лейк на 10 август 1984 г. Те са родители на пет деца.

Старейшина Бесера получава степен по общообразователни предмети от Университета на Юта и степен специалист по счетоводство от Солт Лейк Комюнити Колидж. Също така учи бизнес в Университета на Финикс. През 1998 г. става съдружник в Алиджис Адвайзър Груп, компания за финансово консултиране. Когато е призоваван да служи като висш ръководител седемдесетник, работи като инвестиционен съветник в Интермаунтън Файненшъл Партнерс.

Старейшина Бесера е служил като президент на Младите мъже в кол, съветник в президентство на мисия, съветник в президентство на клон, учител в Семинара, съветник в епископство, епископ, президент на кол и президент на мисия Калифорния Аркадия. В момента, когато получава новото си призвание, той служи като областен седемдесетник. ■



Старейшина Матю С. Холанд

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Матю С. Холанд не е непознат за висшите ръководители или общите конференции.

Много светии от последните дни го познават като сина на старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли. Други може да си го спомнят като 17-годишния младеж, който говори по време на свещеническата сесия на общата конференция през 1983 г.

„През целия си живот съм имал прекрасната благословия да наблюдавам как живеят майка ми и баща ми, на какво са отдадени и какви отговорности са им възлагани“ – казва старейшина Холанд, който към момента председателства над мисия Северна Каролина Ралей.

Той добавя: „И все пак, поради тези наблюдения от първа ръка, знам прекалено много за това призвание, за да си мисля, че съм достатъчно подготвен за него. За радост, също така съм научил, че Господ подготвя онези, които призовава, и това ми носи голямо успокоение и укрепва вярата ми“.

Старейшина Холанд си спомня, че да говори по време на общата конференция за него е нещо плашещо. Подготвянето на послание, което впоследствие идва „ред по ред, правило след правило“ (2 Нефи 28:30), се превръща в „своевременна, обнадеждаваща благословия, от която научава, че когато приемаме възложени от Господ отговорности, Той ще ни помага и ще ни дава мисли и впечатления за нещата, които трябва да споделим“.

Матю Скот Холанд е роден на 7 юни 1966 г. в Прово, щата Юта, САЩ. Той е син на Джефри Р. Холанд и Патриша Холанд. Сключва брак с Пейдж Бейтман на 20 май 1996 г. в храма Сейнт Джордж Юта. Те са родители на четири деца.

Образованието на старейшина Холанд включва три степени по политическа наука – бакалавърска от Университета Бригъм Йънг през 1991 г. и магистърска и докторска по философия, и двете от Университета Дюк, получени съответно през 1997 г. и през 2001 г.

Докато работи като преподавател по политология в УБИ (2001 – 2009), той е избран за президент на Университета Юта Вали през 2009 г., където служи до момента, в който е призван за президент на мисия през 2018 г.

Служил е като епископ, висш съветник, съветник в епископство, съветник на Младите мъже в район, ръководител на мисионерската работа в район, учител в Неделното училище и пълновременен мисионер в мисия Шотландия Единбург. ■



Старейшина Уилям К. Джаксън

Висш ръководител седемдесетник

След 23 години като регионален военен лекар към Службата за външна дейност на САЩ, Уилям К. Джаксън е помолен да сподели двадесетте най-запомнящи се преживявания, които е имал по време на живота и работата си в най-слабо развитите региони на света.

Докато размишлява над тази молба преди церемонията за пенсионирането си, той си дава сметка, че „и двадесетте са свързани с Църквата или семейството“ му.

Уилям Кинг Джаксън е роден на 29 март 1956 г. във Вашингтон, окръг Колумбия, САЩ, в семейството на Е. Уилям Джаксън и Лоис Андрей Джаксън. Израства в Охай, Калифорния, САЩ, но поради доброволческата работа на своите родители ходи на училище и в Хондурас, Алжир и Афганистан.

След като служи в мисия Боливия Ла Пас, старейшина Джаксън среща Ан Кеслър през лятото на 1977 г.

Той казва: „За мен това беше любов от пръв поглед. Прекарах остатъка от лятото, опитвайки се да я убедя, че аз съм мъжът на живота ѝ“.

Те сключват брак на 29 декември 1977 г. в храма Лос Анджелис Калифорния. Имат осем деца, три от които са осиновени – от Индия, Непал и Камбоджа.

Старейшина Джаксън учи в Университета Бригъм Йънг, получава бакалавърска степен по наука от Калифорнийския университет, Бъркли, а също и докторска степен по медицина от Калифорнийския университет, Сан Франциско през 1983 г.

След като изкарва медицинския си стаж, работи зад граница в продължение на 26 години. Последно работи като медицински директор на организацията за семейна здравна помощ „Вали фемели хелт кеър“, която има подразделения в Айдахо и Орегон, САЩ.

Когато живеят извън Съединените щати, той и сестра Джаксън прекарват повечето си време сред първо поколение членове на Църквата.

Той казва: „Една голяма част от моето свидетелство за Евангелието е свързана с това да наблюдавам какво прави Евангелието с хората, които обичаме. То ги променя“.

Старейшина Джаксън е служил като областен седемдесетник, президент на мисия Индия Ню Делхи, президент на Младите мъже в клон, учител в Института и учител по евангелско учение. Той служи като епископ, когато получава призованието да бъде висш ръководител седемдесетник. ■



Старейшина Джеръми Р. Яги

Висш ръководител седемдесетник

Когато старейшина Джеръми Р. Яги е тийнейджър, 7-годишната му сестра Кристен се заразява с бактерия, която поразява мозъка ѝ. Лекарите казват, че няма да оживее.

Младият Джеръми коленичи до леглото си в семейния дом в Солт Лейк Сити, щата Юта, САЩ и моли Господ да разбере защо тя трябва да умре толкова млада. Сестра му обаче, получава свещеническа благословия и оцелява.

Това се явява катализатор на желанието на 17-годишния Джеръми да „се поправи пред Бог и да започне да спазва Неговите заповеди“ и така той започва сериозно да чете Книгата на Мормон за пръв път. По-късно той служи като пълновременен мисионер в мисия Охайо Кливланд.

Джеръми отново пада на колене в прочувствена молитва години по-късно, когато съпругата му Ейми започва да ражда преждевременно тяхното трето дете. Той казва: „В онзи момент изпитах изключително чувство на мир – мир, който единствено може да бъде описан като потъване в любящата, изгъланена с топлотата на Светия Дух прегръдка на Небесния Отец“.

Този мир е с него по време на краткия живот на бебето и през месеците на скръб, последвани от друг спонтанен аборт. „Ние всички сме изпитвани по определен начин – казва той, – но все още „смята(ме) ... за голяма радост“ (Послание на Яков 1:2) това, че Спасителят ни е предоставил начин да имаме мир и щастие“.

Джеръми Робърт Яги е роден в Солт Лейк Сити, щата Юта, САЩ на 23 март 1973 г. в семейството на Робърт Станли Яги и Джуди Ан Руус. Той сключва брак с Ейми Ан Стюарт в храма Солт Лейк на 12 юни 1995 г. Родители са на пет деца.

Старейшина Яги получава бакалавърска степен по бихевиоризъм и здравни науки от Университета на Юта и магистърска степен по бизнес администрация от Университета Пепърдайн. Към момента на призоваването си той оглавява регионалните продажби на Алкърмис и управлява недвижимите имоти, използвани за търговски цели, в ЕйчСиЕй Инвестмънтс.

Старейшина Яги е служил като областен седемдесетник, президент на мисия Юта Огдън, помощник изпълнителен секретар на кол, епископ, президент на кворума на старейшините, учител в Семинара, съветник в президентството на Младите мъже в район, учител за подготовка на мисионери в кол и ръководител на мисионерската работа в район. ■



Старейшина Кели Р. Джонсън

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Кели Р. Джонсън добре си спомня деня, в който е призван за епископ на 31-годишна възраст. В същия ден му е поставена диагнозата парализа на Бел – състояние, при което мускулите от едната страна на лицето се парализират или отслабват.

Това е труден момент, не само поради неудобството и смущението, предизвикани от това състояние, но също и поради многото нови отговорности. Но това изпълнено с трудности време, се превръща в благословия.

Той казва: „Без да знам какво ще се случи с мен в дългосрочен план, аз развих чувство на състрадание към отделните хора, което запазих през целия си живот. Наистина научих, че хората преминават през трудни и тежки неща, които са извън техния контрол и които засягат техните способности, чувства и увереност“.

Понякога е трудно човек да служи в Господната Църква. Но подобно на учениците на Спасителя, които „веднага остав(ят) мрежите“ (Матей 4:20), за да Го следват, „каквото и да ни се възложи, ние сме готови да го направим“ – казва старейшина Джонсън.

Независимо къде Господ призовава него или семейството му, те отиват с готовност в сърцата и умовете, търсейки да намерят доброто, без оглед на обстоятелствата.

Кели Рей Джонсън е роден в Плезънт Вю, щата Юта, на 16 януари 1963 г. в семейството на Харолд Реймънд Джонсън-мл. и Хелън Крагон Джонсън. Израства в Огдън, Юта и сключва брак с Тереса Лин Бартрум в храма Солт Лейк на 27 март 1986 г. Те имат пет деца.

Старейшина Джонсън се дипломира от Университета Уебър Стейт през 1987 г. като бакалавър по счетоводство и получава магистърската си степен по бизнес администрация от Университета Бригъм Йънг през 1989 г. Той работи като съдебен счетоводител за международния кооператив Кей Пи Ем Джи, а последната му работа е като съдебен счетоводител и партньор в Норман, Таунсенд и Джонсън.

Старейшина Джонсън, който служи като областен седемдесетник, когато получава призованието си, е служил като президент на мисия Тайланд Банкок, където е отслужил и своята пълновременна мисия, също и като президент на кол, съветник в президентството на кол, висш съветник, епископ, президент на кворума на старейшините, ръководител на мисионерската работа в район и учител за подготовка на мисионери в кол. ■



Старейшина Тиери К. Мутомбо

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Тиери К. Мутомбо има силно свидетелство за Евангелието, когато като млад мъж получава своето призование за мисия. Кръстен заедно със семейството си, когато е на 10 години, той става свидетел на въздействащия начин, по който Евангелието променя неговото семейство.

Но макар да се подготвя да служи като мисионер в мисия Кот д'Ивоар Абиджан, той няма силно свидетелство за Книгата на Мормон. Той никога преди не я е чел.

Вдъхновеният епископ на Тиери го кани да чете Книгата на Мормон всеки ден преди да замине на мисия. Той дори дава на Тиери ключ от местната сграда за събрания, за да може да изучава книгата на спокойствие.

Тиери чете всеки ден в продължение на три месеца. Когато започва своята мисия, не само че е придобил силно свидетелство за Книгата на Мормон, но е развил също и навици за изучаване, които му помагат като мисионер.

Той казва: „Най-великият инструмент, който имаме, за да довеждаме хората в светлината на Евангелието и да събираме разпръснатия Израил, е Книгата на Мормон“.

Тиери Касуанги Мутомбо е роден в Киншаса, Демократична република Конго на 31 януари 1976 г. в семейството на Антоан Касуанги Мутомбо и Мари Терез Матсанга Мутомбо. Той сключва граждански брак с Чаи Натали Синда на 29 ноември 2002 г. По-късно те са запечатани в храма Йоханесбург Южна Африка на 19 ноември 2004 г. Имат шест деца.

През 2010 г. старейшина Мутомбо завършва Университета на Сепромад със специалност бизнес мениджмънт, а през 2012 г. с бакалавърска степен по управление на човешки ресурси. Работи за Църквата в Демократична република Конго като мениджър в отделите по семейна история и човешки ресурси и като отговорник в отдел Управление на материалите.

Когато получава призованието да служи като висш ръководител седемдесетник, старейшина Мутомбо служи като президент на мисия Мериленд Балтимор. Преди това е служил като президент на кол, съветник в президентството на кол, ръководител на мисионерската работа в район, учител в Неделното училище и изпълнителен секретар на кол. ■



Старейшина Адейнка А. Оджедиран

Висш ръководител седемдесетник

Общата конференция през април 2020 г. е „незабравима“ за старейшина Адейнка А. Оджедиран.

Обърнати във вярата е подкрепен като висш ръководител седемдесетник – първият представител на светиите от Нигерия и Западна Африка. Неговата безгранична благодарност и радост са укрепени допълнително, когато президент Ръсел М. Нелсън обявява, че третият храм в Нигерия ще бъде построен в Бенин Сити.

„Не го очаквах – казва старейшина Оджедиран, усмихвайки се широко. – Беше наистина, наистина прекрасно да чуя как нашият пророк казва, че в Нигерия ще бъде построен още един храм. За мен това беше потвърждение, че Господното дело напредва бързо. Всички ние имаме голяма отговорност да подготвяме чедата на Бог за Второто пришествие на Неговия Син“.

Роден в Ибадан, Нигерия на 5 април 1967 г. в семейството на Амос Адений и Каролайн Анике Оджедиран, Адейнка Оджедиран получава бакалавърска степен по ботаника в Университета на Илорин през 1991 г. преди по-късно да получи магистърска степен по бизнес администрация от Технологичния университет Ладоке Акинтола. Той прави кариера в областта на финансите и бизнес администрацията като експерт-счетоводител. Работи като бизнес финансов мениджър за Шел Нигерия преди призованието си като висш ръководител.

Три години след кръщението си среща Олуфунмалайо Омолора Акинбемидже на социално събиране. Двамата започват да излизат на срещи, но работата им в различни градове означава „просто (да) поддържа(т) връзка по телефона“.

Накрая двойката сключва брак в Нигерия през 1998 г. и е запечатана в храма Йоханесбург Южна Африка на 14 ноември 2002 г. Семейство Оджедиран имат една дъщеря.

Старейшина Оджедиран е благодарен за всяко църковно призование, което е получавал след присъединяването си към Църквата през 1990 г., когато е 23-годишен. Всяка свещеническа отговорност му помага да израства и му предоставя свещени възможности да помага на другите да се развиват в своите призования и отговорности.

Старейшина Оджедиран, който служи като областен седемдесетник, когато е призован, е служил също като съветник в президентство на мисия, президент на кол, съветник в президентството на кол, епископ, съветник в епископство и президент на клон. ■



Старейшина Сиро Шмайл

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Сиро Шмайл винаги полага усилия да се подчинява на Господ, дори когато не разбира причините за някоя конкретна заповед. Той е научил, че „когато сме покорни, спазвайки заповедите, Господ винаги ще ни благославя“.

Изпълнявайки своите призования, той е виждал как благословиите идват в резултат на подчинението. Докато служи като епископ и президент на кол, той има множество безценни възможности да „види как хората променят своя живот, благодарение на свидетелството си за Спасителя и Книгата на Мормон“.

Старейшина Шмайл е роден на 16 април 1971 г. в Понта Гроса, Парана, Бразилия, в семейството на Бруно и Ерика Шмайл, и двамата обърнати във вярата. Той израства в Куритиба, Бразилия и заминава да служи в мисия Юта Огдън почти по времето, когато родителите му са призовани да председателстват над мисия Бразилия Кампинас.

Докато учи в Университета на Юта, по време на едно духовно послание старейшина Шмайл среща Алесандра Машадо Луза, студентка в Университета Бригъм Йънг. Той казва: „Когато се срещнахме за пръв път на това духовно послание, тя изобщо не ми обърна внимание“. Но за него това е любов от пръв поглед.

Те сключват брак в храма Сао Пауло Бразилия през юли 1994 г. и завършват образованието си в Съединените щати. Връщат се в Бразилия за 20 години преди да се преместят в Колорадо, САЩ, а след това във Флорида, САЩ. Старейшина и сестра Шмайл са родители на две деца.

Старейшина Шмайл получава бакалавърска степен по архитектура от Университета на Юта през 1995 г. и магистърска степен по бизнес администрация от Университета на Охайо през 2010 г. Той е работил за Уолмарт Бразилия като вицепрезидент и директор на отдела по развитие на недвижимото имущество, като главен оперативен служител на Скопел, като главен мениджър на Сиа Сити и последно като ръководител отдел недвижимо имущество в корпорация ДжейБиЕс Ес Ей.

Старейшина Шмайл е служил като областен седемдесетник, президент на кол, съветник в президентството на кол, епископ, президент на кворума на старейшините и президент на клон. ■



Старейшина Моисес Виануева

Висш ръководител седемдесетник

Макар да е само на 10 години по времето, когато мисионерите преподават Евангелието на него и семейството му в Оахака, Мексико, старейшина Моисес Виануева никога не забравя чувствата, които изпитва тогава.

Той казва: „Спомням си Духа, Който те оставяха след себе си, мира, който чувствах в сърцето си“.

Когато Моисес е кръстен заедно с четири от своите братя и сестри, майка му, която сама отглежда Моисес и неговите седем братя и сестри при трудни обстоятелства, се връща към активност в Църквата.

По-късно, когато 18-годишният Моисес се подготвя за своята мисия, семейството му все още изпитва материални затруднения. Той започва да се съмнява относно решението си да тръгне и казва на майка си, че иска да остане у дома, за да ѝ помага.

Тя му казва: „Ако наистина искаш да ми помогнеш, отиди и служи на Господ“.

Докато е на колене до своето легло в края на първия си ден в мисия Хермосийо, Мексико, Моисес чувства, че Господ е доволен от неговото решение. Според него, благодарение на мисията му, неговото свидетелство за възстановеното Евангелие нараства.

Старейшина Виануева казва: „Църквата се ръководи от нашия Спасител Исус Христос. Той познава всеки от нас по име. Той знае какви са нашите нужди, трудности и безпокойства. Също така Той познава нашите силни страни и дори желанията на сърцата ни“.

Моисес Виануева Лопез е роден на 13 декември 1966 г. в Оахака, Оахака, Мексико, в семейството на Рубен Виануева Платас и Делфина Лопез Домингез. Той сключва брак с Летисия Авалос Лозано в храма Мексико Сити Мексико на 30 юни 1995 г. Имат три деца.

Старейшина Виануева получава бакалавърска степен по бизнес администрация от Югоизточния регионален университет през 1997 г. и магистърска степен по иновации за подобряване на бизнеса от Монтерейския технологичен институт през 2011 г. Последно работи като главен изпълнителен директор на транспортната компания Сертекса.

Когато получава призованието си, старейшина Виануева служи като областен седемдесетник в Мексико. Той е служил също така като президент на мисия Калифорния Аркадия, като висш съветник, съветник в президентство на кол, епископ и директор връзки с обществеността. ■



Стивън Дж. Лънд

Общ президент на Младите мъже

Като нов общ президент на Младите мъже, Стивън Дж. Лънд приема свещена отговорност да помага с напътствия на стотици хиляди млади мъже на възраст да бъдат носители на свещеничеството на Аарон в една световна Църква.

Ако можеше да се срещне лице в лице с всеки един от тях, той знае точно какво би им казал: „Да бъдеш успешен член на царството Божие не е сложно. Небесният Отец те обича. Ти само трябва да Му отвърнеш със същото. Ако правим това, ще бъдем в безопасност и ще бъдем щастливи. ... Животът ни ще има смисъл“.

Това да вземаме Църквата на сериозно не се случва само в неделя. Това е ежедневна възможност по мнение то на юриста, станал бизнесмен.

Той казва: „Да четем Писанията, да посещаваме събранията, да се покаяваме, щом се отклоним от пътя, да отваряме устата си, за да свидетелстваме и да бъдем пример за хора, които живеят според Евангелието – това е планът на нашия Небесен Отец“.

Брат Лънд е роден на 30 октомври 1953 г. в семейството на Джей Лънд и Той Елън Лънд и израства в Северна Калифорния (Санта Роза) и Южна Калифорния (Лонг Бийч), САЩ. Неговата служба в армията на САЩ го отвежда отново в Европа – континент, който той обиква, докато служи в мисия Нидерландия Амстердам.

След армията той се записва в Университета Бригъм Йънг, където възобновява връзка с Калийн Кърк, млада жена, с която се запознава, докато е по разпределение в Германия. Впоследствие Стивън и Калийн сключват брак в храма Солт Лейк на 8 август 1980 г. Те са родители на четири деца.

След като завършва право в УБИ, брат Лънд работи като адвокат преди да стане президент и главен изпълнителен директор на Ню Скин Ентърпрайсис. Към момента той е изпълнителен председател на борда на директорите на компанията. Също така е член на органа, отговарящ за висшето образование в щата Юта.

Брат Лънд е служил като президент на мисия Джорджия Атланта и като координатор на комитета по освещаване на храма Прово Сити Център. Също така е служил като член на общия борд на Младите мъже и като областен седемдесетник. ■



Ахмад С. Корбит

*Първи съветник в Общото
президентство на Младите мъже*

Ахмад С. Корбит, на 57 г., е роден през август 1962 г. в семейството на Джеймс Ърл Корбит и Амелия Корбит. Семейството му е бедно и живее в общинско жилище във Филаделфия, щата Пенсилвания, САЩ, заобиколено от престъпност и прояви на насилие от страна на банди. Не е безопасно да се пътува от квартал в квартал.

Но духовните подтици на майка му напътстват нейните 10 деца и ги пазят в безопасност. Тя интуитивно знае кога децата ѝ може да играят навън и кога трябва да си стоят у дома.

Точно тази духовна чувствителност по-късно я подтиква да покани мисионерите от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в дома си. През по-голямата част от детството и юношеството си Ахмад и семейството му принадлежат към Нация на исляма, а по-късно той е кръстен в протестантска църква. Но след това той усеща обичта на местната конгрегация светиин от последните дни.

Майка му и някои от неговите братя и сестри са кръстени на следващия месец. На 16 август 1980 г., на своя 18-и рожден ден Ахмад също влиза във водите на кръщението. Доведеният му баща Хенри Брандфорд Кембъл се присъединява към Църквата на следващата година.

Той казва: „Не ставаше въпрос само за нас. А за Бог и за това, което Той желаше да вършим. Ние бяхме готови да се смирим и да отворим сърцата си. Той ни водеше по пътеката“.

След като учи в Рикс Колидж и служи в мисия Пуерто Рико Сан Хуан от 1982 до 1984 г., той среща Джейн Джослин по време на едно пътуване до храма за несемейни пълнолетни младежи. Те сключват брак на 24 август 1985 г. в храма Вашингтон окръг Колумбия и са родители на шест деца.

През следващите девет години той работи през деня, а вечер учи, като получава степени от Ричард Стоктън Колидж в Ню Джърси и от юридическия факултет на Университета Рутгерс.

Служил е като съветник в президентство на кол, президент на кол, висш съветник и президент на мисия Доминиканска република Санто Доминго Изток.

Брат Корбит е работил като съдебен адвокат в сферата на връзките с обществеността и като директор на офиса на Църквата в Ню Йорк по публични и международни отношения. Към момента работи в Мисионерския отдел на Църквата. ■



Брадли Р. Уилкокс

*Втори съветник в Общото
президентство на Младите мъже*

Докато участва в младежка конференция в Калифорния, Брадли Р. Уилкокс среща млад мъж, който не иска да бъде там. Той отива при тийнейджъра под сянката на едно дърво и те скоро започват да говорят по любимата тема на младежа – карането на скейтборд.

Брат Уилкокс моли младежа да му покаже някои движения със скейтборда. Впечатлен, той кани младежа да направи представяне със скейтборд на конференцията Especially for Youth (Специално за младежи) през лятото. Младият мъж първоначално не желае да участва, но в крайна сметка се съгласява. По време на конференцията той има променящо живота преживяване и придобива свидетелство за Евангелието.

Брат Уилкокс казва: „Той дойде на конференцията на скейтборда, а си тръгна като мисионер“.

„Прекарал съм живота си сред деца и тийнейджъри – казва брат Уилкокс, – и обичам младежите“.

Брадли Рей Уилкокс е роден в Прово, щата Юта, САЩ, на 25 декември 1959 г. в семейството на Рей Т. Уилкокс и Вал К. Уилкокс. Израства основно в Прово, с изключение на няколко години, които прекарва в Етиопия като дете.

След като служи като пълновременен мисионер в мисия Чили Виня дел Мар, брат Уилкокс сключва брак с Дебора Гангъл в храма Прово Юта на 7 октомври 1982 г. Те са родители на четири деца.

Брат Уилкокс получава своята бакалавърска и магистърска степен от Университета Бригъм Йънг, а своята докторска степен по педагогика от Университета на Уайоминг. Брат Уилкокс е удостоен с няколко награди за своята работа в областта на образованието, посвещава повече от 30 години на програмата на УБЙ Especially for Youth (Специално за младежи) и се наслаждава на това да бъде инструктор по време на Седмицата на образованието в УБЙ.

Брат Уилкокс и семейството му са живели в Нова Зеландия и Испания, докато той е ръководил програми на УБЙ за обучение в чужбина. Автор е на няколко книги, а към момента е професор в отдела по древни ръкописи към УБЙ.

Брат Уилкокс е служил като президент на мисия Чили Сантяго Изток, като член на общия борд на Неделното училище, съветник в президентството на кол и епископ в район за несемейни младежи. Когато получава призованието си, той служи като висш съветник и президент на Младите мъже в кол. ■



Запомнящи се моменти от конференцията

Както обеща президент Ръсел М. Нелсън, тази обща конференция беше незабравима в много отношения¹. Ето някои от запомнящите се моменти на конференцията.

Нов символ

Президент Нелсън обяви нов символ на Църквата (виж страница 73). Този символ включва името на Църквата, написано в правоъгълник, представляващ крайтъглен камък. Над него стои изправена статуя на Христос под арка, която ни напомня за Спасителя и Неговата празна гробница.

Прокламация по случай двестагодишнината

Президент Нелсън прочете „Възстановяването на пъланотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, която кани хората навсякъде да научат, че Евангелието на Исус Христос, за което се говори в Новия завет, е отново на земята днес. На 12 езика официалният превод може да бъде намерен

от вътрешната страна на предната корица на този брой. Членовете, които все още очакват официален превод, могат да намерят предварителен превод на прокламацията в речта на президент Нелсън (виж страница 91).

Тържествено събрание

В неделя сутринта се проведе „тържествено събрание“ като част от отбелязването на двестагодишнината от Първото видение. По време на това свещено събрание президент Нелсън поведе светиите при свещения възглас „Осанна“ – всеобщ израз на хваление, използван при специални събития, като например освещаване на храм (виж страница 92).

Втори световен пост

За втори път в рамките на девет дни президент Нелсън призова хората по света да постят и да се молят „за овладяването на настоящата пандемия, за полагащите грижи да бъдат в безопасност, икономиката да укрепне и животът да се

нормализира“. Този втори световен пост се състоя в петък, 10 април 2020 г.

Нови храмове

Президент Нелсън обяви планове за построяване на осем нови храма по целия свят (виж страница 115). Към момента в света има 168 осветени храма, 7 от които са затворени за ремонт.

Говорители младежи

В съботната вечерна сесия имаше речи от двама тийнейджъри – Лауди Рут Каук и Енцо Серж Петело, които говориха как свещеничеството благославя младежите (виж страници 56 и 58). Повече от 20 години по време на обща конференция не е имало говорители младежи.

Въздействаща музика

Музикалните изпълнения за конференцията бяха записани предварително. Светиите по света завършиха конференцията, като изпяха „За пророка ни славим Те, Боже“ с хорове от Гана, Нова Зеландия, Мексико, Южна Корея, Германия и Бразилия (виж страница 2). ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Заклучителни бележки“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 122.

COVID-19: Послания за напътствие, изцеление и надежда

Членове свидетелстват по какви начини виждат ръката Господна дори и в това време на промени, тревоги и загуба.

Бележка на редактора: Когато общата конференция започна на 4 април, снимките на празния център за конференции ни напомниха за разпространяващата се около нас пандемия, но посланията от нашите ръководители бяха съсредоточени върху оптимизма и надеждата. През последните седмици получихме подобни истории за вяра от членове на Църквата по целия свят. Следващите страници съдържат откъси от някои ваши истории, както и информация за допълнителни статии онлайн. С Христово състрадание можем да продължаваме да си помагаме взаимно, за да се възстановим от последствията от тази пандемия.

Той беше с мен тогава, Той е с мен и сега

Докато си стоях у дома, опитвайки се да преодолея тревогите, свързани със случващото се в света, отворих дневника си на произволна страница и попаднах на следното: „Има толкова много страхове в този свят, които ни връхлитат със ставането от сън всеки ден, но с вяра в ученията на Евангелието можем да вървим смело напред. ... Вратата винаги побеждава страховете“.

Знаех, че току-що бях получила въздействащо лично откровение и че Небесният Отец ми го беше дал посредством написаното от мен в собствения ми дневник няколко години по-рано. Бях благословена с момент на мир и със знанието, че Небесният Отец е бил с мен тогава, както е с мен и сега.

Данет Грей, Юта, САЩ

Светият Дух може да работи онлайн

Получих вдъхновение да провеждам уроците от Семинара чрез групови видео чатове. Два дни преди градът ни да бъде поставен под карантина, учениците получиха първия си онлайн урок.

Някои от родителите също се включиха, в това число и нечленове. Сдържах съзлите си, докато изучавахме заедно 2 глава от Мосия. Всички усещахме Духа, докато учехме, че службата към другите представлява също и служба към Бог. Научих много за получаването и разпознаването на лични откровения. Светият Дух ще ни разкрива истините на Евангелието по много различни начини. Независимо какво се случва в света, нищо не може да спре напредъка на делото на

Небесния Отец по спасението на Неговите чедра.

Маритес Пинеда, Минданао, Филипините

Не сме пропуснали и ден от Семинара

На фона на всичко случващо се с коронавируса, съм щастлива да кажа, че не сме пропуснали и един ден от Семинара! Преподаването на уроците посредством видео чатове си има своите трудности, но ми харесва да гледам как родителите и по-малките братя и сестри слушат нашите разговори. Харесва ми, че това създава чувство на постоянство и рутина за нашите семейства, а най-много ми харесва, че можем да продължаваме да свидетелстваме един на друг за Исус Христос и Неговата обич към нас.

Манди Крандъл, Иго, Гуам

Служба за хората от двете страни на завесата

Служех като мисионерка в мисия Мисури Индипендънс, когато църковните събрания бяха преустановени и започнахме да се самоизолираме в апартаментите си. Използвахме своите телефони и компютри, за да поддържаме връзка с членовете и да се свързваме с хората, с които работехме и които не посещавахме редовно Църквата.

За да си уплътнявам времето, реших да поработя по своята семейна история, макар за известно време да изпитвах затруднения с намирането на нови имена. Когато влязох във FamilySearch, видях уведомление за един документ, който чакаше да бъде прикачен. Само този един единствен документ ми помогна да открия около 70 души от рода си. След пет дни имената спряха да „излизат“. По-късно същия ден разбрахме, че ще бъдем освободени, за да се приберем у дома. Тъжно



ми е да тръгна, но в същото време се чувствам благословена, че в това трудно време успях да служа на семейството си от другата страна на завесата.

Ким Нийлсън, Орегон, САЩ

Да вършим своята част за напредъка на Господното дело

Тъй като мисионерите в нашата област бяха посъветвани да си стоят в апартаментите, ние се опитахме да свършим своята част от делото, като поканихме един приятел да научи повече за Църквата. Мисионерите споделят уроците си с нашия приятел по телефона. Усещаме силата на Духа в дома си, благодарение на технологиите, които имаме в днешно време. Невероятно е да гледаме как Господното дело върви напред въпреки всички трудности в света.

Елейна Райк, Вашингтон, САЩ

Спасителят ни чува, когато пеем

Служа като мисионерка на църковна служба с програмата PathwayConnect (начин за дистанционно обучение) в кола Киев Украйна. Ръководителите на програмата решиха да обучат всички нас, които водим събирания в класна стая, така че да можем да ги водим и виртуално. На следващия ден правителството обяви карантинните мерки в Киев.

Харесва ми възможността да се събираме заедно за PathwayConnect. Също така ми харесва възможността да се събираме заедно в неделя от домовете си, за да се покланяме на Бог и да пеем. Благодарна съм за обещанието, че където двама или трима са събрани в Негово име, там е и Той. Никой не знае колко дълго ще бъдем под карантина в Киев, но знаем, че Спасителят ще ни чува, когато пеем.

Катерина Сердюк, Киев, Украйна

„Време е да си върнеш семейството“

Когато тръгнаха първите новини за COVID-19, ми се стори,



че нещата бяха преувеличени по драматичен начин. След това, с течение на дните започнах да се чувствам несигурна и дори паникьосана какво ще е бъдещето на нашия свят.

Една сутрин се събудих и започнах да размишлявам за какво бе всичко това. Тогава усетих мир. Чрез Духа научих, че Господ ми е дал дар. „Време е да си върнеш семейството“ – каза Той.

Животът е толкова забързан. Пандемията даде възможност на нашето семейство да се съсредоточи върху важните неща – Евангелието

на Исус Христос. Мога да заглушавам някои от онези токсични влияния в света и да се съсредоточавам върху това да уча децата си да гледат към Христос. Нашият Небесен Отец винаги се грижи за нас. Сега усещам това повече от всякога.

Мери Ослър, Небраска, САЩ

Господ ни е подготвил за това

Когато разбрах, че църковните събрания са временно преустановени, отначало бях малко обезпокоена. Но сега мога да видя как Господ ни е подготвял за това чрез Своите пророци. Съсредоточеното върху дома изучаване на Евангелието може да ни помага в трудни времена. Благодарна съм, че все още мога да вземам от причастието в неделя и да имам достъп до словата на пророците. Утешаващо е да знаем, че можем да чувстваме същия Дух до момента, в който ще можем отново да се събираме заедно.

Ема ван Аз, Гаутенг, Южна Африка

Били сме учени как да се покланяме на Бог

Докато съпругът ми и аз участвахме в обряда на причастието за пръв път в нашия дом, усещах Духа толкова силно, че се затруднявах да пея химна, който бяхме избрали. През над седемдесетте години, през които посещавам службите за богослужение, не си спомням да съм изпитвала такава дълбока признателност за благословиите, които сме получавали, благодарение на нашето членство и участие в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Били сме учени как да се покланяме и на Кого да се покланяме. Да, липсва ни това да се събираме и общуваме с нашите братя и сестри светии и ще се радваме нещата да се нормализират колкото се може по-скоро, но съм благодарна за уроците, които научаваме междувременно, като следваме съветите на пророка в нашето „съсредоточено

върху дома и подкрепяно от Църквата“ богослужение.
Сюзън Приейтър, Монтана, САЩ

Намиране на мир и единство

Домашната вечер е нещо, което аз и синът ми очакваме с нетърпение всяка седмица. Преди в къщата ни често идваха членове, приятели и мисионери. Но нещата рязко се промениха заради пандемията. Сега провеждаме домашна вечер с приятелите си по телефона. През това време, в което сме заедно, успяваме да правим много неща, които ни сближават.

Благодарна съм за нашия скъп пророк, който покани всички ни да постим. Мнозина от нас усетиха силата на единството и почувстваха мир благодарение на това преживяване. Във времена като тези, мирът, от който се нуждаем, идва от Спасителя Исус Христос.

Рошийн Макензи, Кингстън, Ямайка

Бог е начело

Започнах мисията си само преди два месеца и половина. Служих в мисия Ермосийо Мексико. Всеки ден имах възможността да се срещам с прекрасни хора, които бяха подготвени да получат възстановеното Евангелие. Имах чувството, че тъкмо започвах да изгълнявам целта си като мисионер, когато COVID-19 прекъсна мисията ми.

За мен беше болезнено да напусна хората, които заобичах толкова много, но също така усетих мир и сигурност, защото знам, че Бог остава начело. Благодарна съм, че имаме пророк и апостоли, които ни напътстват в тези времена. Подобно на много мисионери по света, аз съм уверена, че това няма да бъде края на моята мисия. Скоро ще мога отново да помагам за напредъка на делото на Господ и ще продължа да бъда инструмент в Неговите ръце за довеждането на още души към покаяние. ■

Каролина Роман, Пуерто Рико

Продължавайте да откривате допълнителна информация онлайн

Прочетете още истории за това как членовете посрещат с вяра и надежда последствията от пандемията в живота си.

Имате нужда от надежда?

- Научете как членовете по света са намерили надежда, че Бог бди над нас.
- Прочетете как членовете са се справяли в други моменти от историята на Църквата, когато събранията за причастие са били отменени.



Нуждаете се от помощ?

- Научете се как да разпознавате мъката в себе си и как да скърбите с онези, които скърбят.
- Разберете как други хора са се приспособили към поклонението на Бог у дома.

Нуждаете се от идеи?

- Открийте идеи как да продължите да служите при тези уникални обстоятелства.
- Научете как други пълновременни мисионери са се приспособили към промените в техните назначения.

За да прочетете тези истории и още, отидете на специалния раздел на *Лиахона*, „COVID-19: послания на вяра“. Намерете този раздел, като отидете на списанията в приложението Gospel Library или онлайн на [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Допълнителни полезни източници за родители

- Броят на списание *Приятел* за месец май включва истории на деца, които учат и служат.
- Отворете приложението Gospel Living и последни издания на *New Era*, за да видите истории за младежи, които продължават напред с вяра и откриват уникални начини да служат.
- Да бъдем затворени заедно на тясно пространство може да се окаже трудно. За идеи как да изградите по-силни взаимоотношения със своя брачен партньор и семейство, прочетете тези статии:
 - “Falling Out of Love ... And Climbing Back In,” *Liahona*, Jan. 2005.
 - “Nurturing a Love That Lasts,” *Liahona*, May 2000.
 - „За да има мир у дома“, *Лиахона*, май 2013 г.
 - „По-усърдни и загрижени у дома“, *Лиахона*, ноем. 2009 г.
 - За съжаление, някои хора може да реагират на това напрегнато време, като упражняват насилие спрямо други. Ако бивате наранявани, моля разгледайте източниците на [abuse.ChurchofJesusChrist.org](https://www.abuse.ChurchofJesusChrist.org) и потърсете помощ. Вие заслужавате безопасност и уважение.

Открийте повече

- За да откриете последната информация от Църквата относно последствията от COVID-19, отидете на [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Следвайте Ме, елате с Мен

A group of four women are seated around a table, engaged in a discussion. They are looking at documents and papers. The woman on the far left is wearing a white patterned top. The woman next to her is wearing a colorful patterned top. The woman next to her is wearing a white cardigan over a dark top. The woman on the far right is wearing a dark top. They are all smiling and looking at the documents.

За повече информация погледнете разделите за събранията на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ в *Handbook 2: Administering the Church*, (2019).

Следните въпроси може да помагат на учителите, докато се подготвят да използват послание от общата конференция, за да преподават.

- [illegible]

Идеи за дейности

Има много начини да помагате на членовете да учат от посланията на общата конференция. Тук са дадени няколко примера, но вие може да имате други идеи, които ще са по-подходящи за вашия кворум или за вашето Общество за взаимопомощ.



- **Обсъждайте по групи.**

Разделете членовете на малки групи и възложете на всяка група да чете и обсъжда различна част от посланието от общата конференция. След това помолете всяка група да сподели истина, която членовете ѝ са научили. Или бихте могли да групирате хора, които са изучавали различни части и да ги оставите да споделят един с друг това, което са научили.

- **Отговаряйте на въпроси.**

Поканете членовете да отговорят на въпроси, подобни на следните, относно посланието от конференцията: Какви евангелски истини откриваме в това послание? Как можем да прилагаме тези истини? Какви покани са отправени и какви благословии са обещани? Какво научаваме от това послание за делото, което Бог иска да вършим?

- **Споделяйте цитати.**

Поканете членовете да споделят цитати от посланието от конференцията, които ги вдъхновяват да изпълняват отговорностите си в делото по спасението. Насърчете ги да обмислят как биха могли да споделят тези цитати, за да благословят някого, в това число свои близки и хора, на които служат.

- **Споделяйте нагледни уроци.**

Поканете предварително няколко членове да донесат откъси от предмети, които биха могли да използват за преподаване на посланието от конференцията. По време на събирането помолете членовете да обяснят каква е връзката между тези предмети и посланието.

- **Подготвяйте уроци, които да преподавате у дома.**

Помолете членовете да работят по двойки, за да подготвят урок за домашна вечер, основаващ се на посланието от конференцията. Как бихме могли да направим посланието по-подходящо за нашите семейства? Как можем да споделим това послание с хората, на които служим?

- **Споделяйте преживявания.**

Прочетете заедно няколко изказвания от посланието от конференцията. Помолете членовете да споделят примери от Писанията и от своя живот, които илюстрират или подкрепят ученията, които се преподават в тези изказвания.

- **Учете повече за стих от Писанията.**

Поканете членовете да прочетат стих от Писанията, чиято препратка е дадена в посланието от конференцията. Помолете ги да обсъдят как ученията в посланието им помагат да разбират по-добре стиха.

- **Търсете отговори.**

Предварително формулирайте няколко въпроса, на които да може да се отговори, като се използва посланието от конференцията. Съсредоточете вниманието си върху въпроси, които предизвикват дълбок размисъл или прилагане на евангелски принципи (вж. *Да преподаваме като Спасителя*, с. 31–32). След това дайте възможност на членовете да изберат въпрос и да открият отговорите в посланието. Поканете ги да обсъдят отговорите си на малки групи.

- **Търсете изрази и фрази.**

Поканете членовете внимателно да прегледат посланието от конференцията в търсене на изрази, които имат специално значение за тях. Помолете ги да споделят тези изрази и това, което научават от тях. По какъв начин тези учения ни помагат да изпълняваме Господното дело?

- **Използвайте творческите си умения.**

Поканете членовете да направят плакат или книгоразделител, който включва кратко вдъхновяващо изказване от посланието от конференцията. Дайте им възможност да споделят това, което са направили. ■



Централното място на Спасителя

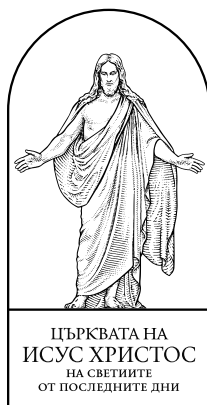
Президент Ръсел М. Нелсън обяви нов символ, с който да се свързва Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни (вж. с. 73). Този символ набляга на името на Исус Христос и на Неговата централна роля във всички дела на Църквата. Името на Църквата е изписано в правоъгълник, който представлява крайъгълен камък, като Исус Христос е основният крайъгълен камък, върху който Църквата е изградена (вж. Ефесяните 2:19–21). В центъра на символа е изобразена мраморната статуя на Торвалдсен Христос. Това изображение представя възкръсналия, жив Господ, Който е застанал под една арка, което ни напомня за излизането Му от гробницата три дни след Неговата смърт.

За да покажем уважение към свещеното естество на символа на Църквата и за да бъдем правно защитени, официалният символ на Църквата трябва да бъде използван единствено според както е одобрен от Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли.



„Какво означава за вас това, че Евангелието на Исус Христос е било възстановено на земята?“ – попита президент Ръсел М. Нелсън по време на 190-ата годишна обща конференция на Църквата.

„Означава, че вие и семействата ви можете да бъдете запечатани за вечността! Означава, че тъй като сте били кръстени от човек с власт от Исус Христос и сте били потвърдени за членове на Неговата Църква, можете да се радвате на постоянно спътничество на Светия Дух. ... Означава, че никога няма да бъдете оставени без утеха или достъп до Божията сила, която да ви помага. Означава, че свещеническата сила може да ви носи благословии, докато получавате важни обреди, сключвате завети с Бог и ги спазвате. Каква котва за душите ни са тези истини, особено сега, когато бурята бушува!“



ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ